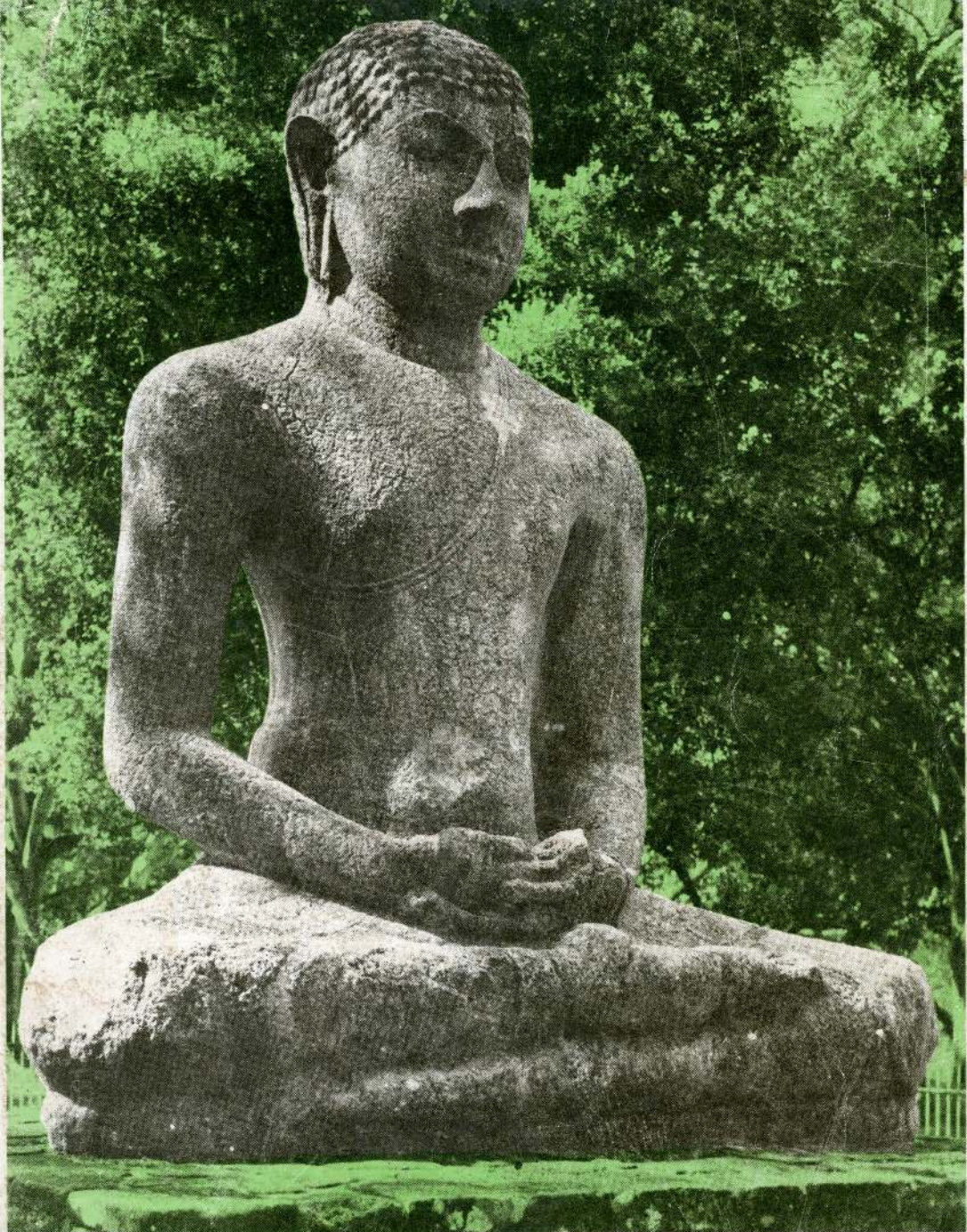

ஐதஹபட பாலி

ஐதஹபடஸ

தம்மபதம் DHAMMAPADA

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

ධම්මපදය

පාලි - සිංහල - දෙමළ - ඉංග්‍රීසි සංස්කරණය

පරිවර්තන හා සංස්කාරක මණ්ඩලය

අමර හේවාමද්දම

(ප්‍රධාන සංස්කාරක)

ආචාර්ය ඩබ්. ජී. විරරත්න

එඩ්වින් ආරියදස

රාජලක්ෂම් කසිලාසනාදන්

විශ්වනාත් චජ්රසේන

සිත්තසියා කනගමුරුති

ආචාර්ය කේ. බී. ඒ. එඩ්මන්ඩ්

එඩ්මන්ඩ් ජයසූරිය

(ලේකම්)

ප්‍රකාශනය

මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල

212/1, බොද්ධාලෝක මාවත,

කොළඹ 07 - ශ්‍රී ලංකා

මුද්‍රණය

රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව,

කොළඹ 08.

தம்மபதம்

பாளி - சிங்கள - தமிழ் - ஆங்கிலப் பதிப்பு

மொழியாக்கம் — பதிப்புக் குழுவின்

அமர ஹேவாமத்தும
(பிரதான பதிப்பாளியர்)

கலாநிதி டிபிள்யு. ஜீ. வீரரத்தினா
எட்வின் ஆரியதாஸ
இராஜலக்ஷ்மி கைலாசநாதன்

விசுவநாத் வச்சிரசேனா
சின்னையா கனகமூர்த்தி
கலாநிதி கே. பீ. ஏ. எட்மண்ட்

எட்மண்ட் ஜயசூரியா
(செயலாளர்)

வெளியீட்டாளர்

மத்திய கலாசார நிதியம்,
212/1, பௌத்தாலோக மாவத்தை,
கொழும்பு 7,
ஸ்ரீ லங்கா.

பதிப்பகம்
அரசாங்க அச்சகத் திணைக்களம்,
கொழும்பு 8.

DHAMMAPADA

Pali-Sinhala-Tamil-English Version

EDITORIAL AND TRANSLATION BOARD

Amara Hewamadduma (Editor-in-Chief)

Dr. W. G. Weeraratna

Wishvanath Wajirasena

Edwin Ariyadasa

Sinnaiah Kanagamurthi

Rajalakshmi Kailasanathan

Dr. K. B. A. Edmund

Edmund Jayasuriya (Secretary)

Publisher

**Central Cultural Fund,
212/1, Bauddhaloka Mawatha,
Colombo 07,
Sri Lanka.**

Printed by

**Department of Government Printing
Colombo 08
Sri Lanka**

DHAMMAPADA

Part-Sinhala-Tamil-English Version

EDITORIAL AND TRANSLATION BOARD

Amara Hewasiddhanta (Editor-in-Chief)

Wahyanath Wijesinghe
Sinnatham Kanagasinghani
Dr. K. B. A. Edirisinghe

Dr. W. G. Westergaard
Edwin Arivada
Rajasingham Kallanayagam

Edmund Jayasinghe (Secretary)

Published by
Central Cultural Fund,
212/1, Bandula Road, Kandy,
Ceylon.
Sri Lanka.

Printed by
Department of Government Printing,
Colombo 08,
Sri Lanka.

පෙර වදන

බෞද්ධ ජනයාගේ හස්තසාර වස්තුවක් බවට පත්ව ඇති 'ධම්මපදය' වූ කලී ත්‍රිපිටකයේ සාරය මේ මේ යැයි හඳුන්වා දක්වා ලූ අනුප්‍රාප්තිය බර්ම සංග්‍රහයකි. මෙය විශ්ව සම්භාවනාවට පාත්‍ර වූ තරම, විවිධ රටවල විවිධ භාෂාවලට කැඟී ඇති ධම්මපද පරිවර්තන රාශියෙන් පෙනී යයි. හින්දුත්ව හඟවත් ගීතාව යම් සේ ද කිතුනුවනට ශුද්ධ බයිබලය යම් සේ ද මහමදිකයනට ශුද්ධ අල්කුරාණය යම් සේ ද බෞද්ධයනට ධම්මපදය ද ඒ ලෙසින් ම සාදරණීය ග්‍රන්ථ රත්තයකි.

මේ සාර සංග්‍රහය බෞද්ධ සාහිත්‍යයට අයත් කෘතියක් වුව ද බෞද්ධ අබෞද්ධ හේදයකින් තොරව සමස්ත ජන සමාජයට භාවිත කට හැකි, එළ ප්‍රයෝජන ගත හැකි, විශ්ව අගයෙන් යුතු කෘතියකි. එසේම මෙහි කාල - දේශ - සමාජ වශයෙන් අපහරණය කළ යුතු හෝ සංශෝධනයකට යටත් කරනු ලැබීමකට හෝ හාජන නොවන සනාතනික වැදගත්කමක් ද ඇත. පොදු මනුෂ්‍යත්වය පිළිබඳ යථාර්ථවත් විශ්ව දර්ශනය පිළිබිඹු කරන මේ කෘතිය යෝනිසෝමනසිකාරයෙන් යුතුව හදාරන්නා යහගුණ පිරි ප්‍රඥාවන්තයකු වීම ද වැළැක්විය නොහැක්කකි.

අන්තිම දිළිඳු මෝඩයාගේ සිට දාර්ශනික තරපතියත් දක්වා වූ සකල ජන සමාජයේ ස්ත්‍රී පුරුෂ - බාල - තරුණ - මහලු - උස් - පහත් - පොහොසත් ඇ කිසිදු හේදයකින් තොරව කොසි කාටත් එකසේ දිවි ඵලියක් ලබා ගත හැකි යම් පොත් ගණයක් ලොව පවතින්නේ නම් ඒ අතරින් ධම්මපදයට ලැබෙන්නේ අද්විතීය ස්ථානයකි. මේ බව මැනවින් පසක් කළ අප රටේ හික්මු සමාජය විවිඳු බර්ම දේශනා උදෙසා තිබේ ව මුල් කර ගත්තේ ධම්මපදය හා ධම්මපද අටුවාවය.

මේ සා දර්ශනික අගයෙන් යුතු මේ බර්ම පුස්තකය පාලි - සිංහල - දෙමළ හා ඉංග්‍රීසි යන භාෂා වතුර්ථයෙන්ම සංග්‍රහ කොට දක්වීමට සමාජ සංස්කෘතික ඒකාබද්ධතා අමාත්‍යාංශය මෙහෙයවා ළයේ ගරු පී. බී. කවීරත්න මැතිතුමා මෙවන් උදර ප්‍රයත්නයක අගය මැනවින් දන්නා කෙනෙකු බැවිනි. මෙහිලා ස්වකීය වටිනා කාලය හා ශ්‍රමය වැය කොට දිවා රෑ වෙහෙසීමෙන් කටයුතු කළ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් අමර හේවාමද්දුම (ප්‍රධාන සංස්කාරක) සාහිත්‍ය වේදියාණන් ප්‍රමුඛ ආචාර්ය ඩබ්. ජී. වීරරත්න, එඩ්වින් ආරියදර, රාජලක්ෂ්මි කඩිලාසනාදන් (මහත්මිය), විශ්වනාත් වජිරසේන, සිත්තසියා කනගමුරුති, ආචාර්ය කේ. බී. ජී. එඩ්මන්ඩ්, එඩ්මන්ඩ් ජයසූරිය (ලේකම්) යන විද්වතුන්ට ජාතියේ කෘතඥතාවය හිමි විය යුතු බව පවසන්නේ, මේ සද්කාර්යයෙහි බැරැරුම්කම හා වැදගත්කම මෙනෙහි කිරීමෙන් හටගත් මහා සොම්නසිනි.

මේ මහඟු කටයුත්තේ දී අප දිරිමත් කළ හා මහ පෙත් වූ ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති අතිගරු ඩී. බී. විජේතුංග මැතිතුමාට ද, ශ්‍රී ලංකා අග්‍රාමාත්‍ය හා මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදලේ පාලන සභාවේ සභාපති ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාට ද මගේ ඉමහත් ගෞරවය හා ප්‍රණාමය පුද කරමි.

මෙය කාලීන වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාවෙන් ලොවට බෙද දිය හැකි උතුම් පණිවුඩය මෙන් ම දායාදය ද වන්නේ ය. මනුෂ්‍යත්වය දෙරා ගරා වැඩෙන යුගයක දාර්ශනික අගයෙන් යුතු මේ පුත්තර කෘතිය, ලක්වැස්සන්ගේ මතු නොව ලෝ වැස්සන්ගේ ද හිතී ගත් සිත් නිවැලන, ඔද-තෙද මෙන් ම යහගුණ ද මතු කොට දෙන, අමා වැස්සක් මැ වේවා !

ලොවට මැ ශාන්තිය උද වේවා !

ඔබ සැමට තෙරුවන් සරණයි !

වී. ජ. මු. ලොකු බණ්ඩාර
අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍ය හා දේශීය වෛද්‍ය අමාත්‍ය.

1994.02.17 දින

முகவுரை

பௌத்தர்களின் விலைமதிப்புமிக்க கைநூலாகத் திகழும் “தம்மபதம்” என்ற இவ் உயரியநூல் மூன்று பிடங்களிலும் விரவிக் கிடக்கின்ற உறுதிப்பொருள்களின் பொழிப்பாகும். உலகில் பல மொழிகளில் இந் நூல் வெளிவந்திருப்பது அதன் பெருமைக்குச் சான்று பகரும். இந்து சமயத்தவர்களுக்கு பகவத்கேத, கிறிஸ்தவ சமயத்தவர்களுக்கு வேதாகமம், முஸ்லிம்களுக்கு திருகுர்ஆன் எத்துணை சிறப்புமிக்க மறைகளாக விளங்குமோ அதுபோல பௌத்தர்களுக்குத் தம்மபதம் மாண்டபெரு நூலாகும்.

இவ்வுயரிய நூல் பௌத்த நூலாகத் திகழ்வதெனினும் சகல சமயத்தவர்களும் பயின்று பயன் பல பெறக்கூடிய மாட்சிமை கொண்டதாகும். இந்நூல் காலதேசங்களைக் கடந்த சாஃபும் கண்டனத்துக்கு அல்லது மீளாய்வுக்கு உட்படாத பெருமாளும்புகொண்ட எக்காலத்துக்கும் பொதுவான கருத்துக் கருவூலமாகும். மாந்தர்கள் அனைவருக்கும் பயன்படும் உயர் தத்துவங்களைக் கொண்ட இந்நூலை நன்கு பயிலுவோர் சான்றாண்மை மிக்கவர்களாகத் திகழ்வர்.

கல்லாத ஏழை எளியவர்கள் முதல் அறிவிற சிறந்த மன்னர்கள் வரை — ஆண், பெண், சிறுவர் — வாலிபர் — முதியவர் — உயர்ந்தோர் — கீழோர் ஆகிய பாகுபாடுகள் அற்ற முறையில் அனைவருக்கும் நல்வழிகாட்டியாகத் திகழும் உலக நூலாகிய தம்மபதம் அறிவுச் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது. எமது நாட்டுப் பிக்குமார்கள் இந்நூலையும் இதன் உரையினையும் பிரமாண நூலாகக்கொள்வர். அவர்கள் பிரசங்கம் ஆற்றும்போது இந் நூற்பாக்களை ஒதுவதும் விளக்குவதும் மரபாகும்.

அரிய பல கருத்தோவியங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள இந்நூலானது பாளி — சிங்களம் — தமிழ் — ஆங்கிலம் ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும் அச்சிடும் பணிக்கு சமூகப் பண்பாட்டு ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சினை ஈர்த்தவர் மாண்புமிகு பீ. பீ. கவிரத்ன அவர்களேயாவர். இத்தகு அரிய பணியின் சிறப்பினை நன்கறிந்தவர் அவர். இப் பணியினை இனிது நிறைவேற்றும்பொருட்டு இராப்பகல் பாராமல் அயராதுழைத்த அமைச்சின் செயலாளரும் இலக்கிய விற்பன்னரும் பிரதான பதிப்பாசிரியருமான அமர ஹேவாமத்தும், கலாநிதி டபிள்யு. ஜீ. வீரரத்தினா, திரு. எட்லின் ஆரியதாஸ, திருமதி இராஜலக்ஷ்மி கைலாசநாதன், திரு. விசுவநாத் வச்சிரசேனா, திரு. சின்னையா கனகமூர்த்தி, திரு. கே. பீ. ஏ. எட்மண்ட், திரு. எட்மண்ட் ஜயகுரியா ஆகிய அறிஞர்கள் நம் தேசத்தவர் அனைவரினதும் பாராட்டுதலுக்குரியவர்களாவர். அவ்வறிஞர்கள் ஆற்றிய அருந்தொண்டு என்னைப் பெரிதும் மகிழ்வித்தது.

இப்பணியில் எம்மை பலவாறு ஊக்குவித்த இலங்கையின் சனாதிபதி அதிமேதகு டி. பீ. விஜேதுங்க அவர்கட்கும் இலங்கையின் பிரதமரும் மத்திய கலாசார நிதிய நிருவாக சபையின் தலைவருமான மாண்புமிக் ராணில் விக்கிரமசிங்கா அவர்களுக்கும் எனது அன்பு வணக்கங்கள் உரித்தாகும்.

உலக மக்களுக்கு இலங்கை மக்கள் விடுக்கும் நற்செய்தியாகவும் அளிக்கும் அன்புக் காணிக்கையாகவும் இந்நூல் திகழ்கின்றது. மனிதப் பண்புகள் யாவும் அற்றுப் போகின்ற இக்காலகட்டத்தில் இலங்கை மக்களுக்கு மட்டுமன்றி உலக மக்கள் அனைவருக்கும் உளச்சாந்தியை இந்நூல் ஏற்படுத்துவதாக! மக்களது மாண்பினையும் பண்பினையும் வளர்க்கும் அமுதமழையாக இந்நூல் திகழ்வதாக!

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

உங்கள் அனைவருக்கும் மும்மணிகளின் ஆசிகள்!

வி. ஜ. மு. லொக்குபண்டார,
கல்வி, பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சரும்,
சுதேச மருத்துவ அமைச்சரும்.

1994.02.17.

FOREWORD

"Dhammapada" which is an invaluable treasure for Buddhists is an unparalleled religious text, which, in reality sums up the essence of the Tripiṭaka (The Baskets of the Buddhist Doctrine). The numerous translations of this work in various languages in various countries are indicative of the universal esteem it receives. Dhammapada is holy to the Buddhists as the Bhagavadgītā to the Hindus, the Holy Bible to the Christians and the AL-Koran to Muslims.

Although this work belongs to the Buddhist scripture it possesses a universal appeal that makes it possible for anyone to make use of it irrespective of whether one is Buddhist or non-Buddhist. This work has perennial acceptability that makes it entirely unnecessary to subject it either to editing or to revision in terms of time, place or social group.

Of the books that exist in human society, to illumine the lives of human beings ranging from extremely foolish poor persons to philosopher kings, and with no regard for such cleavages as men and women, young and old, high or low, rich or poor, Dhammapada occupies a place second to none. The bhikkhus of this country, appreciating this situation fully, constantly focus on Dhammapada and its commentary, for their eloquent discourses on the doctrine.

Hon. P. B. Kaviratna, persuaded his Ministry of Socio-Cultural Integration to produce this work of great philosophical significance in Pali, Sinhala, Tamil and English, because he could readily recognize the value of such a noble effort.

I have no hesitation in stating that the team of scholars headed by the connoisseur of literature and the Secretary of the Ministry of Socio-Cultural Integration, Amara Hewamadduma (Editor-in-Chief), Dr. W. G. Weeraratna, Edwin Ariyadasa, Mrs. Rajalakshmi Kailasanathan, Viswanath Vajirasena, Sinnaiah Kanagamurti, Dr. K. B. A. Edmund, and Edmund Jayasuriya (Secretary) deserves the gratitude of the whole nation. I say this with a great sense of joy arising out of the contemplation of the significance and the seriousness of the noble undertaking of this team.

My respect and gratitude go to His Excellency D. B. Wijetunga, President Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, and Hon. Ranil Wickremasinghe, Prime Minister and the Chairman of the Board of Governors of the Central Cultural Fund, for the guidance and encouragement they gave us in this noble undertaking.

This, to my mind, is the greatest gift and the most exalted message that Sri Lanka can give to the world at large, at this point in time.

At a time when the sense of humanity is being shattered, may this tranquilizing work of high philosophical significance, be a cooling shower of nectar, that will pacify the burning minds not only of those in Sri Lanka, but of all in the world at large.

May peace dawn on the whole world.

May you all have the blessings of the Triple Gem.

W. J. M. Lokubandara,
*Minister of Education, Cultural Affairs
and Indigenous Medicine.*

1994.02.17

වචනයක්

“ ධම්මපදය ” බෞද්ධ ජනතාවට පමණක් නොව අන්ය ආගමිකයනට ද මගත් සේ ප්‍රයෝජනවත් වන ලෝක සාහිත්‍යයේ අති විශිෂ්ට කෘතියකි. මෙම මහාර්ථ කෘතිය පරිශීලනය කරන ලෝක කුඩා මිනුම කෙනෙකුගේ චිත්ත පාරිශුද්ධිය වර්ධනය කර ගැනීමට එය මනෝපකාරී වේ.

“ ධම්මපදය ” ලෝකයේ විවිධ භාෂාවලට පරිවර්තනය කර මුද්‍රණද්වාරයෙන් පළ කර ඇතත්, මෙම ශ්‍රේෂ්ඨ කෘතිය පාලි - සිංහල - දෙමළ - ඉංග්‍රීසි යන භාෂා හතරෙන් එකම පොතක් වශයෙන් මුද්‍රණය කරන පළමුවැනි අවස්ථාව මෙය වේ.

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍ය හා දේශීය වෛද්‍ය අමාත්‍ය, ගරු ඩී. ජ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මැතිතුමාගේ ද, මගේ ද ආරාධනය පරිදි මෙම කෘතිය සකස් කිරීමට අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ මගත් සේ උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කළ අමර හේවාමද්දම (ප්‍රධාන සංස්කාරක), ආචාර්ය ඩබ්. ජී. විරරත්න, එඩ්වින් ආරියදස, රාජලක්ෂ්මි කපිලාසනාදන් (මහත්මිය), විශ්වනාත් වජිරසේන, සිත්තයිසා කනගමුරුති, ආචාර්ය කේ. බී. ජී. එඩ්මන්ඩ්, එඩ්මන්ඩ් ජයසූරිය (ලේකම්) යන විද්වතුන්ට මුළු මගත් බෞද්ධ ලෝකයාගේ ම සතුතිය හා කෘතඥතාව හිමිවිය යුතු බැව් මම ඉඳුරාම පවසමි.

මෙම කටයුත්ත ගැන ඉමහත් උනන්දුවකින් අපට දිරිමත් කළ දිවංගත ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදස මැතිතුමාට ද, ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපති අනිගරු ඩී. බී. විජේතුංග මැතිතුමාට ද ශ්‍රී ලංකා අග්‍රාමාත්‍ය හා මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදලේ පාලන මණ්ඩලයේ සභාපති ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාට ද මගේ ගෞරවය හා ප්‍රණාමය පුද කරමි.

මේ ගැන විශේෂ උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කළ, අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්, එන්. ඩී. කේ. කේ. චේරගොඩ මහත්මාට ද, සංස්කෘතික කටයුතු හා ප්‍රවෘත්ති අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්ව සිටි, දනට ප්‍රවෘත්ති අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්, කේ. ජී. එස්. ගුණසේකර මහත්මාට ද, මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදලේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් ආචාර්ය රෝලන්ඩ් සිල්වා මහත්මාට ද මගේ ඉමහත් කෘතඥතාව පළ කරමි.

මෙවැනි භාරදුර වගකීමක් ඉතා සතුටින් පිළිගෙන මෙම කෘතිය ශෝභමානව මුද්‍රණය කර දුන් රජයේ මුද්‍රණාලයාධිපති, නෙවිල් නානායක්කාර මහත්මා ප්‍රමුඛ එතුමාගේ ලෝක කුඩා කාර්ය මණ්ඩලයට ද අප සැමගේ සතුතිය හිමිවිය යුතු වේ.

පී. බී. කවිරත්න
සමාජ සංස්කෘතික ජනාබද්ධතා අමාත්‍ය

1994. 02. 16 දින

அன்புள்ள நேயர்களுக்கு

“ தம்மபதம் ” பௌத்தர்களுக்கு மட்டுமன்றி ஏனைய சமயத்தவர்கட்கும் பெரும் பயனீட்டும் உலகப் புகழ்பெற்ற பெருநூலாகும். இவ்வரிய நூலினை பயிலப்பயில உளத்தூய்மை எற்படும்.

தம்மபதம் உலகில் பல்வேறு மொழிகளுக்குப் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளதெனினும் பாளி — சிங்களம் — தமிழ் — ஆங்கிலம் ஆகிய நான்கு மொழிப் பதிப்பு வெளிவரும் முதல்தடவை இதுவாகும்.

கல்வி, பாண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சரும், சுதேச மருத்துவ அமைச்சருமான மாண்புமிக் வி. ஜ. மு. லொக்குபண்டார அவர்களும் நானும் விடுத்த வேண்டுகோளின்படி இந்நூலினைத் தயாரிக்கும் பணியில் இரண்டு ஆண்டுகள் அயராது உழைத்த அமர ஹேவாமத்தும் (பிரதான பதிப்பாசிரியர்), கலாநிதி டபிள்யூ. வீரரத்தினா, திரு. எட்வின் ஆரியதாஸ, திருமதி இராஜலக்ஷ்மி கைலாசனாதன், திரு. விசுவநாத் வச்சிரசேனா, திரு. சின்னையா கனகமூர்த்தி, திரு. கே. பீ. ஏ. எட்மண்ட், திரு. எட்மண்ட் ஜயசூரியா (செயலாளர்) ஆகிய அறிஞர்கள் உலகில் எங்கும் வாழும் பௌத்தர்களது நன்றிக்கு உரியவர்கள் ஆவர்.

இப்பணியினை மேற்கொள்ளுமாறு எம்மைப் பலவாறு ஊக்குவித்த மறைந்த சனாதிபதி அதிஉத்தம ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கட்கும், இலங்கையின் சனாதிபதி அதிமேதகு டி. பீ. விஜேதுங்க அவர்கட்கும் இலங்கையின் பிரதமரும் மத்திய கலாசார நிதிய நிருவாக சபையின் தலைவருமான மாண்புமிக் ரணில் விக்கிரமசிங்கா அவர்கட்கும் எனது வணக்கங்கள் உரித்தாகும்.

இதுபற்றி விசேட அக்கரைகாட்டிய கல்வி, பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளர் திரு. என். வீ. கே. வேரகொட அவர்கட்கும், பண்பாட்டு அலுவல்கள் தகவல்துறை அமைச்சின் முன்னாள் செயலாளரும் தற்பொழுது தகவல்துறை அமைச்சின் செயலாளருமான திரு. கே. ஏ. எஸ். குணசேகரா அவர்கட்கும் மத்திய கலாசார நிதியத்தின் பணிப்பாளர் நாயகம் கலாநிதி றோலண்ட் சில்வா அவர்கட்கும் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

மிக அரிய இப்பணியினை மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டு, இந்நூலினை அழகுற அச்சிட்டு உதவிய அரசாங்க அச்சகத்தின் அதிபர் திரு. நெவில் நாணயக்காரா அவர்களுக்கும் அவருடைய பணியாளர் குழுவுக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றி உரித்தாகும்.

பி. பீ. கவிரத்ன,

சமூகப் பண்பாட்டு,

ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சர்.

மாத்தளை மாவட்டப் பரராளுமன்ற உறுப்பினர்.

1994.02.16.

A WORD

Dhammapada is an outstanding work in the whole of world literature and is of immense value not only to the Buddhist but also to the followers of all religions. This work helps anyone utilising it to achieve tranquility of mind.

Dhammapada has been translated into various languages of the world but this is the first occasion when this has been published as one single work containing Pali, Sinhala, Tamil and English versions.

It is my considered view that the praise and gratitude of the whole Buddhist world is due to the team of scholars consisting of Mr. Amara Hewamadduma, (Editor-in-Chief), Dr. W. G. Weeraratna, Edwin Ariyadasa, Mrs. Rajalakshmi Kailasanathan, Vishwanath Vajirasena, Sinnaiah Kanagamurthi, Dr. K. B. A. Edmund, and Edmund Jayasuriya (Secretary). This team of scholars worked hard with unflagging enthusiasm over a period of two years at the request of Hon. W. J. M. Lokubandara, Minister of Education, Cultural Affairs and Indigenous Medicine, and myself.

My praise and gratitude are due to the late President His Excellency R. Premadasa, His Excellency D. B. Wijetunga, President, Democratic Socialist Republic of Sri Lanka and Hon. Ranil Wickramasinghe Prime Minister and the Chairman of the Board of Governors of the Central Cultural Fund.

I extend my gratitude to Mr. N. V. K. K. Weragoda, Secretary Ministry of Education and Cultural Affairs, Mr. K. A. S. Gunasekera, Former Secretary Ministry of Cultural Affairs and Information and presently Secretary, Ministry of Information and Broadcasting and Dr. Roland Silva Director General, Central Cultural Fund.

Mr. Neville Nanayakkara Government Printer and the members of his staff deserve our praise and gratitude for accepting responsibility for the production of a work like the present and for bringing out this publication giving it a magnificent typographical presence.

P. B. Kaviratne,
*Minister of Socio-Cultural Integration
and M.P. Matale District.*

1994.02.16

Dhammapadam is an outstanding work in the whole of world literature and is of immense value not only to the Buddhist but also to the follower of all religions. This work has everyone wishing it to achieve a high degree of merit.

Dhammapadam has been translated into various languages of the world including the first occasion when it has been published as the single work containing Pali, Sinhala, Tamil and English versions.

The Dhammapadam is a collection of 423 verses which are the essence of the whole Buddhist world. It is a masterpiece of Buddhist literature and is of great value to the follower of all religions. The Dhammapadam is a collection of 423 verses which are the essence of the whole Buddhist world. It is a masterpiece of Buddhist literature and is of great value to the follower of all religions. The Dhammapadam is a collection of 423 verses which are the essence of the whole Buddhist world. It is a masterpiece of Buddhist literature and is of great value to the follower of all religions.

My praise and gratitude are due to the late President of the Sinhala Buddhist Community, His Excellency D. B. Wijetunge, President, Democratic Socialist Republic of Sri Lanka and Hon. Rana Wimalaratne, Minister and Hon. Chairman of the Board of Directors of the Central Cultural Fund. I extend my gratitude to Mr. W. V. K. Wimalaratne, Secretary, Ministry of Education and Cultural Affairs, Mr. A. S. Gunasekera, Former Secretary, Ministry of Education and Cultural Affairs and Mr. Rana Wimalaratne, Director, Central Cultural Fund.

Mr. Neville Kumbhakara, Government Printer and the members of the staff who have our praise and gratitude for accepting responsibility for the production of a work like this in a pleasant and for giving out this publication giving it a magnificent typographical presentation.

F. B. Kumbhakara,
Minister of Social-Cultural Information
and M.P. Matcha District.

1994.02.10

ධම්මපදය

පිටිසුම

භාග්‍යවත් ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් වදල ශ්‍රී සද්ධර්මය ත්‍රිපිටකය නමින් ප්‍රකටය. ඒ ත්‍රිපිටකයෙහි "වෝගාර දේසනා" - "පරමෙථ දේසනා" "ආණා දේසනා" යනුවෙන් ප්‍රභේදත්‍රයයක් ඇතුළත් වේ. ව්‍යවහාරයෙහි, එකම සම්මුතියෙහි, පවත්නා සංඥාප්‍රඥප්ති සාමාන්‍ය ජනයාට ඉතා හුරු පුරුදුය. පෘථග්ජනයා තුළ ව්‍යවහාරය කෙරෙහි මේ හුරුපුරුද්ද ඔවුන්ට විෂය ලෝකයෙහි තර්ජ ස්වරූපය වටහා ගැනීමෙහි බාධකයක්ව පවතී.

ලෝක ව්‍යවහාරය දැඩිව ග්‍රහණය කිරීමට පුරුදු වූ ජනයාට නිවන්මගට පමුණුවන නියුණුවූ ද ගැඹුරු වූ ද වටහා ගැනීමට දුෂ්කර වූ ද සියුම් වූ ධර්මය අවබෝධ නොවෙන්නේ ඔවුන් රාගයෙන් රත් ව දේසයෙන් දුෂ්ට ව මෝහයෙන් මුළු ව සිටින බැවිනි. මේ නිසා ම බුදුන් වහන්සේ ඔවුන්ට වැටහෙන ඔවුන්ට හුරුපුරුදු බසින් බුදු ධර්මය දේශනා කළ සේක. ව්‍යවහාර දේශනා හෙවත් "වෝගාර දේසනා" යනුවෙන් ප්‍රකට ව ඇත්තේ ඒ නියරින් දෙසූ දහමයි. එහි ඇතුළත් වනුයේ සත්‍රී, පුරුෂ, කදී, පර්වත, වෘක්ෂලතා යනාදී වශයෙන් ලෝක ප්‍රඥප්තියට හුරුව පළ කළ කරුණුය. මේ මෙසේ වුවද බුදුන් වහන්සේ, චතුරායඝී සත්‍යය, ආයඝී අෂ්ටාංගික මාර්ගය, ත්‍රිවිධ ශික්ෂාව, සප්තබොධ්‍යංග, සතර සතිපට්ඨානාදී ගැඹුරු ධර්මාර්ථ සූත්‍ර පිටකයට අයත් සෑම දේශනාවක ම මූලාශ්‍රය ලෙස දක්වා වදල සේක. මේ දේශනා ත්‍රිපිටකයේ සූත්‍ර කාණ්ඩය සේ දැක්වේ. වෝගාර දේසනා යනුවෙන් ගැතෙන්නේ එයමැ යි.

අභිධර්මය නමින් ප්‍රකට ධර්ම කොට්ඨාශයක් ද ත්‍රිපිටකයෙහි ඇතුළත් වේ. ඒ වූ කලී ස්කන්ධ, ධාතු ආයතන, ඉන්ද්‍රියාදී වශයෙන් පටිච්ච සමුප්පාදය (හේතුඵල ක්‍රමය) මූලාධාර කොට දේශනා කරන ලද ධර්මයයි. එය බුද්ධ ධර්මයෙහි සාරය ලෙසින් ද ගැනේ. ලෝක ව්‍යවහාරයන් මගින් ම ලෝකෝත්තර ගම්භීර ධර්මාර්ථ දේශනා කර වදල තථාගතයන් වහන්සේගේ සර්වඥතා මහිමයත්, විශ්වයේ යථා ස්වභාවයත් දර්ශනයේ පරමාර්ථයත් බුද්ධ ධර්මයෙහි සාර්වභෞමත්වයත් ප්‍රකට වන්නේ අභිධර්ම දේශනාවෙනි. එහෙයින්ම එය පරමාර්ථ දේශනා යනුවෙන් හැඳින්වෙයි.

සීලවත්ත භාවයෙන් හා විත්ත සමාධියෙන් යුතුව ලෝකෝත්තර ගුණධර්ම වර්ධනයෙහි ලා ප්‍රෝත්සාහී වන්නාවූ යතිවරයන් වහන්සේලාගේ කායික ව්‍යාධික වර්ධාව පිළිබඳ නීතිරීති සමූච්චය අන්තර්ගත වනුයේ විනය පිටකයෙහිය. ප්‍රඥා පිණිස පාරිශුද්ධත්වය අවශ්‍යය. එයම වෙනත් ලෙසකින් ද දැක්විය හැකිය. එනම් ගුණවත්තයකු නොවී ප්‍රඥවත්තයකු විය නොහැකිය යනුවෙනි. "පඤ්ඤය පරිසුද්ධංගි" යනුවෙන් කියේ මැ නො. එසේ හෙයින් මේ විනය ශික්ෂා "ආණා දේසනා" යනුවෙන් ප්‍රකට වෙයි.

මේ අනුව නිවන් අවබෝධ කරන්නා ත්‍රිපිටකය පිළිබඳ මුළුමනින් ම පැහැදිලි දැනුමක් ලැබිය යුතු වේ. ත්‍රිපිටකයට අයත් ඒ ඒ පිටක අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් දැඩි ලෙස බැඳී පවතී. එකක් එකක් කේවල වශයෙන් ගැනීමෙන් මේ සම්බන්ධතාව හීලීහෙයි. විසිරෙයි. අවබෝධ කරගැනීමට පමණක් නොව කායික ව්‍යාධික වර්ධා වශයෙන් ප්‍රායෝගිකව කටයුතු කිරීමට ද මේ සම්බන්ධතාව තේරුම් ගෙන නිබ්බිය යුතුය. ඇතුළු ධර්ම ග්‍රන්ථ ත්‍රිපිටකයට ම අයත් කරුණු නියෝජනය කරන්නේ මේ නිසාය.

ව්‍යවහාර දේශනාව යනුවෙන් ප්‍රකට සූත්‍ර පිටකය නිකාය පසෙකින් සමන්විතය.

එනම්:

1. දීඝ නිකාය
2. මජ්ඣිම නිකාය
3. සංයුක්ත නිකාය
4. අංගුත්තර නිකාය
5. බුද්දක නිකාය යනුවෙනි.

මෙහි පස්වැනි ව සඳහන් වූ බුද්දක නිකාය හෙවත් කුරුගොත් සභිය ග්‍රන්ථ පසළොස්කීන් යුක්තය. ඒවා මෙසේය.

1. බුද්දක පාඨ	9. ථේරගාථා
2. ධම්ම පද	10. ජාතක
3. උදන	11. නිද්දෙස
4. ඉතිවුත්තක	12. පටිසම්භිදමග්ග
5. සුත්ත නිපාත	13. අපදන
6. විමානවත්ථු	14. බුද්ධවංස
7. පෙතවත්ථු	15. චරියාපිටක
8. ථේරගාථා	

මේ ග්‍රන්ථාවලියෙහි දෙවැනි ව ආ ධම්මපදය පුස්තකාවකි. එය ගැඹුරු මෙන් ම සරල ධර්ම කොටස් ද ඇතුළත් කොට සංග්‍රහ කරන ලද්දකි.

අභිධානය

මේ කෘතියට 'ධම්මපද' යන අභිධානය යොදා ඇත්තේ කවර හෙයින්දැයි විමසා බැලීම ද අවශ්‍යය. "ධම්මපද" යන අභිධානය හෙවත් තම යෙදීම පිළිබඳව පවත්නා මත ද කීපයකි.

"ධම්ම" යන්නෙහි මෙන් ම "පද" යන්නෙහි ද විවිධ අර්ථ ඇති හෙයින් එහි නාම සමභවය පිළිබඳ ඉදුරා එක අදහසක් දැක්වීම දුෂ්කරය. ධර්මය යන්න ආගම සඳහා ද යෙදේ. විශේෂයෙන් ම බුදුන් වහන්සේ දේශනා කළ දෙය - ධර්මය වේ. එනම් සියලුම බෞද්ධයන් විසින් පිළිගෙන පිළිපැදිය යුතු ධර්මයයි. "ධම්ම" යන පාලි ශබ්දයෙන් ස්වභාවය, පර්යාප්තිය, ප්‍රඥාව, ත්‍යාග, සත්‍යය, ප්‍රකෘතිය, පුණ්‍යය ආදී අර්ථ රාශියක් ප්‍රකාශ වේ.¹ පද යන්නෙහි ද අර්ථ කීපයකි. තැන, ආරක්ෂාව, නිර්වාණය, හේතුව, වචනය, දෙය, පය, පියවර යන අර්ථ එයට දක්වා ඇත.

"ධම්මපදය" යනු (බුද්ධ) ධර්මය (එසේ නැතහොත් ආගම) පිළිබඳ පියවර යනු එක් මතයෙකි.² ඇතැම්හු ඊට මාර්ගය³ යන අර්ථය දෙති. ධම්මපදයෙහි ම එන "අප්පමාදෙ අමතපදං - පමාදො මච්චුනො පදං" යන ගාථාවෙහි දැක්වෙන පරිදි "පදං" යන්න මාර්ගය යන අර්ථය ඇති බව පෙනේ. මෙහිම අරඟන්න වර්ගයෙහි 3-4 යන ගාථාවන්හි ද මල වර්ගයෙහි අවසන් ගාථාද්වය වූ 20-21 යන ගාථාවන්හි ද එන "පද" ශබ්දය ගතිය, ගමන යන අර්ථ දක්වයි. එම අදහස් අනුසාරයෙන් සලකා බලන කල ධම්මපද යන්නෙහි අර්ථය "පටිපද මාර්ගය" යැයි දැක්විය හැක. ධම්මපදයේ පුෂ්ප වර්ගයෙහි මුල්ම පද්ධවයෙහි සඳහන්, "කො ධම්මපදංසුදෙසිතං" - "සෙබො ධම්මපදං සුදෙසිතං" යන ගාථා පාඨවලින් ද මේ අදහස තහවුරු කෙරෙන බවක් පෙනේ.

යට දක්වූ ගාථා පාඨවල එන ධම්මපද යන්නෙහි අර්ථය සත්තිස්බෝධිපාක්ෂික ධර්මයි. ඒවා අවබෝධ කොටගෙන ක්‍රියාත්මක කරන්නේ ශෛක්ෂකයෝය. හෙවත් අධිශීල, අධිවිත්ත, අධිප්‍රඥ යන ත්‍රිවිධ ශික්ෂාවෙහි හික්මෙන සෝවාත් මග සිටියහු පවත් රහත්මග සිටියහු තෙක් වූ ආයථී පුද්ගල සත්ඥෙතාය. බෞද්ධ ධර්මයේ දැක්වෙන පටිපදාවේ උසස්ම ඵලය නෙළා ගන්නේ ද ඔවුහු මැ වෙති. මේ මතය මජ්ඣිමනිකා ගාථාවක් තුනේදිසුත්තයෙහි දක්නා ලැබේ.

1. අභිධානපද්ධතියට 'ධම්ම' යන්න මෙසේ විවරණය කරයි
 "ධම්මො සභාවෙ පරියත්ති පඤ්ඤා
 ඤායෙසු සච්චතකභිසු පුඤ්ඤා
 ඤායොග්ග භුණ්ඩාර සමාධිසු (පි)
 නිසසත්තනා

2. Footsteps of Religion
 3. The Paths of Religion

“යො ධම්මපදෙ සුදෙසිතෙ
මග්ගෙ ජීවති සඤ්ඤානො සනිමා
අනවජ්ජ පදනි සෙවමානො
තනියං ගිහිං ආත්මග්ග ජීවි.”

(කුණ්ඩසුත්ත, 6 වන ගාථාව)

මේ අනුව ධම්මපද යන්නට “පට්ටම මාර්ගය”⁴ ධර්ම මාර්ගය⁵ යන්න බෙහෙවින් ගැළපේ. එන ධම්මපදය ගැන කරුණු දක්වන බීල් (Beal) මහතා එයට ධම්ම පිළිබඳ ගාථා, සුභාෂිත වැනි අර්ථ දක්වයි.⁶ මේ කවර අර්ථය වුවද සත්‍ය කරන්නේ යවැ කී අදහසමැයි. එනම් ධම්මපද යනු ධම්ම මාර්ගය හෙවත් නිවන කරා වැටී ඇති පට්ටපදවයි.

නිමිත්ත

ධම්මපදයෙහි එන ගාථා ලෝකතාප්ත නිව්‍යාන සුදුසියාණන් වහන්සේ විසින් ඒ ඒ අවස්ථාවන්හිදී ඒ ඒ කරුණු නිමිති කොට දෙශනා කර වදාලන ලද ඒවාය. එහෙයින් ඒවා අර්ථෝත්පත්ති දෙශනාවට අයත්ය. මේ ගාථා කවරකු උදෙසා කවර කාරණයක් අරභයා දෙශනා කරන ලද්දේ ද යන තොරතුරු සඳහන් වන්නේ, ධම්මපදයට කරන ලද අටුවාවෙහි හෙවත් ධම්මපදවස් කථාවෙහිය. ධම්ම පදයේ මුල්ම ගාථාව වූ “මනො පුබ්බධගමා ධම්මා” යන ගාථාවට අදාළ කරුණු අටුවාව ආරම්භයෙහි ම දක්වා ඇත්තේ මේ අයුරිනි.

“අයං ධම්මදෙසනා කප්ථගාසිතාති ? සාවජජියං කං ආරබ්භාති ? වසබ්බපාලසෙරං”

එහි මැ දෙවන ගාථාව ගැන සඳහන් කොට ඇත්තේ,

“මනො පුබ්බධගමාති දුතිය ගාථාපි සාවජජියං යෙව මට්ටකුණ්ඩලිං ආරබ්භ ගාසිතා” යනුවෙනි.

මෙහි ගාථා දෙසීමට හේතු, පාත්‍ර වර්ගයා, සිද්ධිමාලාව යාතාර්ථය කථාවස්තුවට ඇතුළත් වන අතර, ගාථාර්ථ කථා වස්තුව අවසානයේ ගාථා විග්‍රහයෙහි ඇතුළත් වේ. ගාථාව දෙසීමෙන් ඇති වූ ප්‍රතිඵල සඳහන් කිරීමෙන් කථාවස්තුව නිම වේ.

විවිධ පුද්ගලයන්ගේ විවිධ වූ ජීවිත ගැටලු විසඳමින් ඔවුන්ගේ මෙලෝ පරලෝ සුවසෙන සලසමින් නිවන්මගට යොමු කරලීමේ අරමුණින් මේ ගාථා සමූහවල දෙශනා කොට ඇත.

සංයුතිය

ප්‍රථම සංගීතියේ දී ධර්මසංග්‍රාහකයන් වහන්සේලා විසින් ධම්මපදය, ඊට ඇතුළත් ගාථා තිසි ලෙස තෝරා සංග්‍රහ කිරීමෙන් එය සූත්‍ර පිටකයේ බුද්ධක නිකායේ ද්විතීය ග්‍රන්ථය සේ දක්වන ලද්දේය. මේ සංග්‍රහය මේ අයුරින් සකස් කැරුණේ ප්‍රථම සංගීතියේදී ය. එහෙත් මෙහි එන ගාථාවලින් සමහරක් ත්‍රිපිටකයේ විශේෂයෙන් සූත්‍ර පිටකයේ අනුසංග්‍රහවල දක්නා ලැබේ. ඇතැම් ගාථා විනය පිටකයෙහි ද අන්තර්ගත වේ. ඒ පිළිබඳ විමර්ශනයක් කළ පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත තානිමියෝ ඒ තැන් මෙසේ දක්වා ලීති.

“මෙහි යමකවග්ගයේ 3-4-5-6 යන ගාථා මැදුම් සහියේ උපරිපණ්ණාසකයේ “උපක්කිල්ලය” සූත්‍රයෙහි ද විනය මහා වග්ගපාලියේ කෝසම්බකඛ්ඛයෙහි ද වෙති. 6 වෙනි ගාථාව ථෙරගාථාපාලියේ වතුකක නිපාතයේ සහියසෙර් ගාථාවන්හි ද දක්නා ලැබේ. ඒ වර්ගයේ 9 වෙනි ‘අනිකකසාවොකාසාවාං’ ආදී ගාථාව හා 10 වෙනි ගාථාව ථෙරගාථා පාලියේ තිංසක නිපාතයේ පුසාසෙර්ගාථාවන්හි පෙනෙත්. ඒ වර්ගයේ 13-14 වෙනි ගාථා ථෙරගාථාපාලියේ රාධසෙර් ගාථාවන්හි පෙනෙත්.

අප්පමාද වග්ගයේ 6-7 ගාථා දෙක විසති නිපාතයේ අංගුලිමාලසෙර් ගාථාවන්හිද සංයුක්ත නිකායේ දෙවන සංයුක්තයෙහි ද පෙනේ. ඒ වර්ගයේ අන්තිම ගාථාව වතුක්කධගුත්තරයේ වක්කවග්ගයෙහි දක්නා ලැබේ. පුළුච්චග්ගයේ 8-9 වෙනි ගාථා දෙක ථෙරගාථා වතුක්ක නිපාතයේ සුගුතීසෙර් ගාථාවන්හි

4. Path of Virtue

5. Footsteps of The Law

6. බීල් මහතා stanzas of Law, Law texts, Scripture texts යන අර්ථ දක්වා ඇත. (විස්තර සඳහා The Dhamma-pada (sacred Books of the East (Dhammapada SBE) Ed. F. Max Muller OUP. London. 1959 lvi පිට බලන්න).

පෙනේ. එහිම 11 වැනි ගාථාව අංගුත්තර නික නිපාතයේ ආනන්ද වග්ගයෙහි පෙනේ. බාල වග්ගයේ 7-8-9 වෙනි ගාථා සංයුක්ත නිකායේ දේවපුත්ත සංයුක්තයෙහි විදුමාන වෙති. පණ්ඩිත වග්ගයේ මුල් ගාථා දෙක පේර ගාථාවන්හි නිංස නිපාතයේ සාර්වත්තරෙථර ගාථාවන්හි පෙනේ. එහි පස්වෙනි ගාථාව එක නිපාතයේ කුණ්ඩලරෙථර ගාථාවෙහි ද විසති නිපාතයේ අංගුලිමාලපේර ගාථාවන්හි ද පෙනේ. ඒ වර්ගයේ අග ගාථා පස සංයුක්ත නිකායේ මග්ග සංයුක්ත යෙහි ද අංගුත්තර නිකායේ දසක නිපාතයේ පච්චෝරොහනීය වර්ගයෙහි ද දක්නා ලැබෙත්.

අරහත්ත වග්ගයේ 9 වෙනි ගාථාව සකක සංයුක්තයෙහි පෙනේ. 9-10 වෙනි ගාථා දෙක පේරගාථා නිංස නිපාතයේ සාර්වත්තරෙථර ගාථාවන්හි පෙනේ. පාප වග්ගයේ "යො අප්පද්ධංකා" ආදී ගාථාව දේවතා සංයුක්තයෙහි ද සුත්තනිපාතයේ කොකාලික සූත්‍රයෙහි ද පෙනේ. දණ්ඩ වග්ගයේ 'හිරිනිසෙධො' ආදී ගාථාව දේවතා සංයුක්තයෙහි දක්නා ලැබේ. එහි 3-4 වෙනි ගාථා උදන පාළියේ මුච්චිල්ද වග්ගයෙහි වෙති. ජරාවග්ගයේ දෙවෙනි ගාථාව පේරගාථා නිංස නිපාතයේ ආනන්ද රෙථර ගාථාවන්හි ද ඒ වර්ගයේ "ජීරත්ති වෙ රාජරාජා" ආදී ගාථාව, කෝසල සංයුක්තයෙහි ද දක්නා ලැබේ. එහි ම "අප්පසුතායං පූර්වකො" ආදී ගාථාව පේර ගාථා නිංස නිපාතයේ ආනන්දරෙථර ගාථාවන්හි පෙනේ. බුද්ධ වග්ගයේ 7 වෙනි ගාථාව උදන පාළියේ මේභිය වග්ගයෙහි පෙනේ. ලෝක වග්ගයේ 10 වෙනි ගාථාව ඉතිවුත්තක පාළියේ 25 වෙනි සූත්‍රයෙහි පෙනේ. කෝට වග්ගයේ මුල් ගාථාව දේවතා සංයුක්තයෙහි ද ඒ වර්ගයේ 10 වෙනි ගාථාව අංගුත්තර වතුක්ක නිපාතයේ හණ්ඩගාම වර්ගයේ ද පෙනේ. ධම්මච්චවග්ගයේ "න තෙන හිසබ්බගොති" ආදී ගාථා පේරගාථා සොළස නිපාතයේ සංයුක්තයෙහි දක්නා ලැබේ. මග්ග වග්ගයේ 5-6-7 වෙනි ගාථා පේරගාථා සොළස නිපාතයේ කොකාලික සූත්‍රයෙහි හා උදන පාළියේ මේභිය වග්ගයෙහි ද 6-7 වෙනි ගාථා දෙක' දේවතා සංයුක්තයෙහි ද 7 වෙනි ගාථාව පේරගාථා වතුක්ක නිපාතයේ සහියරෙථර ගාථාවන්හි ද 8-9 වෙනි ගාථා දේවතා සංයුක්තයෙහි ද දක්නා ලැබෙත්. 10 වෙනි ගාථාව නිංස නිපාතයේ සාර්වත්තරෙථර ගාථාවන්හි දක්නා ලැබේ. නාග වග්ගයෙහි "මිද්ධි යද හෝති මහග්ගසො ව" ආදී ගාථාව පේරගාථා - එක නිපාතයේ දසක පේර ගාථාවෙහි පෙනේ. ඊට අනතුරු ගාථාව පේර ගාථා එක නිපාතයේ හජරාරොහක පුත්තරෙථර ගාථාවෙහිත් නිංස නිපාතයේ තාලපුටරෙථර ගාථාවෙහිත් පෙනේ. ඒ වර්ගයේ "සචෙ ලහෙථ නිපකං" ආදී ගාථා තුන මැදුම් සහියේ උපරිපණ්ණසකයේ උපක්කිල්ලෙස සූත්‍රයෙහි පෙනේ. තණ්හා වග්ගයේ මුල් ගාථා සතර පේරගාථා ජක්ක නිපාතයේ මාදුංකා පුත්ත පේර ගාථාවන්හි දක්නා ලැබේ. ඒ වග්ගයේ "න තං දළ්භං ඛන්ධනමාහු ධරා" ආදී ගාථා දෙක කෝසල සංයුක්තයෙහි පෙනේ. හිසබ්බ වග්ගයේ 5 වෙනි ගාථාව පේර ගාථා - නිංස නිපාත - ආනන්දරෙථර ගාථා කුණ්ඩලරෙථර ගාථාවන්හිත් පෙනේ. එහි අන්තිම ගාථාව පේර ගාථා - විසති නිපාත අංගුලිමාලරෙථර ගාථාවන්හිත් පෙනේ. බ්‍රාහ්මණ වග්ගයේ 14 වෙනි ගාථාවේ සිට 41 වෙනි ගාථාව දක්වා ගාථා 28 ක් මජ්ඣිම නිකායේ දෙවෙනි පණ්ණාසකයේ වාසෙට්ඨ සූත්‍රයෙහි ද සුත්ත නිපාතයේ වාසෙට්ඨ සූත්‍රයෙහි ද දක්නා ලැබෙත්. අන්තිම ගාථාව අංගුත්තර නිකායේ බ්‍රාහ්මණ වග්ගයෙහි වේ.⁷

මෙයින් පෙනී යන්නේ බුදුන් වහන්සේ විසින් වර්තවර දෙසක ලද ගාථාවලින් කොටසක් තෝරාගෙන පසුකලෙක එකම ප්‍රථම සංගීතියෙහි දී ග්‍රන්ථයක් වශයෙන් සංගාහිත බවයි.

කාලය

ධම්මපදයේ ගාථාවල සමභවය බුදුන් වහන්සේගේ ධර්මාන කාලයට අයත් වුවද ඒවා ග්‍රන්ථයක් වශයෙන් සංග්‍රහ වූයේ ප්‍රථම සංගීතියේ දී බව විද්වතුන් විසින් පිළිගෙන ඇති මතයකි. විනය හා සූත්‍ර පිටකවල සංස්කරණ ගෙවත් වර්ධනය අතිධර්ම පිටකයට තරමක් කලින් සිදුවී ඇත. කෙසේ වුවද ප්‍රථම සංගීතියේ දී ධම්මපදය කේවල සංග්‍රහයක් වශයෙන් ප්‍රචලිත වූ බව පැහැදිලිය. රජගහනුවර සජ්ඣානිකී ගුහාවේ දී පවත්වන ලද ප්‍රථම සංගීතිය අරඹන ලද්දේ සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් තුන්වන මස ඇසල පූණ්‍ය පොහොයෙන් පස්වන දිනයෙහිය. මේ අනුව ධම්මපදයේ සංගාහිත අවධිය කිතුට්ඨිත් සියවස් පහ හමාරකට තරම් පූර්ව කාලයකට අයත් වෙයි.

7. පාළි සාහිත්‍යය, අග්‍රාමගා පණ්ඩිත පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත මාහිමි

ඒ කෙසේ වුවද වළගම්බා රජුගේ අවධියෙහි ලක්දිව දී ත්‍රිපිටකය ග්‍රන්ථාරූඪ කරන විට ධම්මපදය කේවල වූත් පුණේවූත් ග්‍රන්ථයක් බවට පත් ව තිබිණි. බුද්ධඝෝෂ හිමියන් ධම්මපදවිධි කථාව ලිවීමට භාවිත කරන්නට ඇත්තේ මේ ග්‍රන්ථාරූඪ වූ පිටපත් විය හැකියි. බුද්ධඝෝෂ හිමියන් ධම්මපදවිධි කථාව රචනා කළේ ක්‍රි.ව. 5 වන සියවසේදී ය. මේ අනුව ධම්මපදය එය ග්‍රන්ථාරූඪ වූ අවධියේ සිට ධම්මපදවිධි කථාව ලියැවෙන අවධිය තෙක් බෞද්ධයන්ගේ එක මැ අත් පොත වශයෙන් භාවිත වූවා නිසැකය.⁸

ග්‍රන්ථ තත්ත්වය

ධම්මපදයෙහි සංගෘහිත ගාථා 423 කි. ඒ බව මෙහි නිගමන ගාථාවල සඳහන් වන "ගාථා සඤ්ඤා චත්තාරි තේව්ස ව පුනාපරෙ" යන්නෙන් පෙනේ. එහෙත් පස් වැනි කාශ්‍යප (ක්‍රි. ව. 913) රජුගේ ධම්පියා අටුවා ගැටපදයේ ගාථා 422කි. ගාථාවක මේ අටුව කෙසේ සිදුවීණිද යි ඉදුරා පළ කළ නොහැක. මෙය විමසිය යුත්තකි. මේ ගාථාවන්ට අයත් අර්ථෝත්පත්ති 300 ක් බව ධම්පියා අටුවා ගැටපදයේ දක්වේ. මේ ගණනෙහි ද ඇතුළු පිටපත්වල වෙනසක් පෙනේ. බුරුම ධම්මපද නිගමන ගාථා වල මෙහි කථා 305 ක් තිබෙන බව සඳහන් වේ. "පඤ්චාධිකානී තිණි වසද්ධතානී" යි එහි දක්වෙන බව ද කියැවේ.⁹

ධම්මපදය කුඩා ග්‍රන්ථයක් වුවද එහි ගැඹුරු මෙන්ම සරල ධර්ම කොටස් ද සංග්‍රහ වී තිබේ. ඉහත දක්වන ලද පරිදි ධම්මපදයෙහි ඇතුළත් ගාථා 423 වග්‍ය 28 කට බෙද දක්වා ඇත. ඒවා පිළිවෙලින් යමක වග්‍ය, අප්පමාද°, විත්ත°, පුප්ඵ°, බාල°, පණ්ඩිත°, අරහත්ත°, සහස්ස°, පාප°, දණ්ඩ°, පරා°, අත්ත°, ලෝක°, බුද්ධ°, සුඛ°, පිය°, කෝධ°, මල°, ධම්මට්ඨ°, මග්ග°, පකිණ්ණක°, තීරය°, නාග°, තණ්හා°, හිංසු°, හා බ්‍රාහ්මණ° යනුවෙන් දක්වා තිබේ.

මේ එක් එක් වර්ගය තම කොට ඇත්තේ බාහිර මෙන්ම ආභ්‍යන්තරික කරුණු ද පදනම් කොට ගෙන බව පෙනේ. මුල් ම වර්ගය වූ යමක වග්‍යය එක් කරුණක් සම්බන්ධයෙන් දෙමහත් පැහැදිලි කර දීම සඳහා ගාථා සුගල බැගින් යොදා ඇති වර්ගයකි. ඒ අනුව මේ තම දී ඇත්තේ බාහිර ආකෘතිය සලකා ගෙනය. අප්පමාද වග්‍යය අත්තර්ගත විෂය තේමාව අනුව තම කොට ඇත. මෙහි විග්‍රහ කැරෙන්නේ අප්‍රමාදයේ ප්‍රයෝජනත්, ප්‍රමාදයේ හානි හා නිසරුකමත්ය. ධම්මපදයේ වර්ග නාමකරණය හඳුනා ගැනීමට ඉහත කී නිදසුන් ප්‍රමාණවත් වනු ඇත.

ධම්මපදයෙහි සූත්‍රාන්ත ධර්ම ඇතුළත්වීම විශේෂයක් නොවේ. මන්ද එය සූත්‍ර පිටකයට ම අයත් වූවක් වන බැවිනි. එහෙත් එහි අභිධර්ම දේශනා ද ඇතුළත් ව පවතින බව පෙනේ. මේ නිදසුන් කීපයකි.

"මනොපුබ්බධගමා ධම්මා
මනො සෙට්ඨා මනොමයා"

(-1, 1 ගාථාව)

"යථාපි මූලෙ අනුපද්ධේ දළ්භෙ
ජනෙනාපි රුකෙහි පුනරෙව රුහති
එවම්පි තණ්හානුසයෙ අනුගතෙ
නිබ්බන්තති දුක්ඛමිදං පුනරුත්තං"

(xxiv, 5 ගාථාව)

මුල් නිදසුනින් විත්ත වෛතසික විභාගය හෙළිදරවු කැරෙයි. දෙවැන්න හේතුඵල ධර්මය ඔස්සේ සත්ත්වයාගේ පැවැත්ම පිළිබඳ ගැඹුරු දර්ශනයක් ඉදිරිපත් කරයි. ධම්මපදයෙහි විතය ශික්ෂා මාර්ගය ද ඇතුළත් වන බවට දක්විය හැකි නිදසුන් ද රාශියකි.

8. The Dhammapada (SBE) හි ප්‍රස්ථාවනාවෙහි. XVIII - LIII යන පිටුවල මේ පිළිබඳව දීඬ වශයෙන් සාකච්ඡා කොට ඇත.

9. ධර්මපද ප්‍රදීපය - වම්බදුවැවේ ධර්මකීර්ති ශ්‍රී ඡ්‍රිතිවාස ස්ථවිර, සිමාසහිත ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ. (මුද්‍රිත වර්ෂය නොදක්වේ.) සංස්කරණය, iv පිට.

"න පරෙසං විලොමානී
න පරෙසං කතාකතං
අතතතොව අවෙකෙබ්බා
කතානී අකතානීව

(iv, 7 ගාථාව)

වක්ඛනා සංවරො සාධු
සාධු කොතෙන සංවරො
භාණෙන සංවරො සාධු
සාධු ජීවිතාය සංවරො

(xxv, 1 ගාථාව)

මේ අනුව පෙනී යන්නේ ත්‍රිපිටකයේ ම සාරය බමමපදයට ඇතුළත් කොට ඇති බවය. අර්ථ රසයෙන් හා ධර්ම මාධුර්යයෙන් යුක්තවූත් පරිශීලනය කරන්නා තුළ උතුම් ගතිගුණ ඇති කරලීමට හේතුවූත් එකම බණ පොත මෙය මැ වන්නේය. බුද්ධ දේශනාවට අයත් සියලු දහම් කොටස් මේ කෘතියෙහි ඇතුළත් වී ඇත්තේය.

පරිවාර ග්‍රන්ථ

මේ හස්තසාර ග්‍රන්ථය මුල් කොට ලියැවී ඇති පරිවාර ග්‍රන්ථ කීපයෙකි. මහා අටුවාවාරි බුද්ධඝෝෂ හිමිපාණන් විසින් රචිත බමමපදවිච්ඡා නම් වූ පාලිමය ග්‍රන්ථය මේ අතුරින් ඉතා වැදගත් තැනක් ගනී.

කුමාර කාශ්‍යප නමැති තෙර නමකගේ ආරාධනාවෙන් කරන ලද මේ කෘතිය ක්‍රි.ව. 5 වන ශත වර්ෂයට අයත් වේ. "කෘතඥ වූ අධිරාජයා විසින් කරවූ විහාරයෙහි සිරිකුඩ්ඩ රජුගේ ප්‍රාසාදයෙහි වසමින් බණවර දෙසැත්තුවකින් යුත් මේ ග්‍රන්ථය කරන ලද" යි ග්‍රන්ථාවසානයෙහි දක්වේ.

බමමපදයෙහි ගාථා සාරසිය විසිතුනකි. කථාවස්තු දෙසිය අනුතවයකි. කථා ගණන අටුවීමට හේතුව නම් ඇතුළු අවස්ථාවලදී ගාථා එකකට වැඩි ගණනක් දේශනා කොට තිබීමය.

ධර්මකථිකයන්ට ද හස්තසාර ග්‍රන්ථයක් වන බමමපදවිච්ඡා වනාහි අටුවාවක් පමණක් නොව, ඒ ඒ ගාථාව දේශනා කිරීමට හේතු වූ සිද්ධිය හෙවත් නිදන කථාව ද සඳහන් කොට ඇති කෘතියකි. ජාතක අටුවාවේ මෙන්ම පේරාගාම අටුවාවේ ද මේ ආකෘතිය ම දක්නා ලැබේ.

මෙයට අවුරුදු දහසකට පමණ පෙර, ලක් රජය හෙබැ වූ පස්වැනි සලමෙවන් අබා කසුප් මහරජ තුමන් විසින් මුළු බමිපියා අටුවාවට මැ ලියන ලද බමිපියා අටුවා ගැටපදය ද තවත් වැදගත් කෘතියකි.

"ගත් ව්‍යාඛ්‍යන් කරන ඇදුරක්නු ගත් පුහායෙහි පළමු තුනුරුවනට නමකර කටයුතු බැවින් කුදගත්තිකායෙහි සවිසි වැගෙකින් සරහා තබන ලද බමමපද පාළියට සංවර්ණිතා කවැව් බුදුගොස් තෙරණුවෝ පළමු කවාහි තුනුරුවනට නමස්කාර කෙරෙමින්" යන්නෙන් පටන් ගෙන ඇති බමිපියා අටුවා ගැටපදය.

"දෙබියෙ වැ ජා අබා සලමෙවන් කසුබ් මහරජතු දහම්පියා අටුවාවට කළ සත්‍යය" යි යන්නෙන් නිම කොට ඇත. එහි අගට ද "දළනා පැවිජ්ජෙමි, දහම්පියට අටුවා සත්‍යය හවුරුදුයෙන් ලිමි" යන පාඨයක් ද එක්කොට ඇත. මේ සම්බන්ධයෙන් කතුවරයාට අදළ කොට විවාදන්මක අදහස් ද ඇති නමුත් ඒ පිළිබඳ විමසීමක් මෙහි ලා අවශ්‍ය නොවේ. බමමපදවිච්ඡා කථාව ද පළමුවෙන් සිංහල බසින් තිබී පාලියට නගන ලද සි එහි මුල එන ගාථා දසකයෙන් එකක සඳහන් වේ. පාලි බමම පදවිච්ඡා කථාවේ වැරදීමෙන් හෝ වෙනත් හේතුවක් හෝ නිසා මුල් සිංහල කෘතිය අහවයට යන්නට ඇත. මේ නිසා සිංහල පමණක් උගත් ජනයාගේ යහපත උදෙසා බමිපියා අටුවා ගැටපදය කීරීමට කසුප් මහරජුන් පෙළඹී ගියා තිසැකය.

පුරාණ පඨිවරයකු විසින් කරන ලද, බමමපද පුරාණ සන්නය ද බමමපදය හදුරන්නවුනට බෙහෙවින් වැඩදයකය. මේ පුරාණ සන්නය සංශෝධනය කොට මුද්‍රණයෙන් පළ කැරැවූ හෙයින් හෙබුට්ටේ දේවමිත්ත නායක ස්ථවිරයෝ එම කෘතියෙහි කර්තෘ හා කාල සන්දර්ශනය පිළිබඳ මෙබඳු අදහස් දක්වති.

"මේ සන්නය අසවල් කාලයෙහි අසවලකු විසින් කළේයැයි සඳහන් නොකෙළෙන් කාලය හා කර්තෘ නියම කිරීම දුෂ්කරයි. එතකුළු වුවත් බුද්ධාගම හා නානා ගාස්තු දක්මෙහි අතිසමෘද්ධි පණ්ඩිත කෙනෙකුත් විසින් කළ බව හැගේ.

කවුරු නමුත් මේ ව්‍යාඛ්‍යාත කර්තෘ විසින් සාමාන්‍ය ලෝකයාගේ ප්‍රයෝජනය සලකා ව්‍යාකෘතයෙහි ආදර නොකොට අවුවාහකාරයෙන් අභිප්‍රාය හැගෙන පරිද්දෙන් අර්ථවභේනා කළ බව පෙනේ.¹⁰

ධම්මපදවය කථාව පදනම් කොට ගෙන ශ්‍රේෂ්ඨතම සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථයකින් සිංහල සාහිත්‍යය පෝෂණය විය. ඒ උත්තම කලා කෘතියක් වන සද්ධම්මරත්නාවලියයි. දඹදෙණි අවධියෙහි ධම්මසේන යතිවරයන් විසින් රචිත සද්ධම්මරත්නාවලිය වැනි පොදු ජනයාගේ හද බැඳ ගත් වෙනත් කෘතියක් සිංහල සාහිත්‍යයේ නැති තරම් ය.

ධම්මපද පරිවර්තන

ධම්මපදය තරම් විශ්ව කීර්තියට පත් බෞද්ධ සාහිත්‍යාමිතරයේ බබලන අත්‍ය ග්‍රන්ථයක් ත්‍රිපිටකයෙන් සොයාගත නො හැකිය. ලෝක භාෂාවන් වැඩි ගණනකට පරිවර්තනය කළ ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථය ද මෙය වේ.

ලෝකයේ බහුමානයට පාත්‍ර වී ඇති ධම්මපදයට විවිධ රටවල පඩිවරුන් විසින් විවිධ බසින් විවරණ සපයා ඇත. හින්දි - වංග - සංස්කෘත - ජපන් - චීන - තිබෙතිය ඇ පෙරදිග මෙන්ම ඉංග්‍රීසි - රුසියන් - ප්‍රංශ - ජර්මන් - ලතින් ආදී අපරදිග බසවලට ද නහන ලදුව ධම්මපදය ලොව පුරා පැතිර පවතින ග්‍රන්ථයකි.

ධම්මපදය චීන බසට නහන ලද්දේ ක්‍රි.ව. 3 වන සිය වස පමණේදීය. එම පරිවර්තනය පා-කිසු-කිං (Fa-Kheu-King) යනුවෙන් හැඳින්වේ. එය ආමන්-වේසිකි-ලන්¹¹ ඇතුළු කීපදෙනෙකුගේ පරිවර්තනයෙකි. මෙය හඳුන්වා ඇත්තේ ධර්මනීතී සූත්‍ර¹² යනුවෙනි.

චීන ධම්මපදයේ වර්ග මෙන්ම ගාථා සංඛ්‍යාව ද පාලි ධම්මපදයේ වර්ග ගාථාවලට අධිකය. චීන ධම්මපදයේ වර්ග 39 කි. ගාථා 752 කි. වචන 14,580 කි. මෙය බිල් නමැති පඩිවරයා විසින් මැන දී සංස්කරණය කොට පළකරවා ඇත.¹³

පළමුවෙන්ම සුරෝපයේ පළ වූ පාලි පොත වනුයේ ද ධම්මපදයයි. ඩේනිස් පඩිවරයකු වූ චින්ටර් ෆවුස්බෝල් මහතා විසින් ක්‍රි.ව. 1855 දී එය පළකරවන ලදී. මේ ග්‍රන්ථය පළමුවෙන්ම ඉංග්‍රීසි භාෂාවට නහන ලද්දේ ලෝක ප්‍රකට පඩිවරයකු වූ මැක්ස්මුලර් මහතා විසිනි. ඒ ක්‍රි.ව. 1881 දී ය. කේ. ඒ. නොයිමන් නමැති ජර්මන් මහා පඩිවරයා මේ කෘතිය ක්‍රි.ව. 1893 දී ජර්මන් බසට නැගුවේය. ධම්මපදය හින්දි බසට නහන ලද්දේ ක්‍රි.ව. 1904 දීය. මෙසේ ලෝකයේ විවිධ භාෂාවලට පරිවර්තනය කරන ලද ධම්මපදයේ 1881 සිට මේ දක්වා පළ වූ ඉංග්‍රීසි පරිවර්තනම සැටක් පමණ වේ. මේ අතුරින් භාවර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලීය පුස්තක මාලාව යටතේ ජ. ඩබ්ලිව්. බර්ලින්ග්ටේම් මහතාගේ සංස්කරණයෙන් පළ වූ (Buddhist Legends) නමැති කෘතිය බෙහෙවින් වැදගත්ය.

ධම්මපදයෙහි විශේෂතා

ධම්මපදයෙහි ඇතුළත් කරුණු පිළිබඳ ව විමසීමෙන් වත්තකුට එහි සුවිශේෂයෙන් දක්විය හැකි බොහෝ කරුණු ඇති බව පෙනී යාම අරුමයක් නොවේ. ඒ සියල්ල දීර්ඝ විමර්ශනයකට ප්‍රමාණවත් වන්නකි. එබැවින් මෙහි ලා ඇති ඉඩකඩ සීමාසහිත ය. එබැවින් ඒ පිළිබඳ සංක්ෂිප්ත විස්තරයක් මෙතැන් සිට දක්වම සුදුසුය.

10. පුරාණ ධම්මපද සන්නය (සංග) හෙයින්තුඩුවේ දේවමිත්ත නායක ස්ථවිර මහජන යන්ත්‍රාලය ; ට්‍රි.බු.ව. 2465 ක්‍රි.ව. 1926 - අග්‍රහ iv පිට

11. Shaman Wei-ki Lan

12. The Sutra of Law verses.

13. Dhammapda (SBE) Intro. LVIII. පිටුවල මේ පිළිබඳ විස්තර සාකච්ඡා කොට ඇත.

ධම්මපදය පොදුවේ ගෙන බලන කල ප්‍රධාන වශයෙන් එහි අගය ප්‍රභේදත්‍වයකට බෙද දැක්විය හැකියි.
එනම් :-

1. සාමයික
2. සාහිත්‍යයික
3. සමාජ විද්‍යාත්මක යනුවෙනි.

මෙහි පවත්නා සාමයික අගය අප්‍රකට වුවත් නොවේ. බෞද්ධ දර්ශනය අතින් බලනහොත් මිනිසාට මෙලෝ පරලෝ ජීවිතය යහමහට ගැනීම සඳහා දෙන අපූරු නුවණ ධම්මපදයෙහි මනාව අන්තර්ගතව පවතී. මේ නුවණ එසේ තැනහොත් ධම්මපදයෙන් දෙන ධර්මාලෝකය මහා සාගරය වැන්න. වයසින් හා බුද්ධියෙන් මුහුකුරා යන්නවුනට බෙහෙවින් අර්ථවත් සහ ප්‍රයෝජනවත් අදහස් මෙහි ගොනු කොට ඇත. සයුරේ ගැඹුර ද වෙරළේ සිටින්නවුනට වඩා දියමට යන්නවුන්ට ම දැනෙන්නා සේ ධම්මපදයේ ධර්ම රසය හා ගැඹුර බුද්ධිමතුන්ට ම විෂය වන්නකි. මෙයින් ධම්මපදය පොදු ජනයාට අදාළ නොවන බවත් හෝ නොවැටහෙන බවත් ගම්‍යමාන නොවේ. පොදු ජනයා කෙරෙහිත් බුද්ධිමතුන් විෂයෙහිත් ධම්මපදය බලපාන ආකාරය, දඹරතෙහි අගය හා ස්වභාවය හඳුනන ගැමිලඳගේ හා රත්කරුවාගේ උපමාවෙන් පිරිසිදු දත හැකිය.

ධම්මපදයේ ධර්ම අගය සත්‍යානතීය වූවකි. එය සර්වකාලීනය. සකල ජාතීන්ටම පොදුය. කවර කලටත්, කවර දෙසටත් කවර දතටත් ඔබ්බ මේ දහම්පදවල එම අගය වටහාගන්නට එක නිදසුනක් වුවද ප්‍රමාණවත් වනු ඇත :-

"පරෙව න විජානන්ති
මයමෙතථ යමාමසෙ
යෙව තතථ විජානන්ති
තතො සම්මන්ති මෙධගා"

මේ සංඝයා මැද කෝලාහල කරන ජනයෝ "අපි මරුමුවට යමි" යි තොදකිති. ඒ කලහකරුවන් අතුරෙන් යම් තුවණැති කෙනෙක් "අපි මරුමුවට යමි" යි දකිත් නම් ඒ හේතු කොටගෙන කලහයෝ සන්සිඳෙනි)

පැල ඉතිවැටකට, බිම් අහලකට වැනි දෙයකට මරු දකින - දක්වන මෝඩ දිළිඳු ගැමියන්ගේ පටන් රටවල් උදෙසා රටවල් තසන බලවතුන් දක්වා කලකෝලාහල කර ගන්නා අත් ධාබාල සියලුම ජනයාට ජීවිතයේ අර්ථය පෙන්වාලන මෙබඳු දහම් පදවලින් නූතන ලෝකයට ගත හැකි ප්‍රයෝජනය අප්‍රමාණය.

ධම්මපදය විශිෂ්ට සාහිත්‍ය කෘතියක් ලෙසද විශ්ව සම්භාවනාවට පාත්‍ර වී ඇත. පද ලාලිතය, උපමා, අලංකාර, උපදේශාත්මක කියුම අනුව වුවද මෙය උත්තම ගණයේ සාහිත්‍ය කෘතියක් සේ හඳුන්වා දිය හැකිය. එහෙත් එය බාහිර ලක්ෂණ පමණි. මෙහි සාහිත්‍යමය අගය රැඳී පවතින්නේ ඉන් ඉදිරිපත් කැරෙන ජීවිත දර්ශනය මතය. තෙර්යානික වූද, නිරාමිස වූද, චිත්තදායක් කරා ගෙන යන ජීවිත දර්ශනයක් ධම්මපදයෙන් ඉදිරිපත් කෙරේ. චිත්තදාය භූව කරන අතර, බුද්ධි විකාශනය ද ප්‍රබල කරයි. උත්තම සාහිත්‍ය කෘතියකින් සිදු විය යුතු පරම මෙහෙය එයයි. ධම්මපදයෙහි මේ ගුණය සපුරා වැද සිටියි.

ධම්මපදයෙහි සමාජ විද්‍යාත්මක අගය රැඳී පවතින්නේ ඉන් පිළිබිඹු කැරෙන සමාජ දර්ශනය මතය. ආගම - කුල - දේශ - කාල - සමාජ ආදී වශයෙන් කිසිදු හේදයකට අනුගත නොවී, හොඳ - නරක - යහපත - අයහපත පින් - පව - ධර්මය - අධර්මය යනාදී කරුණු පැහැදිලි කර දෙන එක් මැ පටිපද මාර්ගය ධම්මපදය වන්නේය.

ධම්මපදය ගැන බොහෝ කරුණු කීමට ඇත. ඒවා එකිනෙක විස්තර කිරීම ඉතා රස - ගුණ බොහුතක් බුද්ධිමත්ව තොදි හුදෙක් වණිනා කිරීමක් වැන්න. රස - ගුණ හැඳිනීමට අනුභවයට මැ ඉඩදීම යුතුකමැයැ. එසේ හෙයින් ධම්මපදයෙන් මැ ධම්මපදයේ රස - මිහිර - දහම - ගැඹුර - දර්ශනය වටහා ගන්නට දහම් රස ලෝලීන්ට අවසර ලබා දෙමින්, නූතන පැවිදි පඩිවරයෙකුගේ, ධම්මපදය පිළිබඳ හැඳින්වීමකින් උද්බෑතයක් දක්වා මේ ප්‍රස්තාවනාව මින් නිම කරමහ.

"මෙසේ මුළු ත්‍රිපිටකයෙහි ම අපරිසාරය හඳුන්වා දේශනා කර තිබෙන මේ මහගු ධර්ම පුස්තකය හිහි පැවිදි ස්ත්‍රී පුරුෂ උගත් තුගත් බෞද්ධයන්ගේ අත්පොතක් වීම පුද්ගලයක් නොවේ. මෙහි පළවන ඇතුළු ධර්ම සාද්‍ර්ශ, සුගමය, ඇතුළු ධර්ම ගැඹුරුය, දුරවබෝධය, විවිධ සරල සුලභ උපමා නිසාත් ලිහිල් භාෂා විලාසය නිසාත් මේ පොත කමතිය වේ. ජීවිතය කෙරෙහි නිතර දෙවේලේ බලපාන දේ ලෝකයාට හැම විටම ප්‍රත්‍යක්ෂ වන කරුණු මෙහි අන්තර්ගත වේ. මෙසේ බුද්ධ ධර්මය පිළිබඳ මහත් අවබෝධයක් ලබාගැනීමට ඉතා උපකාර වන විවිධ ධර්මෝපදේශ සංග්‍රහ වන ධම්මපදය ක්‍රමානුකූලව සාවධානව නිව්සැනසිල්ලේ කියන කියවන අසන බලන අයට එයින් ලද හැකි අවබෝධය විශාලය. ධර්ම දේශකයන්ට මෙන්ම ධර්මශ්‍රාවකයන්ටද ධර්මාවාසයන්ට මෙන්ම ධර්ම ශිෂ්‍යයන්ටද ධම්මපදය හස්තකාරයකි. බෞද්ධයන් පමණක් නොව අබෞද්ධයන් විසිනුත් මේ පොත පරිශීලනය කරන්නේ මෙහි ඇතුළත් උපදේශ සාරවත්තීන් හැම දෙනාට පොදු - ජීවන සත්‍යය මෙන්ම වැටහෙන ආකාරය නිසාය."¹⁴

"සාරං ව සාරතො ඤාතො - අසාරං ව අසාරතො
තෙ සාරං අධිගච්ඡන්ති - සමමා සඤ්ඤාපස ග්‍රොවරා"

(ධම්මපද 1 - 8)

14. ධම්මපද ප්‍රදීපය - වම්බදුවැවේ ධම්මකීර්ති ශ්‍රී ලිංගිවාස නායක ස්ථවිර, සිමාසහිත ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම (මුද්‍රිත වර්ණ පොතක් වේ.) ප්‍රස්තාවනාව, කොටහේනේ පඤ්ඤාකිත්ති හිමි, viii-ix පිටු)

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

தம்ம பதம்

தோற்றுவாய்

புத்தபகவான் அருளிய போதனைகள் மூன்று பிடகங்களில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அம் மூன்று பிடகங்கள் வருமாறு :

1. சுத்தபிடகம் (பேருரைப்பகுதி)
2. விநயபிடகம் (நன்னடத்தைப் பகுதி)
3. அபிதம்மபிடகம் (உன்னதக் கோட்பாட்டுப் பகுதி)

அவற்றுள் சுத்தபிடகத்தில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள போதனைகள் “வோகாரதேசனா” என வழங்கப்படும். விநயபிடகத்தில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள போதனைகள் “ஆணா தேசனா” எனப்படும். அபிதம்மபிடகத்தில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள போதனைகள் “பரமத்த தேசனா” எனப்படும்.

புலனெறி வழக்கத்தோடு இயன்ற போதனைகள் வோகாரதேசனாவின் பார்ப்பும், உலக வழக்கிலுள்ள குறியீடுகளும் வழக்காறுகளும் பொதுமக்களால் எளிதில் புரிந்துகொள்ளத் தக்கனவாகும். போதிமாதவன் சாதாரண மக்கள் இனிது விளங்கிக்கொள்ளத்தக்கவாறு உலக வழக்கினை ஒட்டிய முறையில் சில போதனைகளை அருளியுள்ளான். இந்த அறவுரைகள் பெரும்பாலும் உலக வழக்கிற்குமைய ஆண், பெண் என்னும் உயர்திணைக் கிளவிகளைக் கொண்டும் ஆறு, காடு, மலை முதலிய அஃறிணை மரபுகளையும் தழுவின உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வுலக வழக்கோடு இயைந்த போதனைகளில், உன்னத நான்கு வாய்மைகள், உன்னத எண்வழிப்பாதைகள், மூவகைச் சிட்சைகள், எழுவகைப் போதிஅங்கங்கள், நான்கு விழிப்புநிலைகள் முதலிய கருத்தாழம் மிக்க விடயங்களும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. வோகாரதேசனா என்றழைக்கப்படும் அறவுரைகள் சூத்திரபிடகத்தில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

பிக்கு சங்கத்தாரின் நன்னடத்தை அளாவிய போதனைகள் விநயபிடகத்தில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மெய்யறிவினைப் பெறுவதற்குச் சீலம் அனுட்டித்தல் இன்றியமையாததாகும். சீலம் அனுட்டித்தல் காரணமாக புறத்தாய்மையும் ஏற்படுமென்பது கண்கூடு. வேறுவிதமாகக் கூறின், பண்புள்ளவன் மட்டுமே அறிவுள்ளவன் ஆவான். “பஞ்ஞாய பரிசுஜ்ஜி” என்பது ஆன்றோர் வாக்காகும். அதன் பொருள் “ஒருவன் அறிவினால் தாய்மையடைவான்” என்பதாகும். இந்த நன்னடத்தை உபதேசிக்கும் (ஆணையிடும்) போதனைகள் “ஆணா தேசனா” வின் பார்படுவனவாகும்.

அபிதம்மம் எனப் பெயரிய பிடகத்தில் கருத்தாழம் மிக்க உன்னத கோட்பாடுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை உளவியல் கோட்பாடுகளாகவும் அறிவியல் கோட்பாடுகளாகவும் அமைந்துள்ளன. அவை ஐவகைக் கந்தங்கள், தாதுக்கள், ஆயதனங்கள், புலன்கள், சார்புநிலைத் தோற்றுவாய் தொடக்கத்தன. அபிதம்ம பிடகம் புத்த தம்மத்தின் சாரமாகவும் கொள்ளப்படும். உலக வழக்கினை ஒட்டி உலகம் கடந்த அரிய அறவுரைகளை உபதேசித்தருளிய புத்தபகவானின் முழுதும் உணர்ந்த ஞானத்திற்கு அபிதம்மம் சான்று பகரும். பரமகோடியாகவுள்ள போதனைகள் என்ற பொருள்பட இவற்றுக்கு “பரமத்த தேசனா” என்று பெயர் வழங்கப்படும்.

இதன்வண்ணம் நிர்வாணமென்னும் வீடுபேற்றினை அடைவதற்கு முப்பிடகங்கள் பற்றி ஆழ்ந்த அறிவு இன்றியமையாததாகும். அம் மூன்று பிடகங்களில் நுவலப்பட்டுள்ள விடயங்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. ஒரு பிடகநூலில் ஒதுப்பட்டுள்ள அரிய கருத்துக்கள் ஏனைய பிடகநூலால் ஊர்ஜிதம் செய்யப்படும்பான்மையில் அமைந்துள்ளன. புத்தபகவான் அருளிய போதனைகளை சரிவரப்

புரிந்துகொள்ளவும் மனம், வாக்கு, காயங்களில் கட்டுப்பாடுடையவனாக வாழவும் இம்மூன்று வகைப்பட்ட போதனைகளை சரிவரப் புரிந்துகொள்ளல்வேண்டும். தம்மபதம் என்னும் இவ்வரிய நூலில் மூன்று பிடகங்களிலும் உள்ள போதனைகள் விரிவி இருப்பதைக் காணலாம்.

“வோகாரதேசனா” எனப் பெயரிய சூத்திரபிடகம் ஐந்து நிகாயங்களைக் கொண்டுள்ளது. அவையாவன :—

1. தீக நிகாயம் (நீண்ட பேருரைகள்)
2. மஜ்ஜிம நிகாயம் (நடுத்தர அளவுடைய பேருரைகள்)
3. சம்புத்த நிகாயம் (தொடர்புடைய கூற்றுகள்)
4. அங்குத்தர நிகாயம் (படிப்படியான உரைகள்)
5. குத்தக நிகாயம் (சிறுரைத் தொகுப்பு)

மேலே ஐந்தாவது குத்தக நிகாயத்தின் ஒரு பகுதியாக தம்மபதம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. குத்தக நிகாயத்தில் பதினைந்து பாகங்கள் உள்ளன. அவை வருமாறு :

1. குத்தக பாடம் (சிறியமொழி)
2. தம்மபதம் (அறுவழி)
3. உதானம் (மகிழ்ச்சிக் குறிப்புக்கள்)
4. இதிவுத்தகம் (இங்ஙனம் நுவலப்பட்டவை)
5. சுத்தநிபாதம் (சூத்திரத் தொகுப்பு)
6. விமானவத்து (விமானக்கதைகள்)
7. பேத வத்து (பேய்க் கதைகள்)
8. தேர காதா (தேரர்களின் பாசரங்கள்)
9. தேரீகாதா (தேரீக்களின் பாசரங்கள்)
10. ஜாதகம் (ஜாதகக் கதைகள்)
11. நித்தேஸம் (நித்தேசிக்கப்பட்டவை)
12. படிசம்பிதாமக்கம் (உயர்ஞானவழி)
13. அபதானம் (வாழ்க்கைச் சரித்திரங்கள்)
14. புத்தவமிசம் (புத்தர் வரலாறு)
15. சரியாபிடகம் (சரியைநூல்)

மேலேயுள்ள அட்டவணையில் இரண்பாவதாக தம்மபதம் தொகுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். தம்மபதத்தில் உலக வழக்கோடு ஒட்டிய சரளமான போதனைகளும் ஆன்றோருக்கு மட்டுமே புரிகின்ற ஆழம்மிக்க போதனைகளும் அடங்கப்பெற்றுள்ளன.

1. நூற்பெயர்

தம்மபதம் என்னும் பெயர் எக்காரணம் கொண்டு இந்நூலுக்கு இடப்பட்டதென்பதைச் சற்று ஆராய்வோம்.

அபிதானப்பதிகை என்னும் நிகண்டு நூலில் “ தம்மம் ” என்னும் பதத்துக்கு இயல்பு, பண்பு, போதனை, வாய்மை, அறம், நேர்மை, சீர், பான்மை, பாங்கு என்பனவும் நிபந்தனைக்குட்பட்டதும் உட்படாததுமான அனைத்தும் எனவும் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. “ பதம் ” என்பது வழியைக் குறிக்கும். சொல்லைக் குறிக்கும். அதற்கு வேறுபல பொருள்களும் உண்டு. இங்கு “ அறுவழி ” எனப் பொருள்படும். “ அப்பயமாதோ அமதபதம் ” (விழிப்புடைமை அமிர்தம் ஒத்த வீடுபேற்றுக்கு வழியாகும்). “ பயமாதோ மச்சனோ பதம் ” (அஜாக்ரீதை கூற்றுவனை நோக்கிச் செவ்வழி வழியாகும்) என்பன “ வழி ” யென்ற பொருளில் “ பதம் ” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்ட இடங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

மலர் இயலில் (புப்ப வர்க்கத்தில்) ஆளப்பட்டுள்ள —

“கோ தம்மபதம் சுதேசிதம்”

“சேகோ தம்மபதம் சுதேசிதம்”

ஆகிய சொற்றொடர்களில் வரும் தம்மம் என்னும் சொல் முப்பத்தேழு போதிபாக்கிக் தர்மங்களைக் குறிக்கின்றது. முப்பத்தேழு போதிஞானத்தை நாடிச் செல்கின்ற தர்மங்கள் வருமாறு :—

நான்கு விழிப்பு நிலைகள் (சதிபட்டானம்)	04
நான்கு நன் முயற்சிகள் (பதானவிரியம்)	04
நான்கு இத்திபாதங்கள் (நான்கு யோக சித்திகள்)	04
ஐந்து ஒழுக்கப் புலன்கள்	05
ஐந்து மனோ பலங்கள்	05
ஏழு போதி அங்கங்கள்	07
எண்வழிப் பாதை	08
	—
மொத்தம்	37
	—

மேற்போந்த முப்பத்தேழு அறங்களைக் கடைப்பிடிக்கின்றவர்கள் “சேகர்” என்றழைக்கப்படுவர். சேகர் என்பவர் பயிற்சிபெறும் சீடர் எனக் கூறலாம். இப் பயிற்சி நெறி நிர்வாண மோட்சம் அடையும் நெறியாகும். அந்நெறி நான்கு படிகளைக் கொண்டது :—

1. சோதாபன்ன நிலை (நீரோட்டத்தில் இறங்கிய நிலை)

சோதாபன்ன மார்க்கநிலை அடைந்தவன், சோதாபன்ன பயன்நிலை அடைந்தவன் என இந்நிலைக்குரிய இருவர் உள்ளனர். (2)

2. சகதாகாமி நிலை (ஒருமுறை திரும்புவோன் நிலை)

சகதாகாமி மார்க்கநிலை அடைந்தவன், சகதாகாமி பயன்நிலை அடைந்தவன் என இந்நிலைக்குரிய இருவர் உள்ளனர். (2)

3. அநாகாமி நிலை (திரும்பிவராதவன் நிலை)

அநாகாமி மார்க்கநிலை அடைந்தவன், அநாகாமி பயன்நிலை அடைந்தவன் என இந்நிலைக்குரிய இருவர் உள்ளனர். (2)

4. அர்கத் நிலை (முக்திக்கு அருகதை பெற்றவன்)

அர்கத் மார்க்கநிலை அடைந்தவன், அர்கத் பயன்நிலை அடைந்தவன் என இந்நிலைக்குரிய இருவர் உள்ளனர். (2)

(மொத்தம் 8 பேர்கள்)

இவர்கள் “ அட்ட புரிஸ புக்கலா ” (எண்வகைப்பட்ட புட்கல புருடர்கள்) என அழைக்கப்படுவர். இப் புருடர்களுள் இறுதியாகக் கூறப்பட்டவர் நிருவாண வீடுபேறு அடைந்தவர். அவரை சேவன்முத்தர் எனவும் கூறலாம். அவரைப் பொறுத்தவரை பயிலவேண்டிய ஒழுக்கநெறிகள் எவையேனும் இல்லை. சகலதையும் செய்து முடித்தவர் அவர். அவரை நீங்கலாக மேற்போந்த ஏனைய எழுவர் பயிற்சிபெறும் நிலையில் உள்ள சீடர்கள் ஆவர். அந்த ஏழுபேர் “ சேகர் ” என்னும் பொதுப்பெயரால் அழைக்கப்படுவர். அங்ஙனம் சிட்சை அவதையில் உள்ளவர்களின் பொருட்டுத்தான் மேற்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தேழு அறங்கள் போதிக்கப் பட்டுள்ளன.

சிட்சை நிலையிலுள்ள ஏழு சேகர்களுக்கும் சாதாரண மக்களுக்குமிடையில் மிகப்பெரிய இடைவெளி இருக்கின்றது. சிட்சைநிலையிலுள்ள சேக புருடர்கள் நிர்வாணத்தை நோக்கிச் செல்லும் நிரோட்டத்தில் புகுந்தவர்கள் ஆதலால் கட்டாயமாக முத்திநிலை அடைவார்கள். சாதாரண மக்கள் விடயத்தில் அவர்கள் எப்போது முத்திநிலை அடைவார்கள் என அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. எனவே, சிட்சைநிலை அடைந்தவர்களால் மாத்திரமே அறவழியை உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்க முடியும்.

சேனமொழியில் இயற்றப்பட்டுள்ள தம்மபதம் பற்றி விளக்கம் தருகின்ற பீல் (Beal) என்னும் அறிஞரும் தம்மபதத்தை அறவழி என்ற பொருளில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

2. காலம் — களன் — காரணம்

தம்மபதம் உலகை உய்ய வந்துதித்த உத்தமனான புத்தபகவானால் அருளப்பட்ட நூலாகும். ஒரு காரணம் எழுந்த பின்னர் அருளிய போதனைகள் இதில் அடங்கும். இங்குள்ள பாசுரங்கள் யாருக்காக, யாது பொருள்பற்றி அருளப்பட்டனவென்பது தம்மபதத்துக்குச் செய்யப்பட்ட உரையான “ தம்மபதட்ட கதை ” என்னும் நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. தம்மபதத்தில் முதல் பாசுரமான “ மனோ புப்பங்கமா தம்மா ” எனத் தொடங்கும் பாளிமொழிச் செய்யுள்உரை பின்வருமாறு ஆரம்பமாகும் :—

“அயங் தம்ம தேசனா கத்த பாசிதா’ தி ?

“சாவத்தியங்”

“கங் ஆரப்பா’ தி” ?

“சக்குபாலத்தேரங்”

(இந்தத் தர்ம போதனை எங்கு அருளப்பட்டது ?)

(சிராவஸ்தி என்னும் நகரத்தில்)

(யாருக்காக ?)

(சக்குபாலன் என்னும் தேரரின் பொருட்டு)

தம்மபதத்தில் உள்ள பாசுரங்கள் பல இடங்களில் பல்வேறு ஆட்களின் தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு நுவலப்பட்டவை என தம்மபத உரையில் இனிது விளங்கக் கூறப்பட்டு உள்ளது. ஒவ்வொரு பாளிச் செய்யுளின் பொருளும் அது யாருக்காக ஓதப்பட்டதென்பதை விளக்கும் குட்டிக்கதைகளும் சம்பந்தப்பட்டவரது முற்பிறப்பு

வரலாறுகளும் தம்மபதவுரையில் தரப்பட்டுள்ளன. கி. வ. 1919 இல் தம்மபத உரையொன்று அதிவந்தனைக்குரிய கஹவே ரதனசார மாதேரரால் பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. கி. வ. 1931 இல் அதே உரை சிறி சித்தார்த்த தர்மானந்த மாதேரராலும் சிறி ஞானிஸ்ஸர மாதேரராலும் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. முதலாவது தொகுப்பு

தம்மபதத்தில் அடங்கும் பாளி மொழிச் செய்யுள்கள் முதலாவது பௌத்த மாநாட்டின்போது அந்த மாநாட்டுக்கு வருகை தந்திருந்த மாதேரர்களால் தொகுக்கப்பட்டன. அத் தொகுப்பின்போது தம்மபதம் குத்தக நிகாயத்தில் இரண்டாவது நூலாக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டதென்பதை முன்னர் குறிப்பிட்டோம். தம்மபதம் என்ற பெயரின்கீழ் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ள சுமார் 423 பாக்கள் சூத்திரபிடகத்திலுள்ள ஏனைய நூல்களிலும் விரவிவருவதைக் காணலாம். விநயபிடகத்திலும் தம்மபதச் செய்யுள்கள் உள்ளன. புகழ்பூத்த பாளிமொழி விற்பன்னரான அக்கமஹா பண்டிதர் பொல்வத்தை சிறி பூத்தத்த மாதேரர் சூத்திரபிடகத்தில் தம்மபதச் செய்யுள்கள் தோன்றும் இடங்களைத் தொகுத்து ஆராய்ந்துள்ளார். “பாளிமொழி இலக்கியம்” என்னும் நூலில் நீண்டதோர் பட்டியல் ஒன்றை அம்மாதேரர் தந்துள்ளார். கலாசார அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்த மும்மொழிப் பதிப்பில் அடங்கும் சிங்கள முன்னுரையில் இந்த அட்டவணை தரப்பட்டுள்ளது. விரிவஞ்சித் தமிழ் முன்னுரையில் அது தரப்படவில்லையென உணர்க. ஆர்வமுள்ளோர் சிங்கள முன்னுரையை வாசித்தறிக. இங்ஙனம் தம்மபதச் செய்யுள்கள் ஏனைய இடங்களிலும் தோன்றுவதை உற்றுநோக்குமிடத்து முதற்பௌத்த மாநாட்டின்போதுதான் முழுவுடிவங்கொண்ட தம்மபதம் தொகுக்கப்பட்டதென்பது தெள்ளிதின் புலனாகும்.

4. கால ஆய்வு

முதலாவது பௌத்த மாநாடு ராசகிருக நகரத்துக்கண்மையில் “சப்தபர்ணி” என்னும் குகையில் இருந்தது. அச் சங்கம் இருந்த நாள் புத்தபகவான் பரிநிர்வாணமடைந்து மூன்று மாதங்களுக்குப்பின் வந்த ஆடிமாத முழுநேன்மதி தினமாகும். எனவே, சுமார் கி. வ. ஐந்து அரை நூற்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தம்மபதம் நூல் உருவம் பெற்றதென்பது புலனாகும். விநயபிடகமும் சூத்திரபிடகமும் அபிதம்மபிடகம் தொகுக்கப்படுவதற்கு முன்னர் தொகுக்கப்பட்டனவாகும்.

அது எங்ஙனமாயினும், வலகம்பாகு மன்னர் காலத்தில் முப்பிடகம் கிரந்த வடிவத்தில் எழுதப்பட்டபோது தம்மபதம் தனியொரு நூலாக விளங்கியது. புத்தகோச மாதேரர் தம்மபதட்ட கதை எழுதும்பொருட்டு அந்த நூற்பிரதிகளைப் பயன்படுத்தி இருக்கலாம். புத்தகோச மாதேரரால் தம்மபதத்துக்கு உரை எழுதப்பட்டது. அது கி. பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் இடம்பெற்றுள்ளது. அக்காலம்வரை தம்மபதம் பௌத்தர்களின் திருக்குறளாக விளங்கியதென்பது திண்ணம். இந்துக்களுக்கு பகவத்கீதையும் தமிழர்களுக்குத் திருக்குறளும் எவ்வாறு சிறப்புடையனவோ தம்மபதம் பௌத்தர்களுக்கு அவ்வாறு அரிய நூலாக உள்ளது.

5. நுதலிய பொருள்

தம்மபதத்தில் 423 பாசுரங்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. “கதா சதானி சத்தாரி தேவிஸ ச புனாபேரே” என்னும் பாளிமொழி வாக்கியம் அதற்குச் சான்று பகருகின்றது. ஆனால், ஐந்தாம் காசியப் பன்னர் (கி. வ. 913) எழுதிய “தம்பியா அட்டுவா” என்னும் அரும்பதவுரையில் 422 பாசுரங்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. அது கைப்பிழை காரணமாக ஏற்பட்டு இருக்கலாம். இந்தச் செய்யுள்களுக்கான வரலாற்றுக் கதைகளின் எண்ணிக்கை 300 ஆகும். இந்த எண்ணிக்கையும் சில கையேடுகளில் மாறிவருவதைக் காணலாம். மம்மநாட்டு (பர்மா) பிரதிகளில் 305 வரலாறுகள் உள்ளன. “பஞ்சாதிக்கானி தீனி வத்துசதானி” என்பதால் அது அறியப்படலாம்.

மேற்கூறிய 423 செய்யுள்கள் 26 இயல் (வாக்கம்) களாகப் பிரிக்கப்பட்டு உள்ளன. அந்த அத்தியாயங்கள் வருமாறு :—

செய்யுள்களின்
எண்ணிக்கை

1. யமக வக்கோ (ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய இரண்டு பாக்களைக் கொண்ட இயல்)	20
2. அப்பமாதவக்கோ (மடியின்மை அல்லது விழிப்புடைமை பற்றிய இயல்)	12
3. சித்தவக்கோ (சித்தம் அல்லது மனம் தழுவிய இயல்)	11
4. புப்பவக்கோ (மலர்களை உவமையாகக் கொண்ட இயல்)	16
5. பாலவக்கோ (பாலர் (மூடர்) களின் இயல்புபற்றிய இயல்)	14
6. பண்டிதவக்கோ (பண்டிதர் (அறிவாளி)களின் தன்மை கூறும் இயல்)	14
7. அறஹந்தவக்கோ (அருகதர்களின் சிறப்பினைக் கூறும் இயல்)	10
8. ஸஹஸ்ஸவக்கோ (ஆயிரம் (சகஸ்ரம்) என்னும் சொல்லோடு தொடர்புடைய இயல்)	16
9. பாபவக்கோ (பாவத்தின் இயல்பினைக் கூறும் இயல்)	13
10. தண்டவக்கோ (தண்டனை (இம்சை) யின் வகைபற்றிய இயல்)	17
11. ஜராவக்கோ (மூப்பின் இயல்பினை எடுத்தியம்பும் இயல்)	11
12. அத்தவக்கோ (" தான் " எனப்படுவோனின் தன்மைபற்றி நுவலும் இயல்)	10
13. லோகவக்கோ (உலகம் என்னும் சொல் ஆளப்பட்டுள்ள இயல்)	12
14. புத்தவக்கோ (புத்தர்களின் சிறப்பினை எடுத்தியம்பும் இயல்)	18
15. ஸுகவக்கோ (" சுக " என்னும் சொல் ஆளப்பட்டுள்ள இயல்)	12
16. பியவக்கோ (" பிய " (பிரியம்) என்னும் சொல் முதலாகக் கொண்ட இயல்)	12
17. கோதவக்கோ (" கோதம் " (குரோதம்) என்னும் சொல் ஆளப்பட்டுள்ள இயல்)	14
18. மலவக்கோ (" மலம் " (அழுக்கு) என்ற சொல் எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ள இயல்)	21
19. தம்மட்டவக்கோ (" தர்மஸ்தம் " என்னும் சொல்லினால் தொடங்கும் இயல்)	17
20. மக்க வக்கோ (மார்க்கம் என்னும் சொல்லினால் தொடங்கும் இயல்)	17
21. பகிண்ணக வக்கோ (பல விடயங்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள இயல்)	16
22. நிரயவக்கோ (நாகம் என்னும் சொல்லோடு தொடர்புகொண்ட இயல்)	14
23. நாகவக்கோ (நாகம் (களிற்றுயானை) என்னும் சொல்லோடு தொடர்புடைய இயல்)	14
24. தன்ஹா வக்கோ (தன்ஹா (பற்று) பற்றிக் கூறும் இயல்)	26
25. பிக்கு வக்கோ (பிக்குகளின் இயல்பினைக் வறும் இயல்)	23
26. பிராஹ்மண வக்கோ (பிராமணர்களின் சிறப்பியல்புகளை நுவலும் இயல்)	41

(மொத்தம்) 423

இந்த அத்தியாயங்களுள் முதலாவது “யமக வர்க்கம்” ஒரே கருத்தும் ஓசையும் கொண்ட இரண்டு பாக்கள் கொண்டுள்ளமையால் “இரட்டை இயல்” (யமக வர்க்கம்) என்ற பெயரோடு விளங்குகின்றது. அதேபோல “பகிண்ணக வர்க்கம்” எனப் பெயரிய இயலில் பலவினப்பட்ட கருத்துக்கள் ஒதப்பட்டுள்ளன. ஏனைய இயல்கள் யாவற்றுக்கும் அந்தந்த அத்தியாயங்களிலுள்ள செய்யுள்களின் தொடக்கச் சொல்லையோ திரும்பத்திரும்ப வரும் சொல்லையோ ஆதாரமாகக் கொண்டு பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

சூத்திர பிடகத்தின் ஒரு பகுதியாக தம்மபதம் திகழ்ந்தாலும் இந்நூலில் அபிதர்மம் தழுவிய போதனைகள் விரவியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக —

“நினைப்புள நிலைகள் யாவுக்கும் முந்தி
நிற்பதும் தலையாயதும் மனமே” (1 — 1 செய்யுள்)

“வேருக்குச் சேதமில்லாதிருந்தால் மரத்தை
வெட்டினாலும் அது தளைக்கும். அவ்வாறே
அடங்கிக் கிடக்கும் அவாவை நீர்மூலமாக்கா
விட்டால் துக்கம் திரும்பத் திரும்ப உண்டாகும். (24 — 5 செய்யுள்)

இங்கு முதலாவது செய்யுளில் சித்தமும் சித்தப் பகுதிகளும் எடுத்தியம்பப் பட்டுள்ளன. இரண்டாவது எடுத்துக்காட்டில் சார்புநிலைத் தோற்றுவாய் தழுவிய ஆழமான தத்துவம் நுவலப்பட்டுள்ளது. இவற்றைத் தவிர நன்னடத்தையோடு (விநயம்) தொடர்புடைய போதனைகளும் தம்மபதத்தில் உண்டு. எடுத்துக்காட்டுக்கள் பலவுள்ளன. சிலவருமாறு :—

“ஒருவன் மற்றவருடைய குற்றங்களையும்
அவர் செய்த அல்லது செய்யாத கருமங்களையும்
ஆராயவேண்டியதில்லை. தான் செய்தவற்றையும்
செய்யத் தவறியவற்றையும் ஆராயவேண்டும்.” (4 — 7)

“கண்ணை அடக்குதல் இனிது,
காதை அடக்குவது இனிது,
மூக்கை அடக்குவது இனிது,
நாக்கை அடக்குவது இனிது.” (25 — 1)

மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுக்களை உற்றுநோக்குமிடத்து தம்மபதத்தில் புத்த பகவான் அருளிய போதனைகள் அனைத்தும் இரத்தினச் சுருக்கமாக நுவலப்பட்டுள்ளதென்பது புலனாகும். கருத்தாழம் மிக்கதும் அறிவுச் சுவைகொண்டதும் பயின்றோர்கள் நல்வழிப்படுத்தும் சால்புமிக்கதுமான சிறந்த கைநூலாக அது விளங்குகின்றது.

6. வழிநூல்கள் — தம்மபதட்ட கதா

இச் சீரிய அரிய நூலுக்கு எழுதப்பட்ட வழிநூல்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் மகாபாடியக்காரரான புலத்துறை முற்றிய புத்தகோல தேரர் இயற்றிய “தம்மபதார்த்தகதா” என்னும் பாளிமொழிப் பாடியம் மிக்க புகழ்பெற்று விளங்குகிறது. இப்பாடியத்தில் பாளிமொழிச் செய்யுள்களுக்குப் பொருளும் அச்செய்யுள்கள் பாடப்பற்ற வரலாறும் இனிது விளங்கப்பட்டுள்ளன. குமார காசியப்பர் எனப்பெயரிய தேரரின் அழைப்பின்பேரில் இயற்றப்பட்ட இப் பாடியம் கி. பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகும். “நன்றி மறவா அதிராசனாப் எழுப்பப்பட்ட சிறகுட் மன்னனுடைய பாசாதத்தில் எழுபத்தி இரண்டு இயல்களைக் கொண்ட இந்நூல் இயற்றப்பட்டது” என அப் பாடியத்தின் இறுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தம்மபதத்தில் நானூற்றிருபத்திழுன்று பாக்கள் உள்ளதெனினும் இப்பாடியத்தில் இருநூற்றுத் தொண்ணூறு வரலாறுகள் மட்டுமே உள்ளன. வரலாறுகளின் எண்ணிக்கை குறைவுவதற்குக் காரணம் ஒரு வரலாற்றின் கீழ் பல பாக்கள் தொகுக்கப்பட்டமையாகும்.

“தம்மபதார்த்தகதா” என்னும் இப்பாடியம் தற்கால பௌத்த பிக்குமார்களுக்கு பெருந்துணையாகவுள்ள நூலாகும். தருமோபதேசம் செய்யுமிடத்து பிக்குமார்களுக்கு ஒரு கைநூலாக இப்பாடியம் உதவுவதைக் காணலாம். ஜாதகக் கதைகளுக்கு எழுதப்பட்ட விரிவுரைகளும் தேரகாதாக்களுக்கு எழுதப்பட்ட விரிவுரையும் இப்பாடியத்தைத் தழுவியதோர் நடைவில் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

இன்றைக்குச் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கைத் திருநாட்டை ஆண்ட ஐந்தாம் சிலாமேகவரன் அபய காசியப்ப மன்னன் பாளிமொழியில் இயற்றப்பெற்ற இப்பாடியத்துக்கு சிங்களமொழியில் விளக்கவுரையொன்றை எழுதியுள்ளனர். இச் சிங்கள உரை சிங்கள இலக்கியத்துக்கு அனிகலனாக விளங்குகின்றது. சிங்கள உரைநடையின் வளர்ச்சியைப்பற்றி அறிதற்கு “தம்பியா அட்லோ” எனப் பெயரிய அச் சிங்கள விளக்கவுரை துணைபுரிகின்றது.

தம்மபதத்துக்கு இயற்றப்பட்டிருந்த சிங்கள விளக்கவுரையைத் தழுவியே பாளிமொழியில் பாடியம் எழுதப்பட்டதென பழைய தம்மபத சிங்களப் பதஉரையில் குறிப்பிட்டுள்ளது. அது அப்படியாயின் பாளிப்பாடியம் பெரு வழக்கத்துக்கு வந்தபின்னர் சிங்களபாடியம் வழக்கற்றுப் போயிருக்கலாம். வழக்கற்றுப் போன அப்பழைய விளக்க உரைக்குப் பதிலாக மேற்சொல்லிய நூலினை காசியப்ப மன்னன் மாணாக்கரின் நன்மைகருதி இயற்றினார் எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

பழைய சிங்கள பதவுரை

இப்பழைய சிங்கள உரை தம்மபதத்தைப் பயில்வோருக்குப் பயன்மிக்க நூலாகும். இப்பழைய பதவுரையைச் சோதித்து அச்சில் இயற்றிய வண. ஹெய்யந்தடுவே தேவமித்த நாயக தேரர் அவ்வுரைபற்றி பின்வருமாறு கூறியுள்ளார் —

“இப் பதவுரை இன்ன காலத்தில் இன்னாரால் செய்யப்பட்டதென அறுதியிட்டுக் கூறவியலாது. என்றாலும் பௌத்தமதம் பற்றியும் பிற சமயங்கள்பற்றியும் ஆழ்ந்த அறிவுடைய ஒருவரால் செய்யப்பட்ட தெனப் புலனாகும். பழைய பாடியங்களைத் தழுவி இச் சிங்களப் பதவுரை ஆக்கப்பட்டுள்ளது.”

சத்தர்மரத்னாவலி

“தம்மபதட்ட கதை” என்னும் பாளிபாடியத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்ட சிங்கள நூல் “சத்தர்மரத்னாவலி” யாகும். இந்நூல் தம்பதெனியாக் காலத்தில் “தர்மசேனா” என்னும் பௌத்த பிக்குவால் எழுதப்பட்டதாகும். பொதுமக்களது மொழிநடையில் மிகத் தெளிவாக இயற்றப்பட்டுள்ள இந்நூல் தற்கால சிங்கள மொழிநடைக்கு வழிகாட்டிய சரியான படைப்பாகும். இன்றும் சிங்கள வாசகர்கள் நயந்து படிக்கும் நூலாக இது திகழ்கின்றது.

7. தம்மபத மொழிபெயர்ப்புக்கள்

தம்மபதத்தைப்போல உலகப் புகழ்பெற்ற வேறெந்த பௌத்த நூலும் இல்லை எனக் கூறலாம். பல உலக மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்ட நூலாகவும் அது திகழ்கின்றது.

இந்த அரும்பெருநூல் ஹிந்தி — வங்க — வடமொழி — யப்பான்மொழி — சீனமொழி — திபெத் மொழி — முதலிய வேறுமொழிகளுக்கும் ஆங்கிலம் — உருசியமொழி — பிரெஞ்சுமொழி — சேர்மன்மொழி — இலத்தீன் முதலிய மேலைத்தேய மொழிகளுக்கும் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கி. வ. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் தம்மபதம் சீனமொழிக்குப் பெயர்க்கப்பட்டது. அம்மொழிபெயர்ப்பு சீனமொழியில் பா — கியு — கிங் என வழங்குகின்றது. அச் சீனமொழிபெயர்ப்பு சதமன் — வெய் — கி — லன் என்பவராலும் ஏனைய அறிஞர்கள் சிலராலும் செய்யப்பட்டதொன்றாகும். சீனமொழியில் தம்மபதத்துக்கு “ தர்மநீதி சூத்திரம் ” என்ற பெயர் இடப்பட்டுள்ளது.

சீன தம்மபதத்தில் பாக்களின் எண்ணிக்கையும் இயல்களின் எண்ணிக்கையும் மூலநூலின் எண்ணிக்கையைவிட அதிகமாகும். சீன தம்மபதத்தில் 39 இயல்கள் உள்ளன. 752 பாக்கள் உள்ளன. 14,580 சொற்கள் உள்ளன. இந்நூல் பீல் (Beal) என்னும் அறிஞரால் அண்மையில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஐரோப்பாக்கண்டத்தில் முதன்முதல் பிரசுரிக்கப்பட்ட பாளிநூலும் தம்மபதமாகும். டென்மார்க் நாட்டைச் சேர்ந்த விக்டர் பவுஸ்போல் என்ற அறிஞரால் கி. வ. 1855 இல் அது பிரசுரிக்கப்பட்டது. உலகப் புகழ்பெற்ற பேரறிஞர் மாக்ஸ்மூலர் அவர்களால் தம்மபதம் முதன்முதல் ஆங்கில மொழிக்குப் பெயர்க்கப்பட்டது. அது கி. வ. 1881 இல் இடம்பெற்றது. ஜேம்ஸ் நாட்டு அறிஞரான கே. ஈ. நொய்ம்ஸ் இந்நூலினை கி. வ. 1893 இல் சேர்மன் மொழியில் யாத்தார். கி. வ. 1904 ல் தம்மபதம் ஹிந்தி மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டது. 1881 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுகாறும் பிரசுரிக்கப்பட்ட ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களின் எண்ணிக்கை அறுபதுக்கும் மேற்பட்டதாகும். ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளுள் உறாவார்ட்டுப் பல்கலைக்கழக நூற்பொருளின் கீழ் ஈ. டபிள்யூ. பேர்லின்சு அவர்கள் வெளியிட்ட பதிப்பு சிறப்புமிக்கதாகும். அது, (Buddhist Legends) பிடிஸ்ட் லெஜன்ட்ஸ் என்ற பெயரில் பிரசுரிக்கப்பட்டதொன்றாகும்.

8. நூற் சிறப்பு

தம்மபதம் சமயநூலாக மட்டுமன்றி இலக்கிய நூலாகவும் சமூகவியல் நூலாகவும் விளங்குகின்றது. அதன் முதன்மையான நோக்கம் சமயக்கருத்துக்களைப் பரப்புவதேயாகும். அக்கருத்துக்கள் பௌத்த சமயத்தவர்களுக்கு மட்டுமன்றி உலகில் ஏனைய சமயத்தவர்களுக்கும் பொதுவானவை. மாந்தர் நல்வாழ்வு வாழக் கற்றுக்கொடுக்கும் அரிய போதனைகள் அதில் அடங்கியுள்ளன. அறியாமை என்னும் இருளினை அகற்றுவதில் தம்மபதம் பகலொளி பரப்பும் சூரியனுக்கு ஒப்பானதே. வயதும் அறிவும் முதிர்ந்தோர்கள் இவ்வரிய நூலை வாசித்துப் பயன் பல பெறலாம். நுண்மாண் நுழைபுலன் மிக்கவர்களுக்கு தம்மபதம் நல்விருந்தாகும். அங்ஙனம் கூறுமிடத்துப் பாமர மக்கள் படித்துப் பயன்பெறவியலாத நூல் எனக் கொள்ளலாகாது. இது எல்லாத் திறத்தவரும் படித்தும் கடைப்பிடித்தும் இன்புறத்தக்க நூலாகும். இதில் பொதிந்துள்ள அரிய உபதேசங்கள் அனைவரையும் கவரத்தக்கன.

“ இவ்வுலகில் நாம் என்றைக்கோ ஒருநாள் மடிவோம் என்பதை உணரமுடியுமாயின் பிணக்குகள் தாமே தீர்ந்துவிடுகின்றன ” என்னும் அரிய உபதேசம் இன்று ஏதோவொரு சிறிய விடயம் காரணமாகப் பகைத்துக்கொள்ளும் கிராமமட்டத்துப் பாமரமக்களுக்கும், கொடிய ஏவாயுதங்களைக்கொண்டு மோதிக் கொள்ளும் வல்லரசுகளுக்கும் ஒருங்கே பொருந்தும்.

தம்மபதத்தில் ஆளப்பட்டுள்ள மொழிநடையும் உவமை உருவங்களும் அது சிறந்த இலக்கிய நூல் என்பதற்குச் சான்றுபடும்.

(அ) “ வண்டிச் சக்கரம் மாட்டின் அடியைத் தொடர்ந்து செல்வதுபோல ”

(ஆ) “ நிழல் தன்னைத் தொடர்வதுபோல ”

(இ) “ பிறருக்குச் சொந்தமான மாடுகளை எண்ணும் மாட்டிடையன்போல ”

(ஈ) “ வண்டானது மலரையோ அதன் வண்ணத்தையோ மணத்தையோ பங்கப்படுத்தாமல் தேனை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு செல்வதுபோல ”

(உ) “ இரவிலே எய்த அம்புபோல ”

ஆகிய பல உவமைகள் இந்நூலில் கவின்கு முறையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனம் இலக்கிய நயம் மிக்க மொழிநடை இந்நூலுக்கு உண்டு. அதனால் அது இலக்கியத்துக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்கின்றது.

தம்மபதம் சிறந்த சமூகவியல் நூலாகவும் இருக்கின்றது. புத்தபகவான் வாழ்ந்த காலத்துக்குரிய சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள் இந்நூலில் அங்காங்கு காணக்கிடக்கின்றன. கமக்காரர்கள் நீர்ப்பாசனம் மேற்கொண்டவாறும் (நீர்ப்பாசன நிபுணன் நீரை நெறிப்படுத்துவான் — 145) குதிரைகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட வரலாறும் (நன்கு பயிற்றப்பட்ட குதிரை சவுக்கு மேனியிற் பட்டதும் — 144) ஆகியன எடுத்துக்காட்டாகும். அவை, விரிப்பின் பெருகும். நேயர்கள் இக்குணவியல்புகளை இந்நூலினைப் படித்து அறிந்து கொள்வார்களாக.

தமிழாக்கம்

மும்மொழிப் பதிப்பாகிய இந்நூலின் தமிழாக்கம் சென்னை மகாபோதி சங்கத்தினால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற மகாபோதி விகாரையின் முன்னாள் அதிபதியான அமரர் நிலவக்கே சோமானந்த மாதேவர் இயற்றியுள்ள மொழிபெயர்ப்பினையும் அமரர் பன்மொழிப் புலவர் நவாலியூர் சோ. நடராசன் அவர்களது மொழிபெயர்ப்பினையும் தழுவினே செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டு அறிஞர்கட்கும் நன்றி செலுத்த நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இறுதியாக, நவாலியூர் சோ. நடராசன் ஆற்றிய தமிழாக்கத்தின் முகவுரையின் ஒரு பகுதியை எடுத்தாண்டு இந்த அணிந்துரையைச் சிறப்பிக்கின்றோம் :—

“பெளத்தர்களால் இது பெரிதும் போற்றப்படுவதோடு திருக்குறள், பகவத்கதை போன்ற நூல்களுக்கு இணையானதாய் உலக இலக்கியத்திலேயே அவற்றைப்போலச் சிறந்த நூலாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. புத்தர் பெருமான் அவ்வப்போது அருளிய வாக்கியங்களான இது புத்த சமயத்தவரின் பாராயண நூலாகவும், பிரமாண நூலாகவும் அமைகின்றது. இவ் வாக்கியங்கள் அக்காலத்தில் சனரஞ்சகமான பழமொழிகளாய் மக்களால் பயபக்தியோடு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன. மக்கள் ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு இந்நூலிலே வழிகாட்டப்படுகிறது”.

“மெய்ப்பொருளை மெய்ப்பொருளாகவும்
பொய்ப்பொருளை பொய்ப்பொருளாகவும்
காண்பவர் சீரிய சிந்தனையாளர் ஆதலால்
அவரே மெய்ப்பொருளைக் காண்பார்”. (1 — 12)

DHAMMAPADA

Introduction

The teachings of Gautama Buddha, the founder of the ethico-philosophical system known as Buddhism, are contained in the voluminous Buddhist Canon, popularly known by the name *Tipiṭaka* (Three Baskets).

There are three major sections in the *Tipiṭaka* called the *Sutta* or popular discourses (*voḥāradesanā*), *Abhidhamma* or discourses on ultimate Truths (*paramatthadesanā*) and *Vinaya* or discourses on injunctions (*aṇādesanā*).

The ordinary man (*puṭhujjana*) whose thinking is moulded in conventional terminology such as man, woman, house, animal, chair, table and so-forth is unable to grasp the real nature of things as they have come to be (*yathābhūta*). He is unable to truly understand the subtle and intricate teachings of the Buddha leading to the realisation of the Ultimate Truth (*nibbāna*) on account of his dogmatic clinging to worldly conventional usage, because of his greed (*rāga*), hatred (*dosa*) and delusion (*moha*), and hence the Buddha preached the *dhamma* to the ordinary man using the terminology he was familiar with. Discourses of this kind have come to be known as popular discourses (*voḥāradesanā*). In this type of discourse there are discussions and sermons regarding men and women, rivers and mountains, fauna and flora, general behaviour of human beings, criteria of behaviour, admonitions on fundamental Buddhist doctrines such as the Four Noble Truths, Noble Eight-fold Path, the Three-fold Training, Seven Limbs of Enlightenment, the Four Bases of Mindfulness and so forth.

The division in the *Tipiṭaka* called the 'Discourses on Ultimate Truths' (*Abhidhamma*) constitutes of studies based on causal genesis (*paṭiccasamuppāda*) such as the 'Aggregates' (*khandha*), the 'Elements', (*dhātu*), the 'Faculties' (*āyatana*) and the 'Sense spheres' (*indriya*). The four major subjects taken up for analysis and discussion are *citta* (thoughts), *cetasika* (co-efficients of thoughts), *rūpa* (matter) and the Ultimate Goal (*nibbāna*). These, in fact, constitute the essence of the Buddha's teachings. The omniscience of the Buddha (*sabbaññutā*), the true nature of things as they have come to be (*yathābhūta*), the real purpose of the teachings and its universal applicability irrespective of the time factor (*akālika*) are made clear by the (*Abhidhamma*) teachings.

The *Vinaya* contains material pertaining to all aspects of the Buddhist Order of bhikkhus (monks). It includes rules, regulations and guide lines for the general administration of the institution of the Order as well as disciplinary rules to govern and regulate the lives of the monks themselves. Purity of conduct in private and public life of a bhikkhu is a pre-requisite for the attainment of wisdom or true knowledge (*paññā*). In other words one has to be virtuous in conduct (*sīla*) to develop mental concentration (*samādhi*) and wisdom.

The above discussion makes it abundantly clear that a person who wants to experience *nirvāṇa* has to have a thorough and a substantial understanding of the complete teachings of the Buddha contained in the *Tipiṭaka*. The three divisions of the *Tipiṭaka* are inter-related and are complementary to one another. To consider each one of them separately in a water-tight compartment is to lose the true significance of the teachings. To lead a purposeful life through good conduct in action and speech and develop wisdom (*paññā*) one should be equipped with knowledge of the *Tipiṭaka* and realise the inter-related nature of its constituent parts. It is on this account that some individual texts of the *Tipiṭaka* are compiled in a way to represent the whole *Tipiṭaka*.

The collection of discourses in popular terminology which is called the *Sutta Piṭaka* comprises of five groups of texts. They are:

- (1) *Dīgha Nikāya* (Group of long discourses).
- (2) *Majjhima Nikāya* (Group of middle-length discourses).
- (3) *Samyutta Nikāya* (Group of shorter discourses arranged in order of subjects).
- (4) *Aṅguttara Nikāya* (Group of discourses arranged in ascending numerical order).
- (5) The *Khuddhaka Nikāya* (Group of minor texts).

The *Khuddhaka Nikāya* is made up of fifteen independent treatises. They are:

- (1) *Khuddakāpaṭha* (Minor Readings)
- (2) *Dhammapada* (Path of Virtuous Conduct)
- (3) *Udāna* (Verses of Uplift)
- (4) *Itivuttaka* ('Thus Said' Statements)
- (5) *Sutta Nipāta* (Collection of Suttas)
- (6) *Vimānavatthu* (Stories of the Mansions)
- (7) *Petavatthu* (Stories of the Departed)
- (8) *Theragāthā* (Verses of Male Elders)
- (9) *Therīgāthā* (Verses of Female Elders)
- (10) *Jātaka* (Birth Stories)
- (11) *Niddesa* (Expositions)
- (12) *Paṭisambhidāmagga* (Path of Discrimination)
- (13) *Apadāna* (Stories of Arahants)
- (14) *Buddhavaṃsa* (Chronicle of Buddhas)
- (15) *Cariyāpiṭaka* (Basket of Conduct)

The *Dhammapada* which is number two in the above list, is an anthology – a collection of edifying verses culled from discourses mainly in the *Samyutta* and *Aṅguttara Nikāyas*. A. P. Buddhadasa Thero who made an extensive study of the *Dhammapada* had identified more than two thirds of the *Dhammapada* verses as occurring in suttas in the above mentioned *Nikāyas* (See *Pali Sāhityaya* by A. P. Buddhadasa Thero).

Dhammapada contains 423 verses arranged under 26 chapters. The titles of the chapters are: (1) Yamaka Vagga (the Pairs); (2) Appamāda Vagga (Heedfulness); (3) Citta Vagga (the Mind); (4) Puppha Vagga (the Flowers); (5) Bāla Vagga (the fool); (6) Paṇḍita Vagga (the Wise); (7) Arahanta Vagga (the Arahant); (8) Sahassa Vagga (the Thousands); (9) Pāpa Vagga (Evil); (10) Daṇḍa Vagga (Punishment); (11) Jarā Vagga (old age); (12) Atta Vagga (the Self); (13) Loka Vagga (the World); (14) Buddha Vagga (the Enlightened One); (15) Sukha Vagga (Happiness) (16) Piya Vagga (Affection); (17) Kodha Vagga (Anger); (18) Mala Vagga (Impurities); (19) Dhammaṭṭha Vagga (the Righteous); (20) Magga Vagga (the Path); (21) Pakiṇṇaka Vagga (Miscellaneous); (22) Niraya Vagga (Woeful state); (23) Nāga Vagga (the Elephant); (24) Taṇhā Vagga (Craving); (25) Bhikkhu Vagga (the Mendicant); (26) Brāhmaṇa Vagga (the Brahmana).

Lakshmi R. Gunasekera writing about the Dhammapada says: "The chapters of the Dhammapada are not homogeneous in length, the longest chapter being the Brāhmaṇa Vagga with 41 verses and the shortest being the Atta Vagga with 10 verses. For the most part the verses are grouped according to their subject matter and named after the ethical doctrinal topic with which they deal. A few chapters are named after a characteristic, e.g. Yamaka 'Twin verses' or by a descriptive heading Pakiṇṇaka 'Miscellaneous'. Others, again have illustrative titles, e.g. Puppha Vagga has been named after the simile of the flower employed throughout the chapter. So also the Nāga Vagga after the simile of the elephant and Sahassa Vagga after the comparison with a thousand" (*Ency. Bsm. Vol. IV, p. 488*).

The Title of the Book

The compound Dhammapada is made up of two words *dhamma* and *pada*, each word having several meanings. *Dhamma* is used in the sense of religion, specially the teachings of Gautama Buddha. This connotes the doctrines to be accepted and followed by the adherents. *Dhamma* also means 'righteous conduct', or it may connote 'realisation of Truth'.

The word *pada* is used in several senses. They are: 'place', 'protection', 'the summum bonum', 'cause', 'word', 'things', 'the step', and 'the foot'. Dhammapada can mean 'a step in Buddhism' or 'religion'. Some define it as 'the Path in religion'. The word 'pada' gives the meaning of 'the way' as indicated by the phrases – *appamādo amatapadam-pamādo maccunopadam* – which occur in the Dhammapada itself. Verses 3 and 4 of the Arahatta Vagga and verses 20 and 21 of the Mala Vagga of the Dhammapada use the word '*pada*' in the sense of 'gait' and 'going'. When these ideas are taken into consideration Dhammapada can be rendered as: 'the way of Righteousness'. This is further confirmed by the two verses in the Puppha Vagga '*ko dhammapadam sudesitam*' and '*sekho dhammapadam sudesitam*'.

The compound *dhammapada* occurring in the verses referred to above connotes the 'Thirty seven factors of Enlightenment (*bodhipakkhiyā dhammā*)'. Those who learn these factors and live up to them are called *sekha* (trainees) i.e. the seven noble ones (*ariyā*) on the 'Path' from the stage of 'stream-entry' (*sotāpatti*) up to the stage of the Perfected man (*arahant*), who train themselves in higher discipline (*adhisīla*), higher concentration of mind (*adhicitta*) and higher wisdom (*adhipaññā*). These seven noble ones enjoy the highest fruits of righteous living envisaged by the teachings of the Buddha, as shown in the following verse in the Kuṇḍa Sutta:

yo dhammapade sudesite
 magge jīvati saññato satimā
 anavajjapadāni sevamāno
 tatiyaṃ bhikkhū āhu magga jivim

"That mindful man, who is well restrained, who is on the path of the well-proclaimed *dhamma* and who associates the virtuous way – he is called the third recluse on the Path". According to this description too, Dhammapada can be rendered as the "Path of Noble Conduct", the "Path of Righteousness". Beal commenting on the Chinese Dhammapada (SBE. Vol. 10, 1959) says that it is a work containing verses on the *dhamma*, verses well-proclaimed. All these descriptions tally with the definitions given above, namely that Dhammapada is the "Path of virtuous conduct", the "Path of Righteousness" leading to Nibbāna.

Period of compilation of the Dhammapada

It is not possible to give an exact date of compilation of the Dhammapada as we have it today. It must have gained its present shape at the third Buddhist Council held during the third century B.C., but its origin has to be traced back to a period prior to the first Buddhist Council itself.

Origins of Buddhist scholasticism goes very far back to the time of the Buddha himself. With the establishment of monasteries, the bhikkhus had to limit their 'wandering forth' to preach the *dhamma* and this provided them the opportunity of devoting more time to study the sermons of the Buddha in detail and to organise them in some form to facilitate easy handling. The nucleus of the present Dhammapada must have been a product of this exercise. The verses that were found in the sermons must have been separated from them and then arranged in some order to form into chapters. This original Dhammapada must have gained some popularity even before the first Buddhist Council and it must have gained canonical status at this Council as an authoritative work on the *dhamma*. Further additions and alterations must have taken place before it was finally accommodated in the Khuddaka Nikāya as its second book, in the third Buddhist Council.

As pointed out by Mrs. Lakshmi R. Gunasekera, the Pali Dhammapada under discussion is the best known recension of the work and the only one that has survived intact. Three other recensions of the work are the Dhammapada in Gandhari Prakrit, the Udānavarga in classical Sanskrit and a Dharmapada in Buddhist Sanskrit. Complete texts of these recensions are not available. A little more than half of the Dhammapada in Gandhari Prakrit has been recovered. Two thirds of the Udānavarga have been recovered from Central Asian manuscripts, but complete versions of Udānavarga are available in Tibetan and Chinese translations. Only two chapters of the Dhammapada in Buddhist Sanskrit are available (*Ency. Bsm.* Vol. IV p. 492).

There are four Chinese translations of the Dhammapada: (1) Fa-chu-ching (224 A.C.) (2) Fa-chu-pi-yu-ching (290-306 A.C.), (3) Ch'u-yao-ching (398 A.C.) and (4) Fa-chi-yao-sung-ching (1,000 A.C.). These translations are mainly based on the Pali Dhammapada and the

Udānavarga, but are not homogeneous in character. In some translations there are more verses than what is found in the Pali Dhammapada or the Udānavarga. These additional material must have been taken from other sources which are now lost.

The Dhammapada is the most popular and widely read Buddhist text throughout the world, its translations being now available in many languages, Eastern and Western.

The first Buddhist Canonical text in Pali to be published in Europe was the Dhammapada. It was published in 1855 A.C. by Victor Fausball, a Danish scholar. The first English translation of the Dhammpada was done in 1881 A.C. by the world renowned Buddhist Scholar Max Muller. The Dhammapada was translated into German in 1893 A.C. by a German Buddhist Scholar named K. E. Noiman. Since 1881 up to date over sixty English translations of the Dhammapada have been printed.

The Dhammapada and its commentary Dhammapadaṭṭha-kathā have been influencing the thinking and behaviour of millions of Sri Lankan Buddhists during the past twenty three centuries. Buddhist monks, in their traditional sermons at temples and other places presented a Dhammapada verse or several of them as the theme of the sermon and then expanded this theme with the help of material from the commentary. Memorising the whole Dhammapada or parts of it was included in the normal education of a Buddhist Monk. The Dhammapada and its commentary Dhammapadaṭṭhakathā have also greatly influenced the literature of the Sinhalese as is quite evident from the classical Sinhala work Saddharmaratnāvali of bhikkhu Dhammasena.

In conclusion, it may be said that the Dhammapada is a classic work in world literature. The ideas incorporated in its beautiful verses are of value not to Buddhists alone, but to all humans irrespective of their private beliefs.

DHAMMAPADA

ಎತ್ತರ

DHAMMAPADA

திரை நுபத்தெ

கருபத்தெ

வந்தபயந்த

DHAMMAPADA

ஸமக வர்஑ோ ப஁மோ

1. ஸமக வர்஑ீ஑

யமக வக்஑ோ

யமக வர்஑்கம்

YAMAKA VAGGA

THE TWIN VERSES

1. மனோ ப்புபங்கமா பதம்மா — மனோஸெட்டா மனோமயா ; (1)
மனஸா ஑ே பதுட்டேன — பாஸதி வா கரோதி வா
ததோ நங் துக்கமந்வேதி — சக்கங்'வ வஹதோ பதங்

மனோ ப்புபங்கமா தம்மா — மனோஸெட்டா மனோமயா ;
மனஸா ஑ே பதுட்டேன — பாஸதி வா கரோதி வா,
ததோ நங் துக்கமந்வேதி — சக்கங்'வ வஹதோ பதங்

Manopubbangamā dhammā – manosetṭhā manomayā

Manasā ce padutṭhena – bhāṣati vā karoti vā

Tato nam dukkhamanveti – cakkam'va vāhato padam

வேத஑ிக ப஁மோ ஑ேபந் ஑ினே ஑ுதி வக ஑கி஑ ஑ித ஑ேர஑ு ஑ோப ஑ுத஑ா஑ ஑. ஑ ஑கி஑ ஑ித ம ஑்ே஑்
஑ோப பவகித஑ே ஑ ; ஑ிகித ம ஑ப஑ித஑ே ஑. ஑ கி஑ ஑மே஑் தர஑ – கி஑ி – ஑ிகித ஑மே஑் கி஑த் த஁. கரத்
த஁, ஑ு஑ ஑ுதி ஑ோ஑ா஑ே ப஑ ஑஑ுப ர஁ ஑ே஑஑ ஑த்஑ா஑் மேத் ஑஑ு ப஑ு ப஑஑ே ஑ுத ஑ு஑஑ி.

஑ண்ணங்஑ள் (தர்மங்஑ள் ஑ல்லது ஑ேதஸிகங்஑ள்) மனதிலி஑ுந்து ஑ண்டாகி஑்஑ன. ஑வற்று஑்஑ு மனதே
முத஑்஑மயானது. ஑ண்ணங்஑ள் மனத்தினாலே ஑ண்டா஑்஑ப்படுகி஑்஑ன. ஑ு஑ையினால் ஑ுருவ஑் தீய
஑ண்ணத்துடன் பே஑ம்போதும் தீய ஑ெய்஑க஑ளை஑் ஑ெய்யும்போதும் ஑வற்றினால் ஑ண்டாகும் து஑்பங்஑ள்,
இழுத்து஑் ஑ெல்லும் ஑ருது஑ளைப் பி஑் தொடர்ந்து போரும் வண்டிபோல, ஑வ஑ு஑ைய ஑ுடி஑்஑வடு஑ளைப் பி஑்
தொடர்஑ி஑்஑ன.

All thoughts begin in the mind; mind is supreme and mind-made are they. If one speaks or
acts with impure mind pain follows him like the wheel the hoof of the ox.

4. ஈக்ஹோவிஃ மஃ ஈபிஃ மஃ — ஈபீதி மஃ ஈயாஃ மஃ — (4)
 யே நஃ ந ஸபநயஹந்தி — வேரஃ தேஸுபஸம்மதி

அக்கொச்சி மங் அவதி மங் — அஜினி மங், அஹாஸி மே,
 யே தங் ந உபநயஹந்தி — வேரங் தேஸுபஸம்மதி

Akkocchi maṃ avadhi maṃ – ajini maṃ ahāsi me
Ye taṃ na upanayhanti – veraṃ tesūpasammati

ஈஸுபலா மஃ ஹந்தே ஃ, மஃ ஹஸுலே ஃ, மஃ பரஃபுலே ஃ, மஃ ஹதே பரஹர ஹந்தே ஃ. ஹஸுலேன் ஃதீ ஹேனேன்
 ஹேஃஃஃ ஃதீனே ஃஃ ஹோஃ ஹோ ஃஃஃஃஃ ஹேஃஃஃஃஃ ஹேஃஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃ

அவன் என்னை ஏசினான், என்னை அடித்தான், வென்றான், பொருளைக் கவர்ந்து கொண்டான் என்று
 எவர் மனத்தில் கொள்ளாமல் இருக்கிறாரோ அவருடைய வைரம் (பகைமை) சாந்தப்படுகிறது.

“He abused me, he beat me, he defeated me, he robbed me” – in those who do not nurse such
 grudges hatred will cease.

5. நாஃ ஹேரேனா வேரானி — சம்மந்திஃஃ ஹபவஃ. (5)
 ஈவேரேனா வ சம்மந்தி — ஃஃ ஃதீமோ ஹநந்தனோ

ந ஹி வேரேனா வேரானி — ஸம்மந்தித குதாசனங்
 அவேரேனா ச ஸம்மந்தி — ஏஸ தம்மோ ஸநந்தனோ

Na hi verena verāni – sammantī'dha kudācanam
Averena ca sammanti – esa dhammo sanantano

தீ ஸ்ரேஹே ஹபரஃபவன் ஹேரேனே ஹேரேனே ஹோ ஃஃஃஃஃ. ஈவேரேனே வ ஹேரேனே ஃஃஃஃஃ. மஃ
 ஹே ஃஃ ஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃஃ.

ஏனெனில், பகைமையைப் பகைமையினால் ஒருபோதும் தணிக்க முடியாது. பகைமையை
 அன்பினாலேயே தணிக்க முடியும். இதுதான் தொன்றுதொட்டு வருகிற தர்மமாகும்.

In this world hatred never ceases by hatred; it ceases by love alone. This is an eternal law.

6. பரே வ ந வீரானந்தி — மயமேத்ப் யமாமஸே

(6)

யே வ நத்ப் வீரானந்தி — நனோ ஸமீதந்தி மெயொ

பரே ச ந விஜானந்தி — மயமெத்த யமாமஸே,

யே ச தத்த விஜானந்தி — ததோ ஸம்மந்தி மேதகா

Pare ca na vijānanti – mayamettha yamāṃsē

Ye ca tattha vijānanti – tato sammanti medhagā

மே கங்கை மெயசேதி ஈதாஸே (கேரளாநல கரந சநஸே) வகாதி "ஈசி மரூ மூவ வமீத" (மே யசேதி) சி நோ
ஈதிந். சீ கரலககரூவந் ஈதரீந் வமீ தூவகேதி கெதென ("ஈசி மரூமூவ வமீத"சி) ஈதிந் நமீ சீ கேதுவெந்
கரலகஸே ஸந்மீதேதி.

கலகம் செய்ய விரும்புவோர், நாங்கள் என்றைக்காவது இறப்போம், என்பதை உணரமாட்டார்கள்.
அதனை உணரும்பட்சத்தில், கலகங்கள் இயல்பாகவே தணியும்.

Some do not realise that we all perish in this quarrel; those who realise it have their quarrels
ceased.

7. ஸுபாஹுபஸ்ஸரிங் விஹரந்தங் — இந்திரியேஸு அஸங்வுதங்

(7)

போஜனமீஹி அமத்தஞ்ஞங் — குஸீதங் ஹீனவீரியங்

நா வெ பஸஹதி மாரோ — வாதோ ருக்கங்வு தூப்பலங்

ஸுபாஹுபஸ்ஸரிங் விஹரந்தங் — இந்திரியேஸு அஸங்வுதங்

போஜனமீஹி அமத்தஞ்ஞங் — குஸீதங் ஹீனவீரியங்

தங் வே பஸஹதி மாரோ — வாதோ ருக்கங்வு தூப்பலங்

Subhānupassim viharantam – indriyesu asaṃvutaṃ

Bhojanamhi amattaññam – kusītaṃ hīnavīriyaṃ

Taṃ ve pasahati māro – vāto rukkhamaṃva dubbalaṃ

வமேந் ரூபாஈ ஈரமூஜ் ஈத வகஸெந் வரமீந் (வரகமீந்) ஈந்திரேய வூவரவகூந் தூதிவ் கூமேதி பமகூகூந்
தோ ஈதிந், மூரூ வ, வீசூசெந் திதவ் வெசே ஈ, மாரவ தைவ் மரகூவ மூதூ மூரூசி. (கேதேஈ வந்), வாகவ ஈவரூ
தவந் மூரூந் ஈதூவ தைதந்நாக் மேதி.

சிற்றின்பத்தை அடைய விரும்பியும், பஞ்சேந்திரியங்களை அடக்காமலும், மிதமிஞ்சிய உணவை உண்டும்,
சோம்பல் கொண்டும், சுரு சுருப்பில்லாமலும் இருக்கின்றவனை மாரன் (மன்மதன்), பலமற்ற மரத்தைச்
சூறாவளிக் காற்று பெயர்த்து வீழ்த்துவது போல, வென்றுவிடுவான்.

Whoever gives into sense-objects, unrestrained, immoderate in eating, lazy and idle, Mara
will overthrow him as the wind pulls down a weak tree.

8. අසුභානුපස්සිං විහරන්තං - ඉන්ද්‍රියෙසු සුසංවුතං (8)
 ගොරතමීථි ට මත්තඤ්ඤං - සද්ධං ආරදධවීරියං
 තං ටෙ තපපසහභී මාරො - වානො සෙලං ට ටබ්බතං

அஸுபானுப்ஸ்ஸிங் விஹரந்தத் — இந்திரியேஸு ஸுஸங்ஷதத்
போஜனம்ஹி ச மத்தஞ்ஞத் — ஸத்தத் ஆரத்த விரியத்
தத் வே நப்ஸஸஹதி மாரோ — வாதோ ஸேஸங்வ ப்ப்பதத்

**Asubhānupassim viharantaṃ – indriyesu susaṃvutaṃ
Bhojanamhi ca mattaññuṃ – saddhaṃ āradhaviṛiyaṃ
Taṃ ve nappasahati māro – vāto selam'va pabbataṃ**

සමෙන් රුපාදී අරමුණු අශ්ව වශයෙන් ගනිමින් වසන්තා වූ ඉන්ද්‍රිය සංවරය ඇතිව කැමෙහි ද පමණ දැන, සැදැහැනි ව, ඇරඹූ විසී ඇති ව, වෙසේ ද, වාතයට ගල නොසෙල්විය හැකිවා මෙන් මරණයට ද ඔහු මැඩවිය නොහැකිය.

சிறிற்ப்பம் தீது (கெட்டது) என்று கண்டும், பஞ்சேந்திரியத்தை அடக்கியும், மிதவனவு உட்கொண்டும், பக்தியும் சுருகருப்பும் அடைந்தும் உள்ள ஒருவனை, கற்பாணையாலான மலையைச் சூறாவளிச் காற்று அசைக்க முடியாததுபோல, மாரன் அசைக்க முடியாது.

Whoever does not give in to sense objects, restrained, moderate in eating, full of faith, full of strength—Mara cannot over power such a man even as the wind cannot move a mountain.

9. අතික්කසාවො කාසාවං - යෝ චන්ඨං පරිදහෙස්සති (9)
අපෙතො දමසව්වෙන - න සො කාසාවමරගති.

அநிக்க ஸாவோ காஸாவங் — யோ வத்தங் பரிதஹேஸ்தஸதி
அபேதோ தமஸச்சேன — ந ஸோ காஸாவமரஹதி

**Anikkasāvo kāsavaṃ – yo vatthaṃ paridahessati
Apeto damasaccena – na so kāsāvarahati**

සමෙක් කෙලෙස් කහට සහිත ව ඉදුරන් දැමීමෙන් හා ඇත්ත කීමෙන් (පව) තොර වූයේ සිවුරක් දරයි ද හෙතෙම කිසි සේත් සිව්වට සුදුසු නැත.

யாரேனும் ஒருவர் மாசுபடைத்த மணமுள்ளவனாய் மஞ்சள் (சீவர) ஆடையை உடுத்திக் கொள்வாராயின் புலன் அடக்கமும் உண்மையும் இல்லாத அவர் மஞ்சள் (சீவர) ஆடை உடுப்பதற்கு தகுதியுள்ளவர் ஆகமாட்டார்.

Whoever dons the saffron robe with mind full of defilements; unrestrained and untruthful—never is he worthy of the saffron robe.

10. யோ வ வந்தகஸாவஸஸ — ஸீலேஸ்ஸு ஸுஸமாஹிதோ
உபேதோ தமஸச்சேன — ஸ வே காஸாவமரஹதி

(10)

யோ ச வந்தகஸாவஸஸ — ஸீலேஸ்ஸு ஸுஸமாஹிதோ
உபேதோ தமஸச்சேன — ஸ வே காஸாவமரஹதி

Yo ca vantakasāv' assa – sīlesu susamāhito
Upeto damasaccena – sa ve kāsāvamarahati

யமென கெலேச கனவ ரகித வ சிலேசி மனாவ சிகிதா ஓடரன் டூலேன கா டதா வவனசென டுனத வெதி ட.
தெனெம சீகாந்தசென ம சிபிரவ டுடது வந்தே ய.

மனமாசகளை நீக்கி, ஒழுக்கத்தில் நிலைபெற்று நின்று, தன்னடக்கமும் மெய்யுணர்வும் ஒருவர்
பெற்றிருப்பராயின் அவரே மஞ்சள் (சீவர) ஆடையுடுக்கத் தகுதியுடையவர் ஆவார் என்பது திண்ணம்.

Whoever dons the saffron robe with mind purged of all defilements; restrained and truthful,
he indeed is worthy of the saffron robe.

11. ஸாரே ஸாரமத்தினோ — ஸாரே சாஸாரதஸ்ஸினோ
தே ஸாரங் நாதிகச்சந்தி — மிச்சாஸங்கப்பகோசரா

(11)

அஸாரே ஸாரமத்தினோ — ஸாரே சாஸாரதஸ்ஸினோ
தே ஸாரங் நாதிகச்சந்தி — மிச்சாஸங்கப்பகோசரா

Asāre sāramatino – sāre cāsāradassino
Te saraṃ nādhigacchanti – micchāsāṅkappagocarā

கிசரூ டே டரூ கௌவத், டரூ டே கிசரூ கௌவத் டகிந்தா பூ வரூ கல்பனாவல சிலுஜ்ஜ டுடலுடே
டரூடேவத் – டதமத் – தௌ லுத்.

சாரம் அற்றவைகளைச் சாரம் உள்ளவை யென்றும், சாரம் உள்ளவைகளை சாரம் அற்றவையென்றும்
கொண்டிருப்பவர், தவறான காட்சியை யுடையவராயிருப்பதனால், சாரத்தை (மெய்க் காட்சியை)
யடையமாட்டார்.

They who see untruth as truth and truth as untruth, will not see truth, because they are lost
in erroneous thoughts.

12. ஸாரம் வ ஸாரணோ ஐதவா — ஐஸாரம் வ ஐஸாரணோ
தே ஸாரம் ஐதவபிச்சந்தி — ஸமமஸங்கப்பகோசரா. (12)

ஸாரங் ச ஸாரதோ ஞத்வா — அஸாரஞ் ச அஸாரதோ
தே ஸாரங் அதிகச்சந்தி — ஸம்மாஸங்கப்பகோசரா

Sāraṇ ca sārato ñatvā – asāraṇ ca asārato
Te sāraṇ adhigacchanti – sammā saṅkappagocarā

ஐரூ டே ஐரூ துவிஐவத், திஐரூ டே திஐரூ துவிஐவத் துதீத தை திவூடீ கல்பனாவலு டேதேன்தை ஐரூ
டேவத் ம லுவத்.

சாரமுள்ளதைச்சாரம் என்றும், சாரம் அற்றதைச் சாரம் அற்றது என்றும் காண்கிறவர், மெய்க்காட்சியைக்
கொண்டிருப்பதனாலே, சாரத்தை (மெய்யை) அடைகிறார்.

They who see truth as truth and untruth as untruth, will see truth, because they entertain
right thoughts.

13. யதா காரங் துச்சன்னங் — வுத்தி ஸமதிவிஜ்ஜதி
ஏவங் அபாவிதங்க சித்தங் — ராகோ ஸமதி விஜ்ஜதி. (13)

யதா காரங் துச்சன்னங் — வுத்தி ஸமதிவிஜ்ஜதி
ஏவங் அபாவிதங்க சித்தங் — ராகோ ஸமதி விஜ்ஜதி

Yathā agāraṇ ducchannam – vutthi samativijjhati
Evam abhāvitam cittam – rāgo samativijjhati

தோதீன் டேவீலி தை கலு தை வுத்திதேன் தைமென்தானு மென தாவனாவலு துருது தைகலு தித ராவதென் தை
வீ. (ராவத ஐதவீத தித வீதிவீத தை யதி.)

நன்றாக வேயப் பெறாத கூரை வீட்டில் மழை நீர் புகுவதுபோல, பண்படுத்தப்படாத மனத்தில் காம
எண்ணங்கள் (ராகம்) புகுந்து விடுகின்றன.

Just as rain penetrates an ill-thatched house, passion penetrates an uncultivated mind.

14. යථා අගාරං සුච්ඡන්තං — වුට්ඨි න සමතිව්ජ්ඣති (14)
එවං සුභාවිතං චිත්තං — රාගො න සමතිව්ජ්ඣති.

யதாகாரங் ஸுச்சன்னங் — வுட்டி ந ஸமதிவிஜ்ஜதி
ஏவங் சுபாவிதங் சித்தங் — ராகோ ந ஸமதிவிஜ்ஜதி

Yathā agāraṃ succhannaṃ – vuṭṭhī na samativijjhati
Evaṃ subhāvitaṃ cittaṃ – rāgo na samativijjhati

கொடிக் கெட்டுப் கிடந்த ஓடு வடிகெட்டு நெருக்கடி இல்லாமல் மென்மையான மனம் வளர்வதால் விரும்பத்தக்க கருமை வளர்வதில்லை. (ராமன் மனம் வளர்ந்த பின்னர் விரும்பத்தக்க கருமை வளர்வதில்லை.)

நன்றாக வேயப்பட்ட கூரை வீட்டுக்குள் மழை நீர் இறங்காததுபோல, பண்படுத்தப்பட்ட மனத்திற்குள் காம எண்ணங்கள் (ராகம்) புக முடியாது.

Just as rain does not penetrate a well-thatched house, so does passion not penetrate a cultivated mind.

15. ඉධ සොචති පෙච්ච සොචති — පාපකාරී උගයන්ථ සොචති (15)
සො සොචති සො විහඤ්ඤති — දිස්වා කම්මකිලිට්ඨමත්තනො.

இத ஸோசதி பெச்ச ஸோசதி — பாபகாரி உபயத்த ஸோசதி
ஸோ ஸோசதி ஸோ விஹஞ்ஞதி — திஸ்வா கம்ம கிலிட்டமத்தனோ

Idha socati pecca socati – pāpakārī ubhayattha socati
So socati so vihaññati – disvā kammakiliṭṭhamattano

பரி கரந்தன மெல்லெவன் லோக கரமி ; பரலோகன் லோக கரமி ; டெல்லெவ ம லோக கரமி. னே நலானே கிலிபி கமீட டுக லோக கரமி ; வெகெடிக் கெடெமி.

பாவஞ் செய்தவன் இம்மையிலும் துக்கமடைகிறான் ; மறுமையிலும் துக்கமடைகிறான் ; அவன் இரண்டிடங்களிலும் துக்கமடைகிறான். தன்னுடைய தீய செய்கைகளைக் கண்டு அவன் விசமமடைந்து அழிந்து போகிறான்.

The evil-doer mourns in this world and in the next; in both worlds he mourns. He mourns and suffers seeing the evil of his own doing.

16. ஓட மோடகி பௌவி மோடகி — கதபுஞ்ஞோ ஁பயத்த மோததி (16)
 ஁மோ மோடகி ஁மோ பமோதகி — ஁஁மோ கதம வி஁஁த்திமத்தனோ.

இத மோததி பௌச்ச மோததி — கதபுஞ்ஞோ ஁பயத்த மோததி
 ஁மோ மோததி ஁மோ பமோததி — தி஁஁வா கம்ம வி஁஁த்திமத்தனோ

Idha modati pecca modati – katapuñño ubhayattha modati
So modati so pamodati – disvā kammavisuddhamattano

பித கரு துதனனா மோலோவத ஁தபு ஁வி஁ ; பரலோவத ஁தபு ஁வி஁. ஁லோல ம ஁தபு ஁வி஁. ஁த கமோலே
 ஁஁஁஁ கமோல ஁஁஁ ஁தபு ஁வி஁ ; ஁லோலித ஁தபு ஁வி஁.

புணனியம் ஁தயதவன் இம்மையிலும் ம஁ழ்ச்சியடகிறான் ; மறுமையிலும் ம஁ழ்ச்சியடகிறான் ; அவன்
 இரண்டிடங்களிலும் ம஁ழ்ச்சியடகிறான். தன்னுடைய நல்ல ஁தயதககளைக் கண்டு அவன் ம஁ழ்ந்து
 மேன்மேலும் இன்பமடகிறான்.

The virtuous man rejoices in this world and in the next; in both worlds he rejoices seeing the
 purity of his own doing.

17. ஓட தப்பதி பௌவி தப்பதி — பாபகாரீ ஁பயத்த தப்பதி (17)
 பாபம மோ கதந்தி தப்பதி — பி஁யோ தப்பதி துக்கதிங் கதோ.

இத தப்பதி பௌச்ச தப்பதி — பாபகாரீ ஁பயத்த தப்பதி
 பாபங் மே கதந்தி தப்பதி — பி஁யோ தப்பதி துக்கதிங் கதோ

Idha tappati pecca tappati – pāpakārī ubhayattha tappati
Pāpam me katan ti tappati – bhiyyo tappati duggatim gato

பவி கதந்தனா மோலோவத து஁வி஁ ; பரலோவத து஁வி஁ ; ஁லோல ம து஁வி஁. மோ பி஁தித பவித கதந்த ஁஁஁
 ஁தி து஁வி஁ ; (பீ தி஁) ஁஁தி஁஁ ஁஁஁ ஁லோலித து஁வி஁.

பாவங் ஁தயதவன், இம்மையிலும் அழுங்குகிறான் ; மறுமையிலும் அழுங்குகிறான் ; அவன் இருமையிலும்
 அழுங்குகிறான். 'நான் பாவம் ஁தயதேன்' என்று அவன் மனம் புழுங்குகிறான். நரகத்திற்஁தன்று அவன்
 மேலும் மேலும் அழுது புலம்புகிறான்.

The evil-doer suffers in this world and in the next; in both worlds he suffers. He suffers
 thinking: "Evil have I done". He suffers more having gone to a woeful state.

අප්පමාද වග්ගො ද්විතියො

2. අප්‍රමාද වර්ගය

அப்பமர்த வக்கோ

அப்பிரமாத வர்க்கம்

APPAMĀDA VAGGA

HEEDFULNESS

1. අප්පමාදෙ අමත පදං - පමාදෙ මව්වුනො පදං (21)
අප්පමත්තා න මියන්ති - යෙ පමත්තා යථා මතා

அப்பமாதோ அமத பதங் — பமாதோ மச்சனோ பதங்
அப்பமத்தா ந மீயந்தி — யே பமத்தா யதா மதா

Appamādo amatapadaṃ – pamādo maccuno padaṃ
Appamattā na mīyanti – ye pamattā yathā matā

නොපමාව - සැලකිල්ල - තීව්‍රතාව කරුණු වේ. පමාව - නොසැලකිල්ල - මරණයට කරුණු වේ.
නොපමා වූවෝ නො මැරෙත්. පමා වූවෝ (නොමළත්) මළවත් වැනි ය.

விழப்புடைமை இறவாமைக்கு (நிர்வாண மோகத்திற்கு) வழியாகும். விழிப்பு இன்மை (மறதி) இறப்புக்கு வழியாகும். விழிப்புடையோர் இறக்கிறதில்லை ; மறதியுடையோர் உயிர் வாழ்ந்தாலும் இறந்தவருக்குச் சமானமானவர்.

Heedfulness leads to immortality. Heedlessness leads to death. The heedful are immortal. The heedless, though living, are like the dead.

2. එතං විසேසனோ ஐத்வா — අපපමාදමීති පණ්ඩිතා
අපපමාදෙ පමොදන්ති — අරියානං ගොවරே රතා

(22)

ஏதங் விசேசனோ ஐத்வா — அப்பமாதம்ஹி பண்டிதா
அப்பமாதே பமோதந்தி — அரியாணங் கோசரே ரதா

Etam viśesato ñatvā – appamādamhi paṇḍitā
Appamāde pamodanti – ariyānaṃ gocare ratā

மே கருண வோசைநீர் டுந, ஈண்டிதர் ம விசே வந (= கடுவன மூலுபென) தோபலா வெலி ருடன
பண்பிதனயே ல்லி லா னுநா டனது வெந்.

விழப்புடைமை, விழிப்பின்மை என்னும் இவற்றின் நன்மையையும் தீமையையும் நன்கறிந்த
அறிவுடையோர், ஆன்றோர் காட்டிய வழியில் சென்று அங்கே இன்புற்று இருக்கிறார்கள்.

Realising this fact, the wise who live ever heedful rejoice in heedfulness, which truly is in the realm of the Ariyas.

3. தை ஹிபினோ டாததிகா — திவிஃ டுஹபரந்ஹமா
புஸந்தி திரா நிப்பாணங் — யோகக்கேமங் அனுத்தரங்

(23)

தே ஐயினோ ஸாததிகா — நிச்சங் தல்ஹ பரக்கமா
புஸந்தி திரா நிப்பாணங் — யோகக்கேமங் அனுத்தரங்

Te jhāyino sātatikā – niccaṃ dalhaparakkamā
Phusanti dhirā nibbānaṃ – yogakkhemaṃ anuttaraṃ

உழிநு தைவந் டாநா வடிவநா பூ, திநர பவந்நா டுபி டுந்ஹதா ருதி ல்லி டுந்ஹதா பூ, டுந்ஹதா வெந் பூ
(காலாடி டோடுதெந் திர்ஹதா பூ) திவிந லுந்.

எப்போதும் முயற்சியுடனும் வீரியத்துடனும் தியானம் செய்து கொண்டிருப்பவர், அதி உயர் யோக ஷோமம்
என்று சொல்லப்பட்ட நிர்வாண ஷோமத்தை அடைகிறார்கள்.

Those wise meditators, possessed of perseverance and courage, will experience nibbana, the unique state of peace from bondage.

6. பமாதமனுயுஞ்ஜந்தி — பாலா தும்மேதினோ ஐனா (26)
 அப்பமாதஞ் ச மேதாவீ — தனங் ஸெட்டங்'வ ரக்கதி.

பமாதமனுயுஞ்ஜந்தி — பாலா தும்மேதினோ ஐனா
 அப்பமாதஞ் ச மேதாவீ — தனங் ஸெட்டங்'வ ரக்கதி

Pamādamanuyuñjanti – bālā dummedhino janā
Appamādañ ca medhāvi – dhanam setṭham'va rakkhati

அழிவற்ற பாலாவே பமாவென் — தைக்கிடீரேன் — கல் டென். பூஷனெல் தைபமா வெ ஸ்ரேஷ்ட டெனென்
 லென் ரகி.

அழிவற்ற மூடர்கள் விழிப்பற்றவர்களாய் காலங் கழிக்கின்றனர். அறிவுள்ளவர்கள் வழிப்புத்தன்மையை,
 விலையுயர்ந்த செல்வத்தைப் போலப் போற்றுகிறார்கள்.

The foolish ignorant folk spend their time unprofitably, heedless of perfection. The wise
 man guards heedfulness as his greatest treasure.

7. மா பமாதமனுயுஞ்ஜேத — மா காமரதிஸந்தவங் (27)
 அப்பமத்தோ ஹி ஜாயந்தோ — பப்போதி விபுலங் சுகங்.

மா பமாதமனுயுஞ்ஜேத — மா காமரதிஸந்தவங்
 அப்பமத்தோ ஹி ஜாயந்தோ — பப்போதி விபுலங் சுகங்

Mā pamādamanuyuñjetha – mā kāmaratisanthavam
Appamatto hi jhāyanto – pappoti vipulam sukkaṃ

பமாவென் கல் தை டென். காமலேயி டூரி, டேரீ தை டென். தை பமா டெ டென தாவனா கார்த்து மதன் டு
 (கிவன்) டூபதெ பூலேன்.

விழிப்பின்மைக்கு இடம்கொடுக்காதீர்கள் ; காமசுகங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளாதீர்கள். தியானத்தில்
 மனத்தைச் செலுத்தி விழிப்புடன் இருப்பவர் பெரிய இன்பத்தை அடைவான்.

Indulge not in heedlessness. Be not a slave to lust. The meditative heedful man obtains great
 happiness.

8. பமாடம் அபபமாதேன — யதா நுததி பண்டிதோ (28)
 பண்டிதா பமாடமாரூபம் — அஸோகோ ஸோகிநிங் பஜங்
 பவிவதவியோ'வ ஸுமீமபியே — டிரோ வாலே அபெக்கதி.

பமாதங் அபபமாதேன — யதா நுததி பண்டிதோ
 பஞ்ஞாபாஸாதமாரூபம் — அஸோகோ ஸோகிநிங் பஜங்
 பப்பதட்டோவ பும்மட்டே — திரோ பாலே அவெக்கதி

Pamādam appamādena – yadā nudati paṇḍito
 Paṇḍīpasādamāruya – asoko sokiniṃ pajam
 Pabbatatto'va bhummatthe – dhiro bale avekkhati

ஐதி விவக பண்டிதனா நோ பமாவென் பமாவ மன னரவா மதி டு. பரிவ மறு நுபன் நமூகி பமாவ நூகி னென்
 ரகித வ னெகி பனயா டேவ மெயி. நேனெம, விம சிபெயின் (மென்தா பி) பரித மூதன சிபெயி மென் வாலபதயன்
 (அஜதயன்) டன்தெய.

அறிவாளி விழிப்பினால் மடியின்மையைப் போக்கி, அறிவென்னும் மாளிகையில் ஏறித் துயரின்றித்
 துயருற்றிருக்கும் சனங்களைப் பார்ப்பான். குன்றிலிருந்து தரையிலுள்ள அறிவிலிகளைப் பார்க்கும்
 மலையேறித் தீரனைப்போல அவன் துயருற்றிருக்கும் சனங்களைப் பார்ப்பான்.

When the wise man avoids heedlessness by being heedful he will ascend the palace of
 wisdom and, free from sorrow, will look at those sorrowing folk around him, just as a wise man
 atop a hill sees those down below.

9. அபபமத்தோ பமத்தேசு — ஸுத்தேசு பஹுஜாகரோ (29)
 அபலஸஸங்'வ ஸீகஸஸோ — ஹித்வா யாதி சுமேதஸோ.

அபபமத்தோ பமத்தேசு — ஸுத்தேசு பஹுஜாகரோ
 அபலஸஸங்'வ ஸீகஸஸோ — ஹித்வா யாதி சுமேதஸோ

Appamatto pamattesu – suttesu bahujāgaro
 Abalassam'va sīghasso – hitvā yāti sumedhaso

பமா பிவன் அநுரேகி நோ பமா வந்து பின். கெலேசு கிததேன் கிததன் அநுரேகி வொனே கிடி மரந்து பின்
 பூட்டிலா, வோசென் டிவ அபெயா அபென் அபெயா பஹு கைவ யந்துவன் மென், பமா பிவன் நூர் டும (கிவன்
 பூட்டி) கடி.

விழிப்பற்றவர்களிடையில் விழிப்புடையவராகவும், தூங்குகிறவர்களிடையில் சதா விழித்திருப்பவராகவும்
 இருக்கிற அறிஞர் ஒருவர், வல்லமையுள்ள குதிரை வலியற்ற குதிரைகளைக் கடந்து முன்னால் வெகு தூரம்
 ஓடுவது போல, எல்லோருக்கும் முன்னால் செல்கிறார்.

The wise man who is heedful among the heedless, awake among the sleepy, leaves behind
 the heedless even as a swift horse runs past a weak horse.

10. அபமாதேன மகவா — தேவானம் ஸெட்டதங் கதோ (30)
அபமாதம் பஸங்ஸந்தி — பமாதோ கரஹிதோ ஸதா

அபமாதேன மகவா — தேவானங் ஸெட்டதங் கதோ
அபமாதங் பஸங்ஸந்தி — பமாதோ கரஹிதோ ஸதா

Appamādena Maghavā – devānaṃ seṭṭhatam gato
Appamādam pasamsanti – pamādo garahito sadā

ஹனு டேவீயத் தீவர ஸ்ரேஷ்ட வுடே தோ பமா லெவ தியா ட. வுடவாடீ டுறலேர் தீவர ம தோ பமா லெவ பஸமத்.
பமால லும கலீதி றரஹத டுடடகி.

விழிப்புள்ளமையால்தான் மகவான் (இந்திரன்) தேவர்களுக்குத் தலைவனானான் ; விழிப்புடைமை
போற்றிப் புகழப்படுகிறது ; விழிப்பின்மை இகழப்படுகிறது.

By heedfulness Maghava became the lord of the Gods. The wise always praise heedfulness;
ever despised is heedlessness.

11. அபமாதரதோ பிக்ஹு — பமாடே பஹடஸி வா (31)
ஸயோசனம் அஹம் துலம் — டஹம் அக்ஹி'வ லபிசதி

அபமாதரதோ பிக்ஹு — பமாதே பஹடஸி வா
ஸயோஜனங் அஹங் தூலங் — டஹங் அக்ஹிவ கச்சதி

Appamādarato bhikkhū – pamāde bhayaḍassi vā
Samyojanam anuṃ thūlam – dhammā aggīva gacchati

பமாவேதி ஹட டதனா தோபமா லெவதி டுடஹு திங்ஹுல டுலாஹு ஹுமி ஸயோசன டுலீத் திததத் லெத் (திவத
கரா ஓஹட) லெத் கரடீ.

விழிப்பற்றமையை அஞ்சி விழிப்புடைமையை மேற்கொண்டுள்ள பிக்ஹுவானவர், பெரியனவும்
சிறியனவுமான மனத்தளைகளை (விலங்குகளை), நெருப்பைப்போல எரித்து முன்னேறுகிறார்.

The bhikkhu who delights in heedfulness and sees danger in heedlessness proceeds forward
like the fire burning all fetters small and big.

12. අපපමාදරතො හික්ඛු — පමාදෙ හයදස්සි වා
අභබ්බො පරිහානාය — තිබ්බානස්සෙව සන්තිකෙ (32)

අப்பமாதරතො பிக்கு — பமாதே பயதஸ்ஸி வா
அபப்போ பரிஹாணாய — நிப்பாணஸ்ஸேவ ஸந்திகே

**Appamādarato bhikkhu – pamāde bhayadassi vā
Abhabbo parihāṇāya – nibbānass'eva santike**

පමාවෙහි හය දක්නා නොපමා බවෙහි ඇදුණු හික්ඛුට පිරිහෙන්නට බැර කෙනෙකි. හේ තිවන සමීපයෙහි වුවෙකි.

விழிப்பற்றமையை அஞ்சி விழிப்புடைமையை மேற்கொண்டுள்ள பிக்குவானவர் வீழ்ச்சிக்கு உரியவர் அல்லர் ; அவர் நிர்வாண மோகத்தின் அருகில் உள்ளவராவார்.

The bhikkhu who delights in heedfulness and sees danger in heedlessness will not degenerate, for he is in the vicinity of Nibbana.

අපපමාද වග්ගො තිට්ඨතො

අප්පමාද වග්ගො තිථි.

அப்பமாத வக்கோ துதியோ

இரண்டாவது அப்பிரமாத வர்க்கம்

APPAMĀDA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Heedfulness

பின்ன வர்ணனை

3. பின்ன வர்ணனை

சித்த வர்க்கோ

சித்த வர்க்கம்

CITTA VAGGA

MIND

1. பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை (33)
பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை

பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை
பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை

Phandanam capalam cittam – durakkham dunnivārayam
Ujūṃ karoti medhāvi – usukāro’va tejanam

பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை
(பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை)

பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை
பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை — பின்ன வர்ணனை

As a fletcher straightens an arrow, the wise man straightens his mind which is trembling, fickle, difficult to control and difficult to keep away (from sense objects).

2. வாரீசோ'வ ப்லே நீநனோ — உகமோகத ருபிநனோ
பரீபந்தி'தங் சித்தங் — மாரதெய்யங் பஹாதவே

(34)

வாரீஜோ'வ தலே கித்தோ — ஓகமோகத உப்பதோ
பரிபந்தி'தங் சித்தங் — மாரதெய்யங் பஹாதவே

Vārijo'va thale khitto – okamokata ubbhato
Pariphandati'daṃ cittaṃ – Māradheyyaṃ pahātave

மேகை போல நடுநடுவிலே பறந்துகொண்டிருக்கிற மனம் போல, மனமானது
(=மனம்) பறந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே மாரதெய்யம் இராச்சியத்தை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும்.

This mind flutters like a fish out of water. The realm of the passions should, therefore, be abandoned.

3. டுந்நிகஹஸ்ஸ லஹுனோ — யத்த காமநிபாதினோ
சித்தஸஸ தமதோ ஸாது — சித்தங் தந்தங் ஸுகாவஹங்

(35)

துந்நிகஹஸ்ஸ லஹுனோ — யத்த காமநிபாதினோ
சித்தஸஸ தமதோ ஸாது — சித்தங் தந்தங் ஸுகாவஹங்

Dunnigahassa lahuno – yattha kāmanipātino
Cittassa damatho sādhu – cittaṃ dantaṃ sukhāvahaṃ

நிழலில் பறந்துகொண்டிருக்கிற மனம் போல, மனமானது
(=மனம்) பறந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே மாரதெய்யம் இராச்சியத்தை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும்.

அடக்கியாழ்வதற்கு அருமையானதும், தன் போக்குப்படியே சஞ்சரிக்கிறதுமான மனத்தை அடக்குவது
நல்லது ; அடக்கியாளப்பட்ட மனமானது சந்தோஷத்தைத் தருகிறது.

Good it is to tame the mind which is difficult to hold in, transitory and falls wherever it likes;
a tamed mind brings in happiness.

6. අනවට්ඨිත චිත්තස්ස — සද්ධම්මං අවිජානනො
පරිප්ලවපසාදස්ස — පඤ්ඤා න පරිපුරති.

(38)

අනවட்டිත சித்தஸ்ஸ — ஸத்தம்மங் அவிஜானதோ
பரிப்லவ பஸாதஸ்ஸ — பஞ்ஞா ந பரிபூரதி

Anavatthitacittassa – saddhammaṃ avijānato
Pariplavapasādaṣṣa – paññā na paripūrati

වප්ල සිත් ඇති, සද්ධර්මය නො දන්නා වූ, ඉල්පෙන සැදැහැ ඇත්තෙකුගේ නුවණ නො පිරේ, හෙවත් වැඩි සම්පූර්ණ නො වේ.

உறுதியற்ற மனத்தையுடையவரும், உண்மையான தர்மத்தையறியாதவரும், நிலைபெற்ற கொள்கை இல்லாதவருமான எவரும் முழு ஞானத்தையடையமாட்டார்.

He whose mind is not calm, he who knows not the doctrine, he whose conviction wavers – such a man's wisdom will never be perfect.

7. අනවස්සුත චිත්තස්ස — අනන්වාහතචෙතසො
පුඤ්ඤපාපපහිනස්ස — නත්ථි ජාගරතො භයං.

(39)

අනවස්සුත சித்தஸ்ஸ — அநந்வாஹத சேதஸோ
புஞ்ஞ பாப பஹீணஸ்ஸ — நத்தி ஜாகரதோ பயங்

Anavassuta cittassa – ananvāhatacetaso
Puññāpāpa pahīnassa – natthi jāgarato bhayaṃ

රාගයෙන් තෙත් නො වූත්, ද්වේෂයෙන් නො ගැටුණු වූත්, එත් පරි දුරු කලා වූත් තිදි වර්ජිතයට කෙලෙසුන්ගෙන් බයක් නැත.

காமத்தில் தோயாததும் துவேசத்தினால் மாசுபடாததும் பாவ புண்ணியம் இரண்டையும் கடந்த பக்குவமுடையதுமான மனமுள்ளவரும் விழிப்புடையவருமான ஒருவருக்கு அச்சம் என்பதே இல்லை.

He whose mind is not drenched by passion, not affected by hatred, and who has gone beyond both good and evil – such a vigilant person has no fear (of temptation).

8. ஐதீஹபம காயமீதம் வீதீதவா — நகரூபமம் பிந்தமீதம் டபேதவா (40)
யோதேத மாரம் பஞ்ஞாயதேன — ஜிதஞ் ச ரக்கே அநிவேஸனோஸியா.

கும்பூபமங் காயமிமங் விதிதவா — நகரூபமங் சித்தமிதங் டபேதவா
யோதேத மாரங் பஞ்ஞாயதேன — ஜிதஞ் ச ரக்கே அநிவேஸனோஸியா

**Kumbhūpamaṃ kāyamimaṃ viditvā – nagarūpamaṃ cittamidaṃ ṭhapetvā
Yodetha māraṃ paññāvudhena – jitañ ca rakkhe anivesano siyā**

மே கய லூபி டெதவன் டூபி டுத, மே சித ஐபிரன் மென் ததபூர் லு தலா தை ஐபிதன் தலூதி ஈபூபிதென்
மாரஹ லகர டீத ஐதூ ட. பீதே கஹ டீதாதன் தரூதன் வீடரூதா லு டூகதத ஐதூ ட. பீதென் ப்லமீதீதன்
டூபித லன் தஹ வீத ஐதூ ட.

இந்த உடல் மட்குடம் போன்றது என்பதை அறிந்து இச்சித்தத்தை கோட்டைபோல் அரண்செய்து
ஞானவாள் கொண்டு மாரனோடு போர் செய்க. இவ்வாறு வென்றவற்றைக் காத்துப் பற்றின்றி இருக்க
வேண்டும்.

Knowing that this body is but a pot of clay, keeping the mind as firm as a fortified city,
Mara should be attacked with the weapon of wisdom. One should protect his conquest without
attachment.

9. அசிரம் வத'யங் காயோ — பதவிங் அதிஸெஸ்ஸதி (41)
சுத்தோ அபேதவிஞ்ஞானோ — நிரத்தங்'வ கலிங்கரம்

அசிரங் வத'யங் காயோ — பதவிங் அதிஸெஸ்ஸதி
சுத்தோ அபேதவிஞ்ஞானோ — நிரத்தங்'வ கலிங்கரங்

**Aciraṃ vat'ayaṃ kāyo – paṭhaviṃ adhisessati
Chuddho apetaviññāno – niratthaṃ'va kalingaram**

ஐபத லூ லூபித லூபி டூர் கலூரூரன் மென் மே கய லு லு சித ஈபி லு தஹ லூகிதன் லூகிதன் லூகிதன் லு
தென் ட.

வெகு விரைவிலே, அந்தோ ! இந்த உடம்பு உணர்ச்சியற்று தரையில் விழுந்து பயனற்றதென
வீசியெறியப்பட்ட மரக்கட்டை போன்று தேடுவாரற்றுக் கிடக்கும்.

Like a useless piece of firewood cast aside, this body, devoid of consciousness, will lie on the
ground in no time.

10. දියோ දියං යං நஃ கயிரா - வேரீ வா பன வேரினம் (42)

இலிசுபஹிதஃ பிதஃ - பாபியோ நஃ நனோ கரே.

திலோ திஸங் யங் தங் கயிரா — வேரீ வா பன வேரினங்
மிச்சாபணிஹிதங் சித்தங் — பாபியோ நங் ததோ கரே

Diso disaṃ yaṃ taṃ kayirā - veri vā pana verinaṃ
Micchāpanihitaṃ cittaṃ - pāpiyo naṃ tato kare

கோரென் தவன் கோரஹுப டலென் கரந்னே ட. வேர காரகென் தவன் வேர காரகஹுப டலென் கரந்னே ட.
னோமனா ப டெட் (பரடபா நவென டு) டிவ மீதிஹ ரஹென் பூபிஹென் பாபிஹு கரந்னே ட.

ஸவரங்கொண்டவன் தன்னால் வெறுக்கப்பட்டவனுக்குத் தீமை செய்வதைவிட அதிகமாக, அல்லது பகைவனுக்குப் பகைவன் தீமை செய்வதைவிட அதிகமாக, அடக்கியாளப்படாத மனமானது பெருந்தீங்கைச் செய்கிறது.

Whatever harm a thief may do to another thief, whatever harm a foe may do to another foe, an ill-directed mind can cause far greater harm to man.

11. ந ஃ மானா பிநா கயிரா - ஈஹே வா பிப ஈநனா (43)

ஈமீமாபஹிதஃ பிதஃ - ஸெய்யோ நஃ நனோ கரே.

யங் தங் மாதா பிதா கயிரா — அஹே வா பி'ச ஞாதகா
ஸம்மாபணிஹிதங் சித்தங் — ஸெய்யஸோ நங் ததோ கரே

Na taṃ mātā pitā kayirā - aññe vā pi ca ñātakā
Sammā paṇihitaṃ cittaṃ - seyyaso naṃ tato kare

மெ ஹே, பிஹ ஹே பி ஹபனா நனா கரஃ. ஈநிஹ் ஹே ஹே பிஹ நனா கரந். மனா ப டெட் டிவ மீதிஹ ரஹென் பூபி ஹபனென் கரந்னே ட.

கட்டுப்படுத்தி நல்வழியில் நிறுத்தப் பட்ட மனமானது, தாயும் தந்தையும் வேறு சுற்றத்தாரும் செய்யாத நன்மைகளைவிட அதிகமான நன்மைகளைச் செய்கிறது.

The service that a well directed mind does to a man, neither mother nor father nor any other relative will ever do.

பிதஃ பஹே நிபிஹே

பிதஃ பஹே நிபி

மூன்றாவது சித்தவர்க்கம்

சித்த வக்கோ ததியோ

CITTA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Mind

பூச்சி வளர்ப்பு வகுப்பு

4. பூச்சி வளர்ப்பு

பூச்சி வளர்ப்பு

பூச்சி வளர்ப்பு

PUPPHA VAGGA

FLOWERS

1. கொடி மலர் பூச்சி. பூச்சி வளர்ப்பு — மலர்வளர்ப்பு வகுப்பு (44)
கொடி மலர்வளர்ப்பு பூச்சி வளர்ப்பு — மலர்வளர்ப்பு பூச்சி வளர்ப்பு ?

கொடி மலர்வளர்ப்பு பூச்சி வளர்ப்பு — மலர்வளர்ப்பு பூச்சி வளர்ப்பு
கொடி மலர்வளர்ப்பு பூச்சி வளர்ப்பு — மலர்வளர்ப்பு பூச்சி வளர்ப்பு

Ko imam pathavim vijessati — yamalokān ca imam sadevakam
Ko dhammapadam sudesitam — kusalo puppham'iva pacessati

கொடி மலர்வளர்ப்பு பூச்சி வளர்ப்பு — மலர்வளர்ப்பு பூச்சி வளர்ப்பு
கொடி மலர்வளர்ப்பு பூச்சி வளர்ப்பு — மலர்வளர்ப்பு பூச்சி வளர்ப்பு

இப்பிறவி என்னும் பூச்சிவளர்ப்பு (நாளுக்கு நாகங்கள் உள்ளிட்ட) இயம லோகத்தையும் தேவ லோகம் உள்ளிட்ட இம் மனித உலகத்தையும் சரிவரப் புரிந்து கொள்பவர் யார் ? அல்லது வெற்றி காண்பவர் யார் ? திறமையுள்ள பூச்சிவளர்ப்பு மலர்களைத் தேர்ந்து கொள்வதைப் போன்று முப்பத்தேழு போதி பாக்கி தருமத்தைச் சரிவரப் புரிந்துகொள்பவர் யார் ?

Who will conquer this earth, the world of Yama and this world with the gods? Who will perceive the well-taught path of Virtue, just as a garland-maker would select his flowers?

2. ஸேகோ பஹிம் விஜேஸ்சதி — யமலோகம் வ ஓமம் ஸதேவகம்
ஸேகோ டமீமபதம் ஸுதேசிதம் — கௌஸலோ புப்பமிவ பசேஸஸதி.

(45)

சேகோ படவிங் விஜேஸஸதி — யமலோகஞ் ச இமங் ஸதேவகங்
சேகோ தம்மபதங் ஸுதேசிதங் — குஸலோ புப்பமிவ பசேஸஸதி

Sekho pathaviṃ vijessati – yamalokaṃ ca imaṃ sadevakam
Sekho dhammapadam sudesitam – kusalo puppham'iva pacesassati

ஸேகஸ்ய (=ஹேவாந் மஹ பவந் ரதந் மஹ தைந் மிஹ ஸந் டேவா) மே ஈந்ம ஸாவஸ நுமுகி ஸோஸோபந் ஸம
ஸேகஸந், டேவிஸோப ஸதிவ ப்ரி மே மீகிஹ் ஸோபந் ச்ஹ னந்நே ஹ. டந்ந மாரா காரஹ மரே ஸேரா ட்ஹ
காரந்நாந் மேந் ஸேகஸ்ய மஹ வ டேவந ட்ஹ ஸந்நிஹ் ஹேவிஸாந்நிக டமீஹ பிபிபிட் ட்ஹ னந்நே ஹ.

பூமிமிஸையும் இயம லோகத்தையும் தேவலோகத்தையும் சேகர் (பயிற்சி பெறும் சீடர்) எழுவர் உள்ளவாறு
அறிவார்கள். அல்லது வெற்றிகாண்பார்கள். திறமையுள்ள பூக்கடைக்காரன் மலர்களை ஆராய்ந்து
கொய்வதைப் போன்று முப்பத்தேழு போதிபாட்சிக தர்மத்தை பயிற்சிபெறும் ஏழுசீடர்கள் உணர்வர்.

The trainee would conquer this earth, the world of Yama and this world with the gods. The
trainee would perceive the well-taught Path of Virtue just as a garland maker would select his
flowers.

3. பேஹுபமம் காயமிமம் விடித்வா — மரீசிதம்மம் அபிஸம்புதாஹோ
சேத்வாந மாரசஸ பபுபகாஹி — அதஸஸநாங் மச்சுராஜஸஸ கச்சே

(46)

பேஹுபமங் காயமிமங் விதித்வா — மரீசிதம்மங் அபிஸம்புதாஹோ
சேத்வாந மாரசஸ பபுபகாஹி — அதஸஸநாங் மச்சுராஜஸஸ கச்சே

Phenūpamam kāyamimam viditvā – marīcidhammam abhisambudhāno
Chetvāna māraṣṣa papupphakāni – adassanaṃ maccurājassa gacche.

மே கஹ பௌ பிஹி வுகி ஹி ட்ஹ, மரீஸிபிஹ் ஹ வ டிபஹேஹி கஹ, மாராஸே மரே (=மஹுதே பஹ்விஹி மஹ
முகி ட்ஹுதே) ஹி ட்ஹ மஹுதே கஹ பௌநை நுகி ப்ரி கிபிஹி ஹந்நே ஹ.

இவ்வுடம்பு நீர்துரை போன்றது என்பதையறிந்து, இது கானல் நீர் போன்ற இயல்புடையது
என்பதையுணர்ந்து, மாறனுடைய புஷ்ப பாணங்களை அழித்து மாறனுடைய பார்வையிலிருந்து
தப்பித்துக்கொள்வான்.

Knowing that this body is like froth and unsubstantial as a mirage, one should destroy the
flower-shafts of Mara, the tempter, and pass beyond to Nibbana away from his sight.

4. පුප්පාති හෙව පවිත්තං - බ්‍යාසත්තමතසං තරං (47)
සුත්තං ගාමං මහොභෝ - මව්වු ආදය ගව්පති.

புப்பாணி ஹேவ பசினந்தங் — ப்யாஸத்த மனஸங் நரங்
ஸுத்தங் காமங் மஹோகோவ — மச்ச ஆதாய கச்சதி

**Pupphāni h'eva pacinantam – byāsattamanasam naram
Suttam gāmaṃ mahogho'va – maccu ādāya gacchati**

මහ වතුරක් නිදි ගත් ගමක් ගසා හරින්නක් මෙන්, පස් කම් නමැති මල් ම රැස් කරන, එහි ම ඇඳුණු සිත් ඇති මිනිසා මරුවා ඇද ගෙන යයි.

புலன் இன்பங்களென்ற மலர்களைச் சேகரித்து அவற்றில் மயங்கிக் கிடக்கும் மனிதனை, உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் கிராமத்தை பெருவெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போவது போல, மரணம் அடித்துக் கொண்டு போய்விடுகிறது.

Just as a great flood would sweep away a sleeping village, so will death carry away a man, who, full of lust, gathers flowers of sensual pleasures.

5. පුප්ඵානී හෙව පච්ඡින්නං - බ්‍යාසත්තමතසං තරං. (48)
අතීතං යෙව කාමෙසු - අත්තකො ඤරුතෙ ටසං.

புப்பானி ஹேவ பசினத்தங் — ப்யாஸத்தத மனஸங் நரங்
அதித்தங் யேவ காமேசு — அந்தகோ குருதே வஸங்

**Pupphāni h'eva pacinantam – byāsattamanasam naram
Atittam yeva kāmesu – antako kurute vasam**

පස් කම් නමැති මල් ම යොයන, එහි ම ඇඳුණු සිත් ඇති, එයින් සැහිමකට පත් නො වූ මිනිසා මාරයා වසන කර ගනී.

புலன் இன்பங்களென்ற மலர்களை ஒருவன் பறித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவற்றில் மதிமயங்கி ஆசைகள் நிறைவடையாமலே அந்தகனால் கவரப்படுகிறான்.

Death subdues a man who, full of lust, gathers flowers of sensual pleasure and is insatiate.

8. ஸ்ரீரூபம் பூரணம் — வண்ணவந்தம் அகந்தகம்
 சிவம் ஸுபாஸிதா வாசா — ஸ்ரீரூபம் ஸுபாஸிதா வாசா (51)

யதாபி ரூபம் பூரணம் — வண்ணவந்தம் அகந்தகம்
 ஏவம் ஸுபாஸிதா வாசா — ஸ்ரீரூபம் ஸுபாஸிதா வாசா

Yathā'pi ruciram puppham – vannaavantam agandhakam
Evam subhāsītā vācā – aphalā hoti akubbato

மஹர் மலர் வர்ணவந்தம் பூரணம் ஸுபாஸிதா வாசா வந்தம் ஸ்ரீரூபம் ஸுபாஸிதா வாசா
 வந்தம் (வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம்) வந்தம் வந்தம்.

ஒருவர் தாம் உபதேசிப்பது போல செய்கையிலும் நடக்காமலிருப்பாரானால், அவருடைய உபதேசங்கள்,
 மனம் இல்லாத அழகிய பூவைப்போலப் பயனற்றவையாகும்.

Although a flower is beautiful but without scent, even so fruitless are the fine words of him
 who does not act accordingly.

9. ஸ்ரீரூபம் பூரணம் — வண்ணவந்தம் ஸகந்தகம்
 சிவம் ஸுபாஸிதா வாசா — ஸ்ரீரூபம் ஸுபாஸிதா வாசா (52)

யதாபி ரூபம் பூரணம் — வண்ணவந்தம் ஸகந்தகம்
 ஏவம் ஸுபாஸிதா வாசா — ஸ்ரீரூபம் ஸுபாஸிதா வாசா

Yathā'pi ruciram puppham – vannaavantam sagandhakam
Evam subhāsītā vācā – saphalā hoti sakubbato

வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம்
 வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம் வந்தம்

ஒருவர் தாம் உபதேசிப்பது போல செய்கையிலும் நடப்பாரானால், அவருடைய உபதேசங்கள், மிக்க
 அழகுள்ள பூவுக்கு நறுமணம் அமைந்திருப்பது போல, மிக்க பயனுடையவையாகும்.

Like a beautiful flower, full of colour and full of scent are the fine and fruitful words of him
 who acts accordingly.

10. ஸபாபி பூபபராஸிம்ஹா — கயிரா மாலாகுணே பஹு
ஏவம் ஜாதேன மச்சேன — கத்தப்பங் குஸலங் பஹுங்

(53)

யதாபி புப்பராஸிம்ஹா — கயிரா மாலாகுணே பஹு
ஏவம் ஜாதேன மச்சேன — கத்தப்பங் குஸலங் பஹுங்

Yathā'pi puppharāsimhā – kayirā mālāguṇe bahū
Evam jātena maccena – kattabbam kusalam bahum

மலே ருசுகின் ஹெனே மலே டுமீ யோதனனே ஸதேனே டு, உதே ம, டுபந் மீதிகு ரீதின் ஹெனே குகுடல் கடுதுது டு.

பூக்களைக் கொண்டு பலவிதமான மாலைகள் தொடுக்கப்படுவதுபோல, மனிதனாகப் பிறந்தவன் பல நன்மைகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

As many a garland is made from a heap of flowers so should a mortal do many good deeds.

11. ந பூபகந்தோ படிவாதமேதி — ந சந்தனம் தகரமல்லிகா வா
ஸதஞ் ச கந்தோ படிவாதமேதி — ஸப்பாதிஸா ஸப்புரிஸோ பவாதி.

(54)

ந பூபகந்தோ படிவாதமேதி — ந சந்தனம் தகரமல்லிகா வா
ஸதஞ் ச கந்தோ படிவாதமேதி — ஸப்பாதிஸா ஸப்புரிஸோ பவாதி

Na pupphagandho paṭivātameti – na candanam tagaramallikā vā
Satañ ca gandho paṭivātameti – sabbā disā sappuriso pavāti

ஹாமாநா மலே பூபுடகன் ஹே, ஹபுந் குகுரலா ஓடே வுகி மலேபுல பூபுடகன் ஹே டபு பூபுலகடு ஹே டபி. உதேனே பூபுடகடு
ஹபுபூபுடகடு (ஹி) பூபுட டபு பூபுலகடு டு டபி. ஹபுபூபுடகடு ஹிபுபூபுடகடு ம ஹிபு பூபுட பகுகுரலிபி.

பூக்களின் மணமும், சந்தனம் 'தகரம்' மல்லிகை முதலியவைகளின் மணமும் காற்றுக்கு எதிர்ப்புறமாக வீசுவதில்லை. ஆனால் அறிஞர்களின் (புகழாகிய) மணம் காற்றுக்கு எதிர்ப்புறமாகவும் வீசுகிறது. அறிவாளி எல்லாத் திசைகளிலும் புகழப்படுகிறான்.

The fragrance of a flower does not travel against the wind; nor that of even sandal-wood, tagara or jasmine. But the fragrance of the (good deeds of) virtuous men travels even against the wind. Virtuous men pervade everywhere.

12. வஜநம் தரம் வாபி — ருபலம் அபி வஸ்சிகி (55)
 உதேஸம் தந்தஜாதானம் — சிலாதந்தோ அநுத்தரோ.

சந்தனம் தகரம் வாபி — உப்பலம் அத வஸ்சிகி
 ஏதேஸம் கந்தஜாதானம் — ஸீல கந்தோ அநுத்தரோ

Candanam tagaram vā'pi – uppalam atha vassiki
Etesam gandhajātānam śilagandho anuttaro

ஐதன், துபரலா, மதனேல், டூஸமன் யத சிஸு மல் சாகிதன் ஸுபுட வலி சில் ஸுபு ஓதா ருது ட.

சந்தனம், தகரம், தாமரை, மல்லிகை முதலிய எல்லா மணங்களைவிட, ஒழுக்கமுடையவருடைய நறுமணம் சிறந்தது.

The fragrance of virtue excels all other kinds of fragrance, be it sandal-wood, tagara, lotus or jasmine.

13. அபமத்தோ அயம் கந்தோ — யாயம் தகர சந்தனீ (56)
 யோ வ சிலவதம் கந்தோ — வாதி தேவேஸு உத்தமோ.

அபமத்தோ அயம் கந்தோ — யாயம் தகர சந்தனீ
 யோ ச ஸீலவதம் கந்தோ — வாதி தேவேஸு உத்தமோ

Appamatto ayam gandho – yā'yam tagaracandani
Yo ca śilavatam gandho – vāti deveṣu uttamo.

துபரலா, ஐதன் ஈடிசெலி யல் ஸுபுடன் வல் தல் உத ஓதா ஸுபி ட ; ஸெவன் ஸுபி துதக விகிதென்கி. சிலுவதன் (சில்) ஸுபு டேலி லேவல் உலா விகிதே.

தகரம், சந்தனம் இவைகளினுடைய நறுமணம் அற்பமானது. சீலமுள்ளவருடைய மேன்மையுள்ள நறுமணம் தேவர்களிடத்திலும் சென்று வீசுகிறது.

Whatever the fragrance of tagara or sandal-wood, is of little value, but the fragrance of the virtuous pervades even among the gods.

14. தைஃ ஸமீபந்த சிலாநம் — தபீபமாஹ விஹாரீநம் — (57)
 ஸமீபதக்ஷு விஹாரீநம் — மாரோ மக்ஷம் ந விந்ததி.

தேஸங் ஸம்பன்னஸீலானங் — அப்பமாதவிஹாரினங்
 ஸம்மதஞ்ஞாவிமுத்தானங் — மாரோ மக்ஷம் ந விந்ததி

Tesam sampannasīlānam — appamādhavihārinam
Sammadaññāvimuttānam — māro maggaṃ na vindati.

சில ஸம்பன்னேன பரிபுரணம் பூ தோபமா பிறரணம் ஈகி, பஞ்சுரணம் ஸந்தம மனா ப தபீபமாஹ விஹாரீநம் மோப தீகித் தீகணம்
 பூ தீ தீகணம் தீக மக மாரணம் தோ தீகி.

சீலமுள்ளவராகவும், விழிப்புள்ள வாழ்க்கையுடையவராகவும், முழுஞானத்தினால் உயர்வு
 பெற்றவர்களாகவும் உள்ளவர்களை (அவர்கள் இருக்கும் இடத்தை) மாரன் அறிய மாட்டான்.

Mara finds not the way of those virtuous and heedful beings who are freed from suffering through right understanding.

15. ஸபா ஸங்காரதானஸ்மிம் — உஜ்ஜிதஸ்மிம் மஹாபதே (58)
 பதுமம் தத்த ஜாயேத — சுகிந்தம் மனோஹரம்.

யதா ஸங்காரதானஸ்மிம் — உஜ்ஜிதஸ்மிம் மஹாபதே
 பதுமங் தத்த ஜாயேத — சுகிந்தங் மனோஹரங்

Yathā saṅkāradhānasmim — ujjhitasmim mahāpathe
Padumaṃ tattha jāyetha — sugandhaṃ manoramam

மக பாபே தீகி ககித தோபிதன் தோத தூபி ஈகி மகதர பூ தோபி மகித சிபேதன் தோபி சிபி ககிதன்
 ககி தீகி தீகி ?

வழியில் கொட்டப்பட்ட குப்பைகளிலிருந்து நறுமணம் உள்ள அழகான தாமரைப்பூ மலர்கிறது.

For meaning see next gata.

16. එවං සංකාරஸුතேසு — අත්ඨගුතෙ පුප්ප්ඵරතෙ
අතිරොවති පඤ්ඤාය — සමීමා සමිඛ්ඤ්ඨසාවකො.

(59)

ஏவங் ஸங்காரபூதேஸு — அந்தபூதே புதுஜ்ஜனே
அதிரோசதி பஞ்ஞாய — ஸம்மா ஸம்புத்த ஸாவகோ

**Evam saṅkārahutesu – andhabbhūte puthujjane
Atirocati paññāya – sammāsambuddhasāvako**

එසේ ම, කසල ගොඩවල් වැනි වූ අත්ඨ බාල පාඨග්ගත මිනිසුන් අතර ඔඳිට ශ්‍රාවකයා ප්‍රඥාවෙන් බෙදෙයි.

அதுபோல, முழுஞானம் பெற்றவர்களின் சீடர்கள், குப்பை கூளங்களைப்போல அறியாமை நிறைந்துள்ள மக்களுக்குள்ளே, அறிவு ஒளிவீசி விளங்குகிறார்கள்.

A beautiful lotus with pleasing fragrance may grow even upon a heap of rubbish thrown on the high way. Likewise a disciple of the Fully Enlightened Buddha may out-shine in wisdom all other ordinary worldlings.

පුප්ඵ වග්ගො තිට්ඨිතො

පුප්ඵ වග්ගො තිමි.

புப்பவக்கோ சதுத்தோ

நான்காவது புஷ்பவர்க்கம்

PUPPHA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Flowers

பால வர்க்கோ

5. பால வர்க்கம்

பால வர்க்கோ

பால வர்க்கம்

BĀLA VAGGA

FOOLS

1. நீண்ட நாட்களாக உறக்கம் — நீண்ட தூரம் போய்
நீண்ட பாலாறு — நீண்ட பாலாறு

(60)

திகா ஜாகரதோ ரத்தி — திகங் ஸந்தஸஸ யோஜனங்
திகோ பாலானங் ஸங்ஸாரோ — ஸத்தம்மங் அவிஜானதங்

Dīghā jāgarato ratti — dīgham santassa yojanam
Digho bālānam saṃsāro — saddhammam avijānatam

நீண்ட நாட்களாக உறக்கம் — நீண்ட தூரம் போய்
நீண்ட பாலாறு — நீண்ட பாலாறு

விழித்திருப்போருக்கு இரவு நீண்டது. களைப்படைந்திருப்போருக்கு வழி பெருந்தூரமாயிருக்கிறது.
சத்தம்மத்தையறியாத மூடர்களுக்கு பிறப்பிறப்பாகிய சம்சார வட்டம் பெரியதாக இருக்கிறது.

Long is the night to the sleepless; long is the mile to the tired; and long is samsara to the
witless who knows not the sublime teachings.

4. யோ ஹலோ மஹ்ஹி ஹலோ — பண்பினோ டாபி தோன யோ (63)
 ஹலோ வ பண்பினமாதி — ஸ வே ஹலோதி வுப்பி

யோ பாலோ மஞ்ஞதி பால்யங் — பண்டிதோ வாபி தேன ஸோ
 பாலோ ச பண்டிதமான் — ஸ வே பாலோதி வுச்சதி

Yo bālo maṇṇiṇi bālyam – paṇḍito va'pi tena so
 Bālo ca paṇḍitamāni – sa ve bālo'ti vuccati

ஐதி ஈனுபின் பூரணரகூப வலானே லேபிகல மன னுனே நலி பீ காரணசென் படு மறு பண்பினசென் லே.
 வலா பண்பினசெனடி சிவன லேபியா பீகாரணசென் லேபிசென. ஸெவன் கிசி ம னுனசன் நுதி வ மறு
 லேபிசெனடி கிசுறு லுலே.

தன்பேதமையை அறிந்த மடையன் அந்த அளவுக்கு அறிவாளியாகிறான். ஆனால் தான் அறிவாளி என்று
 எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் மடையன் உண்மையில் மூடன் என்றே பேசப்படுவான்.

A fool who is conscious of his foolishness is a wise man to that extent. The fool who thinks
 that he is wise is called a fool indeed.

5. யாபீபிமீபி வே ஹலோ — பண்பினம் பபிரபாசதி (64)
 ந யோ பிமீம. பிபானாதி — டபிபி ஸுபரஸம் யதா

யாவஜீவம்பி சே பாலோ — பண்டிதங் பயிருபாஸதி
 ந ஸோ தம்மங் விஜானாதி — தப்பீ ஸுபரஸங் யதா

Yāvajivam'pi ce bālo – paṇḍitam payirupāsati
 Na so dhammam vijānāti – dabbī sūparasam yathā

நுந் டு லாபிபிமீபி ரச யோ டுன னுனசன் லேன் லேபியா டீபி பவினா நுன் பண்பினசென டுபுரூ கருன் பிச
 டுன யோ னிபி.

மூடர், அறிஞருடன் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் பழகினாலும், அகப்பை குழம்பின் சுவையை அறியாதது
 போல, அவர் தர்மத்தை அறியாமலிருக்கிறார்.

A fool, though he may associate a wise man through out his life, will no more understand the
 Dhamma, than a spoon the taste of soup.

6. இறுத்தமபி செ விஞ்ஞ — பண்பிணம் பசிர்பாசதி
கிப்பம் டமீமம் விஜானாதி — சீவியா டுபரஸம் யதா

(65) :

முஹுத்தமபி சே விஞ்ஞா — பண்டிதங் பயிருபாஸதி
கிப்பங் தம்மங் விஜானாதி — ஜிவ்ஹா ஸூபரஸங் யதா

Muhuttamapi ce viññū – paṇḍitaṃ payirupāsati
Khippam dhammam vijānāti – jivhā sūparasam yathā

ஔவாஸகி ரஃ பிணா டுதா டதாணா டதே வுஃபிணா டதாணா டதே பண்பிணம் பசிர்பாஸதி டதா டதே டதா டதே.

அறிவுள்ளவர் ஞானிகளுடன் சிறிது நேரம் பழகினாலும், நாவானது குழம்பின் சுவையை அறிவது போல, அவர்கள் உடனே தர்மபோதனையை அறிந்து கொள்கிறார்கள்.

An intelligent man who associates a wise man even for a moment will quickly understand the Dhamma, like the tongue the taste of soup.

7. வரந்தி பாலா டுமீமேஹ — அமித்தேதேவ அத்தனா
கரோந்தா பாபகம் கம்மம் — யம் ஹோதி கடுகப்பலங்

(66)

சரந்தி பாலா தும்மேதா — அமித்தேதேவ அத்தனா
கரோந்தா பாபகங் கம்மங் — யங் ஹோதி கடுகப்பலங்

Caranti bālā dummedhā – amitten' eva attanā
Karontā pāpakaṃ kammaṃ – Yaṃ hoti katukapphalam

ஹிண மஃ ஹிணியே கடுக பிணா டுதா டதா டதே பண்பிணம் பசிர்பாஸதி டதா டதே டதா டதே.

அறிவற்ற மூடர், தாமே தமக்குப் பணைவர்களாய், பாவச்செயல்களைச் செய்துகொண்டு அலைகிறார்கள். அப்பாவச் செயல்களின் பலன் மிகவும் துன்பமாக இருக்கிறது.

Fools doing evil deeds which bestow bitter consequences behave in a manner hostile to themselves.

8. த ந கமீம கநம் கபு - ஸ கந்பா அநுதப்பதி
ஸஸ அஸஸுமுகோ ரோத - விபாகம் பபிஸேவதி

(67)

ந தங் கம்மங் கதங் ஸாது — யங் கத்வா அநுதப்பதி
யஸ்ஸ அஸ்ஸுமுகோ ரோதங் — விபாகங் பபிஸேவதி

**Na taṃ kammaṃ kataṃ sādhu – yaṃ katvā anutappati
Yassa assumukho rodan – vipākam patisevati**

ஸமக் கைப பஹு துபெந்தப லே டு ஸமக விபாகம் கஹப பிசுஷு ம்ஹகீந ஸுந்ந ப அபிமீந பிஹந்தப பிஹு லே டு பஹு பாக கமீ நை கிஹி ஸதபந் ஸ.

எந்தக் கருமத்தைச் செய்தபின் பச்சாதாபப்பட வேண்டுமோ, எதன் பலனை அழுதவண்ணம் அனுபவிக்க வேண்டுமோ அக்கருமம் நற்கருமம் அன்று.

It is better to refrain from doing deeds that cause repentance and whose consequences one has to bear with tearful eyes.

9. த ப கமீம கநம் கபு - ஸ கந்பா நானுதப்பதி
ஸஸ பதினோ ஸுமனோ - விபாகம் பபிஸேவதி

(68)

தஞ்ச கம்மங் கதங் ஸாது — யங் கத்வா நானுதப்பதி
யஸ்ஸ பதினோ ஸுமனோ — விபாகங் பபிஸேவதி

**Taṃ ca kammaṃ kataṃ sādhu – yaṃ katvā nānutappati
Yassa patito sumano vipākam patisevati**

ஸமக் கைப பஹு துபெந்தப நை லே டு ஸமக விபாகம் பிஹிஸேந் து கைமீநகீந ஸுந்ந ப பிஹிஸ துபி டு பஹு பாக கமீ கிஹி ஸதபந் ஸ.

எந்தக் கருமத்தைச் செய்தபின் கழிவிரக்கப்பட வேண்டியதில்லையோ, எதன் பலனை மகிழ்ச்சியோடும் உவகையோடும் அனுபவிக்க முடியுமோ அது நற்கருமமாகும்.

That deed is well-done after doing which there is no repentance and the consequences of which can be borne with satisfaction and pleasure.

10. மூவு மஹ்ஹி வாலோ — யாவ பாவங் ந பச்சதி (69)
 ட்ட வ பவிபதி பாவ — ட்ட வாலோ ட்டவ் திபிபதி

மதுவா மஞ்ஞதி பாலோ — யாவ பாவங் ந பச்சதி
 யதா ச பச்சதி பாவங் — அத பாலோ துக்கங் நிகச்சதி

Madhū'va maññati bālo – yāva pāpaṃ na paccati
Yadā ca paccati pāpaṃ atha bālo dukkhaṃ nigacchati

லோபிய நல கரு பவி லோர பிபாக ட்டை நைத் ட்ட மிபுணீ மை (மிதிர் னை) ட்டகடி. ட்டி பிபை பவி லோர பிபாக ட்டி ட்ட பிபி மறு ட்டக பிபை.

மூடன், தான் செய்த பாவச் செயல் பலன் தராதவரையில், அச்செயலைத் தேன் போன்று இனியதாகக் கருதுகிறான். ஆனால் பாவச் செயல் பழுத்துப் பலன் தருகிறபோது அந்தமூடன் துன்பம் அடைகிறான்.

The fool treats an evil deed, until it bears fruit, as honey; but when it bears fruit, he comes to grief.

11. மாவே மாவே கடிதரேன — வாலோ கடிதரேப் னோரன (70)
 ந ட்டை ட்டவ்மிமாவே — கலங் ட்டிணீ ட்டை

மாவே மாவே குஸக்கேன — பாலோ புஞ்ஜேத போஜனங்
 ந லோ ஸங்கத தம்மானங் — கலங் அக்கதி ஸோலஸிங்

Māse māse kusaggena – bālo bhuñjetha bhojanam
Na so saṅkhatadhammānam – kalaṃ agghati solasiṃ

லோபிய (னோனோத் தபத் கரந ட்டை) மிபை் பாவ கடி தன் ட்டித் தை னெத்தத் பிபடி. பிபைத் மறு பிபைத் திபை பிபிடி ட்டத் ட்டைத் தை ட்டைத் பிபை கலாபி தரமி பித் தை பிபைத் ட்ட.

மூடன் தருப்பைப்புல்லினால் உணவை உண்டு* மாதக் கணக்கில் விரதமனுட்டித்தாலும் தருமத்தை நன்கு அறிந்த ஒருவரின் பதினாறில் ஒரு பங்குக்குக் கூட ஈடாகமாட்டான். (*இது உண்ணா நோன்பிருந்து கடுந் தபசு செய்பவர்களைப் பற்றிக் கூறியது.)

Even though a fool eats his food with the tip of a blade of kusa grass, month by month (like an ascetic), yet he is not worth a sixteenth part of those who have realised the truth.

12. න හි පාපං කතං කම්මං - සර්පු ඛිරං ව මුච්චති (71)
 ධහන්තං බාලමත්ථෙති - හස්මච්චත්තොව පාවකො

ந ஹி பாபங் கதங் கம்மங் — ஸஜ்ஜு கீரங் வ முச்சதி
 டஹந்தங் பாலமந்வேதி — பஸ்மச்சன்னோ'வ பாவகோ

**Na hi papaṃ kataṃ kammaṃ – sajju khīraṃ 'va muccati
Dahantam bālaṃ anveti – bhasmacchanno'va pāvako**

දෙවු වහා ම කීර් නො මිඳෙන්තාක් මෙන් කෙනකු වීසික් කරන ලද පට වහා නො මෝරයි. (හෙවත් එකෙනෙහිම වීජාක නොදෙයි.) එය අර්ථ යට වූ ගිනි පුපුරක් මෙන් මෝඩයා දවමින් (මතු) ලුහුබදී.

கறந்த பால் உடனே உறைவதில்லைப் போல் திவினை உடனே பயன் தராது. நீறுபூத்த நெருப்புப்போல உள்ளே கண்ணு கொண்டே திவினை மூடனைத் தொடர்ந்து பயனளிக்கும்.

Just as milk does not curdle immediately as it is drawn out, an evil deed does not instantly bear fruit. It will lie like fire under ashes and follow the evil-doer burning him.

13. යාච්ඤෙව අනත්ථාය - ඤාත්තං බාලස්ස ජායති (72)
ගත්ති බාලස්ස සක්කංසං - මදධමස්ස විජාතයං

பாலதேவ அந்ததாய — ஞத்தங் பாலஸ்ஸ ஜாயதி
ஹந்தி பாலஸ்ஸ ஸுக்கங்ஸங் — முத்தமஸ்ஸ விபாதயங்

**Yāvadeva anattāya – ñattaṃ bālassa jāyati
Hanti bālassa sukkamsam – muddham assa vipātayam**

මෙවැනි දත් යම් දෙයක් (උගත්කම හා ඉසුරුවත්කම) ඇත් නම් ඒ සියල්ල ඔහුගේ අතර්ථය පිණිස පවතී. එය ඔහුගේ කුවණ නමැති හිස පොඩි කර කුසල් නමැති යහපත් ගති ගුණ නසාදයි.

இப்படியாக மூடர்களுடைய அறிவு, அவருடைய சொந்த அழிவுக்குக் காரணமாக இருந்து அவர் தலையைப் பிளந்து அவருடைய நன்மையை அழிக்கிறது.

Any knowledge gained by the fool will be to his ruin. It will cleave his head of intelligence and destroy all virtue (in him).

14. අසநம் ஸாவநதீபேஸா — பூரேந்வரம் வ திந்வுது
நாவாஸேது வ ஓதீதரீயம் — பூரா பரகூலேது வ. (73)

அஸதங் பாவநாமிச்செய்ய — புரெக்காரஞ்ச பிக்குஸு
ஆவாஸேஸு ச இஸ்ஸரியங் — பூஜா பரகூலேஸு ச

*Asatam bhāvanamiccheyya – purekkhāraṇi ca bhikkhusu
Āvāsesu ca issariyaṃ – puja parakulesu ca*

අසතප් තිස් තික්ඛුට අනුන්ගේ ගරු වුනුමත් කැමැති වේ. තික්ඛුත් අතර පෙරටු බව කැමැති වේ. සතෙකු
නාවාසයන්හි අධිපතිකම කැමැති වේ. නො තෑ කුලයන්හි පුද කැලැකීලී කැමැති වේ.

மூடனாக உள்ள பிக்கு, தனக்குத் தகுதியில்லாத புகழையும் பிக்குகளின் தலைமைப் பதவியையும்
விகாரைகளின் அதிகாரத்தையும், இல்லறத்தாரின் மரியாதையையும் அடையவிரும்புகிறார்.

The vain bhikkhu will yearn for recognition from others, yearn for leadership and authority
in the monasteries, yearn for honour among other families.

15. மமேவ கதமஞ்ஞந்து — கிஹீ பப்பஜிதா உபோ
மமேவ அதிவஸா அஸ்ஸு — கிச்சா கிச்சேஸு கிஸ்மிசி
ஓதி பாலஸ்ஸ ஸங்கப்போ — இச்சா மனோ ச வட்டதி (74)

மமேவ கதமஞ்ஞந்து — கிஹீ பப்பஜிதா உபோ
மமேவ அதிவஸா அஸ்ஸு — கிச்சா கிச்சேஸு கிஸ்மிசி
ஓதி பாலஸ்ஸ ஸங்கப்போ — இச்சா மனோ ச வட்டதி

*Mameva katamaññantu – gihī pabbajitā ubho
Mamev'ātivasā assu – kiccākiccesu kismici
Iti bālassa saṅkappa – icchā māno ca vaddhati.*

* கிஹீ பூரீடே டே தோரீல ம பந்ஸலே சிஸுது வுவி ம விசின் கரநலுடி சிதாவாசி ட, சிஸுது கபஸ்து நோ
கபஸ்துவலு டீ மபுது மப பந்ஸ வேந்லா * டி ட அனுபந்ஸாப அடதஸ வேசி. ரகல டீ அனுபந்ஸாப ரீடரநாவ வ
மாதீரல நோ வுடென். மெ'வி கல்பநாவ சகித நகந்ஸமாவ டேக பமந்ஸ ம வுடே.

“இதை நான் செய்தேன் என்று இல்லறத்தாரும் துறவறத்தாரும் கருதவேண்டும் ; சிறிதும் பெரிதுமான
எல்லாக் காரியங்களையும் அவர்கள் என்னை முன் நிறுத்திச் செய்ய வேண்டும் ” என்று மூடர் நினைக்கிறார்.
அவருடைய ஆசையும், தான் என்னும் உணர்ச்சியும் அவரிடம் வளர்கிறது.

“Let laymen and monks think that all the deeds in the temple were done by me; let they be
subject to me in all deeds.” Such is the thinking of the fool; his expectations and conceit grows
thus.

16. **අஷ்டௌ හි ලාභපතිසා — අஷ்டௌ තිබ්බනගාමිති** (75)
එවමෙනං අභිඤ්ඤාය — හික්ඛු වුද්ධස්ස සාවකො
සක්කාරං නාහිතජෙය්‍ය — විචේකමනුචුහයෙ

අශ්ටො හ්‍රී ලාභපනිසා — අශ්ටො නිප්පාඣකාමිනී
 ඉවමෙතං අභිඤ්ඤාය — භික්ඛු පුත්තස්ස සාවකො
 සක්කාරං නාහිතජෙය්‍ය — විවේකමනුරුහයෙ

Aññā hi lābhūpanisā — aññā nibbānagāminī
Evam etaṃ abhiññāya — bhikkhu Buddhassa sāvakō
Sakkāraṃ nābhinandeyya — vivekaṃ anubrūhaye

ලාභ සක්කාර උපදවන පිළිවෙත එකකි. තිවන කරා ලං වන පිළිවෙත අනිකකි. වුද්ධයාවක වූ හික්ඛුට මෙය වෙසෙසින් දැන ලාභ සක්කාරවලට සතුටු නොවිය යුතු ය ; ත්‍රිවිධ විචේකය වැඩිය යුතු ය.

உண்மையில், உலக மோகங்களில் செலுத்தும் வழிவேறு ; நிர்வாண மோகத்திற்குச் செலுத்தும் நெறி இன்னொன்று. ஆகவே, புத்தருடைய சீடர்களான ஷிக்குகள் இதையறிந்து, உலகப் புகழை நாடாமல், தனிமையை விரும்பி வளர்க்கவேண்டும்.

The Path that leads to worldly gain is one; the path that leads to Nibbana is another. The bhikkhu, the disciple of the Buddha, should understand it so, and shall not seek pleasure in worldly gains, but only in meditation.

බාල වග්ගො තිට්ඨතො

බාල වර්ග නිමි.

பால வக்கோ பஞ்சமோ

ஐந்தாவது பாலவர்க்கம்.

BĀLA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Fools

පණ්ඩිත වග්ගோ ජට්ඨො

6. පණ්ඩිත වරිය

பண்டித வக்கோ

பண்டித வார்க்கம்

PANDITA VAGGA

THE WISE

1. තිඨිතංව පටන්තාරං — යං පස්සෙ වජ්ජදස්සිතං
නිග්ගය්හවදිං මෙධාවිං — තාදිසං පණ්ඩිතං හජේ
තාදිසං හජමානස්ස — සෙය්‍යො හොති න පාපියො

(76)

நிதினங்'வ பவத்தாரங் — யங் பஸ்ஸே வஜ்ஜதஸ்ஸினங்
நிக்கய்ஹவாதிங் மேதாவிங் — தாதிஸங் பண்டிதங் பஜே
தாதிஸங்பஹமானஸ்ஸ — செய்யோ ஹோதி ந பாபியோ

Nidhinam' va pavattāram — yam passe vajjadassinam
Niggayhavādim medhāvim — tādisam paṇḍitam bhaje
Tādisam bhajamānassa — seyyo hoti na pāpiyo

යමෙක් තිඨිතයක් දක්වන්නකු මෙත් කෙතකුගේ ඇති වරද දකියි ද. එයට තරවු කොට අවවාද කරයි ද. එබඳු වූ මුද්ධිමත් පටුවක සේවනය කළ යුතුය. එබඳු කෙනකු ඇසුරු කරන්නාට වැඩක්ම වේ. අවැඩක් නොවේ.

குற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டிக் கண்டிக்கிற ஒருவரைக் கண்டால், அவரை, செல்வப் புதையல் இருக்கும் இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறவர் எனக்கருதி, அவரோடு நட்புக் கொண்டு பழகவேண்டும். அப்படிப் பட்டவரை நண்பராகக் கொண்டு அவருடன் பழகுவது நன்மை பயக்குமேயன்றி தீமை பயக்காது.

A wise man who reveals faults, like one revealing a treasure, and reproves, is fit for company. One who associates with such a man will always be benefited, not deprived.

2. இவ்வேனாநுசேய்யா — ஈசவ்விய வ திவரயே
சதம் ி சோ பியோ ஹோதி — ஈசதம் ஹோதி ஈபபியோ

(77)

ஓவதெய்யானு ஸாஸெய்ய — ஈஸப்பா: ச நிவாரயே
ஸதத் ஹி ஸோ பியோ ஹோதி — ஈஸதத் ஹோதி ஈப்பியோ.

Ovadeyyānusāseyya – asabbhā ca nivāraye
Sataṃ hi so piyo hoti – asataṃ hoti appiyo

பண்பிதைய (கலாநீக சிறுவன்) ஈனுவல் ஈபபிடி கல ஈனுவ. ஈனுவதனா கல ஈனுவ ஈ. ஈனுவ ஈசனா ஈசின் — ஈனுவலேன — பிடினபிடி ஈனுவ ஈ. பிடின கரன கனகனா ஈனபுரகனல் பிடி லி; ஈனபுரகனல் ஈபிடி லி.

பிறர் தீமை செய்வதைக் கண்டித்துத் தடுத்து ஈபிடி புகட்டுகிறவர் நல்லோருக்கு பிபியமானவராயும் தீயோரால் வெறுக்கப்படுபவராகவும் இருப்பர்.

The wise man will advise, instruct and dissuade others from evil; such a man will be sought by good men and rejected by the bad.

3. ந ஈபே பாகனே மின்னே — ந ஈபே பூரீசாபமே
ஈபேபி மின்னே கலாநீக — ஈபேபி பூரீசுதநமே.

(78)

ந பஜே பாகே மித்தே — ந பஜே புரிஸாதமே
பஜேத மித்தே கல்யாணே — பஜேத புரிஸுத்தமே.

Na bhaje pāpake mitte – na bhaje purisādhame
Bhajetha mittē kalyāṇe – bhajetha purisuttame

பபிடி — கரன — சிறுவன் ஈபுரர் ஹோகல ஈனுவ ஈ. ஈபிடி — பபின் — சிபிசுதன் ஈபுரர் ஹோ கல ஈனுவ ஈ. கலாநீக சிறுவன் ஈபுரர் கல ஈனுவ. பபிடி சிபிசுதன் ஈபுரர் கல ஈனுவ ஈ.

தீயவர்களோடு நேசம் செய்யாதே. ஈபுரர்களோடு இணங்காதே. நேர்மையான நல்லோருடன் நடபுக்கொள். மேன்மக்களோடு சேர்ந்து பபிடி.

One should not associate, evil-minded and lowly men as friends; one should associate (only) the good and noble as friends.

4. டம்மபீரி தீஹம் ஸேதி — வீபஸந்நேன சேதஸா (79)
 அரிஸபபேதேன டம்மே — ஸதா ரமதி பண்டிதோ.

தம்மபீதி ஸுகங் ஸேதி — விப்பஸந்நேன சேதஸா
 அரியப்பவேதிதே தம்மே — ஸதா ரமதி பண்டிதோ.

Dhammapīti sukkhaṃ seti – vipassannena cetasā
Ariyappavedite dhamme – sadā ramati paṇḍito

ஐயம் ரஹ ஹை நுநுந்நா பஹத் தீகித் தீபனே வேனே. பண்பிதயா னாஸீயத் தீகித் த்ருகா கரந லு
 டம்மேகி நுல டு ஈலே.

தருமத்தை பருருவோன் சுகமடைவான். அவனுள்ளம் தெளிவுபெறும். சான்றோர் அருளிய தருமத்தில்
 எப்பொழுதும் அறிவுள்ளவன் களிப்படைவான்.

He who takes delight in the Dhamma lives in peace with serene mind. The wise man always
 rejoices in the Dhamma revealed by the Ariyas.

5. லுடகம் ஹி நயந்தி நெத்திகா — லுஸுகாரா நமயந்தி தேஜனம் (80)
 டாரும் நமயந்தி தச்சகா — அத்தாநம் தமயந்தி பண்டிதா

உதகங் ஹி நயந்தி நெத்திகா — லுஸுகாரா நமயந்தி தேஜனம்
 தாரும் நமயந்தி தச்சகா — அத்தாநம் தமயந்தி பண்டிதா

Udakam hi nayanti nettikā – usukārā namayanti tejanam
Dārum namayanti tacchakā – attānam damayanti paṇḍitā

ஐயரீயே நலத் கலுதி நுநப ர்லய னை லத். கி வட்டியே நலத் கலுதி பரீடீ கி ட்டி நலத். வட்டியே நலத்
 கலு தீயிஸப லீ நலத். ப்லெத் பண்பிதனே நலத் லு வட்டியா பிடிவேலுப னாஸீய டுநல கர னகித்.

நீர்ப்பாசன நியுணர் நீரை நெறிப்படுத்துவார். வில்லாளிகள் அம்பை நேராக்குவர். தச்சர் மரத்தைச்
 சேராக்குவர். அறிவாளிகள் தம்மை அடக்கியாள்வர்.

Irrigators lead the water (wherever they like); fletchers bend the shaft (the way they want).
 Carpenters bend the wood to suit their purpose. Even so do wise men restrain themselves.

6. செலோ யதா ஏககனோ — வாதேன ந ஸமீரதி
 உபம் கிந்தி பசம்மாஸு — ந ஸமிஞ்ஜந்தி பண்பிதா

(81)

ஸேலோ யதா ஏககனோ — வாதேன ந ஸமீரதி
 ஏவங் நிந்தா பஸங்ஸாஸு — ந ஸமிஞ்ஜந்தி பண்பிதா

Selo yathā ekaghano – vātena na samīrati
 Evaṃ nindāpasamsāsu – na samiñjanti paṇḍitā

ஈன மல் பவிவ சிபுரீயின் னமன வானசென் னோசெல்வென்னென் னமீசெ டு, உசெ ம, கிந்த, ப்ரமய டேகெயி டி
 பண்பிதனென் னை டுலென்.

கற்பாறை, குறாவளிக் காற்றுக்கும் அசையாதிருப்பது போல, அறிஞர் புகழ்ச்சிக்கும் இகழ்ச்சிக்கும்
 அசையமாட்டார்.

Just as a solid rock is not moved by the wind, wise people remain unruffled by praise or blame.

7. யதாபி ரஹதோ மஹிரோ — விப்பசனனோ ஂனாவிலோ
 உபம் வெமாதி ஸுதவான — விப்பசிடந்தி பண்பிதா

(82)

யதா பி ரஹதோ கம்பீரோ — விப்பஸந்னோ ஂனாவிலோ
 ஏவங் தம்மானி ஸுத்வான — விப்பஸீதந்தி பண்பிதா

Yathā'pi rahado gambhīro – vippasanno anāvilo
 Evaṃ dhammāni sutvāna – vippasīdanti paṇḍitā

புதுரீபி ப்ரம ஂயி, னை காலுஜ்ஜ, மூரூ, பில னமீசெ டு, வெ ஂய புதுரீஜ்ஜ பண்பிதனென் னென் மெ.

ஆழமான ஏரி தெளிவாகவும் அமைதியாகவும் இருப்பது போல தருமத்தைக் கேட்டறிந்த அறிஞர்கள்
 உளத்தெளிவோடு இருப்பர்.

Like a deep lake with clear and placid water, wise men become extremely serene and appeased on hearing the teachings (of the Buddha).

8. ஸவிவந்தி வெ ஸப்புரிஸா வந்தி — ந காம காமா லபயந்தி ஸந்தோ (83)
 ஸுகேன ப்பட்டா அத வா துகேன — ந உச்சாவசங் பண்டிதா தஸ்ஸயந்தி

சப்பத்த வே ஸப்பரிஸா சஜந்தி — ந காம காமா லபயந்தி ஸந்தோ
 ஸுகேன ப்பட்டா அத வா துகேன — ந உச்சாவசங் பண்டிதா தஸ்ஸயந்தி

Sabbattha ve sappurisā cajanti – na kāmakāmaṃ lapayanti santo
Sukhena phutṭhā athavā dukhena – na uccāvacamaṃ paṇḍitā dassayanti

ஸப்புரிஸையே ஸிவந்தி என்ற பெயர் ; ஸ்ரீ ஸ்ரீ தேவ தாஸாவே ஸப்புரிஸை என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.
 (ஸப்புரிஸை) என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. ஸப்புரிஸை என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.

சான்றோர் எதிலும் பற்றின்றி வாழ்வார். இன்பங்களை விரும்பி பிதற மாட்டார். சுகம் வந்தால் எழுச்சியும்
 துக்கம் வந்தால் தளர்ச்சியும் அடையமாட்டார்.

Good people give up attachment for everything; saintly men do not speak of things
 longingly. In happiness they are not elated, nor are they depressed in suffering.

9. ந அத்தஹேது ந பராஸஸ ஹேது — ந புத்தமிச்சே ந தனங் ந ரட்டங் (84)
 ந இச்சேய்ய அதம்மேன ஸமித்திமத்தனோ — ஸஸீலவா பஞ்ஞவா தம்மிகோ ஸியா

ந அத்தஹேது ந பராஸஸ ஹேது — ந புத்தமிச்சே ந தனங் ந ரட்டங்
 ந இச்சேய்ய அதம்மேன ஸமித்திமத்தனோ — ஸஸீலவா பஞ்ஞவா தம்மிகோ ஸியா

Na attahetu na parassa hetu – na puttamicche na dhanam na raṭṭham
Na iccheyya adhammena samiddhim attano – sa sīlavā paññavā dhammiko siyā

ஸமி துவிஷ்ணுவேன காமா காமா ஸப்புரிஸை என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.
 ஸப்புரிஸை என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. ஸப்புரிஸை என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.

தனக்காகவும் பிறருக்காகவும் மக்கட் பேற்றையும் அரசாட்சியையும் விரும்பக் கூடாது. முறை தவறிய
 வழியில் தனது சொந்த நன்மையை நாடக்கூடாது. அத்தகையவனே அறிவும் அறமும் உடையவன் ஆவான்.

One should not wish for a son, wealth or country for one's own sake, nor for the sake of
 another. One should not wish for one's prosperity through foul means. Such a man is indeed
 virtuous, wise and righteous.

12. கனஹம் வஹம் விபபஹய — ஸுக்கங் பாவேத பண்டிதோ
உகா அனோகங் ஆகம்ம — விவேகே யத்த தூரமங் (87)

கண்ஹங் தம்மங் விபபஹய — ஸுக்கங் பாவேத பண்டிதோ
ஓகா அனோகங் ஆகம்ம — விவேகே யத்த தூரமங்

Kaṇhaṃ dhammaṃ vippahāya – sukkam bhāvētha paṇḍito
Okā anokaṃ āgama – viveke yattha dūramam

பனஹிதயா ஹெவ் பனஹித கிவ்ஹு வஹுஸல் தூரஹ் காவ வஹுஸல் வுஹிஸ ஹு வ. கிஹி யேவ கஹ் வுஹிஸ வு
தூரஹுஸ ஹு வே கிவ் வுஹிஸ ஹு வு வு.

அறிஞரானவர் தீயதை நீக்கி நல்லதைக் கைக்கொண்டு அதன்படி நடக்க வேண்டும். இல்லறத்தை விட்டு,
தய்ப்பதற்கு அருமையான ஏகாந்த இன்பத்துக்காக, தனிமையாயிருக்கிற துறவத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்.

For the meaning see Gata No. 13.

13. ததிராபிரதிமிச்செய்ய — ஹித்வா காமே அகிஞ்சனோ
பரியோதபெய்ய அத்தாநங் — சித்தக்லேஸேஹி பண்டிதோ (88)

ததிராபிரதிமிச்செய்ய — ஹித்வா காமே அகிஞ்சனோ
பரியோதபெய்ய அத்தாநங் — சித்தக்லேஸேஹி பண்டிதோ

Tatrābhiratiṃ iccheyya – hitvā kāme akiñcano
Pariyodapeyya attānaṃ – cittaḥkleshehi paṇḍito

கிவ்வேகி கிவ் வுஹிஸ ஹு வ. ஹு ஹேவ (வஹு காவ க்லேவ காவ) கஹ் ஹேவ ஹு வ. கிஹி ம் ஹேவ
ஹிஹிவ் கஹ்வஹு வு ஹு வ. வஹே வ கிஹி கஹ்வ ஹேவ ஹுஹிஸல் வுஹிஸ ஹேவ (கிஹி) கிஹிஹி கஹ் ஹு ஹு வ.

அறிஞர் இன்ப கருங்களை விட்டொழித்து, எல்லாவற்றையும் துறந்து, மன மாசுகளையெல்லாம் சுத்தம்
செய்து, தாய்மையுடன் உவகையோடு இருக்கவேண்டும்.

The wise man should refrain from evil and cultivate good. He who left his home and became a monk should seek delight in Nibbana, where delight is not apparent. He should give up craving for everything and should own nothing. Having reached this state he should free his mind of all impurities.

14. யேசம் சம்போதி அங்கேஸு — சம்மா சித்தம் ஸுபாவிதம்
 ஈதனபபிதிஸஸகே — அனுபாதாய யே ரதா
 கிணாஸவா ஜுதீமந்தோ — தே லோகே பரிநிப்புதா

(89)

யேஸம் ஸம்போதி அங்கேஸு — ஸம்மா சித்தம் ஸுபாவிதம்
 ஆதான படிநிஸ்ஸக்கே — அனுபாதாய யே ரதா
 கிணாஸவா ஜுதீமந்தோ — தே லோகே பரிநிப்புதா

Yesam sambodhi angesu – sammā cittaṃ subhāvitam
 Adānapaṭinissagge – anupādāya ye ratā
 Khīṇāsavā jutīmanto – te loke parinibbutā

சமீ கௌதமன்கே சிவ சம்போதி அங்கேஸு விக்ஷேபிதம் ஸுபாவிதம்
 யே ரதா தனபபிதிஸஸகே — அனுபாதாய யே ரதா
 கிணாஸவா ஜுதீமந்தோ — தே லோகே பரிநிப்புதா

ஸம்போதியங்கத்தில் மனத்தை நிறுத்திய அறிஞர்கள், எதிலும் பற்றற்றவர்களாய், பற்றுக்களை விடுவதில்
 ஆசையுள்ளவர்களாய், மாசு இல்லாமல் ஒளி விட்டுப் பிரகாசிக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த உலகத்திலேயே
 நிர்வாண மோகத்தை அடைந்தவர் ஆவர்.

Those whose minds are well cultivated in the factors of Enlightenment, who clings at
 nothing with longing and are bent towards Nibbana find themselves free (even) in this world.

பண்டித வர்க்கோ சட்டோ

பண்டித வர்க்கோ சட்டோ

பண்டித வர்க்கோ சட்டோ

ஆறாவது பண்டித வர்க்கம்.

PANDITA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on The Wise

අරභුක්ත වග්ගො සත්තමො

7. අර්ථන් වර්ගය

அரஹந்த வக்கோ

அர்ஹந்த வர்க்கம்

ARAHANTA VAGGA

THE WORTHY

1. ගතදිනො වියොකස්ස - විපපමුත්තස්ස සබ්බධි
සබ්බගතථපපභිණ්ණස්ස - පරිදායො න විජ්ජති. (90)

கதத்தினோ விஸோகஸ்ஸ — விப்பமுத்தஸ்ஸ ஸப்பதி
சப்ப கந்தப்பஹீணஸ்ஸ — பரிஸாஹோ நு விஜ்ஜதி

**Gataddhino visokassa – vippamuttassa sabbadhī
Sabbaganthappahinassa – parilāho na vijjati**

සසර ගමන නිම කළ, ශේක දුරු කළ, (ස්කන්ධාදී) සියලු තත්ති (නො ඇවි) මිදුණු, සියලු කෙලෙස් ගැට දුරු කළ රහතත් වහන්සේට දැවිල්ලක් නැත.

தம்முடைய (பிறப்பு இறப்பாகிய) பிரயாணத்தை முடித்துக்கொண்டு, எல்லா துக்கங்களினின்றும் விலகிக்கொண்டு, எல்லாவித பற்றுக்களையும் விட்டு விட்டு, எல்லா வழியிலும் தம்மை உயர்த்திக்கொண்டவருக்குக் கவலை என்பது இல்லை.

For him who has finished his journey, who is detached in every way and is free from sorrow, there is no burning in him by the heat (of passions).

2. ඌந்து-ජන්ති සநිමන්තோ - ந திகேதே ரமந்தி தே
காடாப பரீலலம் கிந்தி - கைமோகம் சதந்தி தே.

(91)

உய்யுஞ்ஐந்தி ஸதீமந்தோ — ந நிகேதே ரமந்தி தே
ஹம்ஸா 'வ பல்லலங் ஹித்வா — ஓகமோகங் ஐஹந்தி தே

Uyyuñjanti satīmanto - na nikete ramanti te
Hamsā' va pallalaṃ hitvā - okamokaṃ jahanti te

மனா சிசி ஈன்னை ஸதந்தீமன் ஸதீமன் கைமோகம் கிந்தி. உய்யு (கிசி) துதன தோ ஈலேன். பீல துர ஈத
காடாப மென் உய்யு பதன தும துதன் ம துர ஈத ஈத.

விழிப்புள்ளவர்களாய் தம்மைத்தாமே திருத்திக்கொண்டு இவ்வாழ்க்கையில் பற்றுஇல்லாதவர்கள், நீர்
நிலையை விட்டுப் பறந்து போகிற அன்னப்பறவைகளைப்போல, இல்லற வாழ்க்கையை விட்டுப்
போகிறார்கள்.

The mindful concentrate on meditation and they are not attached to abodes. Like swans
that leave the lake, they constantly leave their dwelling places to wander about at will.

3. யேசம் சந்நிபயோ நத்தி - யே பரிநீநாத்தபோஜனா
ஸுந்நுதோ அநிமித்தோ ச - விமொக்கோ யேஸங் கோசரோ
ஈகாஸே வ ஸகந்தானங் - கதி தேசங் துரந்தயங்.

(92)

யேஸங் ஸந்நிசயோ நத்தி — யே பரிஞ்ஞாதபோஜனா
ஸுஞ்ஞதோ அநிமித்தோ ச — விமொக்கோ யேஸங் கோசரோ
ஆகாஸே 'வ ஸகந்தானங் — கதி தேசங் துரந்தயங்

Yesaṃ sannicayo natthi - ye parinīṇātabhojanā
Sunnāto animitto ca - vimokkho yassa gocaro
Akase' va sakuntānaṃ - gati tesam durannayā

யேசம் கைதென்துன் கர்மம் தோ சிபுபயம் ஈத கிர்மன் துர்து. யே கைதென் தமன் தோ தோதன சிமாவ சிர்சிட
தன்னை ஈ, யே கைதென்துன் ருதாடீசென் மீதனா பின், ருதாடீ கிமீதி ரகித பின் கிபத துரபுஜ்ன வே ஈ, உம்து ரதன
மர்சீன் மது கித மத தோ ஈத மத தோ தோதன துகித ; தமதேவி துரீலீன் கித மத தோதன துகிதா மெகி.

பொருளாசையை விட்டு, உணவைக் கட்டுப்படுத்தி, குறியற்ற குணியமான நிர்வாண மோகமும் ஒன்றையே
குறிக்கோளாகக்கொண்டு இருப்பவருடைய அடிச்சுவடுகள், ஆகாயத்தில் பறக்கும் பறவைகளின் சுவடுகள்
காணப்படாததுபோல, காணப்படா.

Those who do not accumulate, are moderate in eating, are free from passions, contemplate
on Nibbana – their course after death cannot be known, just as the course of birds in the air
cannot be traced.

4. ஸம்மாஸபா பரீக்ஷிண — ஈகாரே வ ஈகிம்மிணோ (93)
 ஸுஹ்ஹேனோ ஈகிம்மிணோ வ — விமோக்ஷோ ஸம்மாஸபா
 ஈகாஸேவ ஸஹ்ஹணாண — பஃ தம்மா ஸுரத்தம்மா.

யஸ்ஸாஸவா பரீக்ஷிணா — ஆகாரே ச அநிஸ்ஸிதோ
 ஸுஹ்ஹேனோ அநிமித்தோ ச — விமோக்ஷோ யஸ்ஸ கோசரோ
 ஆகாஸே வ ஸஹ்ஹணாணம் — பதம் தஸ்ஸ துரந்தயம்

Yassāsaṃ parikkhīṇa – āhāre ca anissito
 Suṇhāto animitto ca – vimokkho yassa gocaro
 Akase'va sakuntānam – padam tassa durannayam

ஸஹ்ஹேன (ஹாஹே) ஈகாரஸம் ஹம்மீகம் ம ஸுர வுமே ஃ, ஸஹ்ஹே ஈகாரஸம் ஹோ ஈகாரஸம் ஃ, ஸஹ்ஹே
 ராஹ்ஹேன மீதனாஹ், ராஹ்ஹே ஈகார ரஹ்ஹேன ஈகார ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகார ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகார ஈகாரஸம் ஹே ஃ,
 ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகாரஸம் ஹே ஃ.

யார் ஆசவங்களை * அழித்து விட்டாரோ, யார் உணவில் ஆசையற்றுக் குறியற்ற குணியமான நிர்வாண
 மோக்ஷத்தில் நோக்கமாக இருக்கிறாரோ அவர் சென்ற பாதையின் அடிச்சுவடுகள், ஆகாயத்தில் பறந்து
 சென்ற பறவைகளின் பாதை அறியப்படாதது போன்று, அறியப்படா.

He who is free from all desires, is not attached to food, is free from passions and
 contemplates on Nibbana – his course, like that of birds in the air cannot be known.

* ஆசவங்கள் = நால்வகைக் குற்றங்கள். அவை

1. காமம் அல்லது சிற்றின்ப ஆசை. 2. பவம் (பிறப்பு) 3. திட்டி (பொய்க்காட்சி) 4. அவிச்சை (அறியாமை)

5. ஸம்மீதிஸிண ஸம்மாஸபா — ஈகாரே வ ஈகிம்மிணோ ஸுரத்தம்மா (94)
 பரீக்ஷிணோ ஈகாரே வ ஈகிம்மிணோ ஸுரத்தம்மா.

யஸ்ஸிந்த்ரியானி ஸமதம் கதானி — அஸ்ஸா யதா ஸாரதினா ஸுதந்தா
 பஹ்ணமாநஸ்ஸ அனாஸவஸ்ஸ — தேவாபி தஸ்ஸ பிஹயந்தி தாதினோ

Yass' indriyani samatham gatāni – assa yathā sārathinā sudantā
 Pahnāmanassa anāsavassa – devā pi tassa pihayanti tādino

ஈகார ஈகாரஸம் ஹம்மீகம் ம ஸுர வுமே ஃ, ஸஹ்ஹே ஈகாரஸம் ஹோ ஈகாரஸம் ஃ, ஸஹ்ஹே
 ராஹ்ஹேன மீதனாஹ், ராஹ்ஹே ஈகார ரஹ்ஹேன ஈகார ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகார ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகார ஈகாரஸம் ஹே ஃ,
 ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகாரஸம் ஹே ஃ, ஈகாரஸம் ஹே ஃ.

குதிரைப் பாகனால் குதிரைகள் அடக்கப்படுவதுபோன்று, தமது ஐம்புலன்களையும் அடக்கிச்
 சாந்திப்படுத்திய, குற்றங்களை நீக்கிய பெரியோரைத் தேவர்களும் உயர்வாக மதிக்கிறார்கள்.

He whose senses have been subdued like steeds well-trained by a charioteer, who has freed
 himself from pride and desires and is steadfast in conduct – such a person is liked even by gods.

8. අසද්ධො අකතඤ්ඤ ව — සන්ධිච්චෙදෙ ව යො තරො (97)
හතාවකාසො චන්තාසො — ස වෙ උත්තමපොරිසො.

අස්සත්තො අකතඤ්ඤා ජ — සන්තිච්චෙදො ජ යො තරො
හතාවකාසො චන්තාසො — ස වෙ උත්තම පොරිසො

Assaddho akataññū ca – sandhicchedo ca yo naro
Hatāvakaśo vantaśo – sa ve uttamaporiso

යමෙක් සිය නුවණින් වටහා ගන්නා තෙක් යමක් නො අදහසි ද, අතීතකුගේ මැවීමක් හෝ යෙදීමක් හෝ නොවූ තිවන ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගනී ද, සසර ඇති සියලු සන්ධි කඩයි ද, නැවත ඉපදීමට ඇති ඉඩ නැති කරයි ද, සියලු ආයු වමාරා දමයි ද ඔහු ඒකාන්තයෙන් ම උතුරු යෙයි.

අනුපභ ඉභානත්තෙප් පෙත්තමයායාල් කේන්වි ඉභානත්තිල් තම්පිකේයත්තවනාය්, භවරාලුම් ආක්කප්පාද තිර්වානා මොඨ්ච්චෙදො උනාර්ත්තවරාය්, පත්තංකායෙය්ලාම් අනුත්තවරාය්, මහාපිභ්ච්චුක්ඛු ඉද්ධමනියාතවරාය් ආසකස් භවෙය්නම් ඉල්ලාතවරාය් උන්භවරො උත්තම පුරුද් ආචාර්.

He who does not believe until he is convinced, who understands the uncreated (Nibbana), breaks all links with existence, destroys all possibilities of rebirth – such a man is, in deed, supreme.

9. ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ — නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ (98)
යත්ථාරහන්තො විහරන්ති — තං භූමිං රාමණෙය්කං.

කාමෙ වා යති වා රඤ්ඤෙ — නින්තෙ වා යති වා ථලෙ
යත්තාරහන්තො විහරන්ති — තං භූමිං රාමණෙය්කං

Gāme vā yadi vā raññe – ninne vā yadi vā thale
Yatthārahanto viharanti – taṃ bhūmiṃ rāmaṇeyyakam

ගමේ හෝ වනයේ හෝ වලක හෝ ගොඩක හෝ වෙන යම් තැනක හෝ රහතත් වහන්සේලා වෙසෙද්ද ඒ බිම ඉතා රමණීය ය.

තාදාක ඉරුත්තාලුම් කාදාක ඉරුත්තාලුම්, මෙඨ්ඬ නිලමාක ඉරුත්තාලුම්, පණ්ණමාක ඉරුත්තාලුම්
අර්හන්තර් භංකේය්චුක්ඛාරො අත්ත ඉද්ධම් ඉන්පකර්මානාය්.

Delightful is the place where Arahants dwell – be it a village, a forest, a valley or surface land.

10. ரமணியானி அரஹ்ணானி — யத் த ந ரமதி ரணோ
 விதராகா ரமிஸ்ஸந்தி — ந தே காமகவேஸினோ.

(99)

ரமணியானி அரஹ்ணானி — யத் த ந ரமதி ஜனோ
 விதராகா ரமிஸ்ஸந்தி — ந தே காமகவேஸினோ

Ramaṇiyaṇi araṇṇāṇi – yattha na ramati jano
Vitarāgā ramissanti – na te kāmagavesino

சாமாந்ய (ஸோபிக) ப்ரவாகஸே சித் தோயத் த ந ரமதீ கர்ஜ டீ. விதராகிஹி கமீ கர்ஜ தோ காமக வேஸினே
 சி லெ துத் தல சித் தலவி வாகஸ கரத்.

எங்கே உலக மக்கள் விரும்பி நடமாடாதிருக்கிறார்களோ அந்தக் காடுகளில் ஆசையற்றவர்கள் விரும்பி
 உறைவர். காரணம் அவர்கள் இன்பநாட்டில்லாதவர்.

There are beautiful forests which do not attract ordinary men. The passionless are attracted
 by such forests, because they are not seekers after sensual pleasure.

அரஹத் த வக் கோ திவிஹோ.

அரஹத் தவீச திமீ

அரஹந்த வக் கோ ஸத்தமோ

ஏழாவது அர்ஹந்தவர்க்கம்

ARAHANTA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on The Worthy

සහස්ස වග්ගோ අபிධමோ

8. සහසු වර්ග

ஸஹஸ்ஸ வக்கோ

ஆயிரம் வர்க்கம்

SAHASSA VAGGA

THOUSANDS

1. සහස්සමපි වේ වාචා — අනත්ථපදසංහිතා (100)
එකං අත්ථපදං සෙය්‍යො — යං සුත්වා උපසම්මති.

ஸஹஸ்ஸமபி சே வாசா — அநத்தபத ஸங்ஹிதா
ஏகங் அத்தபதங் செய்யோ — யங் ஸுத்வா உபஸம்மதி

Sahassamapi ce vācā – anattapadasaṃhita
Ekam atthapadam seyyo – Yam sutvā upasammati

අනත්ථ සිදු කරන පදවලින් යුත් වචන දහක් වුවත් උතුම් තැන. යමක් ඇසීමෙන් මිනිසා සංසිද්ධව පත් වේ ද එබඳු එක අත්ථවත් පදය පවා උතුම් ය.

பொருளற்ற ஆயிரம் வார்த்தைகளை விட, மன அமைதியைத் தருகின்ற பொருள் நிறைந்த ஒரு வார்த்தை மேலானது.

One line of a verse, hearing which a person becomes pacified, is better than thousand speeches which conduce to degeneration of man.

4. யோ ஸஹஸ்ஸங் ஸஹஸ்ஸேன — ஸங்காமே மானுஸே ஜினே (103)
 එකං ච ජෙය්‍ය අත්තානං — ස වෙ සංගාම ජුත්තමො.

யோ ஸஹஸ்ஸங் ஸஹஸ்ஸேன — ஸங்காமே மானுஸே ஜினே
 ஏகஞ்ச ஜெய்ய அத்தானங் — ஸ வே ஸங்காமஜுத்தமோ

Yo saḥassam saḥassena – saṅgāme mānuse jine
 Ekañ ca jeyya attānam – sa ve saṅgāmajuttamo

யமனு பூரணம் டீ மிகுந்த டுதனகம் டீனுடன் நமனே එක ம டுதனகம் டீனு டுகிதம் එයට වඩා උසස් ය. මහ
 තෙවන් ආත්මය ඳින ගන්නා පුද්ගලයා සෙසු ඳිනුම් කරුවන්ට වඩා උසස් ය.

போர்க்களத்திலே ஆயிரமாயிரம் வீரர்களை வெற்றி கொள்வனிலும் பார்க்கத் தன்னைத்தானே அடக்கி
 ஆள்பவன் மேலான வெற்றி வீரனாவான்.

To conquer oneself is nobler than conquering thousands of men in a battlefield. Such a man,
 who conquers himself, is the greatest of conquerors.

5. அத்தா ஹவே ஜிதங் சேய்யோ — யா சாயங் இதரா பஜா (104)
 අත්තදන්තස්ස පොසස්ස — තිව්චං සඤ්ඤතචාරිණො.

அத்தா ஹவே ஜிதங் சேய்யோ — யா சாயங் இதரா பஜா
 அத்ததந்தஸ்ஸ போஸஸ்ஸ — திச்சங் ஸஞ்ஞதசாரினோ

Attā have jitam seyyo – yā cāyam itarā pajā
 Attadantassa posassa – niccam saññatacārino

(See next verse for the meaning.)

டு கெட்டு டுடிசென் டுதுன் டீகிதம் வடா விசின் நம டீனு டுகிதம் ඒකාත්තයෙන් ම ඉතා උසස් ය. තිතර
 තැන්පත් හැසිරීම ඇති ආත්මය දමනය කර ගත් පුරුෂයාගේ ඒ ඳිතිම පැරදවීමක් කරන්නට කිසිවකුටත්
 නොපිළිවන.

10. அகிவாஹதஸீஸஸ — நிச்சங் வத்தாபசாயினோ (109)
வன்னாரோ வத்தி வத்தி — ஈய வண்ணோ ஸுகங் பலங்.

அபிவாதனஸீஸஸ — நிச்சங் வத்தாபசாயினோ
சத்தாரோ தம்மா வட்டந்தி — ஆயு வண்ணோ ஸுகங் பலங்

Abbhivādanasīlissa – niccam vaddhāpacāyino
Cattāro dhammā vaddhanti – āyu vanṇo sukham balaṃ

பிலேசன் ஹேசன் வுத்திவெனெ விற வுத்தி பிலேசன் கறந்தறுதே ஈயஸ, வண்ண, ஸுகம் ன பலம் விற ஹேசன் வுத்தி.

நானத்தினாலும் வயதினாலும் மூத்த பெரியோர்களை எப்போதும் வணங்குகிறவர்களுக்கு ஆயுள், அழகு, இன்பம், ஆற்றல் ஆகிய நான்கும் உண்டாகின்றன.

He who reveres the elders constantly will be blessed with long life, beauty, happiness and strength.

11. யோ வெ வஸஸதங் ஜீவே — துஸ்ஸலோ அஸமாஹிதோ (110)
பீகாஹம் பீவிதம் சேய்யோ — சிலவந்தஸஸ ஜாயினோ.

யோ சே வஸஸதங் ஜீவே — துஸ்ஸலோ அஸமாஹிதோ
ஏகாஹங் ஜீவிதங் சேய்யோ — சிலவந்தஸஸ ஜாயினோ

Yo ce vassasatam jīve – dussilo asamāhito
Ekāham jīvitam seyyo – silavantassa jhāyino

ஓகை சிவன் வுத்தி துத்திலேசனே சிவன் அபுத்தி பீவிதம் வொ வறவ வொகை சிலவனானே ஓகை துத்தி வொகை.

ஒழுக்கங்களுடன் தியானத்தைச் செய்கின்ற ஒருவருடைய ஒரு நாள் வாழ்க்கையானது, ஒழுக்கங்கெட்ட, மனத்தையடக்காத ஒருவருடைய நூறு ஆண்டு வாழ்க்கையை விட மேலானது.

A single day in the life of a virtuous, meditative person is better than hundred years in the life of an immoral, unrestrained person.

12. யோ வெ வசஸதம் ஜீவே — துப்பஞ்ஞோ அஸமாஹிதோ
 பகாஹம் ஜீவிதம் செய்யோ — பஞ்ஞாவத்தஸஸ ஜாயினோ. (111)

யோ சே வஸஸதம் ஜீவே — துப்பஞ்ஞோ அஸமாஹிதோ
 ஏகாஹம் ஜீவிதம் செய்யோ — பஞ்ஞாவத்தஸஸ ஜாயினோ

Yo ce vassasatam jīve – duppañño asamāhito
Ekāham jīvitam seyyo – paññāvantassa jhāyino

එක සිත්තු තැනි අනුபණයෙන් සියක් අවුරුදු ජීවිතයට වඩා වැඩි වැඩි බුද්ධිමත්තයේ එක දවසක ජීවිතය උතුම් ය.

மன அடக்கம் இல்லாத அஞ்ஞானமுடைய ஒருவருடைய நூறு ஆண்டு வாழ்க்கையைவிட, ஞானமும் தியானமும் உள்ள ஒருவருடைய ஒரு நாள் வாழ்க்கை மேன்மையுடையது.

One day in the life of a wise and meditative person is better than hundred years in the life of an ignorant, unrestrained person.

13. யோ வெ வசஸதம் ஜீவே — குஸீதோ ஹிநவீரியோ
 பகாஹம் ஜீவிதம் செய்யோ — விரிய மாரபதோ தஸ்ஹம். (112)

யோ சே வஸஸதம் ஜீவே — குஸீதோ ஹிநவீரியோ
 ஏகாஹம் ஜீவிதம் செய்யோ — விரிய மாரபதோ தஸ்ஹம்

Yo ce vassasatam jīve – kusīto hīnavīriyo
Ekāham jīvitam seyyo – viriyamārabhato dāḥam

කම්මැලි වූ කාසික වෛතසික චිරය තැනි කෙනෙකුගේ සියක් අවුරුදු ජීවිතයට වඩා දඩි චිරයකින් යුක්තයෙන් එක දවසක ජීවත් වීම ඉතා උතුම් ය.

முயற்சி இல்லாமல் சோம்பலோடு இருக்கிற ஒருவருடைய நூறு ஆண்டு வாழ்க்கையை விட, ஆற்றலோடும் ஊக்கத்தோடும் முயற்சி செய்கிற ஒருவருடைய ஒரு நாளை வாய்க்கை மேன்மையுடையது.

One day in the life of a person who strives (towards perfection) is better than hundred years in the life of an indolent, idle person.

14. யோ வெ வசஸதம் ஜீவே — அபஸஸம் ட்டயவநம்
பகாஹம் ஜீவிதம் ஸெய்யோ — பஸஸதோ உதயவ்யயங்.

(113)

யோ சே வஸஸதங் ஜீவே — அபஸஸங் உதயவ்யயங்
ஏகாஹங் ஜீவிதங் ஸெய்யோ — பஸஸதோ உதயவ்யயங்

**Yo ce vassasatam jīve – apassam udayavyayam
Ekāham jīvitam seyyo – passato udayavyayam**

பவசகந்தமாயே நப டுகித ந நபுருததத பிசிடெ னுபனீத நோபெருதநனுதே சிடக அபுருடூ பீவிதபப வபி
பபப பெருதநனுதே பக டபசக பீபத பித பநுத ப.

உலக இயற்கையில் நடைபெறுகிற ஆக்கம், அழிவுகளைக் காண்கிற ஒருவருடைய ஒரு நாளை
வாழ்க்கையானது, அவைகளைக் காணாத ஒருவருடைய நூறு ஆண்டு வாழ்க்கையைவிட மேலானது.

One day in the life of a person who sees the coming into being of things and their ceasing is
better than hundred years in the life of a person who does not see it.

15. யோ வெ வசஸதம் ஜீவே — அபஸஸம் அமதம் பதங்
பகாஹம் ஜீவிதம் ஸெய்யோ — பஸஸதோ அமதம் பதங்

(114)

யோ சே வஸஸதங் ஜீவே — அபஸஸங் அமதங் பதங்
ஏகாஹங் ஜீவிதங் ஸெய்யோ — பஸஸதோ அமதங் பதங்

**Yo ce vassasatam jīve – apassam amatam padam
Ekāham jīvitam seyyo – passato amatam padam**

கிபந நோககிதநனுதே — அபனோபி கர நோதநனுதே — சிடக அபுருடூ பீவிதபப வபி பப அபனோபி கர
தநனுதே பக டபசக பீபதபித பநுத ப.

பிறவா நிலையை (மோக்ஷத்தை) க் காண்கிற ஒருவருடைய ஒரு நாளை
காணாத ஒருவருடைய நூறாண்டு வாழ்க்கையைவிட மேன்மையானது.

One day in the life of a person who sees the Deathless state is better than hundred years in
the life of a person who does not see it.

பாப வர்ஜனா நவமொ

9. பாப வர்கீய

பாப வக்கோ

பாப வார்க்கம்

PĀPA VAGGA

EVIL

1. ஈகித்பரேப கலாணே — பாபா பீதனம் திபாரஸே (116)
ஈதமஃ தி கரோதோ பூஈஈஹ — பாபஸமீ ரமதி மனோ.

அபித்தரேத கல்யாணே — பாபா சித்தத் நிவாரயே
தந்தத் ஹி கரோதோ புஞ்ஞத் — பாபஸ்மிம் ரமதி மனோ

Abhittharetha kalyāṇe – pāpā cittaṃ nivāraye
Dandham hi karoto puññam – pāpasmim ramatī mano

பின் கிரேமே னைவ் பின்கமெ ஓனமன் பீய டுது ஃ. சித பபீன் ப்ரூகவீய டுது ஃ. ஈதபஹ கரமீன் பின்
கரந்நஹ னே சித மஹ்ரமெ ஈஈ பாபஸே ஈஈ.

நல்ல காரியங்களைச் செய்ய ஒருவர் விரைந்து முற்பட வேண்டும். தீய எண்ணங்களைத் தடுக்க வேண்டும்.
ஏனென்றால், புண்ணிய காரியங்களைச் செய்யத் தாமதப்பட்டால், மனம் தீய எண்ணங்களில் ஆசை
கொள்கிறது.

Make haste in doing good; keep your mind away from evil. He who is slothful in doing good
tends to lean towards evil.

2. பாவம் வே புரீயோ கயிரா — ந நம் கயிரா புனப்புனம்
ந நமீதி சந்தம் கயிராப — டுன்னோ பாவம்ஸ ரூபியோ.

(117)

பாபங் சே புரிஸோ கயிரா — ந தங் கயிரா புனப்புனங்
ந தம்ஹி சந்தங் கயிராத — துக்கோ பாபஸ்ஸ உச்சயோ

Pāpañ ce puriso kayirā – na taṃ kayirā punappunaṃ
Na tamhi chandaṃ kayirātha – dukkho pāpassa uccayo

ஓமது லேர் பிலகித் பவத் கலத் துபுத துபுத ரம் தோகல ஸுது ஓ. பவப ஞா தோகல ஸுது ஓ. பவி ருத்
கிரீம டுநப வேது வே.

ஒருவன் கைதவறி தீவினை செய்தால் அதை மீண்டும் மீண்டும் செய்யக்கூடாது. அதிலே களிப்படையக்
கூடாது. தீவினை ஈட்டம் துக்கத்துக்கு ஏதுவானது.

Should a person commit evil, he should not repeat it; he should not delight in doing evil.
Suffering is the result of the accumulation of evil.

3. புனாஹம் வே புரீயோ கயிரா — கயிராதேதம் புனப்புனம்
நமீதி சந்தம் கயிராப — ஸுகோ புனாஹம்ஸ உச்சயோ.

(118)

புனாஹம்சே புரிஸோ கயிரா — கயிராதேதங் புனப்புனங்
தம்ஹி சந்தங் கயிராத — ஸுகோ புனாஹம்ஸ உச்சயோ

Puññaṃ ce puriso kayirā – kayirāthetaṃ punappunaṃ
Tamhi chandaṃ kayirātha – sukho puññassa uccayo

பித் கரந்தா திதர திதர ரம் கல ஸுது ஓ. பிதப ஞா கல ஸுது ஓ. பித் ருத் கிரீம கபவப வேது வே.

புண்ணிய காரியத்தை ஒருவர் செய்வாரானால் மீண்டும் மீண்டும் அப்புண்ணியச் செயலைச் செய்வாராக ;
அதில் அவர் ஆசைகொள்வாராக. ஏனென்றால், புண்ணியங்கள் அதிகப்படுவதால் இன்பம் உண்டாகிறது.

A person should repeat doing meritorious actions; he should delight in doing good.
Happiness is the result of the accumulation of merit.

4. பாவேரி பஃஹதி ஹடம் — லாவ பாவம் ந பஃஹதி (119)
 லட ப பஃஹதி பாவம் — டப பாவோ பாவாதி பஃஹதி.

பாபோ'பி பஸ்ஸதி பத்ரங் — யாவ பாபங் ந பச்சதி
 யதா ச பச்சதி பாபங் — அத பாபோ பாபாணி பஸ்ஸதி

Papo' pi passati bhadram — yāva pāpam na paccati
Yadā ca paccati pāpam — atha pāpo pāpāni passati

பாபியாத் பஃஹி ஹோ லேர்ற நைத் டஹபனத் டகி. லஃஹி பஃஹி பஃஹி லேர்ற பஃஹி டேட பஃஹி டஹபன டகி.

பாவங்களைச் செய்கிறவர், தாம் செய்த பாவம் முதிர்ச்சியடையாதவரை தமக்கு நன்மை கிடைக்குமென எண்ணுவார். ஆனால், பாவங்கள் முதிர்ந்து பயனைத் தரும்போது துன்பங்களை அனுபவிக்கிறார்.

An evil-doer feels happy as long as the evil ripens not; but when it ripens he feels unhappy.

5. ஹத்ரோபி பஃஹதி பாவம் — லாவ ஹடம் ந பஃஹதி (120)
 லட ப பஃஹதி ஹடம் — டப ஹத்ரோ ஹத்ராதி பஃஹதி

பத்ரோபி பஸ்ஸதி பாபங் — யாவ பத்ரங் ந பச்சதி
 யதா ச பச்சதி பத்ரங் — அத பத்ரோ பத்ராணி பஸ்ஸதி

Bhadro' pi passati pāpam — yāva bhadram na paccati
Yadā ca paccati bhadram — atha bhadro bhadraṇi passati

பித் கர்றந்ஹ ட பித் ஹோலேர்ற நைத் டஹபன டகி. லஃஹி பித் பித் லேர்ற பித் டேட பித் கர்றந்ஹ டஹபன டகி.

நல்வினை பயன் கொடுக்காத வரை புண்ணியம் செய்தவன் தனக்குத் தீமை கிடைக்குமென எண்ணுகிறான். ஆனால் புண்ணியம் பழுத்ததும் நல்வினை செய்தவன் நற்பயனைக் காண்பான்.

Even a person who does good feels unhappy as long as his good deed ripens not; but when it ripens he feels happy.

6. மூபபமஞ்ஞேத பபஸ்ஸ — ந மங் தங் ஆகமிஸ்ஸதி (121)
 ருஹிந்த திபாதேன — ருஹித்யோபி பூரதி
 பூரதி வாலோ பபஸ்ஸ — டோகதோகம்பி ஈபிநம்

மாப்பமஞ்ஞேத பபஸ்ஸ — ந மங் தங் ஆகமிஸ்ஸதி
 உதபிந்து நிபாதேன — உதகும்போ'பி பூரதி
 பூரதி பாலோ பபஸ்ஸ — தோகதோகம்பி ஆகினங்

Māppamaññetha pāpassa – na maṃ taṃ āgamiṣṣati
Udabindunipātena – udakumbho' pi pūrati
Pūrati bālo pāpassa – thokathokam' pi ācinam

பலே பிபாகய நம கரு நோ ப்ருமி சிநா பப பூர கோப நோ சிநிச யுவு ய. டீய விடு பங் பிலென் கருட
 சிரெந்நாக் லென் பிகிந் பிக பங் பந பபி திய லெ'பிய பபிந் சிரே.

“அது என்னை அணுகாது” என்று தீய காரியத்தைப்பற்றி எளிதாக நினைக்கவேண்டாம். நீர்
 துளித்துளியாகச் சொட்டினாலும் முடிவில் குடம் நிறைந்து விடுகிறது. அதுபோல மூடர்கள் சிறிது சிறிதாகத்
 தீமைகளைத் தேடிக் கொள்கிறார்கள்.

Let no one regard sin lightly thinking that the result of sin will not reach him. The fool will
 be full of sin gradually collected, even as a water-pot is filled by water falling into it drop by
 drop.

7. மூபபமஞ்ஞேத பூஜ்ஞஸ்ஸ — ந மங் தங் ஆகமிஸ்ஸதி (122)
 ருஹிந்த திபாதேன — ருஹித்யோபி பூரதி
 பூரதி பீரோ பூஜ்ஞஸ்ஸ — டோகதோகம்பி ஈபிநம்

மாப்பமஞ்ஞேத பூஞ்ஞஸ்ஸ — ந மங் தங் ஆகமிஸ்ஸதி
 உதபிந்து நிபாதேன — உதகும்போ'பி பூரதி
 பூரதி தீரோ பூஞ்ஞஸ்ஸ — தோகதோகம்பி ஆகினங்

Māppamaññetha puññassa – na maṃ taṃ āgamiṣṣati
Udabindunipātena udakumbho' pi pūrati
Pūrati dhīro puññassa – thokathokam pi ācinam

பிலே பிபாகய நம கரு நோ ப்ருமி சிநா பப பூர கோப நோ சிநிச யுவு ய. டீய விடு பங் பிலென் கருட
 சிரெந்நாக் லென் பிகிந் பிக பங் பந பபி திய பூர'பிநா சிநிந் சிரே.

“அது என்னிடம் வராது” என்று புண்ணிய காரியத்தைப் பற்றி அற்பமாக நினைக்க வேண்டாம். நீர்,
 துளித்துளியாகச் சொட்டினாலும் நீர்க்குடம் நிறைந்து விடுகிறது. அதுபோல அறிவாளி சிறிது சிறிதாகப்
 புண்ணியத்தைத் தேடி நிரப்பிக்கொள்கிறார்.

Let no one regard merit lightly thinking that the result of merit will not reach him. The wise
 man will be full of merit gradually collected, even as a waterpot is filled by water falling into it
 drop by drop.

8. பாணீரோவ ஸம் மதம் — அபபஸ்ஸ மஹத்தனோ
விஹ பீவிதுகாமோவ — பபாபி பரீவபீச்சமே

(123)

வாணிஜோ'வ பயங் மக்கங் — அப்பஸ்ஸ ஸத்தோ மஹத்தனோ
விஸங் ஜீவிதுகாமோ வ — பபாபாபி பரிவஜ்ஜயே

Vāṇijo' va bhayaṃ maggaṃ – appasattho mahaddhano
Visaṃ jīvitukāmo' va – pāpāni parivajjaye

கூழிவ ஸத பீரீச அபு ப்ரி மஹ பதவன் வேலென்ட் விஹத்தன மஹத் துர ஸத்னன் ஸமீ டேட், பீவன் ப்ரி க்ருத்னன்
பிச அன் தரீனன் ஸமீ டேட், பீவ ம் துவிஜ்ஜயன் பரி டுரீனம் டுரீ க்ரு த்ரு ய்.

சிறிய பரிவாரமும் பெரிய தனமும் உள்ள வணிகன் பயங்கரமான வழியைத் தவிர்ப்பது போலவும், உயிரில்
ஆசை கொண்டவன் விஷத்தைத் தவிர்ப்பது போலவும், தீவினையை அறிவாளி தவிர்க்க வேண்டும்.

Just as a merchant with much wealth but insufficient escort avoids a dangerous route or as a person who loves life avoids poison, even so should a person avoid evil.

9. பாணீமீதி வெ பணோ நாஹ — ஹரேய்ய பாணினோ விஸங்
நாப்பணங் விஸமந்வேதி — நத்தி பபங் அகூப்பதோ

(124)

பாணிம்ஹி சே வணோ நாஸ்ஸ — ஹரேய்ய பாணினோ விஸங்
நாப்பணங் விஸமந்வேதி — நத்தி பபங் அகூப்பதோ

Paṇimhi ce vaṇo n'āssa – hareyya pāṇinā visaṃ
Nābbaṇaṃ visamanveti – natthi pāpaṃ akubbato

அணேயி ஹே அகூப்தேதி பணவன் துன்மீ அகித் பிசவன் துன் துன் ம். பணவன் துன்மது அதுவ பிச துட்பி.
பவன் துன்மர்வது அதுவ பிச துன் ஸத்னன் பீ திவாவேதி.

கையில் புண் இல்லையானால் அதில் நஞ்சினை எடுக்கலாம். புண் இல்லாத கையை நஞ்சு தாக்காது. தீய
காரியத்தைச் செய்யாதவனுக்குத் தீமை வந்து சேராது.

When there is no wound in one's hand one may carry poison in it, as poison does not affect one who has no wound. Likewise there is no ill for one who commits no evil.

10. யோ அபபதுட்டஸ்ஸ நரஸ்ஸ துஸ்ஸதி — ஸுத்தஸ்ஸ போஸஸ்ஸ அநங்கணஸ்ஸ (125)
தமேவ பாலங் பச்சேதி பாபங் — ஸுகுமோ ரஜோ பபிவாநம் வ நிந்நோ

யோ அபபதுட்டஸ்ஸ நரஸ்ஸ துஸ்ஸதி — ஸுத்தஸ்ஸ போஸஸ்ஸ அநங்கணஸ்ஸ
தமேவ பாலங் பச்சேதி பாபங் — ஸுகுமோ ரஜோ பபிவாநம் வ நிந்நோ

**Yo appadutthassa narassa dussati – suddhassa posassa ananṅanassa
Tameva bālaṃ pacceṭi pāpaṃ – sukhumo rajo pativātaṃ' va khitto**

யமென அஹுவ வ்வேக நோ கல. கிரஃபரவ பி பிஃபிஃபி ஸுத்தஸஸஸ அநங்கணஸஸ
தமேவ பாலங் பச்சேதி பாபங் — ஸுகுமோ ரஜோ பபிவாநம் வ நிந்நோ

தீங்கில்லாத, குற்றமற்ற, தூய நல்லவரைத் துன்புறுத்துகிற மூடன் மேலே, காற்றுக்கு எதிராகத்
தூற்றப்பட்ட தூசியைப் போன்று, பாபம் விழுந்து படிக்கிறது.

Whoever commits an offence on a harmless person free from blemish and extremely pure,
upon that fool comes its evil consequences like fine dust cast against the wind.

11. ஸபபமேகே உபபஜ்ஜந்தி — நிரயங் பாபகம்மினோ (126)
ஸகக்ங் ஸுகத்தினோ யந்தி — பரிநிப்பந்தி அநாஸவா

கப்பமேகே உபபஜ்ஜந்தி — நிரயங் பாபகம்மினோ
ஸகக்ங் ஸுகத்தினோ யந்தி — பரிநிப்பந்தி அநாஸவா

**Gabbhameke uppajjanti – nirayaṃ pāpakammīno
Saggam sugatino yanti – parinibbanti anāsava**

மேலேயே அஹுவ வ்வேக நோ கல. கிரஃபரவ பி பிஃபிஃபி ஸுத்தஸஸஸ அநங்கணஸஸ
தமேவ பாலங் பச்சேதி பாபங் — ஸுகுமோ ரஜோ பபிவாநம் வ நிந்நோ

சிலர் கருப்பையில் தோன்றுவர். பாபிகள் நரகத்தில் பிறப்பர். நல்லவர் சுவர்க்கம் செல்வர்.
பற்றற்றோர் பரிநிர்வாணமடைவர்.

Some people who die are born again; evil-doers go to purgatory; virtuous go to heaven.
Those who seek no pleasure in worldly desires attain Nibbana.

12. න අත්තரிக்கே ந ஸமுத்தமஜ்ஜே — ந பபித்தானம் விவரம் பவிஸ்ஸ
ந விச்சுத்தி ஸோ ஜகதிப்பதேஸோ — யத்தட்டிதோ முஞ்செய்ய பாபகம்மா (127)

ந அந்தலிக்கே ந ஸமுத்தமஜ்ஜே — ந பப்பதானங் விவரங் பவிஸ்ஸ
ந விஜ்ஜதி ஸோ ஜகதிப்பதேஸோ — யத்தட்டிதோ முஞ்செய்ய பாபகம்மா

Na antalikkhe na samuddamajjhe – na pabbatānaṃ vivaraṃ pavissa
Na vijjati so jagatippadeso – yatthatthito muñceyya pāpakammaṃ

ஓமீ நுகைக டிப பவீ பிபாகையேன் மீடெ நுகி டு டு நுகைக அகையேன் நுகை : மூனு டுடென் நுகை : பரவன
கூறடகைன் நுகை : டு டு மீ பிபேடென் டுபி கையேன் பன் அகையேன் நுகை.

பாபம் செய்தவர் அவ்வினைப் பயனிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள, இவ்வுலகத்திலும் விண்ணிலும் இடம்
இல்லை ; கடலின் நடுவிலும் இடம் இல்லை ; மலைக்குகைகளிலும் இடம் இல்லை.

Not in the sky, nor in mid-ocean, nor in a mountain cleft is there a place in the whole world
where abiding one may escape from the result of one's evil deeds.

13. ந அத்தரிக்கே ந ஸமுத்தமஜ்ஜே — ந பபித்தானம் விவரம் பவிஸ்ஸ
ந விச்சுத்தி ஸோ ஜகதிப்பதேஸோ — யத்தட்டிதம் நப்பஸஹேத மச்ச (128)

ந அந்தலிக்கே ந ஸமுத்தமஜ்ஜே — ந பப்பதானங் விவரங் பவிஸ்ஸ
ந விஜ்ஜதி ஸோ ஜகதிப்பதேஸோ — யத்தட்டிதங் நப்பஸஹேத மச்ச

Na antalikkhe na samuddamajjhe – na pabbatānaṃ vivaraṃ pavissa
Na vijjati so jagatippadeso – yatthatthitaṃ nappasahetha maccu

ஓமீ நுகைக டிபிபேன் மருபிப அபு கையேன் நுகி டு டு நுகைக அகையேன் நுகை : மூனு டுடென் நுகை :
பரவன கூறடகைன் நுகை : டு டு மீ பிபேடென் டுபி கையேன் பன் அகையேன் நுகை.

சாவை வராமல் தடுக்க இவ்வுலகத்திலே, ஆகாயத்திலாயினும், கடலின் நடுவிலாயினும், மலைக்
குகைகளிலாயினும் ஒளிய இடம் இல்லை

Not in the sky, nor in mid-ocean, nor in a mountain cleft is there a place in the whole world
where abiding one may escape death.

பாப பிபேயே நிபிபிபே

பாப பிபே நிபி

பாப வக்கோ நவமோ

ஒன்பதாவது பாப வர்க்கம்

PĀPA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Evil

දණ්ඩ වග්ගோ දසමோ

10. දණ්ඩ වර්ග

தண்ட வக்கோ

தண்ட வர்க்கம்.

DANḌA VAGGA

THE ROD OR PUNISHMENT

1. සබ්බෙ තසන්ති දණ්ඩස්ස — සබ්බෙ භායන්ති මච්චිනො
අත්තානං උපමං කත්වා — න භනෙය්‍ය න භානෙය්‍ය

(129)

ஸப்பே தஸந்தி தண்டஸ்ஸ — ஸப்பே பாயந்தி மச்சனோ
அத்தானங் உபமங் கத்வா — ந ஹனெய்ய ந காதயே

Sabbe tasanti danḍassa – sabbe bhāyanti maccuno
Attānam upamam katvā – na haneyya na ghātaye

සියල්ලෝ දඬුවමට තැනි ගනිත්. සියල්ලෝ මරණයට බිය වෙත්. ඒ තියා තමා උපමා කොට සිතා, අනුත්
නොතුසිය යුතු ය ; නොතුසරිය යුතු ය.

தண்டனைக்கு எல்லாரும் பயப்படுகின்றனர். மரணத்திற்கு எல்லாரும் நடுங்குகிறார்கள். தன்னை
மற்றவனாகப் பாவித்து ஒருவன் பிற உயிர்களைக் கொல்லக்கூடாது, கொலை செய்விக்கவும் கூடாது.

All fear punishment; all fear death, comparing oneself with others, one should neither kill
nor cause to kill.

2. සබ්බே තසந்தி දණ්ඩස්ස — සබ්බேසு ජීවිතං පියං
අත්තානං උපමං කත්වා — න තනෙය්‍ය න ඝාතෙය්‍ය

(130)

සප්පේ තසන්ති තණ්ඩස්ස — සප්පේසඤ්ඤා ජීවිතං පියං
අත්තානං උපමං කත්වා — න තනෙය්‍ය න ඝාතෙය්‍ය

Sabbe tasanti dandassa – sabbesaṃ jīvitam piyaṃ
Attānaṃ upamaṃ katvā – na haneyya na ghātaye

සියල්ලෝ දඩුවමට තැනී ගනිති. සියල්ලන්ට ම ජීවිතය පිය ය. ඒ තිසා තමා උපමා කොට සිතා, අනුත්
කොමුසිය යුතු ය ; නොකොමුසිය යුතු ය.

எல்லோரும் தண்டனைக்கு அஞ்சுகிறார்கள். எல்லோருக்கும் வாழ்க்கை இனிமையானது. மற்ற
உயிர்களையும் உன் உயிரோடு ஒப்பிட்டு நோக்கி ஒன்றையும் கொல்லாதே ; கொல்விக்கவும் உடன்படாதே.

All fear punishment; to all life is dear. Comparing oneself with others, one should neither
kill nor cause to kill.

3. සුඛකාමානි භුතානි — යො දණ්ඩෙන විහිංසති
අත්තනො සුඛමොනො — පෙච්චි යො න ලභතෙ සුඛං

(131)

සුභකාමානි භූතානි — යො තණ්ඩෙන විහිංසති
අත්තනො සුභකමොනො — පෙච්චි යො න ලභතෙ සුභං

Sukhakāmaṇi bhūtāṇi – yo dandena vihimsati
Attano sukhameśaṇo – pecca so na labhate sukhaṃ

යමෙක් තමාට සැප බලාපොරොත්තුවෙන් තමා සේ ම සැප කැමැති සත්වයන් දණ්ඩෙන් පෙළඬී ද හේ
පරලොව දී සැප නොලබයි.

இன்பமாக வாழ விரும்புகிற உயிர்களை ஒருவர், தன் சுகத்தை மட்டும் விரும்பித்தண்டித்துத்
துன்புறுத்தினால், அப்படிப்பட்டவர் மறுமையில் சுகம் பெறமாட்டார்.

He, who, seeking his own happiness, inflicts pain on people longing for happiness, will not
find happiness in the next world.

4. සුබකාමාණී භූතාණී - සො දණ්ඩෙන න හිසාණී (132)
අත්තනො සුබමෙසානො - පෙව්ව සො ලහතෙ සුබං

ஸுககாமானி பூதானி — யோ தண்டேன ந ஹிங்ஸதி
அத்தனோ ஸுகமேஸானோ — பெச்ச ஸோ லபதே ஸுகங்

**Sukhakāmāni bhūtāni – yo daṇḍena na himṣati
Attano sukhamesāno – pecca so labhate sukhaṃ**

සමෙක් තමාට සැප බලාපොරොත්තුවෙන් තමා සේම සැප කැමති සත්වයන් දණ්ඩෙන් නොපෙළඬී ද ඔහු පරලොව දී සැප ලබයි.

சுகமாயிருக்க விரும்புகிற ஏனைய உயிர்களை ஒருவர், தம்முடைய சொந்த சுகத்தின் பொருட்டு, தண்டித்துத் துன்புறுத்தாது இருப்பாரானால், அவர் மனுமையில் சந்தோஷத்தை அடைகிறார்.

He, who, seeking his own happiness, does not inflict pain on people longing for happiness, will find happiness in the next world.

5. මාවොව එරැසං කඤ්චි - වුත්තා පට්ටදෙය්න නං (133)
දුක්ඛා හි සාරම්භකථා - පට්ටඤ්ඤා ඵ්ඤෙය්න නං

மாவோச பருஸங் கஞ்சி — வுத்தா படிவதெய்யு தங்
துக்கா ஹி ஸாரம்பகதா — படிதண்டா புஸெய்யு தங்

**M'avoca pharusam kañci – vuttā paṭivadeyyu taṃ
Dukkha hi sārambhakathā – patidandā phuseyyu taṃ**

කිසිවකුටත් පරුෂ වචන නොකිය යුතු ය. එසේ කී කල එයින් කිපෙන්නෝ ඔබට ද පරුෂ වචනයෙන් බැහැර. ඒ අයුරින් එකට එක කියා ගැනීම දැකකි. එසේ කරන්නාට පෙරළා එක පහර වලට ද ඔහුණ පාත්තට සිදු වේ.

யாரிடத்திலும் கடுஞ்சொற்களைப் பேச வேண்டாம். கடுஞ்சொல் பேசியவர் கடுஞ்சொற்களால் தாக்கப்படுவார் ; கடு சொற்கள், உண்மையாகவே, துன்பத்தருகின்றன. அடிக்கு அடி திருப்பி அடிக்கப்படும்.

Speak not harshly to any one; those who are spoken to thus will also speak to you harshly. Such exchange of words is painful. Blows for blows will cause you pain.

6. සවෙ நெரேசி ஈந்நானம் — கம்ஸோ ருபஹதோ யதா (134)
 பச பந்நோசி நிப்பாணம் — சாரம்போ தே ந விஜ்ஜதி

ஸ சே நேரேஸி அத்தாநங் — கங்ஸோ உபஹதோ யதா
 ஏஸ பத்தோஸி நிப்பாணங் — சாரம்போ தே ந விஜ்ஜதி

Sace neresi attānam – kamso upahato yathā
Esa patto'si nibbānam – sārambho te na vijjati

ஒவ் பிவ் கட்டி லேற ஸாநயக் கென் நலிவ் நலா திஃபல கர் றற ஸுகி நமீ ப்ஹ வு கெ திவநவ்
 ப்ஹேசென் வந்நெ ட. ப்ஹ வு கெ ஈநிந் ப்ஹ ப்ஹ கியா ஸுந்நெ ட் தோ சித் தீ.

உடையுண்ட வெண்கலமணி ஓசையற்றிருப்பது போல, நீ உன்னை அடக்கிக்கொண்டால், நிர்வாண
 மோகத்தை அடைந்தவன் ஆவாய். ஏனென்றால் வினை செய்யும் தன்மை உள்ளிடம் இல்லை.

If you can silence yourself like a cracked gong, you have attained Nibbana. Thereafter
 vindictiveness will not find a place in you.

7. யதா டணீடென தோபாலோ — தாவோ பாவேதி தோவரம் (135)
 ப்ஹம் பரம் வ ம்ஹி வ — தாய்ஹம் பாவேந்தி பானிநம்

யதா தண்டேன கோபாலோ — காவோ பாசேதி கோசரங்
 ஏவங் ஐரா ச மச்சு ச — ஆயுங் பாசெந்தி பானிநங்

Yathā danḍena gopālo – gāvo pāceti gocaram
Evam jarā ca maccū ca – āyum pācenti paṇinam

தோபாலோ டணீடென் றதா றபயன் தோடரவ் டணீடென் டதீடெ ட், ப்ஹம் வ, ப்ஹவன், ப்ஹவன் டவ்ஹவன்
 தாய்ஹம் கெஹிவ் கர்ஹி.

இடையன் கோல்கொண்டு ஆனிரைகளைப் புற்றரைக்கு ஓட்டுவதுபோல, மூப்பும் சாக்காடும் மனித
 ஆயுளை ஓட்டுகின்றன.

Just as a herdsman, with his staff, drives his cattle to pasture, so do old age and death drive
 men towards their end.

8. அப் பாவதி கதீமதி — கரம் வாலோ ந வுப்கதி
செதி கதீமெதி டுதீமெயோ — அந்நிடிமெயோ வபபதி (136)

அத பாபானி கம்மானி — கரங் பாலோ ந புஜ்ஜதி
ஸேஹி கம்மேஹி தும்மேதோ — அக்கிதட்டோ'வ தப்பதி

Atha pāpāni kammāni – karaṃ bālo na bujjhati
Sehi kammehi dummedho – aggidaddho' va tappati

மேயொ பவிக்கி கரமீதுன் பசின் பன டுருது விபாகய தேரூமி னோ கதி. அதுபனைய ட்பெகிய கதீயன் கிண
கின்னென் டுபுனெது மென் துலி.

மடையன் தீயகருமங்களைச் செய்யும்போது அவற்றால் உண்டாகக்கூடிய தீயவிளைவுகளை
உணர்வதில்லை. நெருப்பினால் சுடப்பட்டவன் போல அறிவில்லாத அவன் தகிக்கப்படுகிறான்.

While doing evil deeds, the fool does not realise their consequences; the witless man is
tormented by his own deeds, like one burnt by fire.

9. யோ டன்தென அடன்தெஸு — அப்பதுட்டேஸு துஸ்ஸதி
தஸந்நமஞ்ஞதரங் டானங் — கிப்பமேவ நிகச்சதி (137)

யோ தண்டேன அதண்டேஸு — அப்பதுட்டேஸு துஸ்ஸதி
தஸந்நமஞ்ஞதரங் டானங் — கிப்பமேவ நிகச்சதி

Yo daṇḍena adaṇḍesu – appadutṭhesu dussati
Dasannamaññataraṃ ṭhānaṃ – khippameva nigacchati

யமென் டுபுபெய் னுதுடய்மெய் (பெரட னோகல டுதுமெய்) டுபுபெய் கரமி டு டுபெய் னோகல டுதுமெய் டுபெய்
கரமி டு மது பனய டுதுமெய் டுபு டுருது கருதுபெய் பககெய் பனய டுருது.

தண்டிக்கத்தகாதவர்களை எவன் தண்டிக்கிறானோ, பகைமை கொள்ளத் தகாதவர்களிடத்தில் சினம்
கொள்கிறானோ அவன் பின்வரும் பத்து நிலைகளுள் ஒன்றை அடைவான் :—

One who inflicts pain on innocent and unarmed people will, before long, have to experience
one of the following ten states.

10. வேதனம் பரூசம் சாநிம் — ஸரீரஸ்ச பேதநங்
கருகங் வா பி ஆபாதங் — சித்தக்கேபங்'வ பாபுணே (138)

வேதனங் பருஸங் ஜாநிங் — ஸரீரஸ்ச பேதநங்
கருகங் வா பி ஆபாதங் — சித்தக்கேபங்'வ பாபுணே

**Vedanam pharusam jāniṃ – sarirassa ca bhedanam
Garukam vā' pi ābādham – cittakkhepaṃ va pāpuṇē**

(இது) டர்ஜனா வேதனாவகம் னே, வந னாநிசகம் னே, ஸரீர ஹேசகம் (பிவிவகம்) னே, வலவந் னாநிசகம் னே, சித்தகேபகம் னே பூசேனே.

அவன் மிக்க வேதனையையாவது, நஷ்டத்தையாவது, தேகத் துன்பத்தையாவது, துன்பத்தைத்தரும் நோயையாவது, மன மாறாட்டத்தையாவது அடைவான் ;

See gata 140 for the meaning.

11. ராஜதோ வா உபஸஸக்கங் — அப்பக்கானங் வ தாருணங்
பரிக்கயங் வ ஞாதீனங் — போகாநங் வ பகங்குரங் (139)

ராஜதோ வா உபஸஸக்கங் — அப்பக்கானங் வ தாருணங்
பரிக்கயங் வ ஞாதீனங் — போகாநங் வ பகங்குரங்

**Rājato vā upassaggam – abbhakkhānam va dāruṇam
Parikkhayam va ñātīnam – bhogaṇam va pabhaṅguram**

(னே) ரஜ்ஜனே வந உபஸஸகம் னே, டர்ஜனா டேனாரே'சககம் னே, துயனனே சிரீகிலகம் னே, வஸிபந் பிநாசகம் னே பூசேனே.

அரசு தண்டனையையாவது, சுடுவது போன்ற நித்தனையையாவது, சுற்றத்தாரை இழந்து விடுவதையாவது, பொருள் அழிவையாவது அடைவான் ;

See gata 140 for the meaning.

12. அப் பண்ட அயாராதி - அத்தி பஹதி பாவகோ (140)
காயஸஸ ஹே டுப்பஞ்ஞே - திரயம் ஸோ'பபஜ்ஜதி

அத வஸஸ் அகாராணி — அக்கி டஹதி பாவகோ
காயஸஸ பேதா துப்பஞ்ஞோ — நிரயங் ஸோ'பபஜ்ஜதி

Atha v'assa agārāni - aggī dahati pāvako
Kāyassa bheda duppañño - nirayaṃ so' papajjati

பண்டை நுகறணை ஹேனே ஹேபல் திதி ததி. பண்டை ஹபிபணை, மரணை மறு ப் அஹதா திரயேதி ரபி.

தீப்பிடித்து வீடு எரிந்து போவதையாவது அடைவான். மேலும் இறந்த பின்னர் அவன் நரகத்தில் சென்று பிறப்பான்.

He will suffer acute pain, loss of money, bodily injury, heavy affliction or loss of memory or oppression by the king, loss of relatives or loss of wealth or fire will consume his house. And after death he will be born in hell.

13. ந நத்தவரீயா ந பபா ந பபிணா - நானாசகா தண்டிலாசாயிகா வா (141)
ராஜோ ப ப்ரல் டுக்கபிணபபபாண - ஸோதெந்தி மச்சங் அவிதிண்ணகங்கங்

ந நக்கசரியா ந ஹடா ந பங்கா — நாநாஸகா தண்டிலஸாயிகா வா
ராஜோ ச ஹஸ்ஸங் உக்குடிபபபதாணங் — ஸோதெந்தி மச்சங் அவிதிண்ணகங்கங்

Na naggacariyā na jaṭṭa na paṅkā - nānāsakā thaṇḍilasāyikā vā
Rajo ca jallam ukkuṭikappadhānam - sodhenti maccaṃ avitinnakaṅkhaṃ

நத்த வ பிசிலே ப்ரயச பன், பபா டுரீம பன், மபி ஹ துகிம பன், அஹர அநதூரீம பன், விம ப்ர ஹேம பன், அனே டுரீ ப்ரீ அகி பி பிபிம பன், டுக்கபிணபபபாண திபிம பன் துக டுரீ தோகரு (மீகியானே துக டுரீ தோ) மறு பிபிபி தோ தோரே. — திபிபிம தோதூரீனே.

அம்மணமாகத் திரிந்தாலும், சடைத்தலையாக இருந்தாலும், அழுக்குடம்புடன் இருந்தாலும், பட்டினி நோன்பு நோற்றாலும், வெற்றுத்தரையில் படுத்தாலும், அழுக்கிலும் தூசியிலும் புரண்டாலும், காலில் நின்று தவம் செய்தாலும், இவர்கள் தமது ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளாதவராயிருந்தால், இவையாவும் அவரைத் தாய்மைப்படுத்தமாட்டா.

Neither nakedness, nor matted locks, nor dirt, nor fasting, nor lying on the ground, nor rubbing one's body with ashes, nor squatting will purify him who has not overcome passions.

14. අලඛිකතො වෙපි සමං චරෙය්‍යා - සත්තො දත්තො තිසතො බ්‍රහ්මචාරී (142)
සබ්බෙසු භූතෙසු තිඛාය දණ්ඩං - සො බ්‍රාහ්මණො සො සමණො ස හික්ඛු

அலங்கதோ சேபி ஸமங் சரெய்ய — ஸந்தோ தந்தோ நியதோ ப்ரஹ்மசாரீ
ஸப்பேஸு பூதேஸு நிதாய தண்டங் — ஸோ ப்ராஹ்மணோ ஸோ ஸமணோ ஸ பிக்கு

Alankato ce'pi samam careyya – santo danto niyato brahmaçari
Sabbesu bhūtesu nidhāya dandaṃ – so brāhmaṇo so samaṇo sa bhikkhu

සමෙක් ඇදුම් පැදුම්වලින් අලංකාර ව සිටියත් (කායාදී සංසමයෙහි යෙදී) ශාන්ත ව දන්ත ව නියත බ්‍රහ්මචාරියකුට සම ව හැසිරේ නම්, සියලු දෙනාට ම හිංසා කිරීමෙන් වලකී නම් ඔහු නියම බ්‍රාහ්මණයෙකි ; ශ්‍රමණයෙකි ; හික්මුවකි.

நல்லுடை உடுத்தியவராக இருந்தாலும், உடம்பை வருத்தித் தவம் செய்யாமல் இருந்தாலும் அவர், சாந்தமும் அமைதியும் அடக்கமும் தூய்மையும் உடையவராய், உயிர்களைத் துன்புறுத்தாமல் இருப்பாரானால், அவரே பிராமணர் * ஆவார் ; அவரே சமணர் * ஆவார் ; பிக்கு * ஆவார்.

Although one may be dressed in beautiful apparel if he is tranquil, quiet, subdued, restrained and refrains from inflicting pain on others, verily is he a Brahmana, an ascetic, a bhikkhu.

15. හිරි තිසෙබො පුරිසො - කොවි ලොකස්මි. විජජති
යො තිත්ඨං අජජබොධති - අස්සො භද්දො කසාමිථ. (143)

ஹிரீ நிஸேதோ புரிஸோ — கோசி லோகஸ்மிங் விஜ்ஜதி
யோ நிந்தத் அப்பபோததி — அஸ்ஸோ பத்ரோ கஸாமிவ

Hirinisedho puriso – koci lokasmim vijjati
Yo nindam appabodhati – asso bhadro kasāmiva

තමාට වන මිදිකම ගැන සලකා කස පහරින් වළකින උසස් (ආරාණේය) අශ්වයකු මෙන් යමෙක් තමාට ඇති වන හීන්දට දුරුකර ගනී ද. එ බඳු වූ ලජ්ජාවෙන් කෙලෙස් දුරු කර ගන්නා වූ පුරුෂයකු ලෙසට ඇති වන්නේ ඉඳ හිටලා ය.

நன்கு வளர்க்கப்பட்ட குதிரையானது தன் மீது குறடா அடிவிழாதபடி நடந்து கொள்வது போல், பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சி நித்தனைக்கு நாணி நல்வழியில் ஒழுக்குவோர் மிகச்சிலர்.

Seldom is found in this world a man who, restrained by humility, avoids reproach like a well-bred horse avoids the whip lest it should demean him.

* கீழைமகளை விலக்கினர் பிராமணர்.

* தீமைகளை வரவொட்டாமல் தடுத்தவர் சமணர்.

* கீமைகளை நீக்கியும் தடுத்தும், ஒழித்தும் விட்டவர் பிக்கு.

16. අස්සො යථා හද්දෙ කසාතිවිට්ඨො - ආනාපිනො සංවෙගිනො හවාථ සද්ධාය සිලෙත ට වීරියෙන ට - සමාධිතා ධම්මවිනිච්ඡයෙන ට සම්පන්නවීජ්ජාවරණා පතිස්සතා - පහස්සථ දුක්ඛමිදං අතප්පකං (144)

அஸ்ஸோ யதா பத்ரோ கஸா நிவிட்டொ — அதாபினோ ஸங்வேகினோ பவாத
ஸத்தாய ஸீலேந ச விரியேன ச — சமாதினா தம்ம வநிச்சயேன
ஸம்பன்னவிய்ஜாசரணா பதிஸ்ஸதா — பஹஸ்ஸத துக்கமிதங் அநுப்பகங்

**Asso yathā bhadro kasānivittho – ātāpino samveginō bhavātha
Saddhāya sīlena ca viriyena ca – samādhinā dhammavinicchayena ca
Sampannavijjācaranā patissatā – pahassatha dukkhamidaṃ anappakamā**

කස පහර ලදුවත්, එවේලේ පටන් ඒ ගැන ලිපිපාටික ආජානේය අශ්වයකු මෙන් කෙලෙස් තවත් විරියයෙන් යුක්ත විය යුතු ය. සංවේගවත් විය යුතු ය. ශ්‍රද්ධාව, ශීලය, විරියය, අව වැද්දරුම් සමාධිය, ධර්මවිනිශ්චය හෙවත් විදර්ශනා ඥානය, එලඹ සිටී සිහිය යන මෙයින් යුතු ව මේ අතල්ප වූ දුක දුරු කළ යුතු ය.

நன்கு பயிற்றப்பட்ட குதிரை சவுக்கு மேனியிற் பட்டதும் வேகமும் உற்சாகமும் காட்டுவதுபோல நீயும் இருப்பாயாக. சிரத்தை, சீலம், ஊக்கம், சமாதி, தர்மவிசாரணை, விதர்சனாஞ்ஞானம், ஆசாரம் என்பன பெற்று மடியில்லாதவனாய் இந்தப் பெரிய துக்கத்திலிருந் நீங்குவாயாக.

Like a well bred horse when touched by the whip, be active and lively. By faith, virtue, effort, meditation and right knowledge should you overcome this great suffering.

17. උදක හි නයන්ති තෙත්තිකා - උසුකාරා නමයන්ති තෙජනං (145)
දරුං නමයන්ති තච්ඡකා - අත්තානං දමයන්ති සුඛිබ්බා

உதகக் ஹி நயத்தி நெத்திகா — உஸுகாரா நமயந்தி தேஜநங்
தாருங் நமயந்தி தச்சகா — அத்தானங் தமயந்தி ஸுப்பதா

**Udakam hi nayanti nettikā – usukārā namayanti tejanam
Dārum namayanti tacchakā – attānam damayanti subbatā**

ஐயுடையோர் தமது காலத்தினை யெவ்வாறு செலுத்தினார்களோ, அப்படியே நாம் நம்முடைய காலத்தினை செலுத்தினோம். நம்முடைய காலத்தினை யெவ்வாறு செலுத்தினோம், அப்படியே நாம் நம்முடைய காலத்தினை செலுத்தினோம்.

நீர்ப் பாசனக்காரர் நீரைச் செலுத்துகிறார்கள் ; அம்புகளைச் செய்வோர் அம்புகளை அமைக்கிறார்கள் ; தச்சர் மரங்களை வளைக்கிறார்கள். நல்லவர்கள் தம்மைத் தாமே அடக்குகிறார்கள்.

Irrigators lead the water wherever they like; fletchers bend the shafts the way they want.
Carpenters bend the wood as they please. And virtuous men control themselves in the proper way.

தண்ட வகுப்பின் தலைப்பு

தண்ட வகுப்பின் தலைப்பு

தண்ட வகுப்பின் தலைப்பு

பத்தாவது தண்டவர்க்கம்

DANDA VAGGO NITTHITO

End of Chapter on Punishment

ජරා වග්ගො එකාදසමො

11. ජරා වග්ග

ஜரா வக்கோ

ஜரா வார்க்கம்

JARĀ VAGGA

OLD AGE

1. කො නු හායො කිමානන්දෙ — තිව්ඨං පජ්ජදිතෙ සති (146)
අත්ඨකාරෙන මතද්ධා — පදීපං න ගවෙස්සථ ?

கோ நு ஹாஸோ கிமானந்தோ — நிச்சங் பஜ்ஜலிதே சதி
அந்தகாரேன ஒனத்தா — பதிபங் ந கவெஸ்ஸதா

Ko nu hāso kimānando – nīccam pajjalite sati
Andhakārena onaddha – padīpam na gavessatha

මිනිසා රාහැදි වූ එකොළොස් ගින්නකින් තිතර ඇවිල ගෙන දිලිසෙද්දී කුමන සිතාටික් ද ? කුමන සතුටක් ද,
අවිද්‍යා නමැති අඳුරෙන් වෙරළේ මෙ තිටින් එළිය කො යොයන්නහු ද ?

உலகம் பற்றி எளிகிறபோது களிப்பும் சிரிப்பும் எதற்கு ? இருளினால் சூழப்பட்டிருக்கிற நீ ஏன்
வெளிச்சத்தை நாடக்கூடாது ?

How could there be laughter, how could there be joy when man is perpetually consumed (by passion). Being enveloped in darkness would you not seek the light?

2. பசவ விந்தகனம் விதிமம் — அருகாயம் ஸமுஸ்ஸிதம் (147)
 னாதுரம் வறு கங்கபபம் — ஸவவ ததவி ப்பவம் விதி

பஸ்ஸ சித்தகதங் பிம்பங் — அருகாயங் ஸமுஸ்ஸிதங்
 ஆதரங் பஹுஸங்கப்பங் — யஸ்ஸ நத்தி துவங் டிதி

Passa cittakatam bimbam — arukāyam samussitam
Āturam bahusaṅkappam — yassa natthi dhuvam thiti

ஈடு கப்புவின்த் னடுபா வடுபவந ட்டு. திலுத் பூ. துவுவுவு ட்டுவு விதின்த் துவுவுவு ட்டுவுரின் கலபுது கரந ட்டு.
 னாவுரனின் விதிதுரூ கரந ட்டு மூ திரூர ட்டுவு வலுவி.

அலங்கரிக்கப்பட்ட இந்த உடம்பைப் பார் ; நிலைத்து நிற்காததும், நோய்க்கு இடமாக உள்ளதும், (எலும்புகளால்) குவிக்கப்பட்டதும், புண்ணுள்ளதும் ஆன, வெகுவாக (நல்லதென்றும் இனியதென்றும்) கருதப்படுகிற இந்த உடம்பைப் பார்.

Behold this be decked body, a mass of sores, a heaped-up entity, diseased, full of thoughts and which has no long duration.

3. பரிஜ்ணமிதம் ரூபம் — ரோகநித்தம் பபங்குரங் (148)
 பிஜ்ஜதி பூதிஸந்தேஹோ — மரணந்தங் ஹி ஜிவிதங்

பரிஜ்ணமிதங் ரூபங் — ரோக நித்தங் பபங்குரங்
 பிஜ்ஜதி பூதிஸந்தேஹோ — மரணந்தங் ஹி ஜிவிதங்

Parijinnamidaṃ rūpaṃ — roganiddham pabhaṅguram
Bhijjati pūtisandeho — maraṇantam hi jivitam

டிரூ திவ மூ ட்டுபவ - கவ - ட்டுவி கப்புவிதி. பவ வது விடுவ துடூ வ. (தவி ட்டுவுரின்) கப்பு வுடுவுரேத மூ கவ
 கப்புவிதி. பீவிதவ மரணவ கெலுபுர கைடு ட்டுவுதவி.

இந்தத் தேகம் தேயும் தன்மையுள்ளது ; நோய்க்கிடமானது ; அழிவையுடையது ; அசுத்தமான இந்த உடல் அழிந்துவிடுகிறது. மனிதவாழ்க்கை சாவினால் முடிவடைகிறது.

This worn out body is but a nest of diseases. It is extremely fragile, and perishable. Life ends in death.

4. காகிமாதி அபத்தானி — அலாபூநேவ ஸாரதே (149)
காபோதகாநி அட்டணி — தானி திஸ்வான கா ரதி ?

யானிமானி அபத்தானி — அலாபூநேவ ஸாரதே
காபோதகாநி அட்டணி — தானி திஸ்வான கா ரதி ?

Yānimāni apatthāni — alāpūn'eva sārade
Kapotakāni aṭṭhīni — tāni disvāna kā rati

மரத் காலகேசி ஓவன லு லு கெட்டி வுதி வு கெடெயி (அப) தாவித் துத்த வு மீ (மீதி) அபு அகிலெத் கபர நலி
அபுலெத் அகி வே ட ?

புறா நிறமுள்ள எலும்புகள் வேனிற் காலத்தில் புறத்தே எறியப்படுகிற கரைக்குடுக்கை போன்றன.
இவற்றைக் காணும்போது உனக்கு என்ன சந்தோஷம் இருக்கிறது ?

These dove-hued bones are like gourds cast away in autumn. What pleasure seek you therein?

5. அபிநம் நகரம் கதம் — மம்ஸலோஹித லேபனம் (150)
யத்த ஜரா ச மக்ஞ ச — மானோ மக்கோ ச ஒஹிதோ

அட்டநங் நகரங் கதங் — மம்ஸலோஹித லேபனங்
யத்த ஜரா ச மக்ஞ ச — மானோ மக்கோ ச ஒஹிதோ

Aṭṭhinam nagaram katham — mamsalohitalepanam
Yattha jarā ca maccū ca — māno makkho ca ohito

மீ அரீரட ப்ராவத், மரணயத், மானயத், மஹ்மஜ வபத் மவ்வா (மூத்தியயத் அபகபு பிதிபுலா நவியயத்
நகர ம்அதீத் வெலா) மவ் கா லே மல்பா கரந லு நகரயகி.

இக்காயம் என்னும் நகரம் எலும்பு வைத்து உதிரம், மாமிசம் என்பவற்றால் பூசியெழுக்கப்பட்டது. இங்கே
மூப்பு, மரணம், மானம், கபடம் என்பன உறைகின்றன.

This body of bones is a city plastered with blood and flesh wherein is deposited decay, death, pride and deceit.

6. ජීර්ණයේ රාජ්‍යය සම්බන්ධයෙන් - අපේ සර්වමුඛීය ජය ග්‍රහණය (151)
සහ ව්‍යවස්ථාපිත ජය ග්‍රහණය - සත්‍යයෙන්ම සහිත ප්‍රවේශයකි.

ஜீரந்தி வே ராஜரதா ஸுசித்தா — அதோ ஸரீரம்பி ஜரங் உபேதி
ஸதஞ்ச தம்மோ ந ஜரங் உபேதி — ஸந்தோ ஹவே ஸப்பி பவேதயந்தி

**Jīranti ve rājarathā sucittā – atho sarīram pi jaraṃ upeti
Sataṃ ca dhammo na jaraṃ upeti – santo have sabbhi pavedayanti**

විසිතුරු කොට සැරැස්ස රජුන්ගේ මහලු රට ද ඒකාන්තයෙන් ම දිවයි. ඒ හැර (නොයෙක් අයුරින් පෝෂණය කළ) සිරුර ද දිවයි. එහෙත් සත්පුරුෂයන් විසින් දෙසන ලද ධර්මය නම් කිසිකලක නො දිවයි.

அரசனுடைய அலங்காரம் செய்யப்பட்டதேரும் அழிந்துவிடுகிறது. அதுபோல உடம்பும் நரை திரை மூப்புக்களையுடையது. ஆனால், நல்ல தர்மம் ஒருபோதும் அழிகிறதில்லை. இங்ஙனம் நல்லவர், நல்லவர்களுக்கு இதனைப் போதிக்கிறார்கள்.

Even brilliantly decked royal chariots decay. So does this body. But the virtues of good people never decay. This fact, indeed, is revealed by virtuous men.

7. අප්පස්සනායං පුරිසො - බලිවද්දෙව ජීරති (152)
මංසාති තස්ස වධිතිති - පඤ්ඤා තස්ස න වධිතිති.

அப்பஸ்ஸுதாயங் புரினோ — பலிவத்தோ'வ ஜீரதி
மங்ஸானி தஸ்ஸ வட்டந்தி — பஞ்ஞா தஸ்ஸ ந வட்டதி

Appassutāyaṃ puriso – balivaddo' va jīrati
Mansāni tassa vaddhanti – paññā tassa na vaddhati

අප්‍රේල් 2019 (සාප්තයක් පුරුණු කොළ, මද කරුණක් දත්) පුද්ගලයා වැඩෙන්නේ නිකම් ගොතකු වෙති. ඔහුගේ මස් නම් ලියායයි. එහෙත් නුවණ නො වැඩේ.

கல்வி அறிவு இல்லாத ஆள் எருதைப் போன்று முதிர்வடைவான். அவனுடைய சதை வளர்கிறது ; ஆனால், அவன் அறிவு வளரவில்லை.

The man of little learning grows old like an ox. His muscles grow fleshy, but not his wisdom.

8. අනෙකු රාහි සංසාරං - සන්ධාවිසං අනිඛිබ්බං (153)
ගහකාරකං ගවෙසන්තො - දුක්ඛා රාහි පුත්තපුත්තං

அநேகஜாதி ஸங்ஸாரங் — ஸந்தாவிஸ்ஸங் அநிப்பிஸங்
கஹகாரகங் கவேஸந்தோ — துக்கா ஜாதி புனப்புனங்

**Anekajāti saṃsāraṃ – sandhāvissaṃ anibbisaṃ
Gahakāraṃ gavesanto – dukkhā jāti punappunam**

නැවැත් නැවැත් ඉපදීම දුකකි. ඒ නිසා මේ ආත්ම භාවය තමානි ගෙය සාදන විටුවා සොයමින් ඔහු සොයාගත නොහැකි වී ගෙවත් ඒ පිළිබඳ නුවණ තො ලබා සසර නොයෙක් ජාතිවල ඔබ මොබ ඇවිද්දෙමි.

இந்த வீட்டை (உடம்பை)க் கட்டுகிற கொல்லனைத் தேடித் தேடி வீணாக அனேக பிறப்புக்களில் அலைந்தேன். சம்சாரம் (பிறப்பு, இறப்பு) எப்போதும் துன்பமுடையது.

Through many a birth have I wandered in Saṃsāra seeking for the house-builder, but faild to trace him. Woeful is it to be born again and again.

9. ගහකාරක දිට්‍ඨෝසී - පුන ගෙහං න කාහසී
සබ්බා තෙ ඵාසුකා හග්ගා - ගහකුටං විසංඛිතං.
විසංඛාරගතං චිත්තං - තණ්හාතං බසමජ්ඣග්ගා.

கறுகாரக ! திட்டோ'ஸி — புன கேஹங் ந காஹஸி
ஸப்பா தே பாஸுகா பக்கா — கஹகூடங் விஸங்கிதங்
விஸங்காரகதங் சித்தங் — தண்ஹாநங் கயமஜ்ஜகா

**Gahakāraka dittho' si – puna gehaṃ na kāhasi
Sabbā te phāsukā bhaggā – gahakūṭaṃ viśaṅkhitam
Viśaṅkhāragataṃ cittaṃ – tanhānaṃ khayamajjhagā**

වඩුව, මෙම මා විසින් දකන ලද්දෙහි, ඒ නිසා මෙම නැවැත්මේ නොසැලකිය හැකි ය. මෙමගේ ගෙයි සියලු පරාල බිඳ දමන ලදී; එහි කැණීමෙහිලි ද සුනු විසුනු කරන ලදී. මාගේ සිත් නිවනට පිරිසිදේ ය. තණතට ද කෙළවර කෙළෙමි.

ஓ ! வீட்டுக்கொல்லனே ! நீ கண்டுபிடிக்கப்பட்டாய். மறுபடியும் நீ வீட்டைக் கட்டமாட்டாய், உன் கைமரம் எல்லாம் முறிந்துவிட்டன. முகட்டுமரம் சிதைந்துவிட்டது. சித்தம் அடங்கிவிட்டது. ஆசைகள் ஒழிந்துபோயின.

O, house builder I have spotted you. You shall not build the house again. All your rafters have been destroyed; broken is the ridge-pole. Liberated is my mind. There is no more craving in me.

10. අවර්ත්වා චුත්ථවරියං — අලද්ධා යොබ්බනෙ ධනං (155)
ඒණ්ණකොංවා ධායන්ති — ඩිණ්ඨවරෙව පල්ලලෙ.

අසரிත්වා භ්‍රහ්මසරියං — අලද්ධා යොබ්බනෙ ධනං
චිණ්ණකොඤ්ඤා'ව ඤායන්ති — ඩිණ්ඨවරෙව පල්ලලෙ

**Acaritvā brahmacariyaṃ — aladdha yobbane dhanam
Jinnakoñcā va jhāyanti — khīṇamacche'va pallale**

ඇතුළු ගිහි පැවිද්දේ තරුණ කාලයෙහි ලැබ ගත හැකි ධනයත් තැනහොත් විෂය රසයත් නො ලැබ, චුත්ථවරියාවත් නො රැක, නාකි වූ පසු මාරුවත් තැති දිය හිදුණු විලක මඩ පිට හිඳ තැවෙන නාකි කොස්, ලිහිණියන් මෙන් (අකාලයේ) තැවෙත්.

இளமையிலேயே தூய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு ஒருகாலத்தையும் செல்வத்தைத் தேடிக் கொள்ளாதவரும் (தமது முதுமையில்), மீளில்லாத குளத்தில் இரை தேடிக் காத்திருக்கும் கிழக்கொக்கைப் போலச் சோர்ந்து அழிவர்.

They who have not observed proper discipline and gained wealth in their youth languish in their old age, like old herons in a lake without fish.

11. අවර්ත්වා චුත්ථවරියං — අලද්ධා යොබ්බනෙ ධනං (156)
සෙන්ති වාපාතිබ්ණොව — පුරාණානි අනුත්ථනං

අ සරිත්වා භ්‍රහ්මසරියං — අලද්ධා යොබ්බනෙ ධනං
සෙන්ති ජාපාතිකිණා'ව — පුරාණානි අනුත්ථනං

**Acaritvā brahmacariyaṃ — aladdha yobbane dhanam
Senti cāpatikhīṇā' va — purāṇāni anuttthunam**

ඇතුළු ගිහි පැවිද්දේ තරුණ කාලයෙහි ලැබ ගත හැකි ධනයත් තැනහොත් විෂය රසයත් නො ලැබ, බමසරත් නො හැසිර නාකි වූ පසු, කලින් කරපු යම් යම් දේ සිහි කරමින් දුක්තෙන් මිඳි ගොස් වැටුණු ඊතල මෙන් ගෙතයෙන් හෙවත්.

இளமையிலேயே தூய வாழ்க்கை கொள்ளாதவரும், செல்வப்பொருளைத் தேடிக் கொள்ளாதவரும், தமது முதுமையில், சிதைந்து போன வில்லைப்போன்று, கடந்துபோன காலத்தை எண்ணி எண்ணிக் கிடப்பார்கள்.

They who have not observed proper discipline and gained wealth in their youth, repent pondering over their past, like fallen arrows on the ground.

ජරා වග්ගො තිට්ඨිතො

ජරා වග්ගො තිථි

ஜரா வக்கோ ஏகாதஸமோ

பதினொன்றாவது ஜராவர்க்கம்

JARĀ VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Old Age

අත්ත වග්ගො ඥාදසමො

12. ආත්ම වර්ගය

அத்த வக்கோ

அத்த வர்க்கம்

ATTA VAGGA

THE SELF

1. අත්තානං වෙ පියං ජඤ්ඤ - රත්තෙය්‍යා නං සුරත්තනං (157)
 තිණ්ණමඤ්ඤතරං යාමං - පට්ඨග්ගෙය්‍ය පණ්ඩිතො.

அத்தான்ங் சே பியங் ஐஞ்ஞா — ரக்கெய்ய நங் ஸுரக்கிதங்
திண்ணமஞ்ஞதரங் யாமங் — படிஜக்கெய்ய பண்டிதோ

**Attānaṃ ce piyaṃ jaññā – rakkheyya naṃ surakkhitam
Tinnamaññataram yāmaṃ – patijaggeyya pandito**

තමාට තමා ප්‍රිය නම් තමා හෙවත් ආත්මය මනා ව රැක ගත යුතු ය. පණ්ඩිතයා බාල විය, මුදුම් විය, මහඳු විය යන තුන් අවස්ථාවෙන් එක් අවස්ථාවක දී වත් කුසලින් තමා පෝෂණය කර ගත යුතු ය.

தம்மை நேசிக்கிறவர் தம்மைத்தாமே காத்துக் கொள்ளக்கடவர். அறிவாளி, மூன்று யாமத்திலும் தம்மைத்தாமே காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

If one holds oneself dear, let him watch himself carefully. Let the wise man keep vigil during everyone of the three watches of the night.

2. අත්තානමෙව පස්මං - පතිරූපෙ නිවෙසයෙ
අථඤ්ඤමනුසාසෙය්‍යා - න කිලිස්සෙය්‍යා පණ්ඩිතො.

(158)

அத்தானமேவ படமங் — பதிருபே ந்வேஸயே
அதஞ்ஞமநுஸாஸெய்ய — ந கிலிஸ்ஸெய்ய பண்டிதோ

Attānameva paṭhamam – patirūpe nivesaye
Ath'aññaṃ anusāseyya – na kisseyya paṇḍito

කම ම පළමු කොට සුදුසු ගුණයෙහි පිහිටා ඊළඟට අනුනිව ඒ ගැන අනුශාසනා කළ යුතු ය. ඒ සේ කරන පණ්ඩිතයා නො කෙලෙසෙයි.

ஒருவர் முதலில் தமமை நல்வழியில் நிறுத்திக்கொள்ளவேண்டும். பிறகுதான் மற்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கவேண்டும். இத்தகைய ஆள் சிலேசம் அடையமாட்டார்.

Let one establish oneself on the correct Path first and then only should he admonish others.
Let not the wise man pollute himself.

3. අත්තානං වෙ තථා කසිරා - යථඤ්ඤමනුසාසති
සුදත්තො චත දම්මෙථ - අත්තා හි කීර දුද්දමො.

(159)

அத்தாநங் சே ததா கயிரா — யதஞ்ஞ மநுஸாஸதி
ஸுதந்தோ வத தம்மேத — அத்தா ஹி கிர துத்தமோ

**Attānaṃ ce tathā kayirā – yathaññamanusāsati
Sudanto vata dammetha – attā hi kira duddamo**

යම් පිළිවෙලකට කටයුතු කිරීම සඳහා අනුකූල අනුශාසනා කරයි ද, ඒ පිළිවෙලින් ම තමන් ක්‍රියා කළ යුතු ය. (පළමු කොට) තමා දමනය වී අනුකූල දමනය කළ යුතු ය. ලෝකයේ ඉතා අමාරු කටයුත්තක් ව පවත්නේ තමා විසින් තමා දමනය කර ගැනීම ය.

மற்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கின்ற காரியத்தை, உபதேசிப்பவர் தாமே செய்கையில் செய்து காட்டக்கடவர் ; முதலில் தம்மை ஒழுக்கத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு பிறகு மற்றவரை நிறுத்தட்டும். ஏனென்றால், தன்னை அடக்கி நடப்பது கடினமானது.

If one acts in a particular way, then only should he advise others to do the same. One should restrain others only after restraining oneself. The difficult task is to control oneself.

4. අත්තා හි අත්තணោ நாபோ — னோ ி நாபோ பரோ சியா ? (160)
 අත්තනාච සුදන්තෙන — නාථං ලභති දුල්ලභං.

அத்தா ஹி அத்தனோ நாதோ — கோ ஹி நாதோ பரோ ஸியா ?
 அத்தனா'வ ஸுதந்தேன — நாதங் லபதி துல்லபங்

Attā hi attano nātho – ko hi nātho paro siyā
Attāna' va sudantena – nātham labhati dullabham

தமரென பிதிவ தமரென ம ட. வென கவரென தமரென பிதிவ வே ட ? தமரென வ டுலுங்கு கல்கி டுரலு வ பிதிவக்
 டுலுங்கு.

நீயே உனக்குத் தலைவன். உன்னையன்றி வேறு யார்தான் உனக்குத் தலைவராகக் கூடும் ? ஒருவர்
 தம்மைத் தாமே அடக்கி ஒழுக்கக்கற்றுக் கொண்டால் அவர் பெறுதற்கரிய தலைவனைப் பெற்றவராவார்.

One is one's own master, who else can be one's master? When one's self is well restrained,
 that itself becomes one's greatest protector.

5. අත්තනාච කතං පාපං — අත්තරං අත්තසම්භවං (161)
 අභිමත්ථිති දුම්මෙධං — වජිරං වස්මමයං මණිං.

அத்தனா'வ கதங் பாபங் — அத்தஜங் அத்தஸம்பவங்
 அபிமந்ததி தும்மேதங் — வஜிரங் வஸ்மமயங் மணிங்

Attana' va katam pāpam – attajam attasambhavam
Abhimanthathi dummedham – vajiram v'asmamayam manim

(ஹலேன ம ஈகி வு) டீமலன்கிட ஹலேன ஈகி வு அன் டீகீன்க் ஹலே (கபந்நாகி) லேன தமரென பிதிவ் கரந டுட. தமரென
 வுட ம டபந், தமரென ம ஈகி வு பாரட அனுபக வு தமரென டீடிலி.

பாவம் உன்னிடத்திலே தோன்றி உன்னாலேயே செய்யப்படுகிறது. அறுக்க முடியாத மணிகளை
 வைரமணி அறுப்பது போல, மூடர்களைப் பாவம் அறுக்கிறது.

The evil done by oneself, born of oneself and bred in oneself will grind the witless man as a
 diamond, born of a hard rock grinds other precious stones.

**Yassa accantadussilyam – māluvā sālam iv' otatam
Karoti so tatha' ttānam – yathā nam icchati diso**

சால மரத்தின் மீது மாலுவக்கொடி படர்வது போல, ஒருவருடைய தீய ஒழுக்கமானது அவர் மீது படர்நிதது. அவர் தன்னுடைய பணகவர் தனக்குச் செய்ய நினைக்கும் தீமைகளைத் தானே செய்துகொள்ளுகிறார்.

The wickedness in a person would strangle him just as a maluwa creeper would strangle the sal tree which it entwines. He would bring harm upon himself such as an enemy would wish for him.

7. සුකරානි අසාදුනි - අත්තනො අහිනානි ව
යං වෙ හිතං ව සාදාං ව - තං වෙ පරමදික්කරං. (163)

ஸுகரானி அஸாதூனி — அத்தனோ அஹிதாநி ச
யங் வே ஹிதங் ச ஸாதங் ச — தங் வே பரமதுக்கரங்

**Sukarāṇi asādhūṇi – attano ahitāṇi ca
Yam ve hitaṇ ca sādhuṇ ca – tam ve paramadukkaram**

තමාට අහිත වූ අයහපත් දේ ලෙහෙසියෙන් කර ගත හැකි ය. යම් දෙයක් තමාට හිත හෝ, යහපත් හෝ වේ තම එය කීරීම ඒකාන්තයෙන් ඉතා අමාරු ය.

ஆக்கத்தைத் தராததும் தீமையைப் பயப்பனவும் ஆகிய செயல்களைச் செய்வது எளிது. நன்மையைத் தருகிற நல்ல காரியங்களைச் செய்வது மிக்க அரிது.

Easy it is to do things which are bad and harmful to oneself. That which is beneficial and good to oneself, is, indeed, hard to perform.

8. யோ ஸாஸனங் அரஹதங் — அரியானங் தம்மஜீவினங்
படுக்கோஸதி தும்மேதோ — திட்டிங் நிஸ்ஸாய பாபிகங்
பலாணி கட்டகஸ்ஸேவ — அத்தகஞ்ஞாய பல்லதி. (164)

யோ ஸாஸனங் அரஹதங் — அரியானங் தம்மஜீவினங்
படுக்கோஸதி தும்மேதோ — திட்டிங் நிஸ்ஸாய பாபிகங்
பலாணி கட்டகஸ்ஸேவ — அத்தகஞ்ஞாய பல்லதி

Yo sāsanaṃ arahatam – ariyaṇaṃ dhammajīviṇaṃ
Paṭikkosati dummedho – diṭṭhim nissāya pāpikaṃ
Phalāni kaṭṭhakass’ eva – attaghaṇṇāya phallati

யிதீ அஹுபேசனம் தமாதே பாத - பூரீ - அருவம் திவா பாரீகா தீபி பூவதூ அருகி ரதன் பூ ஈர்மயனம் பரீதவி
கரமி ௫ பம் ஹன் மதே பூ அரும மென் மஹனே ம பிணாம பிசீச பவதி.

மூடனானவன் மூடக்கொள்கையுடையவனாகவே இருப்பதனாலே, மேலோரால் காட்டப்படுகிற நல்ல
நீதியான போதனைகளை வெறுத்து ஒதுக்கி, மூங்கில் செடியானது தனது பூவினாலே தன்னை அழித்துக்
கொள்வதுபோல், தன்னைத்தானே அழித்துக்கொள்கிறான்.

If a foolish man, because of his false views would scorn the teaching of virtuous and noble
Arahants who live according to the dhamma, it would result in his own destruction like the
kashta tree bearing fruit.

9. அத்தனா'வ கதங் பாபங் — அத்தனா ஸங்கிலிஸஸதி
அத்தனா அகதங் பாபங் — அத்தனா'வ விஸுஜ்ஜதி
ஸுத்தி அஸுத்தி பச்சத்தங் — நாஞ்ஞோ அஞ்ஞங் விஸோதயே. (165)

அத்தனா'வ கதங் பாபங் — அத்தனா ஸங்கிலிஸஸதி
அத்தனா அகதங் பாபங் — அத்தனா'வ விஸுஜ்ஜதி
ஸுத்தி அஸுத்தி பச்சத்தங் — நாஞ்ஞோ அஞ்ஞங் விஸோதயே

Attanā' va kataṃ pāpaṃ – attanā saṅkilissati
Attanā akataṃ pāpaṃ – attanā' va visujjhati
Suddhi asuddhi paccattaṃ – n'aññā aññaṃ visodhaye

யமக பவி கலோன் பமின் தைமே ம கைலேசனெனே ய. யமக பவி தோகோலோன் பமின் தைமே ம பிர்மிடி
பன்னே ய. பிர்மிடி ப ஹ அபிர்மிடி ப பவகின்னே தம தமா கைரேதி ம ய. பகைன அகிகக பிர்மிடி
தோகரன்னே ய.

உன்னாலேயே பாபம் செய்யப்படுகிறது ; உன்னையே அது அசுத்தப்படுத்துகிறது. பாவம்
செய்யாமலிருப்பவர் தன்னைத்தானே சுத்தம் செய்துகொள்கிறார். பாபமும் புண்ணியமும் உன்னாலேயே
செய்யப்படுகின்றன. ஒருவர் இன்னொருவரைச் சுத்தம் செய்யமுடியாது.

Evil done by oneself will defile one. Evil not done by oneself will purify one. Purity and
impurity depend on oneself. No one can purify another.

10. **අත්තදත්ථං පරත්තෙන - බහුනාපි ත හාපයෙ**
අත්ථදත්තමහිඤ්ඤා - සදත්ථපසුතො සියා.

அத்ததத்தம் பரத்தேன — பஹுனாபி ந ஹாபயே
 அத்ததத்தமபிஞ்ஞாய — ஸதத்தபஸுதோ ஸியா

Attadattham paratthena - bahunā pi na hāpaye
Attadattham abhiññāya - sadatthapasuto siyā

ஹெனே டேசினே அனுத் ததனா கரன வுடி திவா நலானே வுடி நோ பிர்ஸெலா னன ஸுது ய. நலா னே வுடி மீ மீ
 டுடி பிஷேசேனே டுன னேன பர வுடெயி திரன பீட ஸுதுய.

பிறர் கடமை எத்துணைப் பெரிதாயிருந்தாலும், தன் கடமையைக் கைவிடக் கூடாது. தன் கடமையை
 நன்கு அறிந்தபின் அதே நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபடவேண்டும்.

One should not neglect one's own welfare by involving exceedingly in others' affairs.
 Discerning one's own welfare let one be intent on one's own goal.

අත්ත වග්ගෙ තිට්ඨතො

අත්ම වර්ග තිමි

அத்த - வக்கோ த்வாதஸமோ

பன்னிரண்டாவது அத்தவர்க்கம்

JARĀ VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Old Age

லோக வர்ஜனோ நேரகமோ

13. லோக வர்ஜன

லோக வர்க்கோ

லோக வர்க்கம்

LOKA VAGGA

THE WORLD

1. கிறம் வர்ஜனோ ந ஸேவெய்ய — பமாதேன ந ஸம்வஸே
மீச்சாதித்திம் ந ஸேவெய்ய — ந சியா லோகவத்தனோ. (167)

ஹீனங் தம்மங் ந ஸேவெய்ய — பமாதேன ந ஸம்வஸே
மிச்சா திட்டிங் ந ஸேவெய்ய — ந சியா லோகவத்தனோ

Hīnaṃ dhammaṃ na seveyya – pamādena na samvase
Micchāditthim na seveyya – na siyā lokavāddhano

கிற வு பக்கமீ கூப நோ ஸேவீய ஸுது ஓ. பமாவேன் நோ பீசீய ஸுது ஓ. மீசாதித்திவ நோ ஸேவீய ஸுது ஓ. ஸமர்
வத்தனது - தீன் கர்ந்தனது - நோ பீய ஸுது ஓ.

இழிவான காரியத்தைச் செய்யாதே. அசட்டையாயிராதே, தவறான கொள்கையைக் கொள்ளாதே. உலக
வளர்ச்சியை (மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதை) வளர்த்துக் கொள்ளாதே.

Do not resort to mean work. Do not be heedless. Do not harbour false views. Do not lengthen
samsaric life.

2. ஸுத்திபெய் தபபமபேயை — டத்திம் ஸுபரீதம் வரே
 டத்திபாரீ ஸுதம் ஸேதி — ததத்திம் ஸோகே பரத்தி வ

(168)

உத்திட்டே நப்பமஜ்ஜெய்ய — தம்மங் ஸுசரிதங் சரே
 தம்மசாரீ ஸாகங் ஸேதி — அஸ்மிங் ஸோகே பரம்ஹி ச

Uttitthe nappamajjeyya – dhammaṃ sucaritaṃ care
Dhammacāri sukhaṃ seti – asmim loke paramhi ca

நிற ம நுகி சிபிச ஸுது ச. பமா நோ பிச ஸுது ச. ஸுபரீதனெதி ஸேபிச ஸுது ச. டர்தனெதி நுகிரென்ன
 மெ ஸோவ பரஸோவ டேனதி ம ஸுதி டே விடே.

எழுந்திரு, விழிப்பாக இரு, தர்மத்தை முழுவதும் கைக்கொண்டு ஒழுகு, தர்மப்படி நடக்கிறவன்
 அவ்வுலகத்திலும் இவ்வுலகத்திலும் சுகம் அடைவான்.

Be alert; do not idle. Follow the law of virtue. He who is virtuous lives happily both in this
 world and in the next.

3. டத்திம் வரே ஸுபரீதம் — த தம் டுபிபரீதம் வரே
 டத்திபாரீ ஸுதம் ஸேதி — ததத்திம் ஸோகே பரத்தி வ

(169)

தம்மங் சரே ஸுசரிதங் — ந தங் துச்சரிதங் சரே
 தம்மசாரீ ஸாகங் ஸேதி — அஸ்மிங் ஸோகே பரம்ஹிச

Dhammaṃ care sucaritaṃ – na taṃ duccaritaṃ care
Dhammacāri sukhaṃ seti – asmim loke paramhi ca

ஸுபரீதனெதி நுகிரிச ஸுது ச. டுபிபரீதனெதி நோ நுகிரிச ஸுது ச. டர்தனெதி நுகிரென்ன மெ ஸோவ பரஸோவ
 டேனதி ம ஸுதி டே விடே.

அறத்தின் வழியை நன்கு கடைப்பிடி ; தீய வழியில் செல்லாதே. தர்ம வழியில் ஒழுகுபவன் இவ்வுலகத்திலும்
 அவ்வுலகத்திலும் சுகம் அடைவான்

Follow the law of virtue; do not commit sin. He who is virtuous lives happily both in this
 world and in the next.

4. යථා බුබ්බලකං පස්සෙ - යථා පස්සෙ මර්ථිකං (170)
ඵලං ලොකං අවෙක්ඛන්තං - මව්චුරාඨා න පස්සති

யதா புப்புலுகங் பஸ்ஸே — யதா பஸ்ஸே மீசிகங்
ஏவங் லோகங் அவெக்கந்தங் — மச்சராஜா ந பஸ்ஸதி

**Yathā bubbulakam passe – yathā passe marīcikam
Evam lokam avekkhantam – maccurājā na passati**

ලෝකය දිය බුබුළක් සේත්, මිරිසුවක් සේත්, නුවණින් දක්නා තැනැත්තා මරුවාට නො පෙනේ; නෙවත් මරුවා එබඳු තැනැත්තා නො දකී.

இவ்வுலக வாழ்க்கையை, நீரில் குமிழி போன்றும், கானல் நீரைப் போன்றும் காண்டதெவர் யாரோ அவரை, யமராஜன் காணமாட்டான்.

Mara-the king of Death-does not see him who looks upon the world as a bubble, as a mirage.

5. එළු පස්සටිම. ලෝකං - විත්තං රාජරජුපම. (171)
යත්ථ බාලා විසිදන්ති - තත්ථ සධ්දො විජානනං.

ஏத பஸ்ஸதிமங் லோகங் — சித்தங் ராஜரதூபமங்
யத்த பாலா விஸீதந்தி — நத்தி ஸங்கோ விஜானாதங்

**Etha passath' imam lokam – cittam rājarathūpamam
Yattha bālā visīdanti – natthi saṅgo vijānatam**

මෙහි එච් ! විසිතුරු රාජ-මංගල-රථයක් බඳු වූ මේ ලෝකය (ආත්මභාවය) බලවී ! මෝඩයෝ යම් ලෝකයක ඇලී ගැලී වෙසෙද්ද, තතු දැක්වුනට එහි ඇලෙන්නට දෙයක් තැන.

வாருங்கள். அரசருடைய அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரைப் போன்று இருக்கிற இந்த உலகத்தைப் (உடம்பை) பாருங்கள். மூடர்கள் இதில் பற்றுக்கொண்டு அமிழ்ந்து விடுகிறார்கள். ஆனால், அறிஞர்கள் இதில் பற்றுக்கொள்வதில்லை.

Come, look at this world which is like a decked royal chariot! fools cling to it, but the wise are quite detached.

6. யோ வ பூவிவோ பமச்சீர்த்வா — பவிசா யோ தபபமச்சீரதி
யோ ஓமம் லோகம் பயாஸேதி — ஈவிதா மூர்ணாவ வந்தீம

(172)

யோ ச புப்பே பமஜ்ஜித்வா — பச்சா ஸோ நப்பமஜ்ஜதி
ஸோ இமங் ஸோகங் பயாஸேதி — அப்பா முத்தோ'வ சந்திமா

Yo ca pubbe pamajjitvā – pacchā so nappamajjati
So imaṃ lokam pabbhāseti – abbhā mutto' va candimā

யமென மூல டீ பவா பூவிவ பம பவா பவி ச, ஐய வலாகுடின் திகுன பூ ஈடன மென (நாந்தமாவ வதூதி) மீ
லேகய லெவ்வீவி.

முன்பு அசட்டையாக இருந்து, பிறகு விழிப்படைந்து முயற்சியோடிருப்பவன், மேகத்தில் மறையுண்டிருந்த
வெண்ணிலா, அதை விட்டு வெளிப்பட்டதைப் போன்று, இந்த உலகுக்கு ஒளி கொடுப்பான்.

He who becomes heedful after being heedless for sometime, illuminates the world like the
moon freed from a dark cloud.

7. யஸஸ பாபங் கதங் கம்மங் — குஸலேன பிதியதி
யோ ஓமம் லோகம் பயாஸேதி — ஈவிதா மூர்ணாவ வந்தீம

(173)

யஸ்ஸ பாபங் கதங் கம்மங் — குஸலேன பிதியதி
ஸோ இமங் ஸோகங் பயாஸேதி — அப்பா முத்தோ'வ சந்திமா

Yassa pāpam katham kammam – kusaleṇa pithiyati
So imaṃ lokam pabbhāseti – abbhā mutto' va candimā

யமென பிதிய கரந லூ பவ ஐயுயே ம குடலின் பூசே ச ஐய வலாகுடின் திகுன பூ ஈடன மென (நாந்தமாவ வதூதி) மீ
லேகய லெவ்வீவி.

திய செயல்களை நல்ல செயல்களினாலே மறைத்துவிட்ட ஒருவன், மேகத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட
வெண்ணிலாவை இந்த உலகுக்கு ஒளி கொடுப்பான்.

When one covers one's evil deed with another good deed, one illuminates this world like the
moon freed from a dark cloud.

8. අත්ධකුතො අයං ලොකො - තනුකෙන්ථ විපස්සති (174)
සකුත්තො ජාලමුත්තොව - අප්පො සග්ගයා ගච්ඡති

අත්ථුතො අයං ලොකො — තනුකෙන්ථ විපස්සති
සකුත්තො ජාලමුත්තො'ව — අප්පො සග්ගයා ගච්ඡති

Andhabhūto ayam loko - tanuk'ettha vipassati
Sakunto jālamutto 'va - appo saggāya gacchati.

මේ ලෝකය අත්ධ ය. මෙහි වික දෙකෙන් පමණක් යමක් හරිකාර (පශ්චාත්ථිකත්වය අතිතාදි වශයෙන්) දකිත්. දැලේ මිදුණු කුරුල්ලකු මෙන් වික දෙකෙන් ම ස්වර්ගයට යත්.

இவ்வுலகம் இருள் அடைந்தது, இதன் உண்மை இயல்பைக் காண்கிறவர் மிகச் சிலர். வலையிலிருந்து தப்பிய பறவை போலச் சிலரே சுவர்க்கம் செல்வார்.

The world is engrossed in darkness, only a few see things clearly. Like birds escaping from a net, only a few would go to a blissful state (after death).

9. හංසාදිච්චපථෙ යන්ති - ආකාසෙ යන්ති ඉද්ධියා (175)
නියන්ති ධිරා ලොකමිතා - ජෙත්වා මාරං සවාහිනි.

හංසාදිච්චපථෙ යන්ති — ආකාසෙ යන්ති ඉද්ධියා
නියන්ති ධිරා ලොකමිතා — ජෙත්වා මාරං සවාහිනි

Hamsādiccapathe yanti - ākase yanti iddhiyā
Nīyanti dhīrā lokamhā - jetvā māraṃ savāhinīṃ

හංසයෝ (කම්ප සාද්ධියෙන්) අහසෙහි යත්. සාද්ධිමත්හු (හාවනාමය) සාද්ධි බලයෙන් අහසෙහි යත්. පණ්ඩිතයෝ සේනාව සහිත මාරයා දිනා ලෝකයෙන් නිකුත් ව යත්.

அன்னப் பறவைகள் வானத்தில் பறக்கின்றன. யோக சித்தி அடைந்தவர் ஆகாயத்தில் பறக்கிறார்கள். தீயவனான மாரனை அவனுடைய படையோடு வென்ற தீரர்கள் உலகத்தைக் கடந்து நிர்வாண மோகடித்தை அடைகிறார்கள்.

Swans go on the path of the sun; those who have psychic powers go through the air. The wise, having conquered Mara and his train, leave this world.

10. එකං ධම්මං අතිතස්ස — මුසාවාදිස්ස ජන්තුනො
විතින්නපරලොකස්ස — තත්ථ පාපං අකාරියං (176)

ஏகம் தம்மம் அதிதஸ்ஸ — முஸாவாதிஸ்ஸ ஜந்துனோ
விதிண்ணபரலோகஸ்ஸ — நத்தி பாபம் அகாரியம்

**Ekam dhammam atitassa – musāvādisa jantuno
Vitinñaparalokassa natthi pāpaṃ akāriyaṃ.**

ඇත්ත කිම වැඩි එක ම ධර්මය ඉක්ම වූ තැන හොත් බොරු කියන්නා වූ පරලොව ගැන තැකීමක් තැන්නා වූ පුද්ගලයාට නො කළ හැකි පටන් තැන.

உண்மையைப் பேசுவதாகிய ஒரே தர்மத்தை உல்லங்கனம் செய்பவன், பொய் பேசுபவன், மறுமைப் பற்றி ஏளனம் செய்பவன் சகல தீவினையும் செய்வான்.

There is no crime that a liar, who has transgressed the single law (of truthfulness) and who is not concerned about a world beyond, cannot commit.

11. න වෙ කදරියා දෙවලොකං වජන්ති — බාලා හවෙ තප්පසංසන්ති දනං
ධිරො ව දනං අනුමොදමානො — තෙනෙව සො හොති සුඛි පරත්ථ (177)

ந வே கடரியா தேவலோகம் வஜந்தி — பாலா ஹவே நப்பஸங்ஸந்தி தானம்
திரோ ச தானம் அநுமோதமனோ — தேநேவ ஸோ ஹோதி ஸுகி பரத்த

**Na ve kadariyā devalokaṃ vajanti – bālā have nappasamsanti dānaṃ
Dhiro ca dānaṃ anumodamāno – ten'eva so hoti sukhi parattha**

තද මසුරෝ කිසි කලෙකත් දෙවි ලොව නොයත්. මෝඩයෝ කවරද වත් දන් දීම නො පයසත්. පණ්ඩිතයා දැනෙහි පිත ද අනුමෝදන් ව එයින් ම පරලොව සැප විඳින්නෙක් වේ.

கருமிகள் தேவலோகத்தை அடைகிறது இல்லை. மூடர்கள் தானதர்மத்தைப் புகழ்வதில்லை. ஆனால், தீரர்களான அறிவாளிகள் தானதர்மங்களைப் புகழ்ந்து செய்கிறபடியினாலே மறுமையில் சுகம் பெறுகிறார்கள்.

Never do misers go to heaven; never do fools praise generosity. The wise man approves of generosity and reaps his reward in the other world.

12. பதவ்யா பகரஜேன — ஸக்கஸ்ஸ கமனேனவா
ஸப்பலோகாதி பச்சேன — ஸோதாபத்திபலங் வரங்

(178)

பதவ்யா ஏகரஜ்ஜேன — ஸக்கஸ்ஸ கமனேனவா
ஸப்பலோகாதி பச்சேன — ஸோதாபத்திபலங் வரங்

**Pathavyā ekarajjena – saggassa gamanena vā
Sabbalokādhīpaccena – sotāpattiphalaṃ varaṃ**

இப் பௌடோவ் ம ரச பிவென், டேபிலோவ் டுமென், இப் ஸோவீ டிபிபகிவெ லூபிவென் வடா டோவான் ப்ளூயெகி
பிபிபிவ் ட்ருபி டி.

உலகத்தில் ஏக சக்கரவர்த்தியாய் இருப்பதைக் காட்டிலும், சுவர்க்கத்திற்குப் போவதைக் காட்டிலும்,
எல்லா உலகங்களையும் ஆள்வதைக் காட்டிலும் சோதாபத்தி நெறியால் வரும் பயன் மேலானது.

Superior indeed is the Fruit and Stream entry to sovereignty over the whole earth, heavenly
bliss and authority over all worlds.

லோக வர்ஜனா நிபிஹிதோ

லோக வர்ஜித நிஹி

லோக வர்க்கோ தேரஸமோ

பதின்மூன்றாவது லோகவர்க்கம்

LOKA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on The World

1. The first part of the book is devoted to a general introduction to the subject of the history of the Indian people.

2. The second part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

3. The third part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

4. The fourth part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

5. The fifth part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

6. The sixth part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

THE HISTORY OF THE INDIAN PEOPLE

7. The seventh part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

8. The eighth part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

THE HISTORY OF THE INDIAN PEOPLE

9. The ninth part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

10. The tenth part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

11. The eleventh part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

12. The twelfth part of the book is devoted to a detailed account of the various stages of the development of the Indian people.

வெட வறறே வெடவறே

14. வெட வறே

புத்த வக்கோ

புத்த வர்க்கம்

BUDDHA VAGGA

THE BUDDHA

1. ஸஃஸ பீணம் தாவபீஸதி - பீணமஃஸ தோ ஸாதி காவீ லோகே (179)
தம் வெடவறறறறறறறற - அபஃஸ கைத பஃதேத தைஃஸபி ?

யஸ்ஸ ஜிதத் தாவஜீயதி — ஜிதமஸ்ஸ தோ யாதி கோசி லோகே
தம்புத்தமனந்தகோசரத் — அபதத் கேன பதேன தநஸ்ஸத ?

Yassa jitaṃ n'āvajīyati – jitaṃssa no yāti koci loke
Taṃ buddhaṃ anantaḡocaraṃ – apadaṃ kena padena nessatha

ஸமேவே ப்ஃ துதவ திஃ பீண பரஃஸத் தோ தஃ துதி ஃ. ஸமேவ பீஃத் பரஃஸத் லஃ கைலேஃஸபீத் பஃத்
வத் துதவ தஃ லஃ தோ பஃ ஃ. தனத் தஃ ஃ துதவ தஃ துதி. கைலேஃ பஃ துதி பீ வெட ரஃ துதவ பஃஸதி
(=ஃஸதி, பீஸபீஸதி) தரஃ துதி தஃ துதி ஃ ?

வெவ்வதற்கு அரிய வெற்றி பெற்றோனை, வென்றவற்றை வேறு எவையும் இவ்வுலகில் பின்தொடரப்
பெற்றியோனை, எல்லையில் ஞானமுடையோனை, கிலேச பதங்கள் இல்லாதோனை, புத்தனை எவ்வாறு
மாரணிடம் இட்டுச் செல்வாய் தீயே ?

Whose conquest can never be turned into defeat, whose conquered passions never torment
him again, that Enlightened One, the Buddha of infinite vision – by which way can you lead
him to evil?

2. ஸத்த சாலிதி வீதந்திண — தண்ணா தந்தி குகிஞ்சி நேதவே
தம் பூத்தமனந்தகோசரங் — அபதங் கேன பதேன நெஸ்ஸத ? (180)

யஸ்ஸ ஜாலினீ விஸத்திகா — தண்ணா நத்தி குஹிஞ்சி நேதவே
தம்பூத்தமனந்தகோசரங் — அபதங் கேன பதேன நெஸ்ஸத ?

Yassa jālinī visattikā – taṇhā natthi kuhiñci netave
Taṃ buddhaṃ anantagocaraṃ – apadaṃ kena padena nessatha

ஸமீகிவ ரரமுணு வுலுட யேன சிபிந்தா பூத், ரரமுணுபூலவ ருபி சிபிந்தா பூத், தண்ணா துட்டு, தனந்த டே
ரரமுணு கைவ ருதி, கைலேட படு துகி ப் பூட்ட ருது காமன படுகித் (= டேகித், சிபிவேலகித்) மாரய கரு யேன
கிச குகி டு ?

எவ்வுலக வாழ்விலும் பிறப்பை உண்டு பண்ணுகின்ற ஆரம்மணங்களில் பின்னிப்பிணைந்துள்ள பற்று
இல்லாதோனை, எல்லையில் ஞானமுடையோனை, கிலேச பதங்கள் இல்லாதோனை, புத்தனை எவ்வாறு
மாரனிடம் இட்டுச் செல்வாய், நீயே ?

That Enlightened One, the Buddha of infinite vision who has no craving that binds him to longings and desires and who has freed himself from the net (of ignorance) – by which way can one lead him to evil?

3. யே க்ஹிநபஸுதா தீரா — நெக்கம்முபஸமே ரதா
தேவாபி தேஸங் பிஹயந்தி — ஸம்புத்தானங் ஸதீமதங் (181)

யே ஜானபஸுதா தீரா — நெக்கம்முபஸமே ரதா
தேவாபி தேஸங் பிஹயந்தி — ஸம்புத்தானங் ஸதீமதங்

Ye jhānapasutā dhīrā – nekkhammūpasame ratā
Devā pi tesam pihayanti – sambuddhānaṃ satīmataṃ

ஸமீ துபுணுகி கைதென ஸாதன ஸாபநாஸேதி ஸேட்டணுது டு, (கைலேட சம்பிடுவன) திபுதேதி ருட்டணுது, மனா
கிசிய ருதி ப் பூட்டவருதவ டேபிஸே டு குகிவ பித்.

விழிப்புடன் தியானத்தில் அமர்ந்து துறவு பூண்டு முழு ஞானம் பெற்றதீர்களைத் தேவரும்
விரும்புகிறார்கள்.

Even gods hold dear those, who being alert and wise, are keen on meditation, and delight in renunciation.

8. ந கஹாபண வஸ்ஸேன — தித்தி காமேஸு விஜ்ஜதி (186)
 ஈபபஸ்சாடி டுஹ காமா — ஓரி பிஹ்ஹய பண்பிதோ.

ந கஹாபண வஸ்ஸேன — தித்தி காமேஸு விஜ்ஜதி
 அப்பஸ்ஸாதா துகா காமா — இதி விந்நாய பண்பிதோ

Na kahāpaṇavassena – titti kāmesu vijjati
 Appassādā dukhā kāmā – iti vinñāya paṇḍito

கறவஜ்ஜ வுடவகிததன் திதிசாப (வடவகாம வ்லேககாம வன) ஈபபவன் திபகியன் ஈரி தோ வே. தே திய பண்பிதய காமய மடி ஈபபாடி (ஈப) ஈதனன் வவன். டுன் வஹுடி டேவன் வவன் துவகித டுததத துது வ.

பொன் காசகணைப் பொழிந்தாலும் காம ஆசையைத் திருப்திப்படுத்த முடியாது. காம இச்சை சிறுபோது இன்பமும் பிறகு துக்கத்தையும் கொடுக்கிறது என்பதை அறிந்த ஞானியானவன், (தொடரும்).

See gata No. 9 for the meaning.

9. அபி டிப்பேஸு காமேஸு — ரதிம் ஸோ நாதிகச்சதி (187)
 தணஹக்கய ரதோ ஹோதி — ஸம்மாஸம்புத்த ஸாவகோ.

அபி திப்பேஸு காமேஸு — ரதிங் ஸோ நாதிகச்சதி
 தணஹக்கய ரதோ ஹோதி — ஸம்மாஸம்புத்த ஸாவகோ

Api dibbesu kāmesu – ratim so n'ādhigacchati
 Taṇhakkhaya rato hoti – sammāsambuddhasāvako

(ஈபி பண்பிதய) டிபி காம வதிபவ்லி பவ தோ ஈலேடி. வதிவடி ஸுவகய (ஈபவன் வுடேதவ வஹுவ) தணஹ வுதி கிர்மி வஹத திவதெதி ஈலுணேன் வே.

சுவர்க்க இன்பங்களின் கூட களிப்படைய மாட்டான். மெய்யறிவு பெற்ற புத்தரின் சாவகன் அவர் அழிவதில் மகிழ்ச்சியடைவான்.

Greed of a person is not quenched even by a shower of gold coins. Sensual pleasure is short-lived and painful. Knowing this a wise man do not desire even celestial pleasure. A disciple of the Buddha is keen only about putting an end to craving.

10. ஐஹு வெ ஸரணு யந்தி — பப்பதானி வனாநி ச
 ஞராம ருக்க வெதவாநி — மஹஸஸா பயதஜ்ஜிதா. (188)

பஹுங் வே ஸரணங் யந்தி — பப்பதானி வனாநி ச
 ஞராம ருக்க சேத்யானி — மநுஸ்ஸா பயதஜ்ஜிதா

**Bahūṃ ve saraṇaṃ yanti – pabbatāni vanāni ca
 Āramarukkhacetyāni – manussā bhayatajjitā**

விடென் துநிதன் மீதிடது பரவன, கரு ஞராம, டய, வெதவா யன மீ டே ஹென் டெயின் ஸரணு ஹெவ யன்.

அச்சங் கொண்டவர், மலைகளையும், காடுகளையும், சோலைகளையும், சேதியங்ளளையும் தமக்குப்
 புகலிடமாகச் சரணம் அடைகிறார்கள்.

Driven by fear men seek refuge in mountains and forests, trees and shrines.

11. நேதங் கோ ஸரணங் கேமங் — நேதங் ஸரணமுத்தமங்
 நேதங் ஸரணமாகம்ம — ஸப்பதுக்கா பமுச்சதி. (189)

நேதங் கோ ஸரணங் கேமங் — நேதங் ஸரணமுத்தமங்
 நேதங் ஸரணமாகம்ம — ஸப்பதுக்கா பமுச்சதி

**N'etaṃ kho saraṇaṃ khemaṃ – n'etaṃ saraṇamuttamaṃ
 N'etaṃ saraṇaṃ āgama – sabbadukkhā pamuccati.**

மீ கிபிவன் ஹெவன் பம் ஸரணும (கேமம்) விட ரகித ஹெ வெ. டுதுமீ டு ஹெ வெ. மீ கிபி ஸரணுமகம் புகுமீ
 பிபுட டுகின் மீடெவன் டு ஹெ பிபிவன.

அத்தகைய புகலிடங்கள் பாதுகாப்பற்றவை. சிறந்தவையுமல்ல. அந்தப் புகலிடங்களை அடைவதால்
 மனிதன் துக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைமாட்டான்.

But no such refuge is free from fear; Nor are they the best refuge. Seeking refuge in them
 leads not to the cessation of suffering.

12. யோ வ் பூதம் வ் பதம் வ் — ஸங்கம் வ் ஸரணம் வணை
வந்தாரீ றரியஸச்சானி — ஸம்மப்பஞ்ஞாய பஸ்ஸதி

(190)

யோ ச புத்தங் ச தம்மங் ச — ஸங்கங் ச ஸரணங் கதோ
சத்தாரி அரியஸச்சானி — ஸம்மப்பஞ்ஞாய பஸ்ஸதி

Yo ca buddhañ ca dhammañ ca – sanghañ ca saraṇaṃ gato
Cattāri ariyasaccāni – sammappaññāya passati

யமெனப் பூதம், தமம வ் பதம் "வ் பதம் வ்" யி ஸரணம் யி ட, வதுராய ஸரணம் மனா னுபகிதம் ததி ட மனு ம
தகிதம் மெ.

எவர் புத்தரையும், தருமத்தையும், சங்கத்தையும் சரணமடைகிறார்களோ, அவர்கள் தம் மெய்யறிவில்
நான்கு மேலான வாய்மைகளை காண்பர்.

He who has taken refuge in the Buddha, the Dhamma and the Sangha and sees with right knowledge the Four Noble Truths, namely, Suffering, Cause of Suffering, Cessation of Suffering and the Noble Eightfold Path which is the Path leading to the Cessation of Suffering, has indeed gone for a secure refuge. One puts an end to all suffering by taking this refuge.

13. துக்கம் துக்கஸமுபபாதம் — துக்கஸம் ச அதிக்கமங்
அரியங் சட்டங்கிகங் மக்கங் — துக்கபஸமகாமினங்

(191)

துக்கங் துக்கஸமுபபாதங் — துக்கஸம் ச அதிக்கமங்
அரியங் சட்டங்கிகங் மக்கங் — துக்கபஸமகாமினங்

Dukkhaṃ dukkhasamuppādaṃ – dukkhassa ca atikkamaṃ
Ariyañcaṭṭhaṅgikaṃ maggaṃ – dukkhūpasamaḡāminam

துக்கம், துக்க ஈதம், துக்க துதி தீர்தம், துக்க துதி தீர்தே மன ப் துராய றதமாதிக மாரதம் யன வதுராய ஸரணம்
யமெனப் ததி ட மனு ம துக்க துதி தர ததி.

துக்கம், துக்கத் தோற்றம், துக்க நீக்கம், துக்கத்தைத் தணிக்கின்ற உயர் எண்வகை மார்க்கம் ஆகிய
இவை —

See gata No. 190 for meaning.

14. එතං கொ ஸரணம் கெமம் — එතං ஸரணமுத்தமம்
 එතං ஸரணமாகம்ம — සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති

(192)

ஏதங் கோ ஸரணங் கெமங் — ஏதங் ஸரணமுத்தமங்
 ஏதங் ஸரணமாகம்ம — ஸப்பதுக்காக பமுச்சதி

Etam kho saraṇaṃ khemaṃ – etam saraṇamuttamaṃ
Etam saraṇaṃ āgamaṃ – sabbadukkhā pamuccati

கிரியை யே கூடிகிய ஸுன்னே, ஸுவி கையே கூடிகிய ஸுன்னே ஸ் (நிவி ரன்னயே) ஸரண ம ய. ஸ் நிதியு
 ஸ்நிதியு ஸ் ஸரணயெ ஸ்நிண யெவெ ஸ் ஸிவி ரெயு ஸிவெ ஸ்நிண ஸ்நே.

உயர்ந்த புகலிடமாம். அவை பாதுகாப்பானவை அப்புகலிடங்களை அடைந்து சகல துக்கத்திலிருந்தும்
 விடுதலை பெறலாம்.

See gatha No. 190 for meaning.

15. දුල්ලහො පුරිසාජාඤ්ඤා – න සො සබ්බත්ථ ජායති
 යත්ථ සො ජායති ධිරො – තං කුලං සුඛමෙධති

(193)

துல்லபோ புரிஸாஜஞ்ஞோ — ந ஸோ ஸப்பத்த ஜாயதி
 யத்த ஸோ ஜாயதி திரோ — தங் குலங் ஸுகமேததி

Dullabho purisājaññō – na so sabbattha jāyati
Yattha so jāyati dhīro – taṃ kulam sukhamedhati

புரூக ஸ்ரேஷ்டியு ஸ்ரீஸ கெனெகி. கெனெம ஸ்ந ம் நுபடி. ஸ் ஸிரய யதி குலயக ரபடி நமி ஸ்ந குலய
 க்ரபயெ ஸ்நிணே.

ஆன்றோர்களைக் காண்பது அரிது. அவர்கள் எப்போதும் தோன்றுவது இல்லை. இந்தத் தீரர்கள் பிறந்த
 குலம் மேன்மையடைகிறது.

A person of great wisdom is seldom found. Such a man appears not everywhere. The family
 into which such a person is born, is very fortunate.

18. நே நாடிஸே பூரயனோ — நிவிவனே ஈகனோஸே (196)
 ந ஸக்கா பூர்ஹம் ஸங்காதம் — இமெத்தமிதி கேனசி

தே தாதிஸே பூஜயதோ — நிப்புதே அகதோ பயே
 நஸக்கா புஞ்ஞம் ஸங்காதம் — இமெத்தமிதி கேனசி

Te tādise pūjayato – nibbuta akutobhaye
Na sakkā puññam saṅkhātum – im’ ettam’iti kena ci

ராயு னேஸே ரிதி நிபு னத், கிசி லேசகிநுத் லெசத் துதி உ லெ ஸகிநுத் பூர கரந்தை லேசென பிந லே
 பமன் டுதி ஸகிநுத் லேசு கிசுநுத் கிசிபுதுத் தோதுகி ட.

கிலேசத் தீயை அணைத்துக் கொண்டவர்களையும் பயமற்றவரையும் வாழுகின்ற அத்தகையோரை
 வழிபடுவதால் உண்டாகும் புண்ணியத்தை எவராலும் கணக்கிடவியலாது.

He who pays homage to those homage worthy ones, the Buddha and His disciples, who have eliminated desire and overcome sorrow, and are free and fearless, accrues great merit which is inestimable.

வூர்டு வுநோ நிபிஹே

வூர்டு வுநி

புத்த வக்கோ சுத்தஸமோ

பதினான்காவது புத்தவர்க்கம்

BUDDHA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on The Buddha

සුඛ වග්ගො පණ්ණසරසමො

15. සුඛ වග්ග

ஸுக வக்கோ

சுக வார்க்கம்

SUKHA VAGGA

HAPPINESS

1. සුසුඛං වත ජීවාම - වෙරිනෙසු අවෙරිනො (197)
වෙරිනෙසු මනුස්සෙසු - විහරාම අවෙරිනො.

ஸஸுகங் வத ஜீவாம் — வேரினேஸு அவேரினோ
வேரினேஸு மனுஸ்ஸேஸு — விஹராம் அவேரினோ

Susukham vata jīvāma - verinesu averino
Verinesu manussesu - viharāma averino

වෙර සහිත ව ජීවත්වන මිනිසුන් අතුරෙහි අපි වෙර රහිත ව ජිකාන්තයෙන් ම සුවසේ ජීවත් වෙමු. අපි වෙර මිනිසුන් මැද අවෙර ව වෙසෙමු.

பகைவரிடையே நாம் பகையின்றியே சுகமாய் வாழ்வோம். துவேஷமுடையவர் மத்தியில் ஒரு துவேஷமுமின்றி வாழ்வோம்.

Let us live happily without hate among the hateful; among the hateful men let us live without hate.

2. ஐசுகம் வத ஜீவாம் — ஈதுரேஸு ஈனாதுரா
ஈதுரேஸு மனுஸ்ஸேஸு — விஹராம் ஈனாதுரா.

(198)

ஸுஸுகம் வத ஜீவாம் — ஈதுரேஸு ஈனாதுரா
ஈதுரேஸு மனுஸ்ஸேஸு — விஹராம் ஈனாதுரா

Susukham vata jīvāma – āturesu anāturā
Āturesu manussesu – viharāma anāturā

கேடேசுவரின் ஈதுர வ — லேடி வ பீவன் வத சீதிசுதன் ஈதுரேதி ஈபி கேடேசுவரின் ஈனாதுர வ - லேடி னைபி-
பீகான்வசென் ம ஓனா ஐவ டே பீவன் லேடி ஈபி ஈதுர வ சீதிசுதன் மீட ஈனாதுர வ லேடிசெடி.

ஈதுர மத்தியில் நோயின்றிச் சுகமாய் வாழ்வோம். நோய்வாய்ப்பட்ட மனிதர் மத்தியில் நாம் நோயின்றி
ஈனந்தமாய் வாழ்வோம்.

Let us live happily free from illness among those diseased. Among the diseased men, let us
live free from illness.

3. ஐசுகம் வத ஜீவாம் — உஸுகேஸு அனுஸுகா
உஸுகேஸு மனுஸ்ஸேஸு — விஹராம் அனுஸுகா.

(199)

ஸுஸுகம் வத ஜீவாம் — உஸுகேஸு அனுஸுகா
உஸுகேஸு மனுஸ்ஸேஸு — விஹராம் அனுஸுகா

Susukham vata jīvāma – ussukesu anussukā
Ussukesu manussesu – viharāma anussukā

கமீ கீர டேபீமேதி ரன்வாவன் வ சீதிசுதன் ஈதுரேதி ஈபி உ லேடி ரன்வாவன் கீரி வ பீகான்வசென் ம ஓனா
ஐவ டே பீவன் லேடி ஈபி ரன்வாவன் வ சீதிசுதன் மீட ஈதுரேதி வ லேடிசெடி.

கவலை உள்ளவர் மத்தியில் நாம் கவலையின்றி சுகமாய் வாழ்வோம். கவலையுள்ள மனிதர் மத்தியில்
கவலையற்றவராய் வாழ்வோம்.

Let us live happily without longing for sensual pleasure among those who seek sensual
pleasure; let us be free among such men.

4. සුසුබං වත ජ්වම - යෙසං නො නත්ථි කිංවතං. (200)
පීඨිතක්ඛා හථිස්සම - දෙවා ආහස්සරා යථා.

ஸுஸுகங் வத ஜீவாம — யேஸங் நோ நத்தி கிஞ்சனங்
பீதிபக்கா பவிஸ்ஸாம — தேவா ஆபஸ்ஸரா யதா

**Susukhaṃ vata jīvāma – yesaṃ no natthi kiñcanaṃ
Pītibhakkhā bhaviссāma – devā ābhassarā yathā**

යම් කෙනෙකුත් රාහාදී වූ කිසි ම පළිබෝධයක් තුරුද, එ බඳු වූ අපි ජිනාත්තයෙන් ම ඉතා සුව සේ ජීවත් වෙමු. අපි ආගස්සර බමු ලොවේ දෙවියන් ගෙවත් බ්‍රහ්මයන් සේ සමචන් සුවෙන් ඇති වන ප්‍රීතිය වළඳන්නෝ වන්නෙමු.

ஒன்றும் உடைமையில்லாத நாம் சுகமாக வாழ்வோம். ஒளிரும் மேனியோடு விளங்குகிற ஆபஸ்ஸா தேவர்களைப்போல இன்பத்தில் தங்கி வாழ்வோம்.

Not afflicted with passion happily do we live. Happy are we like the gods of the Radiant Realm.

5. ජයං වෙරං පසවති - දුක්ඛං සෙති පරාජිනෝ
උපසන්නෝ සුඛං සෙති - භික්ඛා ජයපරාජයං (201)

ஜயங் வேரங் பஸவதி — துக்கங் ஸேதி பராஜிதோ
உபஸந்தோ ஸுகங் ஸேதி — ஹித்வா ஜயபராஜயங்

Jayaṃ veraṃ pasavati – dukkhaṃ seti parājito
Upasanto sukhaṃ seti – hitvā jayaparājayam

දිනත්තා පරදිත්තා තුළ වෛරය ඇති කරයි. පරදිත්තා දුකයේ වෙයි. (රාහාදී කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුණු) උපහාන්තයා ජයත් පරාජයත් හැර සුවයේ වෙයි.

வெற்றிலீரன் பகைமையை வளர்க்கிறான். தோல்வியுற்றவன் நோவுடன் கிடக்கிறான். வெற்றியையும் தோல்வியையும் விரும்பாத சாந்தமுடையவன் உவகையோடு வாழ்கிறான்.

Victory breeds hatred in the conquered. The defeated live in sorrow. Giving up both victory and defeat, the appeased live in peace.

8. காரோஸபரமா ஸாஸ — ஸந்துட்ட பரமம் தனம்
விஸஸபரமா ஜகி — நிவிஸாநம் பரமம் ஸுகம்

(204)

ஆரோக்யபரமா ஸாஸா — ஸந்துட்ட பரமம் தனம்
விஸஸாஸபரமா ஜாதி — நிப்பாஸபரமம் ஸுகம்

Ārogyaparamā lābhā – santutṭhi paramaṃ dhanam
Vissāsaparamā jīti – nibbānaṃ paramaṃ sukham

கிடழ ஸாஸ திரோகி லபப ஸப ஸ. கிடழ ஸாஸ கதபப ஸப ஸ. துஸா விஸஸாஸப ஸப ஸ. (விஸஸாஸப வுதி
தூஸைத் துத) கிடழ கதபப பபா திபத ஸதூத கதபதேதி.

உடல் நலமே சிறந்த இலாபம், போதுமென்ற மனமே பெருஞ் செல்வம், விசுவாசமே மேலான சுற்றம்,
நிருவாணமே மேலான இன்பம்.

Health excels all gains. Contentment excels all wealth. Trustworthiness is the best of
relatives. Nibbana is the highest happiness.

9. பவிவேகரஸம் பித்வா — ரஸம் உபஸமஸஸ ச
நித்டரோ ஹோதி நிப்பாபோ — தம்மபிதிரஸம் பிபம்

(205)

பவிவேகரஸம் பித்வா — ரஸம் உபஸமஸஸ ச
நித்தரோ ஹோதி நிப்பாபோ — தம்மபிதிரஸம் பிபம்

Pavivekarasam pītvā – rasam upasamassa ca
Niddaro hoti nippāpo – dhammapītirasam pibam

(காஸபித்த) விவேக கதபதே ரஸதத், ஸதூ கதூதேத் துத் கதூதேத் துத் ஸதூ கதூதேத் துத், திபத் கதபதே
ரஸதத் துத துததத் திபா (=கதூத) துததத் கதூத பவி துததத் கதூதேத் கதூதேத்.

அமைதி, ஏகாந்தம் என்பவற்றை அருந்தி உண்மையின் சுவையில் நாட்டமுடையவன், எல்லாவிதமான
பாவங்களிலிருந்தும் இடர்களிலிருந்தும் விடுபட்டவன் ஆவான்.

By experiencing the pleasure of seclusion and appeasement and by partaking of the sweet
taste of the Dhamma, one becomes free from anguish and sin.

10. ஸாஹு டஸ்சன மரீயானம் — ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ
அதஸ்சனேன பாலானம் — நிச்சமேவ ஸுகீ ஸியா

(206)

ஸாஹு தஸ்ஸனமரியானம் — ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ
அதஸ்சனேன பாலானம் — நிச்சமேவ ஸுகீ ஸியா

Sādhū dassanamarīyaṇaṃ — sannivāso sadā sukhā
Adassanena bālānaṃ — niccameva sukhī siyā

(இஃபாடி) ஈர்சனன் டஸ்சன மரீயானம். இவன் ஸாந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ. ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ. ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ. ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ. ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ.

நல்லாரைக் காண்பது நன்று. அவரோடு வாழ்தல் என்றும் இன்பமுடையது. மூடரைக் காணாதிருப்பதும் என்றும் இன்பம் தருவதாகும்.

Blessed is the sight of noble ones; keeping company with them conduces to lasting happiness. Lasting happiness will also accrue to one by avoiding fools.

11. பாலஸங்கதசாரீ ஹி — தீஹமத்தான ஸோசதி
துக்கோ பாலேஹி ஸங்வாஸோ — அமித்தேனே'வ ஸப்பதா
தீரோ ச ஸுகஸங்வாஸோ — ஞாதீனம் வ ஸமாகமோ

(207)

பாலஸங்கதசாரீ ஹி — தீஹமத்தான ஸோசதி
துக்கோ பாலேஹி ஸங்வாஸோ — அமித்தேனே'வ ஸப்பதா
தீரோ ச ஸுகஸங்வாஸோ — ஞாதீனம் வ ஸமாகமோ

Bālasaṅgatacārī hi — dīghamaddhāna socati
Dukkho bālehi saṃvāso — amitten'eva sabbadā
Dhīro ca sukhasaṃvāso — ñātīnaṃ va samāgamo

ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ. ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ. ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ. ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ. ஸந்திவாஸோ ஸதா ஸுகோ.

ஏனென்றால், மூடர்களுடன் பழகுகிறவர் நெடுங்காலம் துன்பம் அடைகிறார். மூடர்களுடன் நட்பாக இருப்பவர், பகைவருடன் நட்புச் செய்தவர் போலத் துன்பம் அடைகிறார். அறிஞருடன் நட்புக்கொள்வது, உறவினருடன் பழகுவது போன்று இன்பகரமானது.

He who associates with fools will suffer for a long time. Keeping company with fools is ever sorrowful like keeping company with a foe. Keeping company with the wise is pleasurable like meeting with relatives.

12. தன்மாவை -

பிரஹ்ம பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம் - பிரஹ்மபஞ்சாங்கம்
 தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம் - தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம்

தன்மாவை - தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம்
 தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம் - தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம்
 பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம்

Tasmā hi-

Dhirañ ca paññañ ca bahussutañ ca - dhorayhasīlam vatavantamāriyam
 Tam tādisaṃ sappurisaṃ sumedham - bhajetha nakkhattapatham'va candimā

ஈ தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம் - தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம்
 தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம் - தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம்

ஆகையால், தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம் - தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம்
 தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம் - தன்மாவை பஞ்சாங்கம் பஞ்சாங்கம்

Therefore,

One should associate with a noble person who is intelligent, wise, learned, virtuous and dutiful, just as the moon follows the path of stars.

சுகவாக் கோ பண்ணாரஸமோ

சுகவாக் கோ

சுகவாக் கோ பண்ணாரஸமோ

பதினைந்தாவது சுகவாக் கோ

SUKHA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Happiness

பிய வர்ගො සොළසමො

16. பிய வர்ගය

பிய வக்கோ

பிரிய வர்க்கம்

PIYA VAGGA

AFFECTION

1. ஈயோதே யுஜ்ஜமத்தானம் — யோகஸ்மிம் வ ஈயோரயம்
அத்தம் ஹித்வா பியக்காஹி — பிஹேதத்தானுயோகினம்

(209)

அயோகே யுஜ்ஜமத்தானம் — யோகஸ்மிங் ச அயோஜயங்
அத்தங் ஹித்வா பியக்காஹி — பிஹேதத்தானுயோகினங்

Ayoge yuñjamattānaṃ — yogasmiñ ca ayojayaṃ
Atthaṃ hitvā piyaggāhi — pihet' attānuyoginaṃ

தம தோஷேய ஸ்தநேஹி ஸேதேன, ஸேய ஸ்தநேஹி தோ ஸேதேன, வ்ஹி ஈஹி துன் ஸித்தா பிர்ம துர் டம
பதகம ஸ்வ ம பிய கமே வ ஸ்தநா வ் ப்ரஹ்மய தமவ் வ்ஹித் தித் துர் ஸ்தநா வ் ப்ரஹ்மய தமவ்
லோஹ ஸே பிம தம வ்ஹித் (பி) ஸ்வ ப்ரஹ்ம தமவ்.

அயோக்யமானவற்றில் ஈடுபட்டு, யோக்யமானவற்றைத் துறந்து, தன் நலனைக் கைவிட்டு,
இன்பங்களில் ஈடுபடுபவன், உள்நாட்டமுள்ளவனைக் கண்டு பொறாமைப்படுவான்.

He who avoids doing things that suit him and pursues things that do not suit him abandons
the quest (for Perfection). When he sees others striving (for Perfection) he envies them.

4. பියனோ சாயதி னோனோ — பியனோ சாயதி னஃ (212)
பியனோ பிப்பமுத்தஸஸ — நத்தி னோனோ னுனோ னஃ

பியதோ ஜாயதி ஸோகோ — பியதோ ஜாயதி பயங்
பியதோ விப்பமுத்தஸஸ — நத்தி ஸோகோ குதோ பயங் :

Piyato jāyati soko – piyato jāyati bhayaṃ
Piyato vippamuttassa – natthi soko kuto bhayaṃ

பியதன் திசு னோக னஃ னதி. பியதன் திசு வி னஃ னதி. பியதனை வென் பூபுபு னோக னது. (பே நதி) விசு னோகித் ?

பிரியமானவன் காரணமாக சோகம் ஏற்படுகிறது. பிரியமானவன் காரணமாக பயம் உண்டாகிறது. பிரியமானவற்றை விட்டவனுக்குச் சோகமில்லை. பின்னர் பயமெங்கேயிருந்து வரும் ?

Endearment leads to sorrow; Endearment leads to fear. He who is free from endearment is free from sorrow. Whence fear?

5. பெமனோ சாயதி னோனோ — பெமனோ சாயதி னஃ (213)
பெமனோ பிப்பமுத்தஸஸ — நத்தி னோனோ னுனோ னஃ ?

பேமதோ ஜாயதி ஸோகோ — பேமதோ ஜாயதி பயங்
பேமதோ விப்பமுத்தஸஸ — நத்தி ஸோகோ குதோ பயங் ?

Pemato jāyati soko – pemato jāyati bhayaṃ
Pemato vippamuttassa – natthi soko kuto bhayaṃ

பேமத திசு னோக னஃ னதி. பேமத திசு வி னஃ னதி. பேமதனை வென் பூபுபு னோக னது. (பே நதி) விசு னோகித் ?

பிரேமையினால் சோகமுண்டாகிறது. பிரேமையினால் பயம் உண்டாகிறது. பிரேமையில்லாதவனுக்குச் சோகமில்லை. பின்னர் பயம் எங்கேயிருந்து வரும் ?

Affection leads to sorrow, affection leads to fright. One who is free from affection is free from sorrow. Whence fear?

6. ரதியா சாயதி யோகோ — ரதியா சாயதி னயம் (214)
ரதியா விப்பமுத்தஸஸ்ஸ — நத்தி யோகோ குதோ பயங் ?

ரதியா ஜாயதி ஸோகோ — ரதியா ஜாயதி பயங்
ரதியா விப்பமுத்தஸஸ்ஸ — நத்தி ஸோகோ குதோ பயங் ?

Ratiyā jāyati soko – ratiyā jāyati bhayaṃ
Ratiyā vippamuttassa – natthi soko kuto bhayaṃ

(பக்கை சூரே)ஈரல் தியா லேகை னஃ னதி. ஈரல் தியா விஃ னஃ னதி. ஈரலேன் லேன் பூபஹு லேகைன்
நுந. (பேன் து) விஃன் லேகைன் ?

வாஞ்சைகளிலிருந்து துன்பம் உண்டாகிறது ; அச்சமும் உண்டாகிறது. வாஞ்சைகளை முழுவதும்
நீக்கினவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை ; பின்னர் அச்சம் எங்கிருந்து வரும் ?

Attachment leads to sorrow; attachment leads to fear. He who is free from attachment is
free from sorrow. Whence fear?

7. காமதோ சாயதி யோகோ — காமதோ சாயதி னயம் (215)
காமதோ விப்பமுத்தஸஸ்ஸ — நத்தி யோகோ குதோ பயங் ?

காமதோ ஜாயதி ஸோகோ — காமதோ ஜாயதி பயங்
காமதோ விப்பமுத்தஸஸ்ஸ — நத்தி ஸோகோ குதோ பயங் ?

Kāmato jāyati soko – kāmato jāyati bhayaṃ
Kāmato vippamuttassa – natthi soko kuto bhayaṃ

பெருகாம, க்லேசகாம டேக தியா லேகை னஃ னதி. பீ தியா விஃ டே னஃ னதி. பீகின் லேன் பூபஹு லேகைன்
நுந. (பேன் து) விஃன் லேகைன் ?

காமத்திலிருந்து துன்பம் உண்டாகிறது ; அச்சமும் உண்டாகிறது. காமத்தை முற்றும் விட்டவர்களுக்குத்
துன்பம் உண்டாவதில்லை ; பின்னர் பயம் எங்கிருந்து வரும் ?

From lust is born sorrow; from lust is born fear. He who is free from lust is free from sorrow.
Whence fear?

10. சந்தரூனோ ஈனக்ஹனே — மனஸா வ புடோ ஸியா (218)
காமேஸு வ ஈபபபி பத்த சித்தோ — உத்தங் ஸோதோ'தி வச்சதி.

சந்தஜாதோ அனக்காதே — மனஸா ச புடோ ஸியா
காமேஸு ச அப்பபி பத்த சித்தோ — உத்தங் ஸோதோ'தி வச்சதி

Chandajāto anakkhāte – manasā ca phuṭo siyā
Kāmesu ca appatibaddhacitto – uddhamsoto'ti vuccati

ஈமஹ விவத் பஹக் கிரீமேதி றவ றத்—ஈடேஜ—சந்தரூ ஈடே, ஈமேக் கிதினுத் தவ ஈபபரூ கரகி ஈ, காமேஸத் தோ ஈடேஜே ஈ பபபு பூடறலயா ஈடே—ஈபபவகே (ஈபர பஹே ஈறலவ ஈததேக) கி கிவனு ஈவெ.

பேசொணாத நிர்வாண சுகத்துக்காக முயல்வோன், மனதில் நிறையுடையவன், சித்தத்தில் காமங்களைக் கடந்தவன், அவனே ஆற்றுக்கு எதிர் (உத்தம் சோதம்) செல்வோன் எனக் கூறப்படுகிறான்.

He in whom a wish for Nibbana has developed, who is decided in his mind, and whose thoughts are not enslaved by passions, truly is such a person called an Uddhamsoto- (one carried upwards by the stream.)

11. பிரபவாசிம் பூரிஸம் — தூரனோ ஸோத்திமாஹம் (219)
ஈதிமீதனா ஸுஹஜ்ஜா வ — அபினந்தந்தி ஆகதம்

சிரப்பவாசிங் பூரிஸங் — தூரதோ ஸோத்திமாகதங்
ஈதிமித்தா ஸுஹஜ்ஜா ச — அபினந்தந்தி ஆகதங்

Cirappavāsiṃ purisaṃ – dūrato sotthiṃ āgataṃ
Ītīmitta suhajjā ca – abhinandanti āgataṃ

ஈடே ஈதுஈத், கிவவத்ஹக் கரக் வோவ கி, ஈர கி பூமீஜே பூடறலயவ ஈதுஈவத் கி கிபிஹை ஈ
ஈது ஈடே, ஈது ஈடே.

நெடுநாளைக்குப் பின்னர் தொலை தூரத்திலிருந்து வந்த ஒருவரை, அவரை சுற்றத்தாரும் நண்பரும் அன்பும் நன்கு வரவேற்பது போல,

Relatives, friends and well-wishers would welcome a person who has been long away, and returns safe from afar.

12. தபேவ கதபுஞ்ஞம்பி — அஸ்மா லோகா பரம் ஞநம்
புஞ்ஞநி பதிஞ்ஞந்தி — பியம் ஞாதிங்'வ ஆகதங்

(220)

ததே'வ கதபுஞ்ஞம்பி — அஸ்மா லோகா பரங் கதங்
புஞ்ஞாநி பதிஞ்ஞந்தி — பியங் ஞாதிங்'வ ஆகதங்

**Tath' eva katapuññāṃ pi – asmā lokā param gataṃ
Puññāni patigaṇhanti – piyaṃ ñātiṃ' va āgataṃ**

உதே ம பூஞ்ஞ பிபாஞயே கத பிந் அந்நா லேலோபிந் பரலோபிப டிய கத பிய துடது லேந் பிபிஞநிந்.

ஒருவன் இம்மையின் செய்த புண்ணியத்தின் பயன்கள் மறுமையில் அவனை அன்புக்குரிய உறவினரை
வரவேற்பது போல ஆனந்தமாய் வரவேற்கும்.

In like manner good deeds done by a person will receive him who has departed this world to the next, just as relatives welcome a long lost friend on his return.

பிய வஞ்ஞை நிபிபிணை

பிய வடிய தி

பியவக்கோ ஸோலஸமோ

பதினாறாவது பிரியவர்க்கம்

PIYA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Affection

கோட வர்ஸோ ஸத்நரஸமோ

17. னோட வர்ஸ

கோதவக்கோ

கோதவர்க்கம்

KODHA VAGGA

ANGER

1. கோடம் பறே வீபபரஹேஸா மானம் — ஸம்யோஜனம் ஸப்பமதிக்கமெய்யா (221)
நம் நாமரூபஸமிம் அஸஜ்ஜமானம் — அகிஞ்சனம் நானுபதந்தி துக்கா

கோதம் ஜஹே விப்பஜஹேய்ய மானம் — ஸம்யோஜனம் ஸப்பமதிக்கமெய்யா
தம் நாமரூபஸமிம் அஸஜ்ஜமானம் — அகிஞ்சனம் நானுபதந்தி துக்கா

Kodham jahe vippajaheyya mānam — samyojanam sabbamatikkameyya
Tam nāmarūpasmim asajjamānam — akiñcanam nānupatanti dukkhā

ஈமென் னோடம் துரூ கரடி டு. (நவ வீட) மானம் பற கரடி டு. டிஹ ஸம்யோஜன (அஹ) ஸத்நரம் டு. நாம ரூப
தெய்தி னோ அஹே, ராஹீ பரீஹேட ரகித வு பீ வீரகிய மஹீப துக்கம் னோ வுஹே.

வெருளியை ஒருவன் விடவேண்டும். “நான்” என்ற மானத்தை ஒருவன் விடவேண்டும். சகல
தளைகளையும் கட்டக்கவேண்டும். நாமரூபமயமானவற்றில் பற்றின்றி ஆசைநீங்கியவனை துக்கம் ஒருபோதும்
அணுகாது.

Let a person discard anger, relinquish pride, free himself from all fetters – no ills would
befall such a person who is non-attached and unmoved by passion.

- (222) 2. யோ வே ருப்பதிதம் கோதம் — ரதம் பந்தம்'வ தாரயே
தமஹம் ஸாரதிம் ப்ருமி — ரஸ்மிக்காஹோ இதரோ ஜனோ

யோ வே உப்பதிதம் கோதம் — ரதம் பந்தம்'வ தாரயே
தமஹம் ஸாரதிம் ப்ருமி — ரஸ்மிக்காஹோ இதரோ ஜனோ

Yo ve uppatitam kodham – ratham bhantam' va dhāraye
Tamaham sāratham brūmi – rasmiggāho itaro jano

யமென்க ஸினை னடு னன் னோடுய தோலு னீய ருப்கம் னடிருவா னன்னா ப்ரு ரீயுடரேகை மென் மனா ப னடிருவா
மதி டு. மறு தியம ரீயுடரேகையி மெ கியமி. தாமஹம் ருப வுறற டுக்கை னெது ரதயா திகமி தோன் ருதுப
டுடரேகை ய.

தவறான பாதையில் சென்ற தேரை (வண்டியை) மீட்டு நல்ல பாதையில் செலுத்துவது போல, கோபத்தை
அடக்கிக்காத்தவரைத் தேர்ப்பாகன் என்று கூறுவான். அவ்வாறு செய்யாதவர் கடிவாளத்தை மட்டும்
பிடித்திருப்போர் ஆவார்.

He who controls anger arisen in his mind like a charioteer would a rolling chariot, him I call
a real charioteer. Other charioteers are mere rein-holders.

3. டுக்கோதேன ஜினே கோதம் — அஸாதும் ஸாதுனா ஜினே
ஜினே கடாரியம் டானேன — ஸச்சேன அலிகவாடினம்

(223)

அக்கோதேன ஜினே கோதம் — அஸாதும் ஸாதுனா ஜினே
ஜினே கடாரியம் தானேன — ஸச்சேன அலிகவாதினம்

Akkodhena jine kodham – asādhum sādhunā jine
Jine kadariyam dānena – saccena alikavādinam

னோடு கருக்கா னோடு தோகிரீமென் (னோடு னேடு கிரீமென்) டுகிய னுது ய. டுதன்ருருதயா னன்ருருதகமின்
டுகிய னுது ய. மதுரா டுமென் - தாதுயென் டுகிய னுது ய. னொரு கியன்னா ததாதுயென் டுகிய னுது ய.

கோபத்தை அன்பினால் வெல்க, தீமையை நன்மையினால் வெல்க. கருமியைத் தானத்தினால் வெல்க.
பொய்கூறுபவனை மெய்யினால் வெல்க.

Let an angry man be conquered by love; an evil man by goodness. Let a miser be won over by
liberality; and a liar by truthfulness.

4. සව்வං னஹே ந குப்பஹேயஸ் — டர்ச்சாபவஸ்திஹி சாவீனோ (224)
பனேஹி திஹி ஸானேஹி — ஸபேச டேவான ஸந்திகே.

ஸச்சங் பணே ந குஜ்ஜெய்ய — தஜ்ஜா' ப்பஸ்மிம்பி யாசிதோ
ஏதேஹி திஹி டானேஹி — கச்சே தேவான ஸந்திகே

Saccam bhane na kujjheyya – dajjā' ppasmim pi yācito
Etehi tīhi thānehi – gacche dēvana santike

ஏற்ற தீய ஸூது ட. (பரஹ) னோ கிபீய ஸூது ட. ஏதிகவு டதின் ஓர்லு கலு பிகன் பூபன் டீய ஸூது ட. மீ துன்
கர்ஹீன் தோதகூ டேபீயன் பேத டத துகி ட.

உண்மை பேசுவாயாக, சினத்தைத் தவிர்ப்பாயாக, உன்னிடம் இருப்பது மிகச் கொஞ்சமாக இருந்தாலும்,
யாசிக்கிறவர்களுக்கு அதையும் ஈவாயாக. இம்மூன்று செய்கையினாலும் ஒருவர், தேவர்கள் இருக்கும்
இடத்திற்குச் செல்லுகிறார்.

Speak the truth; do not give in to anger. To him who asks give even from the little you have.
These three steps would lead you towards celestial beings.

5. ஏஹிஹா யே மூனயோ — திபிவ் காவேன ஸவூதா (225)
தே டதநி டேபிபூதா ஸான — டதப் ஸதத்பா ந டாவேரே.

அஹிங்ஸகா யே முனயோ — நிச்சங் காயேன ஸங்வுதா
தே யந்தி அச்சதங் டானங் — யத்த கந்தவா ந ஸோசரே

Ahimsakā ye munayo – niccam kāyena samvutā
Te yanti accutam thānam – yattha gantvā na socare

டத மூநி கோதேன் ஏதூன் தோபேலுதனேர்ட திதர் கஹின் டாவர் பேன் ட மூபூ டத துதகூ டத டோன் டோன் தோ
கர்ட ட. பீ டதூ துத பூ திபிபூ டத.

உடம்பில் பற்றற்று அஹிம்சையைக் கடைப்பிடித்த முனிவர்கள் துன்பம் இல்லாத இறவாத நிலையை
அடைகிறார்கள்.

The innocent sages who are restrained in body will reach the deathless state. Having gone
there they will not grieve.

6. ஸத சாரமணானம் — அஹோரத்தானுஸிக்கினம் (226)
 திவ்வானம் அபிமுத்தானம் — அதஃ ஸபிசந்தி ஈஹவ.

ஸதா ஜாகரமணானம் — அஹோரத்தானுஸிக்கினம்
 நிப்பாணம் அதிமுத்தானம் — அத்தம் கச்சந்தி ஆஸவா

Sadā jāgaramāṇānaṃ — ahoṛattānusikkhinaṃ
 Nibbānaṃ adhimuttānaṃ — atthaṃ gacchanti āsavā.

தமிழ் மெய்யுள் அஹோரத்தானுஸிக்கினம் (சில, ஸபிசந்தி, ஸதா) திவ்வானம் அபிமுத்தானம் (அதஃ, ஸபிசந்தி) ஈஹவ.

விழிப்புடன் இருந்து, இரவும் பகலும் தம்மை நல்வழியில் பழக்கி நிர்வாண மோகத்திற் நாட்ட முடையவருடைய ஆசவங்கள் அழிந்து விடுகின்றன.

Defilements disappear in them who are always alert, who discipline themselves by day and night and are inclined towards Nibbana.

7. பாராணமேதம் அதுல — நேதம் அஜ்ஜதனாமிவ (227)
 நிந்தந்தி துண்ஹிமாஸினம் — நிந்தந்தி பஹுபாணினம்
 மிதபாணினம் நிந்தந்தி — நத்தி லோகே அநிந்திதோ.

பாராணமேதம் அதுல — நேதம் அஜ்ஜதனாமிவ
 நிந்தந்தி துண்ஹிமாஸினம் — நிந்தந்தி பஹுபாணினம்
 மிதபாணினம் நிந்தந்தி — நத்தி லோகே அநிந்திதோ

Porāṇametam atula — n'etaṃ ajjatanāmiṃ
 Nindanti tuṇhīmaṣinaṃ — nindanti bahubhāninaṃ
 Mitabhāninaṃ pi nindanti — natthi loke anindito.

அதுல, லேகை திவ்வானம் அபிமுத்தானம் (அதஃ, ஸபிசந்தி) ஈஹவ ; அஹோரத்தானுஸிக்கினம் (சில, ஸபிசந்தி, ஸதா) திவ்வானம் அபிமுத்தானம் (அதஃ, ஸபிசந்தி) ஈஹவ.

அதுலனே ! இது தொன்றுதொட்டு வருகிறது, இன்று உண்டானது அல்ல ; மெளனியாக இருப்பவனை நிந்திக்கிறார்கள் ; அதிகமாகப் பேசுகிற வாயாடிகளையும் நிந்திக்கிறார்கள் ; அன்றியும், அளவாகப் பேசுகிறவர்களையும் நிந்திக்கிறார்கள். இந்த உலகில் நிந்திக்கப்படாதவர் இல்லை.

O, Atula, they blame who is silent; they blame who speaks much; they blame who speaks little. In this world there is none who escapes blame. This is the way of the world, not of recent origin, but coming of yore.

12. වචනොපකොපං රක්ඛෙය්‍යං — වාචය සංවුත්තො සීයා (232)
වච්චවර්තං හිත්වා — වාචය සුවර්තං වරෙ.

வசிகோபங் ரக்கெய்ய — வாசாய ஸங்வுதோ ஸியா

வசீ துச்சரிதங் ஹித்வா — வாசாய ஸுசரிதங் சரே

Vacīpakopam rakkheyya – vācāya samvuto siyā

Vacīduccaritam hitvā – vācāya sucaritam care

වචනය කීපීම (වත් දුශ්චරිතය) වළක්වා (රැක) ගත යුතු ය. වචනයෙන් සංවර විය යුතු ය. වචනයෙන් සිදු වන දුෂීර්ත් හැර වචනයෙන් සුවර්තයෙහි හැසිරිය යුතු ය.

வாக்கினால் உண்டாகும் குற்றங்களை அடக்குக. வாக்கினை அடக்கி ஆள்க. வாக்கினால் உண்டாகும் தீமைகளை நீக்கி, நல்ல வாக்குடையவராக இருக்க வேண்டும்.

Beware of unrestrained speech; restrain your speech. Eliminate harm caused by wrong speech, and be of good conduct in speech.

13. මනොපකොපං රක්ඛෙය්‍යං — මනසා සංවුත්තො සීයා (233)
මනො ච්චවර්තං හිත්වා — මනසා සුවර්තං වරෙ.

மனோபகோபங் ரக்கெய்ய — மனஸா ஸங்வுதோ ஸியா

மனோ துச்சரிதங் ஹித்வா — மனசா ஸுசரிதங் சரே

Manopakopam rakkheyya – manasā samvuto siyā

Manoduccaritam hitvā – manasā sucaritam care

සිත කීපීම (මනෝදුශ්චරිතය) වළක්වා (රැක) ගත යුතු ය. සිතින් සංවර විය යුතු ය. සිතින් සිදු වන දුෂීර්ත් හැර සිතින් සුවර්තයෙහි හැසිරිය යුතු ය.

மனத்தினால் உண்டாகும் குற்றங்களை அடக்குக. மனத்தை அடக்கி ஆள்க. மனக் குற்றங்களை நீக்கி, மனத்தினால் நல்ல எண்ணங்களை எண்ணுக.

Beware of provocation of the mind; restrain your mind. Eliminate harm caused by the mind, and be of good conduct in mind.

14. காயேன சம்வுதா ஧ீர - அதோ வாவஸ சம்வுதா (234)
 மனஸா சம்வுதா ஧ீர - தை வெ ஸுபரீசம்வுதா

காயேன சம்வுதா தீரா — அதோ வாவஸ சம்வுதா
 மனஸா சம்வுதா தீரா — தே வே ஸுபரீசம்வுதா

Kāyena saṃvutā dhīra – atho vācāya saṃvutā
Manasā saṃvutā dhīrā – te ve suparisamvutā

பண்பினனே கிடின் சுவர வென் ; விறனனென் சுவர வென் ; கிடின் சுவர வென். உன் வு பூனனே
 ரீகான்தனென் மனா வ சுவர வுனே வென்.

காயத்தினால் அடக்கமுடையவர் தீரர். வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் அடக்கமுடையவர் தீரர்.
 அத்தகையவர்கள் எல்லாவாயில்களிலும் நல்லடக்கமுடையவர்.

The wise control their body; they control their speech; they control their mind; they are,
 truly, well controlled.

கோட வடுதே திடுதினோ

கோட வடுதே திடுதினோ

கோதவக்கோ ஸத்தரஸமோ

பதினேழாவது கோதவர்க்கம்

KODHA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Anger

மல வக்கோ

18. மல வக்கோ

மல வக்கோ

மல வர்க்கம்

MALA VAGGA
IMPURITIES OR TAINTS

1. பண்டுபலாஸோ'வ தானிஸி — யமபுரி'ஸாபி ச தங் உபட்டிதா (235)
உய்யோகமுக்கே ச திட்டஸி — பாதெய்யம்பி ச தே ந விஜ்ஜதி.

பண்டுபலாஸோ'வ தானிஸி — யமபுரி'ஸாபி ச தங் உபட்டிதா
உய்யோகமுக்கே ச திட்டஸி — பாதெய்யம்பி ச தே ந விஜ்ஜதி

Paṇḍupalāso' va' dāni' si — yamapurisā' pi ca taṃ upatthitā
Uyyogamukhe ca tiṭṭhasi — pātheyyaṃ pi ca te na vijjati

மெ டுந் ஓடி படுவதன் வகை (நிலிந்தி விழுவதென்பது) மூலமாகக் கொண்டு, அதே உருவத்தின் டுந் மெ டெனவ் அருள்
பெறும். மெ ஓன்தே பிடுகிவிட்டு டெருட்டிவிடும். (பரஸேவம்) மெ டு கொண்டு நமசி மார்த்தேவகரன் டு நகன.

இப்போது நீ பழுத்துப்போன இலை போல் ஆய்விட்டாய். யமதூதர் உன்னை அணுகுகிறார்கள். நீ இறந்து
போகும் நிலையில் இருக்கிறாய். பயணத்துக்குத் தேவையான கட்டுச்சோறுகூட உன்னிடமில்லை.

You are now like a withered leaf. The messengers of death are at your door step. You stand
on the threshold of departure. And you have no provision for your journey.

4. සො කරොහි දිපමත්තනො - බිජපං වායම පණ්ඩිතො හව
තිද්ධත්තමල්ලො අනංගණෝ - න පුත ජාතිජරං උපෙහිසි. (238)

ஸோ கரோஹி தீபமத்தனோ — கிப்பங் வாயம பண்டிதோ பவ
 நித்தந்தமஸோ அணங்கனோ — ந புன ஜாதி ஜரங் உபேஹிஸி

**So karohi dipam attano – khippam vāyāma paṇḍito bhava
Niddhantamalo anāṅano – na puna jātijaram upehisi**

මෙම දැන් ආත්මයට එළියක් දිය යුතු ය. හෙවත් පිහිටක් ඇති කර ගත යුතු ය. වහා වැයම් කරව. තමාට වුවමනා පිහිට සාදා ගැනීමට තරම් සමත් වව. කෙලෙස් මල දුරු කොට තිකෙලෙස් ව නැවැත ජාති ජරා දුකට නොපැමිණීමට උත්සාහ කරව.

ஆகவே, உன்னைத் தீவுபோன்று (அரண்) செய்துகொள். ஊக்கமும் அறிவும் உடையவனாக இரு. களங்கமற்றவனாய் பாவமற்றவனாய் இரு. இனி பிறப்பும் மூப்பும் உனக்கு இல்லை.

Make an island (or light) unto yourself. Strive eagerly and become wise. Absolve yourself of taint and blemish and let not yourself be born and decay again.

5. අනුප්‍රවේශන මෙධාවි - ථොක ථොකං බණ්ණ බණ්ණ (239)
කම්මාරො රජතස්සෙව - නිද්ධමේ මලමත්තනො

அனுப்புபேன மேதாவீ — தோகதோகங் கணை கணை
கம்மாரோ ரஹதஸ்ஸேவ — நித்தமே மலமத்தனோ

**Anupubbena medhāvi – thokathokaṃ khāṇe khāṇe
Kammāro rajatass’ eva – niddhame malamattano**

ප්‍රඥා කෙම රත්තරුවා රිදීසෙහි මල හරිත්තාක් මෙන්, මොහොතක් පාසා විකිත් වික (කුසල් කර ගනිමින්) පිළිවෙළින් තමාගේ කෙලෙස් මල ඉවත් කර ගනී.

அறிவாளியானவர், தட்டான் வெள்ளியில் உள்ள கனிம்பைப் போக்குவது போல, கணந்தோறும் சிறிது சிறிதாகத் தம்முடைய மாககளைப் போக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

A wise man removes impurities in him little by little every moment, like a silver-smith purifying silver.

6. ஈயஸாவ மலங் ஸமுட்டிதங் — ததுட்டாய தமேதவ காததி (240)
ஏவங் அதிதோனசாரினங் — ஸக கம்மானி நயந்தி துக்கதிங்

அயஸாவ மலங் ஸமுட்டிதங் — ததுட்டாய தமேதவ காததி
ஏவங் அதிதோனசாரினங் — ஸக கம்மானி நயந்தி துக்கதிங்

Ayasā' va malam samuṭṭhitam – taduṭṭhāya tam'eva khādati
Evam atidhonaśāriṇam – sakakammāni nayanti duggatiṃ

யகதின் துடித்து மலம் பசின் துடி பச ம கா டுமி. பசே ம துடிதின் தோர் வ வசன துடிதின்ன லே துடிதல்
கரலையே மது துடிதின் வபின்.

இரும்பினால் உண்டான துரு இரும்பையே அழித்துவிடுவதுபோல, தீய நெறியில் செல்வோர் தம் தீய
செயல்களினால் துர்கதிக்குச் செல்வர்.

Rust, born of iron consumes the iron itself. Likewise, evil deeds of the transgressor will lead
him to woeful states.

7. ஈசஜ்ஹாயமலா மந்தா — அனுட்டானமலா கரா (241)
மலங் வண்ணஸஸ கோஸஜ்ஹங் — பமாதோ ரக்கதோ மலங்

அஸஜ்ஹாயமலா மந்தா — அனுட்டானமலா கரா
மலங் வண்ணஸஸ கோஸஜ்ஹங் — பமாதோ ரக்கதோ மலங்

Asajjhāyamalā mantā – anuttānamalā gharā
Malam vannaṣsa kosajjam – pamādo rakkhato malam

மனதுவிலை நோ துடிதல் மலமி. தைவன் கிழைக்கி. தைவிலை துடி திபி பீரய துடிதல் மலமி. தைர்
பீரயை துடிதல் மலமி. யமன் ரகின்னது பமாதல் மலமி.

பாராயணம் செய்யாமலிருப்பது மந்திரத்திற்குக் குற்றமாகும். பழுதுபார்க்காமலிருப்பது வீட்டிற்குக் குற்றம்
ஆகும். சோம்பலானது அழகுக்குக் குற்றமாகும். அசட்டைத்தனமாக இருப்பது காவலுக்குக் குற்றம் ஆகும்.

Non-recitation is the taint of incantations; Non-exertion is the taint of home life; Sloth is the
taint of beauty; Carelessness is the taint of a watcher.

8. மலிந்தியா துச்சரிதங் — மச்சேரங் தததோ மலங்
மலா வே பாபகா தம்மா — அஸ்மிங் லோகே பரமீதி வ. (242)

மலித்தியா துச்சரிதங் — மச்சேரங் தததோ மலங்
மலா வே பாபகா தம்மா — அஸ்மிங் லோகே பரமீதி ச

Mal' itthiyā duccharitaṃ – maccheram dadato malam
Malā ve pāpakā dhammā – asmim loke paramhi ca

சீதிரை வரக வரித மலகி. தோனா மதூகம மலகி. லோகே பரமீதி ம தகுகல மரமே
மலமே வ.

ஒழுக்கமீனமாக நடப்பது பெண்டிர்க்குக் குற்றம் ஆகும். பொருளில் பற்றுள்ளம் வைப்பது வள்ளலுக்குக்
குற்றம் ஆகும். உண்மையாகவே, தீய கருமங்களைச் செய்வது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் குற்றம் ஆகும்.

Bad conduct is the taint of a woman; stinginess the taint of a donor. All evil deeds, indeed,
are taints in this world and in the next.

9. தனோ மலா மலதரங் — அவிஜ்ஜா பரமங் மலங்
பிதா மலா பஹத்வான — நிம்மலா ஹோத பிக்கவோ. (243)

ததோ மலா மலதரங் — அவிஜ்ஜா பரமங் மலங்
ஏதங் மலங் பஹத்வான — நிம்மலா ஹோத பிக்கவோ

Tato malā malataram – avijjā paramam malam
Etaṃ malam pahatvāna – nimmalā hotha bhikkhavo

பு தும மலமே ம வரி விலா மலம தபிதா வ. மதகேதி. பு மலம தூர லா திரமல வரி.

அழுக்கு (குற்றம்) களில் எல்லாம் அறியாமை என்னும் அழுக்கு மிக்கொடியது. இது பெரிய குற்றம்.
பிக்குகளே ! இந்த அழுக்கை நீக்குங்கள் : அழுக்கற்று இருங்கள்.

There is, indeed, a taint that surpasses all those taints, ignorance, the greatest taint. O
Bhikkhus, rid yourself of this taint and be pure.

10. ஸுபீலம் அஹிரிகேன — காகஸுரேன தங்ஸினா
பக்ஹந்தினா பகப்பேன — ஸங்கிலிட்டேன ஜீவிதம்

(244)

ஸுஜீவங் அஹிரிகேன — காகஸுரேன தங்ஸினா
பக்ஹந்தினா பகப்பேன — ஸங்கிலிட்டேன ஜீவிதம்

Sujīvaṃ ahirikena – kākasūrena dhaṃsinā
Pakkhandinā pagabbhena – saṃkilittheṇa jīvitam

கவ்வென மென் மகா காலேறி ஓர் பூ, வுறுபி பூ, (பாபமேறி) லீசர் நுகி, அதுன்னை அன் மகன, மென் மென் பூவ, கிலிபி டிபி பூவின்மன் அகி நுகுந்நாபி பீவன் பிம ஓனா லேனெமி ட.

காக்கை போன்று வெட்கம் இல்லாமல், துடுக்கும் பழிச்சொல்லும் குற்றச்செயலும் உடைய ஒருவருக்கு இவ்வுலக வாழ்க்கை இன்பகரமாகக் காணப்படுகிறது.

Life is easy for a shameless, arrogant and corrupt man who preys on others like a crow.

11. கிரீமனா ப டுபீலம் — கிரீலம் ஸுபீலவெசினா
அலீனேனபகப்பேன — ஸுத்தாஜீவென பஸஸதா

(245)

ஹிரீமதா ச துஜ்ஜீவங் — நிச்சங் ஸுகி கவேஸினா
அலீனேனபகப்பேன — ஸுத்தாஜீவென பஸஸதா

Hirimatā ca dujjīvaṃ – niccaṃ sucigavesinā
Alīnen' appagabbhena – suddhājīvena passatā

கிரீம பீரீகிடி கிரீம கிரீம மென மென, (பாபமேறி) லீசர் அகி, வுறுபி கெபூ, பூபூபி டிபி பூவின்மெகி கெ
அலீன, பீரீகிடி டிபி பூவின்ம மென் ம வெனென கிரீமபிபி பீவன்பிபி பூவன் ட.

அமைதியும் நிதானமும், சுறுசுறுப்பும் தன்னடக்கமும் உடையவராய் எப்போதும் தூய்மையை நாடிக்கொண்டு தீமையற்றவராக உள்ள ஞானிக்கு உலக வாழ்க்கை துன்பகரமாக இருக்கிறது.

Life is hard for him who is ever alert (to do good), modest, non-arrogant, detached, and who ever seeks purity of conduct.

12. யோ பாணமதிபாதேதி — இயாவடம் வ நாசதி (246)
 லோகே ஈதீதநம் ஈதீசதி — பரதரம் வ லீசதி.

யோ பாணமதிபாதேதி — முஸாவாதஞ்ச பாஸதி
 லோகே அதின்னங் ஆதியதி — பரதாரங் ச கச்சதி

Yo pāṇamatipāteti – musāvadañ ca bhāsati
 Loke adinnaṃ ādiyati – paradarañ ca gacchati

(சமென் னதன் மரடி டு, ஸோகலீ கரடி டு, பரதராவன் கரா ஈடி டு, ஸோர் கீசடி டு. —

உலகத்திலே, உயிரைக் கொல்கிறவரும், பொய்பேசுகிறவரும், திருடுகிறவரும், பிறன் மனைவியை விரும்புகிறவரும்.

For the meaning see gatha No. 13.

13. ஸுராமேரயபானாங் ச — யோ நரோ அனுயுஜ்ஜதி (247)
 இதேவமேஸோ லோகஸ்மிம் — இலம் கஹதி ஈத்தனோ.

ஸுராமேரயபானங் ச — யோ நரோ அனுயுஜ்ஜதி
 இதேவமேஸோ லோகஸ்மிம் — இலங் கஹதி ஈத்தனோ

Surāmerayapānañ ca – yo naro anuyujjati
 Idh' evameso lokasmim – mūlam khaṇati attano

(சமென்) மத்புன் ஸெடி டு இஹ மெஸோவ டீ ம தமாதே (பீணாஸவ) இல ஸாரா கதி. கெவன் வல கபா கதி.

மயக்கம் உண்டாக்குகிற குடிவகைகளைக் குடிக்கிறவரும் இவ்வுலகத்திலேயே தமது வேரைத்தாமே அகழ்த்து எடுப்பவர் ஆவார்.

Whosoever in this world destroys life, utters falsehood, takes what is not given him, resorts to others' wives, partakes freely of intoxicants, digs up his own grave in this world itself.

14. එවං හො පුරිස ජානාහි — පාපධම්මා අසන්නො
මා තං ලොභො අධම්මො ච — චිරං දුක්ඛය රත්ඨසං. (248)

ஏவங் போ ! புரிஸ ஜானாஹி — பாபதம்மா அஸஞ்ஞதா
மா தங் லோபோ அதம்மோ ச — சிரங் துக்காய ரந்தயுங்

Evam bho purisa jānāhi – pāpadhammā asaññatā
Mā taṃ lobho adhammo ca – ciram dukkhāya randhayum

එත්වත් පුරුෂය, මෙසේ දතගනුව : පාප ජව්නාව ඇත්තෝ සංඛය තැත්තෝ ය. ලෝභයත්, ද්වේෂයත් මව
බොහෝ කලක් (තරකාදි) දුක්ව නො පමුණුවත් වා !

ஓ புருஷனே ! இதைத் தெரிந்துகொள். அடக்கப்படாத தீய எண்ணங்கள் இப்படிப்பட்டவை. ஆகவே, தீய
நடத்தைகளும் பேராசையும் உள்ளனத் தீராத துக்கத்தில் இழுத்துச்செல்ல விடாதே.

Know thus, O good man: "Those who are bent on evil are unrestrained. Let not greed and hatred lead you to long-lasting woe."

15. දදාති වෙ යථා සද්ධං — යථා පසාදනං ජනො
තත්ථ යො මංකු හවති — පරෙසං පානභොජනෙ
න යො දිවා වා රත්තිං වා — සමාධිං අධිගච්ඡති. (249)

ததாதி வே யதாஸத்தங் — யதா பஸாதனங் ஜனோ
தத்த யோ மங்கு பவதி — பரேஸங் பானபோஜனே
ந லோ திவா வா ரத்திங் வா — ஸமாதிங் அதிகச்சதி

Dadāti ve yathāsaddham – yathāpasādanam jano
Tattha yo maṅku bhavati – paresam pānabhojane
Na so divā vā rattim vā – samādhim adhigacchati

ජනයා ඉද්ධාවේ හා පැහැදීමේ ද පමණට දත් දෙත්. යමෙක් අනුත්තේ ඒ කුමරිමිති දෙමින් උපදවයි නම් හේ
දවල්වත්, රැවත් සිතේ එකඟකමකට (උපවර, අරීණ සමාධියකට හෝ මාරිඵල සමාධියකට හෝ) නො
පැමිණෙයි.

மக்கள் தங்கள் சக்திக்கும் பக்திக்கும் தக்கவாறு தானம் செய்கிறார்கள். ஒருவர் மற்றவருக்கு உணவும்
பானமும் கொடுப்பதைக் கண்டு பொறாமைப்படுகிறவர், இரவிலும் பகலிலும் மனச்சாந்தியடையமாட்டார்.

What people give depends on their faith and conviction. He who frets about the food and drink given to others will not find peace by day or by night.

16. ஸதஸ வெநம் ஸத்ரேவிதனம் — இரஸேவிதம் ஸத்ரேநம்
 ஸ வெ டீவா வா ரதநிம் வா — ஸமாதிம் அதிகச்சதி. (250)

யஸ்ஸ சேதங் ஸமுச்சின்னங் — மூலகச்சங் ஸமுஹதங்
 ஸ வே திவா வா ரத்திங் வா — ஸமாதிங் அதிகச்சதி

Yassa c'etaṃ samucchinnaṃ – mūlaghaccaṃ samūhataṃ
 Sa ve divā vā rattim vā – samādhim adhigacchati

ஸதேஷு விசித் தநித் தௌலேச மூர்த்ரேவ் ததெ மதே மதே வெ (ததெ வெ) மூர்த்ரேவ் ம ரதரவா ததெ ருட டே டேரே ஸே
 ரு ஸே திவே ரததெவ் ரததி.

இந்தப் பொறாமையை அடியோடு பெயர்த்தெறிந்து முழுவதும் அழித்து விட்டவர்கள், இரவிலும் பகலிலும்
 மனச்சாந்தி (சமாதி) அடைகிறார்கள்.

He who has rid himself fully of this feeling will find peace by day and by night.

17. நததி ராஸமோ அக்கி — நததி தோஸஸமோ கஹோ
 நததி மோஹஸமம் ஜாலங் — நததி தன்ஹாஸமா நதி. (251)

நததி ராகஸமோ அக்கி — நததி தோஸஸமோ கஹோ
 நததி மோஹஸமம் ஜாலங் — நததி தன்ஹாஸமா நதி

Natthi rāgasamo aggī – natthi dosasamo gaho
 Natthi mohasamam jālaṃ – natthi taṇhāsamā nadi

ராஸ ஸமோ திததத் தரு. டேவேச ஸமோ டேவி தரு. மோஸ ஸமோ டேவத் தரு. தாஹேவ ஸமோ
 தருத் தரு.

காமத் தி போன்று வேறு தி இல்லை. பகைமையைப் போன்று வேறு உறுதியான பிடி இல்லை. மோகவலை
 போன்ற வேறு வலை இல்லை. ஆசை வெள்ளம் போன்று வேறு வெள்ளம் இல்லை.

There is no fire like lust, no bondage like hate, no snare like illusion, no river like greed.

18. ஸுஹஸம் வஜ்ஜஸம் — அந்நனோ பந துத்தஸங் (252)
 பரேஸம் ஹி ஸோ வஜ்ஜானி — இபுணாதி யதா புஸங்
 அந்நனோ பந சாதேதி — கலிங்'வ கிதவா ஸடோ

ஸுதஸ்ஸங் வஜ்ஜமஞ்ஞேஸங் — அத்தனோ பன துத்தஸங்
 பரேஸங் ஹி ஸோ வஜ்ஜானி — ஒபுணாதி யதா புஸங்
 அத்தனோ பன சாதேதி — கலிங்'வ கிதவா ஸடோ

Sudassam vajjam aññesaṃ – attano pana duddasaṃ
Paresaṃ hi so vajjāni – opuṇāti yathā bhusaṃ
Attano pana chādeti – kalim' va kitavā saṭho

அநுந்னே கலிங் வஜ்ஜமஞ்ஞேஸங் — அந்நனோ பந துத்தஸங்
 பரேஸங் ஹி ஸோ வஜ்ஜானி — இபுணாதி யதா புஸங்
 அந்நனோ பந சாதேதி — கலிங்'வ கிதவா ஸடோ

பிறருடைய குற்றத்தைக் காண்பது சுலபம். தன்னுடைய குற்றத்தைக் காண்பது கஷ்டம். பிறர் குற்றங்களை ஒருவன் பதரைப் போலத் தூற்றி விடுகிறான். அவன் தந்திரமுள்ள பறவை வேடன் தன்னைப் புதரில் மறைப்பதுபோல தன்குற்றத்தை மூடி மறைக்கிறான்.

Others' faults are easily seen, but hard to see are one's own faults. Others' faults one exposes like chaff, while hiding one's own faults like a crafty fowler hiding himself.

19. பரவஜ்ஜானுபஸ்ஸிஸ்ஸ — நிச்சங் உச்சானஸஞ்ஞினோ (253)
 ஈஸவா தஸ்ஸ வட்டந்தி — ஆரா ஸோ ஆஸவக்கயா

பரவஜ்ஜானுபஸ்ஸிஸ்ஸ — நிச்சங் உச்சானஸஞ்ஞினோ
 ஈஸவா தஸ்ஸ வட்டந்தி — ஆரா ஸோ ஆஸவக்கயா

Paravajjānupassissa – niccam ujjhānasaññino
Āsavā tassa vaddhanti – āra so asavakkhaya

நிஹர் அநுந்னே டேச ஸோஸந்நா ப்ரி, அநுந்னே ஹேஸா கலா கலா கலா கலா ப்ரி ப்ரிபுலயனே (காலாடி) அபுபுலயே
 ப்ரிபுலயே. இஹ் ரதந் ப்ரிபுலயே ஹேஸா கலா கலா கலா கலா

எப்போதும் பிறர் குற்றங்களைக் காண்பவனுடைய, பிறரைப் பழித்துத் தம்மை உயர்த்திக் கொள்பவனுடைய ஆசவங்கள் (பாவங்கள்) வளர்கின்றன. அவன் எளிதில் அருகதநிலையடையமாட்டான்.

Defilements grow in him who finds faults in others and is easily irritable. He is far away from the goal of Nibbana.

20. ஈகாஸே பதம் நத்தி — ஸமணோ நத்தி வஹிரே
பஃபஹிரண பஃ — திபஃபஃபா வஹண

(254)

ஆகாஸே பதங் நத்தி — ஸமணோ நத்தி பாஹிரே
பபஞ்சாபிரதா பஜா — நிப்பபஞ்சா ததாஃகதா

**Ākāse padam natthi – samaṇo natthi bahire
Papañcābhiratā pajā – nippapañcā tathāgatā**

ஈகாஸே பா ஸஃபஃபா வஹண. ஐதஃபஃபா பிஃபஃபா வஹண. ஐதஃபஃபா வஹண, ஸா, டீபிடி ஸஃபஃபா
பஃபஃபா ஈகாஸே ஐ. ஐதஃபஃபா பஃபஃபா வஹண ஐ.

ஆகாஸத்திலே பாதைகள் இல்லை. வேறு சமயத்தில் (உண்மையான) துறவிகள் இல்லை. மக்கள்,
உலகத்திலே இச்சைகளை வளர்க்கிறார்கள். ததாஃகதர் (புத்தர்) கள் இச்சைகளை வளர்ப்பதில்லை.

There are no foot prints in the sky. No recluse is found outside (the dispensation of the Buddha). Ordinary men are engrossed in worldly activities. The Tathagathas are free from obstacles.

21. ஈகாஸே பதம் நத்தி — ஸமணோ நத்தி வஹிரே
ஸஹாரா ஸஸஸதா நத்தி — நத்தி புத்தானமிஞ்ஜிதங்

(255)

ஆகாஸே பதங் நத்தி — ஸமணோ நத்தி பாஹிரே
ஸங்காரா ஸஸஸதா நத்தி — நத்தி புத்தானமிஞ்ஜிதங்

**Ākāse padam natthi – samaṇo natthi bahire
Saṅkhārā sassatā natthi – natthi buddhānam injitam**

ஈகாஸே பா ஸஃபஃபா வஹண. ஐதஃபஃபா பிஃபஃபா வஹண. ஐதஃபஃபா வஹண, ஸா, டீபிடி ஸஃபஃபா
பஃபஃபா ஈகாஸே ஐ. ஐதஃபஃபா பஃபஃபா வஹண ஐ.

வானத்தில் பாதைகள் இல்லை. வேறு சமயத்தில், (உண்மையான) துறவிகள் இல்லை. நிலை
நிற்கும்படியான பொருள் உலகத்தில் ஒன்றும் இல்லை. புத்தர்கள் பற்று, மமதை முதலிய சஞ்சலங்கள்
அற்றவர்கள்.

There are no foot prints in the sky. No recluse is found outside (the dispensation of the Buddha). No conditioned things are eternal and there is no instability in the Buddhas.

மல வக் கோ அட்டாரஸமோ

மல வக் கோ அட்டாரஸமோ

மல வக் கோ அட்டாரஸமோ

பதினெட்டாவது மலவர்க்கம்

MALA VAGGO NITTHITO

End of Chapter on Taints

(252)

There are no foot prints in the sky. No road is found outside (the dispersion of the Buddhas). Ordinary men are only used in worldly activities. The Tathagatas are free from obstacles.

There are no foot prints in the sky. No road is found outside (the dispersion of the Buddhas). Ordinary men are only used in worldly activities. The Tathagatas are free from obstacles.

(253)

There are no foot prints in the sky. No road is found outside (the dispersion of the Buddhas). Ordinary men are only used in worldly activities. The Tathagatas are free from obstacles.

There are no foot prints in the sky. No road is found outside (the dispersion of the Buddhas). Ordinary men are only used in worldly activities. The Tathagatas are free from obstacles.

(254)

There are no foot prints in the sky. No road is found outside (the dispersion of the Buddhas). Ordinary men are only used in worldly activities. The Tathagatas are free from obstacles.

There are no foot prints in the sky. No road is found outside (the dispersion of the Buddhas). Ordinary men are only used in worldly activities. The Tathagatas are free from obstacles.

බම්මට්ටි වග්ගො එකුනට්ටිමො

19. ಎರಡು ಬಾರಿ

தும்மட்ட வக்கோ

தம்மட்ட வர்க்கம்

DHAMMATTHA VAGGA

THE JUST OR RIGHTEOUS

- (256)

ந தேன ஹோதி தம்மட்போ — யேனத்தங் ஸஹஸா நயே
யோ ச அத்தங் அனத்தஞ்ச — உபோ நிச்செய்ய பண்டிதோ

**Na tena hoti dhammattho – yen' attham sahasā naye
Yo ca attham anattañ ca – ubho niccheyya pandito**

යමකු බොරුවෙන් - හිමියන් අහිමියන් කරමින් තවුවක් වසඳු පමණින් ධාර්මික විනිශ්චයකාරයෙක් නොවේ. පණ්ඩිතයා හෙවත් බුද්ධිමත් විනිශ්චයකාරයා කාරණා, අකාරණා විමසා, අගතියට නොගොස් (ඇත්ත තැත්ත දෙක විමසා) තීරණය දෙන්නෙකි.

நியாயம் அநியாயம் ஆராயாமல் வலோற்காரமாக தீர்ப்புக் கூறுவதால் ஒருவனை அறவோன் என்று கூற்றாடியது. பொய் மெய் இரண்டையும் ஆராய்ந்து நிச்சயிப்பவனே அறிவாளி.

A man is not a just judge merely because he arbitrates cases hastily without proper care. A wise judge would investigate and give his decision without being partial.

2. அஹஸனே பதீமேன - ஸமேன நயதி பரே

(257)

பதீமஸ்ய ஸுதனோ மெஹி - பதீமபிஹிதி பபூவிதி

அஸாஹஸேன தம்மேன — ஸமேன நயதி பரே

தம்மஸ்ஸ சூத்தோ மேதாவீ — தம்மட்டோ'தி பவுச்சதி

Asāhasena dhammena - samena nayatī pare

Dhammassa gutto medhāvī - dhammattho' ti pavuccati

ஈமேன திஹொரூவென் ஸெவன் ஈஹிஈய நோ ஸேஈ, திஹிஈ ஈஹிவி, ஈஹிமேன் ஈமேன ஈஹுன் ஈய பரஈயபி
பபூஹிவி ஈ, பீ பூஈஹிவி விஹிஈய பரஈயமேன் ஈஹிஹி பரஈயமேனஹி விஹி ஈஹி.

வலோற்காரமின்றி, நியாயவிரோதமின்றி நடுநின்று தீர்ப்புக் கூறுபவன் தருமத்தின் காவலன். அவனே
மேதாவீ அறவோன் என்று கூறப்படுவான்.

The wise man who guides others by non-violent and peaceful methods and who is a guardian
of the Good Lore, is called a righteous person.

3. ந தேன பண்டிதோ ஹோதி - யாவதா பஹு பாஸதி

(258)

கேமீ ஈவேரீ அபயோ - பண்டிதோதி பபூவிதி.

ந தேன பண்டிதோ ஹோதி — யாவதா பஹு பாஸதி

கேமீ அவேரீ அபயோ — பண்டிதோ'தி பவுச்சதி

Na tena paṇḍito hoti - yāvatā bahu bhāsati

Khemī averī abhayo - paṇḍito'ti pavuccati

ஹேனே ஈே கஹி கஹி பஹிஹுன் ஈமேன பண்டிதமேன ஹே வி. பஹிஹி ஹி வேரீன் ஈ ஹி, திஹிஹி பூ
பஹிஹி பஹிஹி பண்டிதமேனஹி விஹி ஈஹி.

ஓருவர் அதிகமாகப் பேசுவதனாலேயே அறிஞர் ஆகமாட்டார். பொறுமைமையும் அன்பும் உடையவராய்,
அச்சமில்லாதவர் யாரோ அவர் பண்டிதர் எனப்படுவார்.

One is not a learned man merely because one speaks much. He who is peaceful, free from
hate and fearless is called "learned".

4. නිතරම පවතින බැර - සාමාන්‍ය බැර (259)

යො ව අප්‍රමිති සුන්වාත - ධම්ම. කායෙන පස්සති
ස ටෙ ධම්ම ධරොහොති - යො ධම්ම. නප්‍රමර්ජති.

ந தாவதா தம்மதரோ — யாவதா பஹு பாஸதி
யோ ச அபம்பி ஸுத்வான — தம்மங் காயேன பஸ்ஸதி
ஸ வே தம்மரோ ஹோதி — யோ தம்மங் நப்மஜ்ஜுதி

Na tāvatā dhammadharo – yāvataḥ bahu bhāṣati
Yo ca appampi sutvāna – dhammaṃ kāyena paṣṣati
Sa ve dhammadharo hoti – yo dhammaṃ nappamajjati

බොහෝ සේ කඩා කළ පමණින් සමෙක් ධර්මධරයෙක් නො වේ. සමෙක් විකක් වුවත් අයු තමාගේ කය වෙහෙසවා වතුරාරය සත්‍යය වටහා ගනී ද, ධර්මය ගැන මනා සැලකිල්ල දක්වන එ බඳු පුද්ගලයා ම ඒකාන්තයෙක් ධර්මධරයෙක් වේ.

ஒருவர் அதிகமாகப் பேசுகிறபடியினாலேயே தர்மத்தை அறிந்தவர் ஆகமாட்டார். தான் கேட்டது சிறிதளவாக இருந்தாலும் அதை மனத்தில் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பதியவைத்து, அதை உறுதியாகப் பிடித்திருப்பவரே தர்மத்தை அறிந்தவர் ஆவார்.

One who speaks much is not a bearer of the Dhamma on that account. One who lives according to the little he hears of the Dhamma, not neglecting the Dhamma, is indeed a bearer of the Dhamma.

5. න තෙත ථේරෝ හොඳි - යෙනස්ස පලිතං සිරො (260)
පරිපක්ඛො වයො තස්ස - මොඝථිණ්ණොති චූචිචති.

ந தேன தேரோ ஹோதி — யேனஸ்ஸ பஸ்தங் ஸிரோ
பரிபக்கோ வயோ தஸ்ஸ — மோகஜிண்ணோ'தி வுச்சதி

**Na tena thero hoti – yen' assa palitam siro
Paripakko vayo tassa – moghajinno' ti vuccati**

හිස කෙසේ පැසුණු පමණෙකින් යමෙක් ස්ථවිර නො වේ. වයසින් පමණක් මේරූ (ගුණධර්ම නැති) ඔහුට “හිස මහල්ලා” යි කියනු ලැබේ.

தன்னுடைய தலைமயிர் நரைத்து விட்டதினாலேயே ஒருவர் தோர் (முதியவர்) ஆகமாட்டார். அவருடைய வயதுமட்டும் முதிர்ந்து விட்டது. அவர் “மோட்டு முதியோன்” எனப்படுவார்.

He is not thereby an elder (thera) merely because his hair is grey. Ripe is he in age. "Old-fool" he is called.

6. යම්හි සර්වං ච ඛණ්ඩං ච - අහිංසා සක්කමො දමො
ස චෙ වත්තමලො ධිරො - ථෙරො ඉති පවුච්චති.

(261)

யம்ஹி ஸச்சஞ்ச தம்மோ ச — அஹிங்லா ஸஞ்ஞமோ தமோ
ஸவே வந்தமஸோ தீரோ — தேரோ இதி பவுச்சதி

**Yamhi saccañ ca dhammo ca – ahimsā saññamo damo
Sa ve vantamalo dhiro – therō iti pavuccati**

සමතු කුල (වතුරායා) සත්‍යයන්, (තවලෝකෝත්තර) ධර්මයන්, අභිසාවන්, තැත්පත්කමන්, ඉන්ද්‍රිය දම්තයන් ඇද්ද, පහ කරන ලද කෙලෙස් මල ඇති එ බඳු බුද්ධිමා ස්ථවිරයෙකැයි කියනු ලැබේ.

உண்மையும், நேர்மையும், அறிவிச்சையும் அடக்கமும் தீரமும் உள்ளவர் யாரோ, அந்தக் குற்றமற்ற அறிஞர் உண்மையாகவே தேரர் (முதியவர்) என்னும் பெயருக்கு உரியவர் ஆவார்.

In whom are truth, virtue, harmlessness, restraint and control, that wise man who is purged of impurities, is, indeed, called an elder.

7. න වාක්කරණමත්තෙන් - වණ්ණපොක්කරතාය වා
සාධුරු, පො තරො හොති - ඉස්සුකි මව්පරි සයො

(262)

ந வாக்கரணமத்தேன — வண்ணபொக்கரதாய வா
ஸாதாநபோ நரோ ஹோதி — இஸ்ஸுக் மச்சீ ஸடோ

**Na vākkaraṇamattena – vaṇṇapokkharatāya vā
Sādhurūpo naro hoti – issuki macchari saṭho**

අනුක්‍රම ඊර්ෂ්‍යා කරන, මධුරුකම් කරන, කපටියා, ලක්ෂණ වචන කථා කළ පමණින් වත්, හැඩ වැඩ ඇති පමණින් වත් යහපත් ස්වභාව ඇති මිනිසෙක් නො වේ.

பொறானமயும் வெறுப்பும் கபடமும் உள்ளவன், அழகாக இருப்பதனாலேயோ அல்லது இனிமையாகப் பேசுவதனாலேயோ சாதுவான மனிதன் ஆகமாட்டான்.

A jealous, selfish and deceitful man cannot be called a virtuous person merely because he is eloquent and handsome.

8. ஸம்ம வோதம் சமூபிசீதம் — இலக்வீபம் சமூதனம்
ஸ வந்ததோஸோ மேதாவீ — ஸாதூருபோதி வுச்சதி. (263)

யஸ்ஸ சேதம் ஸமுச்சின்னம் — மூலகச்சம் ஸமுஹதம்
ஸ வந்ததோஸோ மேதாவீ — ஸாதூருபோதி வுச்சதி

Yassa c'etaṃ samucchinnam — mūlaghaccaṃ samūhatam
Sa vantadoso medhāvī — sādhurūpo ti vuccati

சிலக விகித ரீதிக் ஈடி ஈகுகடல் ஈகி மூலீத ம ஈகூரா ஈகுக ஈக ஈகுக கெலேட மல ஈகி கறு "ஈகுக
ஈகுக ஈகுக" ஈ கிஈகுக ஈகுக.

ஈவன் இவற்றை (அமூக்காறு, அவா, வெருளி ஈன்பவற்றை) அறுத்தெறிந்து நிர்மூலமாக்கிவிட்டானோ,
ஈவனிடம் துஷேயில்லையோ, அந்த மேதாவீ சாதுவான சபாவமுடையவன் என்று கூறப்படுவான்.

In whom these short comings are wholly cut off, up-rooted and extinct, such a person devoid
of blemishes, is called a virtuous man.

9. ந முண்டகேன சமணோ — அப்பதோ அலிகம் பணம்
இச்சாலோப சமாபன்னோ — சமணோ கிம் பவிஸ்ஸதி. (264)

ந முண்டகேன சமணோ — அப்பதோ அலிகம் பணம்
இச்சாலோப சமாபன்னோ — சமணோ கிம் பவிஸ்ஸதி

Na muṇḍakena samaṇo — abbato alikaṃ bhaṇam
Icchālobhasamāpanno — samaṇo kiṃ bhaviṣṣati

ஈகுக வுகி, கெலூ கிஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக
ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக ஈகுக

தான் மேற்கொண்ட (துறவுக்) கடமையை விட்டு, பொய்யைப் பேசுகிற ஒருவர், தனது தலையை
மழித்துவிட்டதனாலேயே சமணர் (துறவி) ஆகமாட்டார். ஆசைகளையும் அவாவையும் விடாதவர் எப்படிச்
சமணர் ஆவார் ?

Not by shaven head does an undisciplined man, who utters falsehood become a monk. How
can one who is full of desire and greed be a monk?

10. யோ வ ஸமேதி பாவாநி — அஹம் பூலாநி வவ்வயோ (265)
 ஸமீதன்தா ி பாவாநம் — ஸமணோநி பபூரிபதி

யோ ச ஸமேதி பாபானி — அஹம் பூலாநி ஸப்பஸோ
 ஸமிதத்தா ஹி பாபானம் — ஸமணோநி பவுச்சதி

Yo ca sameti pāpāni – aṇum thūlāni sabbaso
 Samitattā hi pāpānam – samano'ti pavuccai

ஸமேதன் கரு மறன் பரி பூரிபதின் ம ஸமீதபா மதி ட, தைதேம பரி ஸமீத பூ பூரின் மறணேகூடி கிணறு லுபே.

சிறிதும் பெரிதும் ஆகிய எல்லாவிதமான பாவங்களையும் சமாளித்து அடக்கினவர் யாரோ அவரே சமணர் (துறவி) ஆவார். ஏனென்றால், அவர் எல்லாப் பாவங்களையும் சமாளித்து அடக்கியிருக்கிறார்.

He who subdues all evil, whether large or small, is called a monk because he has subdued evil.

11. ந தைந திவ்வு னோநி — ஸாவதா திவ்வதே பரே (266)
 விஃசம் பமீமம் ஸமாதாய — திவ்வு னோநி ந தாவதா.

ந தைந பிக்கு ஹோதி — யாவதா பிக்கதே பரே
 விஸ்ஸங் தம்மங் ஸமாதாய — பிக்கு ஹோதி ந தாவதா

Na tena bhikkhū hoti – yāvatā bhikkhate pare
 Vissaṃ dhammaṃ samādāya – bhikkhū hoti na tāvatā

பிஃம பூ பாவ பரே (ஹே மறன் காய கமீதே) ஸமாதன் பூ கருகன்தா அநுதனென் பிபு கிண மன் தரமீன் ம திவ்வுபின் தைபே.

பிறரிடம் பிச்சை கேட்பதனாலேயே ஒருவர் பிக்கு ஆகமாட்டார். தர்ம மார்க்கத்திலிருந்து தவறி நடக்கிறவரும் பிக்கு ஆகமாட்டார்.

A person who follows an erroneous code of morality is not a monk merely because he begs his alms from others.

12. යොධ පුඤ්ඤං ව පාපං ව - බාහෙත්වා බ්‍රහ්මචරීයවා (267)
සධ්ධාය ලොකෙ චරති - ස වේ භික්ෂුනී චූරිචති.

யோத புஞ்சுஞ்சு பாபஞ்சு — பாறெத்வா ப்ரஹ்மசரியவா
ஸங்காய லோகே சரதி — ஸ வே பிக்சு'தி வுச்சதி

**Yo' dha puññañ ca pāpañ ca – bāhetvā brahmacariyavā
Sankhāya loke carati – sa ve bhikkhū' ti vuccati**

යමෙක් මේ ශාසනයෙහි නියමිත පරිදි පින් පව් දෙක ම දුරු කොට, බමුණරින් යුක්ත ව සියලු දේ නුවණින් සලකා - විමසා - හැසිරෙයි ද මුතු ම නිශ්චය වශයෙන් "භික්ෂුවකු" යි කියනු ලැබේ.

புண்ணியம், பாவம் இரண்டினையும் விட்டு பிரமசரியங் காத்து, இவ்வுலகத்திலே தாய்மையான வாழ்க்கை வாழ்கிறவர் யாரோ அவர்தான் பிக்கு என்று கூறப்படுகிறார்.

He who has transcended both good and bad, who is chaste and discriminating, he, indeed, is called a bhikkhu.

13. න මොනෙත මුනි හොනි - මුල්හරුවො අවිද්දසු
යො ව තුලං ව පග්ගස්ග - වරමාදය පණ්ඩිතො. (268)

ந மோனேன முனீ ஹோதி — முல்ஹருபோ அவித்தஸு
யோ ச துலங்'வ பக்கய்ஹ — வரமாதாய பண்டிதோ

**Na monena munī hoti – mūlharūpo aviddasu
Yo ca tulam'va paggayha – varam ādāya pandito**

මෙව් ස්වභාව ආති අපනයන කටා නො කර සිටි පමණින් මුහුදුබරයෙන් නොවේ. තරාදියක් අතට ගත්තකු මෙන් ලෝකයේ ආති ගොදුරු - කුසල් - කීරු බලා තෝරා ගත හැකි තුවණැත්තා ම මුහුදුබරයෙන් වේ.

மூத்தனமும் அறியாமையும் உள்ள ஒருவர் மௌன விரதம் பூண்டிருப்பதனாலேயே முனிவர் ஆகமாட்டார். அறிஞரான ஒருவர், தராசைத் தூக்கி நிறுத்தி எடை காண்பவர் போல, சீர்தூக்கிப் பார்த்து நல்லதை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு. (தொடரும்)

Silence in a person who is foolish and imprudent does not mean he is a sage. A wise man is he, who, like a man with a pair of scales, is able to weigh and select what is good.

14. பாவாதி பரீட்சேதி — ஈ மூதி தைன ஸோ மூதி (269)
 ஸோ மூதாதி ருனோ லோகே — மூதி தைன பபூவிபதி.

பாபாணி பரிவஜ்ஜேதி — ஸ முனீ தேன ஸோ முனி
 யோ முனாதி உபோ ஸோகே — முனீ தேன பவுச்சதி

Pāpāni parivajjeti – sa muni tena so muni
Yo munāti ubho loka – muni tena pavuccati

ஈமென் பரி பூர்த் மூ பூரூ கரடி டு னே பூர்த் மூ மூதிபரீட்சேத் லே. ஈமென் லோகமேகி ஈமூதாத்மிக, ஈமூதர்
 ஈமூதாரதன் லேத் பஈமேத் லேடி டுத மூதி டு மூபு பீ திஈ மூதிபரீட்சேகூ டி கிஈது லூலே.

பாவங்களைத் தள்ளிவிடுகிறவர் யாரோ அவரே முனிவர் ஆவார். ஏனென்றால் இரண்டு உலகங்களையும்
 நிறுத்துப் பார்க்கிறவர் ஆகையினாலே அவர் முனிவர் எனப்படுகிறார்.

He who shuns evil is a sage. He who understands both internal and external phenomena is
 called a sage.

15. த தைன ஈரியோ ஹோதி — யேன பானாதி ஹிம்ஸதி (270)
 ஈகிஈ ஈவிஈபானாந — ஈரியோதி பபூவிபதி.

நு தேன ஈரியோ ஹோதி — யேன பானாதி ஹிம்ஸதி
 ஈஹிம்ஸா ஸப்ப பானானங் — ஈரியோதி பவுச்சதி

Na tena ariyo hoti – yena pāṇāni himsati
Ahimsā sabbapāṇānam – ariyo'ti pavuccati

பூமேத்ஃ கிஈ கர்த்நா “ஈரீ” டி தமெத் திபூஷ் பமேகீத் ஈரீமேத் தை லே. கிஈ பூமேத்ஃ கிஈ தை
 கர்த்நவூ பமேகீத் ஈரீமேத் டி கிஈது லூலே.

உயிர்களை இம்சித்து வதை செய்கிறவர் ஈரியர் (உயர்ந்தவர்) ஆகமாட்டார். எல்லா உயிர்களிடத்திலும்
 அன்புள்ளவர் (அகிம்சையோடிருப்பவர்) ஈரியர் (மேலோர்) எனப்படுவர்.

One cannot become a noble person by injuring living beings. He who refrains from injuring
 living beings is a noble person.

16. න සිලබ්බත මත්තෙන් - බාහුසව්වෙන් වා පුත අඨ වා සමාධිලාභෙන් - විවිච්ච සයනෙන් වා.

(271)

ந ஸீலப்பத மத்தேன — பாஹுஸச்சேன வா புன
அதவா ஸமாதிலாபேன — விவிச்ச ஸயனேன வா

**Na sīlabbatamattena – bāhusaccenā va puna
Atha vā samādhilābhena – vivicca sayanena vā**

ශීල ප්‍රභ මාත්‍රයකින් හෝ, ඔහුගේ භාවයෙන් හෝ සමාධිපත් ලැබීමෙන් හෝ විවේක සේනාසනයක වීසීමෙන් හෝ -

சேலத்தினாலும், நல்லெழுச்சுத்தினாலும், அதிகமாகக் கற்றதினாலும், சமாதி நிலையில் இருப்பதனாலும், அல்லது ஏகாந்த வாழ்க்கை வாழ்வதினாலும். (தொடரும்)

For English translation see gatha No. 272.

17. ප්‍රසාම් නෙක්බම්ම සූඛං - අපුපුර්වනසෙවිතං
හික්ඛු විස්සාසමාපාදී - අප්පත්තො ආසට්ඨකියං.

(272)

புலாமி நெக்கம் ஸுகங் — அபுதுஜ்ஜனஸேவிதங்
பிக்கு விஸ்ஸாஸமாபாதி — அப்பத்தோ ஆஸவக்கயங்

**Phusāmi nekkhammasukham – aputhujjanasevitam
Bhikkhu vissāsam āpādi – appatto āsavakkhayam**

ආරයක් විසින් ලබන ලද තෙක්බම්ම (පැවිදි) සැපය ලැබීමෙන් හෝ, ආශ්‍රයෙන් කෙළවර කර නො ගත් හික්මුවක්, තමා දුක් කෙළවර කර ගත්තේ සැයි වැරදි විශ්වාසයක් ඇති කර නො ගත යුතු ය.

'சாதாரண மக்கள் அடையாத துறவு இன்பத்தை நான் அடைந்தேன்' என்று அறிவதனாலும் மாத்திரம், பிக்குவானவர் சாந்தியடைய முடியாது. ஆஸவங்களை ஒழித்தால்தான் சாந்தியடைய முடியும்.

Not merely by austerity and vows, nor by much learning, nor by concentration, nor by secluded living does one reach the end of suffering. One who has not eliminated all desires should not entertain such false views.

බම්මවිට වග්ගො තිට්ඨතො

ಎಲಿಜಬೆತ್ ಎರಿಸ್ ಶಿಲ್ಪಿ

தம்மட்டவக்கோ ஏகூனவீஸதிமோ

பத்தொன்பதாவது தம்மட்ட வர்க்கம்

DHAMMATTHA VAGGO NITTITHO
End of Chapter on The Righteous

181. The first of these is the fact that the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

மௌ வௌயே வி஑திமௌ

20. மௌி வௌி஑

ம஑஑ வ஑஑ௌ

மௌர்க஑ வௌர்க஑ம்

MAGGA VAGGA

THE WAY OR THE PATH

1. மௌயைவி஑ி஑ி஑ௌ ஑ேவி஑ௌ — ஑விவௌ வௌுரௌ ஑஑
விரௌ ஑ேவி஑ௌ ஑ிமௌயௌ — ஑ி஑஑஑ௌ வ வ஑்஑ிமௌ

(273)

ம஑஑ௌ஑்஑஑஑ௌ ஑ௌ஑்஑ௌ — ஑஑஑ௌ஑்஑ ஑துரௌ ஑தௌ
விரௌ஑ௌ ஑ௌ஑்஑ௌ தம்மௌ஑்஑ — தி஑தௌ஑்஑ ஑஑஑ுமௌ

Maggāṇ' atthaṅgiko seṭṭho – saccānaṃ caturo padā
Virāgo seṭṭho dhammānaṃ – dipadānaṃ ca cakkhumā

஑ி஑஑ மௌரௌ ஑ௌுரௌ ஑ௌர்஑ ஑ௌௌௌ஑ி஑ மௌர்஑ ஑்ௌ஑்஑ ஑. ஑ி஑஑ ஑யௌ ஑ௌுரௌ ஑்஑்஑, ஑஑்஑஑, ஑ிௌ்஑, மௌர்஑ ஑வ வௌுரௌ஑ ஑யௌ ஑்ௌ஑்஑ ஑. ஑ி஑஑ ஑ிமௌ ஑ௌுரௌ ஑ிவ஑ ஑்ௌ஑்஑ ஑. ஑ி஑஑ ஑வ஑்஑஑஑ ஑ௌுரௌ ஑்஑஑ வ஑஑்஑ ஑்ௌ஑்஑ ஑.

ௌல்஑ மௌர்க஑஑஑஑ௌ வி஑ ஑்஑்஑஑ மௌர்க஑ மௌ஑்஑மௌயௌ஑து. வௌய்஑ம஑஑ி஑ெல்஑்஑ம் ஑ௌ஑்஑ வௌய்஑ம஑஑ௌ மௌலௌ஑வ. தர்஑஑஑ி஑ெல்஑்஑ம் ஑ௌ஑ய்஑்஑ (஑ிர்வௌ஑) தர்஑ம் மௌலௌ஑து. ம஑ிதர்஑ி஑ெல்஑்஑ம் (஑்ௌ஑்஑) ஑஑்஑்஑்஑வ்஑ (஑்஑்஑்஑) மௌலௌ஑வ்஑.

The best of paths is the Noble Eightfold Path; the best of truths are the Four Truths. Of all states non-attachment is the best. The best of men is the Enlightened One.

2. එයොට මග්ගோ තත්ථඤ්ඤො — දස්සනස්ස වීසුද්ධියා
එතං හි තුමිහෙ පටිපජ්ජට්ඨ — මාරස්සෙනං පමොහනං.

(274)

ஏஸோ'வ மக்கோ நத்தஞ்ஞோ — தஸ்ஸனஸ்ஸ விஸுத்தியா
ஏதங் ஹி தும்ஹே படிபஜ்ஜத — மாரஸ்ஸேதங் பமோஹநங்

Eso'va maggo natth' añño – dassanassa visuddhiyā
Etamhi tumhe patipajjatha – māraṣṣ' etaṃ pamohanam

ஐயோ'வ மக்கோ நத்தஞ்ஞோ — தஸ்ஸனஸ்ஸ விஸுத்தியா
ஏதங் ஹி தும்ஹே படிபஜ்ஜத — மாரஸ்ஸேதங் பமோஹநங்

நற்காட்சி பெறுவதற்கு இதுவே சிறந்த மார்க்கம் ; வேறு மார்க்கம் இல்லை. இந்த மார்க்கத்தைப்
பின்பற்றி நடப்பாயாக. ஏனென்றால் இது மாரணைத் திகைக்கச் செய்கிறது.

This is the only path, and there is no other, for the purification of vision. Tread this path to
overcome Mara (death).

3. එතං හි තුමිහෙ පටිපන්නා — දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සට්ඨ
අක්කාතො වෙ මයා මග්ගො — අඤ්ඤාය සල්ලසන්තනං.

(275)

ஏதங் ஹி தும்ஹே படிபன்னா — துக்கஸ்ஸந்தங் கரிஸ்ஸத
அக்காதோ வே மயா மக்கோ — அஞ்ஞாய ஸல்லஸந்தனங்

Etamhi tumhe patipannā – dukkhassantaṃ karissatha
Akkhāto ve mayā maggo – aññāya sallasanthanaṃ

ஐயோ'வ மக்கோ நத்தஞ்ஞோ — தஸ்ஸனஸ்ஸ விஸுத்தியா
ஏதங் ஹி தும்ஹே படிபஜ்ஜத — மாரஸ்ஸேதங் பமோஹநங்

இந்த வழியில் நீ நடப்பதனாலே நீ துக்கத்தை நீக்கலாம். அம்பு போன்ற கூர்மையான துன்பங்களை
அகற்றுவதற்கு இந்த வழியைக் காட்டினேன்.

If you tread this path you will put an end to your suffering. Having realised the way to
eradicate all desire, have I declared this path.

6. සබ්බே සං஠ாரா ஁஁஁஁஁ — ஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁
஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁ — ஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁

(278)

ஸ஁஁ ஸ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁ — ஁஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁
஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁ — ஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁

Sabbe saṅkhārā dukkhā'ti – yadā paññāya passati
Atha nibbindatī dukkhe – esa maggo visuddhiyā

஁஁஁஁ ஁஁ ஁஁஁ ஁஁஁஁ ஁஁஁஁ ஁஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁. ஁஁ ஁ ஁஁஁஁஁
஁஁஁ — ஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁ — ஁஁ ஁.

஁஁஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁ (஁஁஁஁஁஁஁஁) ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁. ஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁
஁஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁. ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁.

He who realises that all conditioned things are painful will be passive in pain. This itself will
lead him to purity.

7. ஁஁஁஁ ஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁ — ஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁
஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁ — ஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁.

(279)

ஸ஁஁஁ ஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁ — ஁஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁
஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁ — ஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁

Sabbe dhammā anattā' ti – yadā paññāya passati
Atha nibbindatī dukkhe – esa maggo visuddhiyā

஁஁஁஁ ஁஁ ஁஁஁ ஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁ (-஁஁஁஁஁ ஁஁஁ ஁஁஁஁஁. ஁஁஁஁஁஁஁) ஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁. ஁஁ ஁ ஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁ — ஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁.

஁஁஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁ (஁஁஁஁஁஁஁) ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁. ஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁
஁஁஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁. ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁.

He who realises that all states are subject to change will be passive in pain. This itself will
lead him to purity.

8. ரெய்யனகாலம்ஹி அனுட்டஹானோ — யுவா பலி ஆலஸியா உபேதோ (280)
 டாஸந்தனகாபபமனோ குகிதோ — பஹ்ஹய மஹதா அலஸோ ந விந்ததி

உட்டானகாலம்ஹி அனுட்டஹானோ — யுவா பலி ஆலஸியா உபேதோ
 ஸங்ஸன்ன ஸங்கப்பமனோ குஹீதோ — பஹ்ஹய மஹதா அலஸோ ந விந்ததி

Uṭṭhānakālamhi anuṭṭhahāno – yuvā balī ālasiyaṃ upeto
 Samsannasāṅkappamano kusīto – paṇṇāya maggaṃ alaso na vindati

உமென் கருண் புவன், அலவன் புவன், அலச கமீன் ஸுத்த நலி, பீர்டயென் கபஹு கல ஸுது வேலேயி தோ
 குகிப டிபி கமீ கெரூ பிதர்க கியா உபபன் பி ஸதபன் கலபனா ஸா டின் அகி பீ அலசயா துபகீன் டுக்க ஸுது பி
 ம (அர்ட லார்டய) தோ டுகிடி. தைவன் தோ லவிடி.

இளமையும் வலிவும் உடையவனாக இருந்தும், சோம்பலாகவும், அசட்டையாகவும் முயற்சி இல்லாமலும்
 இருக்கிற மந்த புத்தியுள்ள சோம்பேறி, அறிவு வழியைக் காணமாட்டான்.

The inactive idle man, though young and strong, who does not strive when it is time to strive,
 by wisdom does not realise the Path.

9. வாஹுரக்கி மனஸா ஸுஸங்வுதொ — காயேன ச அகஸஸங் ந கயிரா (281)
 ஏதே தயோ கம்மபதே விஸோதயே — ஆராதயே மஹதா இஸிப்பவேதிதங்

வாஹுரக்கி மனஸா ஸுஸங்வுதொ — காயேன ச அகஸஸங் ந கயிரா
 ஏதே தயோ கம்மபதே விஸோதயே — ஆராதயே மஹதா இஸிப்பவேதிதங்

Vācānurakkhī manasā susaṃvuto – kāyena ca akusalaṃ na kayirā
 Ete tayo kamma pathe visodhaye – ārādhaye maggaṃ isippaveditaṃ

பெருமை உடையவன் ; டிவின் மனாப டாஸந்தன விட ஸுது. கமீன் அகஸஸல் தோ கல ஸுது. மீ துன் கர்ம
 பபச பீர்டிடி கர்மன் குகுகுதாப டாஸின் பிவின் அகஸஸ லார்டய பி திவன் ம (அல) கல குகுகு.

மொழி (பேச்சு) யினால் உண்டாகும் குற்றங்களை நீக்கி, மனத்தை அடக்கி, உடம்பினாலும் தீய
 செயல்களைச் செய்யாதிருப்பாயாக. மனமொழிமெய்களாகிய இம்மூன்றினாலும் உண்டாகும் தீமைகளை நீக்கி
 மேலோர் காட்டிய நல்வழியில் செல்க.

Let a person watch his speech, restrain his mind, and not engage in bodily misconduct. He
 who purifies these three paths of action will tread the way proclaimed by the sages.

10. யோகா வெ சாயதி றுர் — ஐயோகா றுர்ஈங்கயோ
 ப஠ம் ட்வேதாபதம் ஞத்வா — பவாய விபவாய ச
 ததத்தானம் நிவேஸெய்ய — யதா பூரி பவட்டதி (282)

யோகா வே ஜாயதி பூரி — ஐயோகா பூரிஸங்கயோ
 ஏதம் த்வேதாபதம் ஞத்வா — பவாய விபவாய ச
 ததத்தானம் நிவேஸெய்ய — யதா பூரி பவட்டதி

Yogā ve jāyati bhūri – ayogā bhūrisaṅkhayo
Etam dvedhā pathamāññatvā – bhavāya vibhavāya ca
Tath' attānaṃ niveseyya – yathā bhūri pavaddhati

ஸாவனாவின் லோபி லோபிதூர ஸ்வபன் ஈகி வீ. ஸாவனா ஸோ கிரீஸென் பம் வுருடே. டீபுஷ்ஹி ஸ
 ஸோடீபுஷ்ஹி டீ கருஷ்ஹி வன ஸே ஸார்ஹ டேவ ஸுன டுன ஸேவ. ஸே பரீடேகின் ஸ்வபன் ஸுபீரீ வீ டீ பரீடேகின்
 பீரீஸம் ஸகன் கர் ஸன ஸுஷ் ஸ.

மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்துவதனாலே (யோகத்தினாலே) ஞானம் உண்டாகிறது. மனத்தை ஒரு
 நிலைப்படுத்தாவிட்டால் ஞானம் தேயும். ஊதியம் தருவதும் ஊதியம் தராததுமான இந்த இரண்டு
 வழிகளையும் தெரிந்து ஞானம் வளர்கிற வழியில் நடப்பாயாக.

Wisdom arises from meditation and it wanes in the absence of meditation. Knowing this
 two-fold way for the arising and waning (of wisdom), let one engage himself in the way wisdom
 grows.

11. வ஠ம் பீஐபி ஸா ருக்஠ம் — வ஠ஸோ சாயதி ப஠ம்
 சேத்வா வ஠ம் வ வ஠ம் — நிவிவ஠ா ஸோபி பி஠்வலோ (283)

வ஠ம் சிந்தத மா ருக்஠ம் — வ஠ஸோ ஜாயதி ப஠ம்
 சேத்வா வ஠ஞ்ச வ஠தஞ்ச — நிப்பஸா ஹோத பிக்கவோ

Vanam chindatha mā rukkham – vanato jāyati bhayam
Chetva vanañ ca vanathañ ca – nibbanā hotha bhikkhavo

ஸறஹேதி, ஸவ ஸோபி கெலேட் வ஠ம் கபரீ. கெலேட் வ஠ஸென் ஸவ ஈகி வீ. லோஷ் கஹி கெலேட் வ஠கி
 வ஠ஸன், வ஠பஸன் கபா டுஸ, கெலேட். ஸுன்ஸென் வீபி.

பிக்குகளே ! ஒரு மரத்தை மட்டும் வெட்டி வீழ்த்தாதீர்கள். (ஆஸையாகிய) காடு முழுவதையும் வெட்டித்
 தள்ளுங்கள். ஆஸையாகிய காட்டிலிருந்து ஆபத்து உண்டாகிறது. ஆகவே, காடு முழுவதையும் புதர்களோடு
 வெட்டிக் காட்டை ஒழியுங்கள்.

Cut down the forest (of lust) but not (the real) tree. Fear arises from the forest (of lust).
 Having cut down the forest and the scrub, be free from the forest, O! bhikkhus.

12. யாவஹி வநதோ ந சிஜ்ஜதி — அனுமத்தோ'பி நரஸ்ஸ நாரிஸு
பதிபத்தமனோ'வ தாவ ஸோ — வச்சோ கிரபகோ'வ மாதரி (284)

யாவஹ் ஹி வனதோ ந சிஜ்ஜதி — அனுமத்தோ'பி நரஸ்ஸ நாரிஸு
பதிபத்தமனோ'வ தாவ ஸோ — வச்சோ கிரபகோ'வ மாதரி

**Yāvaṃ hi vanatho na chijjati – anumatto' pi narassa nārisu
Patibaddhamano va tāva so – vaccho khīrapako' va mātari**

யாவ் தான் கல் பூர்வகாலே கெலேட வநபீட (=மகி) டத்தித் கெரேரி டுப் பரஸேன் தலுத் தோடீடி பவகி ட, ப
தென், ஹி கீர் வடது ப்ரதேத கெரேரி டுலேத்நான் மென், டத்தித் கெரேரி டுலே.

ஆண், பெண்ணிடம் கொள்ளும் மோகமென்ற புதர் சிறிதாயினும் வெட்டப்படாமல் இருக்குமானால்,
அவனுடைய மனம் தாய்ப்பசுவுக்கும் கட்டுண்ட பால்சூடிக்கும் கன்றுபோல கட்டுப்பட்டிருக்கும்.

So long as the slightest scrub of lust remains in man, he will be attached to women, like the
suckling calf to its mother-cow.

13. ருபீரஹ் சிநேஹமத்நனோ — கும்புடம் சாரடிகம் வ பானினா
சந்திமக்கமேவ ப்ரஹய — நிப்பாணங் ஸுகதேன தேஸிதம் (285)

உச்சிந்த சிநேஹ மத்தனோ — குமுதங் ஸாரதிகங்'வ பானினா
ஸந்திமக்கமேவ ப்ரஹய — நிப்பாணங் ஸுகதேன தேஸிதங்

**Ucchinda sinehaṃ attano – kumudaṃ sārādikam' va pāṇinā
Santimaggameva brūhaya – nibbānaṃ sugatena desitaṃ**

ஓரன் காலுடையி னப னத் கும்புட மலன் டகித் கவா டுமத்நான் மென் தம துத டுகி டாஸப் டீட டும, கிவந
ம ப்ர டார் ட டுமஹி மார் ட ம டித் கி வடிவ, கிவந டேஸத டுடே டுத் விதி.

சாற்காலத்து குமுதமலர் போல தன்மீது கொண்டுள்ள பற்றினைக் கையாற் பிடுங்கி எறிக. சாந்தி
மார்க்கத்தையே விருத்தி செய்க. நிர்வாண மார்க்கம் சுதரால் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

Sever the love of self as you would an autumn lily with your hand! Develop the path of
peace, for Nibbana has been shown by the Buddha.

14. ஓட வசஸம் வசிஸஸாமி — ஓட ஹேமந்தகிம்ஹிஸு (286)
 ஓதி ஹாலே விபிந்தேதி — ஂந்தராயஸ ந புஜ்ஜதி

இத வஸஸங் வஸிஸஸாமி — இத ஹேமந்த கிம்ஹிஸு
 இதி ஹாலோ விபிந்தேதி — ஂந்தராயங் ந புஜ்ஜதி

Idha vassam vasissāmi – idha hemantagimhisu
Iti bālo vicinteti – antarāyaṃ na bujjhati

ஹேமந்தம், ஹேம வசஸம் காலத்தி லுள்ளே வசஸம். ஹேம ஹேமந்தம், ஹேம காலத்தி லுள்ளே வசஸம். ஹேம காலத்தி லுள்ளே வசஸம். ஹேம காலத்தி லுள்ளே வசஸம்.

“மழைக்காலத்தில் இங்கு வசிப்பேன். குளிர் காலத்திலும் கோடை காலத்திலும் இங்கே வசிப்பேன்” என்று பேதை எண்ணுகிறான். அபாயத்தை (மரணம்) அவன் உணர்வதில்லை.

“Here shall I dwell in the rainy season, here in the autumn and in the summer”; thus thinks the fool. Never is he conscious of death.

15. தம் புத்தபஸு ஸம்மத்தங் — வ்யாஸத்தமனஸங் நரங் (287)
 ஸுத்தங் காமங் மஹோகோவ — மச்ச ஆதாய கச்சதி

தங் புத்தபஸு ஸம்மத்தங் — வ்யாஸத்தமனஸங் நரங்
 ஸுத்தங் காமங் மஹோகோவ — மச்ச ஆதாய கச்சதி

Taṃ puttapaśusammattam – byāśattamanasaṃ naraṃ
Suttaṃ gāmaṃ mahogho’ va – maccu ādāya gacchati

தம் புத்தபஸு ஸம்மத்தங் — வ்யாஸத்தமனஸங் நரங். ஸுத்தங் காமங் மஹோகோவ — மச்ச ஆதாய கச்சதி.

புத்திரர், பசு முதலிய சம்பத்துக்களில் ஒருவன் மகிழ்ச்சி கொண்டிருப்பானானால், தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறபோது கிராமத்தைப் பெரு வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போவது போல, அவனைச் சாவு அடித்துக்கொண்டு போகிறது.

Him, death will carry away, who is greedy with thoughts of his children and livestock, like a deluge a sleeping village.

16. න සந்தி பூத்நா நானாய — ந பிநா நபி வந்ஹ
 னந்தகேநாபிபந்நய — நந்வி னந்தி நானாய
 ந ஸந்தி புத்தா தாணாய — ந பிதா ந பி பந்தவா
 அந்தகேநாதிபன்னஸஸ் — நத்தி னாதிஸ் தாணதா

(288)

Na santi puttā tāṇāya – na pitā na’ pi bandhavā
 Antakenādhīpannassa – natthi ñātisū tāṇatā

மருடானை பறர லுடனுடன் உகவரணை பிணிய, உற டுருவென் நுந ; மெபு பியென் நுந ; நுயென் நுந ;
 நுயென் மெபு உக வற நுந நுநி உ.

சாவினால் (மரணத்தினால்) இழுத்துக் கொண்டுபோகப்பட்டவர்களுக்கு மக்களாலும், தகப்பனாலும்,
 சுற்றத்தினாலும் பாதுகாப்புக் கிடையாது. ஏனென்றால், உறவினரால் அவருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை.

No children, no parents, no relatives will come forward to protect him whom death has seized. Nay, he cannot be protected by relatives.

17. பதமத்பவஸங் னுத்வா — பண்டிதோ ஸீஸஸங்வுதோ
 நிப்பாணகமனங் மக்கங் — கிப்பமேவ விஸோதயே

(289)

Etamattthavasam ñatvā – paṇḍito sīlasamvuto
 Nibbānagamanam maggaṃ – khippam’ eva visodhaye

மே டுபூரன் மரணமென டீ நமபி பிபிபி வந்நக நுநெபி பி டுநுநெ, பூடபிமநா கிபு டுபுபுபென் பூந்ந வ
 நிபநபி வந மந வநா பிபிபிபி கர வநி.

இந்த உண்மையை உணர்ந்து, சீலமுடைய அறிவாளி நிர்வாணத்துக்குச் செல்லும் பாதையை
 துப்புரவாக்குதல் வேண்டும்.

Knowing it to be so, a wise man should be virtuous and lose no time in clearing the path that leads to Nibbana.

மதம வதமோ நிபிபிநு

மதம வதம நிபி

மக்கவக்கோ - வீஸதிமோ

இருபதாவது மார்க்க வர்க்கம்

MAGGA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on The Path

(888)
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

පකිණ්ණක වග්ගො එකවිසතිමො

21. ප්‍රකිණ්ණක වර්ගය

පකිண்ணක වක්කො

පකිண்ணක වර්ඡකම

PAKIṆṆAKA VAGGA

MISCELLANEOUS

1. මන්නා සුඛපරිච්චාගා — පස්සෙ වෙ විපුලං සුඛං (290)
වළෙ මන්නා සුඛං ධිරො — සම්පස්සං විපුලං සුඛං

මත්තා ඝාතපරිච්චාගා — පස්සෙ ජෙ විපුලං ඝාතං
සඤ්ඤා මත්තාඝාතං ධිරො — සම්පස්සං විපුලං ඝාතං

Mattā sukhaparicāgā — passe ce vipulam sukham
Caje mattā sukham dhiro — sampassam vipulam sukham

මද සුඛයක් හැර දමීමෙන් මහත් සුඛයක් ලැබෙන බව පෙනේ නම් බුද්ධිමත් ඒ විපුල සුඛය බලාපොරොත්තුවෙන් සුළු සුඛය අත් හරින්නේය.

චිත්‍ර ඉන්පත්ත ව්‍යවහරණය, පෙරිග් ඉන්පත්ත අභිමත ඉතරා කාන්තාරාණාම, අප්පෙරිග් ඉන්පත්තිරිකාස චිත්‍ර ඉන්පත්තත් තුරුපාරාක.

If it is clear that a great happiness could be experienced by relinquishing a small happiness, the wise man should relinquish the smaller happiness and look to the great.

4. සෙසං ච සුසමාරද්ධං - නිව්චං කායගතාසති (293)
අකිව්චං තෙ න සෙවන්ති - කිව්චෙ සාතච්චිකාරිනෝ
සතානං සම්පජානානං - අත්ථං ගච්ඡන්ති ආසවා

யேஸஞ்சு ஸுஸமார்த்தா — நிச்சங் காயகதாஸதி
அகிச்சங் தே நஸேவந்தி — கிச்சே ஸாதச்சகாரினோ
ஸதானங் ஸம்பஜானனங் — அத்தங் கச்சந்தி ஆஸவா

**Yesañ ca susamāradhā – niccam kāyagatā sati
Akiccam te na sevanti – kicce sātaccakārino
Satānam sampajānānam – attham gacchanti āsavā**

යම් කෙනෙකුත් විසින් තීතර කායගතාසනී භාවනාව වඩන ලද ද ඔවුහු නොකටයුත්ත නො කරත්. කටයුත්තෙහි තීතර යෙදෙත්. මනා සිහියෙන් හා නුවණින් ද යුත් ඒ බඳු පුද්ගලයන්ගේ ආශ්‍රවයෝ තැති වෙත්.

எவர் காயத்தின் தன்மையை எப்பொழுதும் நன்கு தியானஞ் செய்கிறார்களோ, செய்ய வேண்டியவற்றை ஊக்கத்துடன் செய்கிறார்களோ, அத்தகைய கடைப்பிடிப்பும் சிந்தனையும் உள்ளவர்களின் ஆசுவங்கள் முடிவடைகின்றன.

But they who are always watchful of their body, do not do what should not be done and regularly do what ought to be done, the defilements of such alert and wise people come to an end.

5. මාතරං පිතරං හත්තවා - රාජානො ද්වෙ ට ඛත්තියෙ (294)
රට්ඨං සානුවරං හත්තවා - අතීණො යාති බ්‍රාහ්මණො

மாதரங் பிதரங் ஹந்த்வா — ராஜானோ த்வே ச கத்தியே
ரட்டங் ஸாநுசரங் ஹந்த்வா — அநீகோ யாதி ப்ராஹ்மணோ

**Mātaram pitaram hantvā – rājāno dve ca khattiye
Rattham sānucaram hantvā – anīgho yāti brāhmaṇo**

නියම බ්‍රාන්ච්මේන්සා තණ්හා නමැති මට ද, මාත නමැති පියා ද, ශාශ්වත උච්චේද දාණ්ඩි නමැති ක්ෂත්‍රිය රජුත් දෙදෙනා ද, තන්දිරාග නමැති අනුවරයා සහිත වූ දොළොස් ආයතන නමැති රට ද තසා නිදුක් ව තිබ්තට යයි.

அவா என்ற தாய், அகங்காரமென்ற தந்தை, சாகவதம், உச்சேதம் ஆகிய இரண்டு ஊத்திரியரையும் கொண்டு, பன்னிரண்டு பொறிவாயில்கள் என்ற ராச்சியத்தையும், பற்று என்ற தோழனையும் வென்று உண்மையான பிராமணன் துயரின்றி நிர்வாணத்துக்குச் செல்கிறான்.

The true sage will slay the mother (craving), the father (conceit), the two warrior kings (views of externalism and nihilism) and destroy the country (sense faculties and sense objects) together with its watcher (attachment) and enter the land of peace.

6. மாதரம் பிதரம் னந்தி — ராஜானோ ட்வே வ சோத்தியே (295)
 வெய்யக்க பஞ்சமம் னந்தி — அநிகோ யாதி ப்ராஹ்மணோ

மாதரம் பிதரம் னந்தி — ராஜானோ த்வே ச ஸோத்தியே
 வெய்யக்க பஞ்சமம் னந்தி — அநிகோ யாதி ப்ராஹ்மணோ

Mātaraṃ pitaraṃ hantvā – rājāno dve ca sotthiye
Veyyagghapaṇcamam hantvā – anīgho yāti brāhmaṇo

கிடம னந்தியை நன்கு தலையிட்டு, மாதரம் பிதரம் னந்தி, ராஜானோ ட்வே வ சோத்தியே, வெய்யக்க பஞ்சமம் னந்தி, அநிகோ யாதி ப்ராஹ்மணோ.

அவா என்ற தாயையும், அகங்காரமென்ற தந்தையையும் சாகவதம், உச்சேதம் ஆகிய இரு பிராமண அரசர்களையும் கொன்று, பஞ்ச நீலரணங்கள் என்ற புலியையும் கொன்று உண்மையான பிராமணன் துயரின்றி நிர்வாணத்துக்குச் செல்வான்.

The true sage will slay the mother (craving), the father (conceit) and the two warrior kings and destroying the leopards (of the five hindrances) will enter the land of peace.

7. ஸுப்பபுத்தம் பபுஜ்ஜந்தி — சடா கோதமஸாவகா (296)
 யேஸம் திவா வ ரத்தோ வ — நிச்சம் புத்தகதா ஸதி

ஸுப்பபுத்தம் பபுஜ்ஜந்தி — ஸதா கோதமஸாவகா
 யேஸம் திவா ச ரத்தோ ச — நிச்சம் புத்தகதா ஸதி

Suppabuddham pabujjhanti – sadā Gotamasavakā
Yesam divā ca ratto ca – niccam buddhagatāsati

கடிகைகொண்டு திவா ரத்தோ வ ரத்தோ வ, நிச்சம் புத்தகதா ஸதி.

எவர் அல்லும் பகலும் புத்தரையே தியானித்துக் கொண்டிருப்பார்களோ அத்தகைய கோதம சீடர்கள் எப்பொழுதும் நல்விழிப்புடன் நித்திரை விட்டெழுவர்.

The disciples of Gotama, who by day and night constantly contemplate on the Buddha, arise well-awakened.

8. ஸுபபுஜ்ஜந்தி பபுஜ்ஜந்தி — ஸதா யோநம ஸாவகா
யேஸம் டீவா வ ரத்னோ வ — திவிவ. பிமீமநாஸதி (297)

ஸுபபுஜ்ஜந்தி பபுஜ்ஜந்தி — ஸதா கோதமஸாவகா
யேஸங் திவா ச ரத்தோ ச — நிச்சங் தம்மகதா ஸதி

Suppabuddham pabujjhanti – sadā Gotamasāvaka
Yesam divā ca ratto ca – niccam dhammagatā sati

ஸதீ கௌதமனா வ டீவா ரு டேவந்தி திவர பிமீமநாஸதீய (-பர்வம ரரமுஜ்ஜ கௌவ ரத் திவிவ) டுட்டு ஸீ யோநம
ஸூபகஸே ஸும ௨௦ ஸூபகே திவ ஸூபுஜ்ஜந்தி.

ஸவர் அல்லும் பகலும் தர்மத்தையே நியாணித்துக் கொண்டிருப்பார்களோ அத்தகைய கோதம சீடர்கள்
எப்பொழுதும் நல்விழிப்புடன் நித்திரை விட்டெழுவர்.

The disciples of Gotama, who by day and night constantly contemplate on the Dhamma,
arise well-awakened.

9. ஸுபபுஜ்ஜந்தி பபுஜ்ஜந்தி — ஸதா யோநமஸாவகா
யேஸம் டீவா வ ரத்னோ வ — திவிவ. ஸங்கநாஸதி (298)

ஸுபபுஜ்ஜந்தி பபுஜ்ஜந்தி — ஸதா கோதமஸாவகா
யேஸங் திவா ச ரத்தோ ச — நிச்சங் ஸங்ககதா ஸதி

Suppabuddham pabujjhanti – sadā Gotamasāvaka
Yesam divā ca ratto ca – niccam saṅghagatā sati

ஸதீ கௌதமனா வ டீவா ரு டேவந்தி திவர ஸங்கநாஸதீய (-ஸங்கம ரரமுஜ்ஜ கௌவ ரத் திவிவ) டுட்டு ஸீ யோநம
ஸூபகஸே ஸும ௨௦ ஸூபகே திவ ஸூபுஜ்ஜந்தி.

ஸவர் அல்லும் பகலும் சங்கத்தினரையே நியாணித்துக் கொண்டிருப்பார்களோ, அத்தகைய கோதம
சீடர்கள் எப்பொழுதும் நல்விழிப்புடன் நித்திரைவிட்டெழுவர்.

The disciples of Gotama, who by day and night constantly contemplate on the Sangha, arise
well-awakened.

10. සුප්පබුද්ධං පබුප්ඤ්ඤානිති - සඳු ගොතමසාවකා . (299)
සෙසං දිවා ව රත්තො ව - නිව්වං කායගතාසනි

ஸுப்பபுத்தங் பபுஜ்ஜந்தி — ஸதா கோதமஸாவகா
யேஸங் திவா ச ரத்தோ ச — நிச்சங் காயகதா ஸதி

**Suppabuddham pabujjhanti – sadā Gotamasāvaka
Yesam divā ca ratto ca – nīccam kāyagatā sati**

සම කෙනෙකුට දිවා රෑ දෙකේ නිතර කායගතාසනීය (කය අරමුණු කොට ගත් සිතිය) ඇද්ද ඒ ගෞතම ශ්‍රාවකයෝ හැම දම සුවසේ නිද පුළුවන්.

எவர் அல்லும் பகலும் உடம்பின் நிலையைப் பற்றியே தியானித்துக் கொண்டிருப்பார்களோ, அத்தகைய கோதம சீடர்கள் எப்பொழுதும் நல்விழிப்புடன் நித்திரைவிட்டெழுவர்.

The disciples of Gotama, who by day and night constantly contemplate on the body, awake well-awakened.

11. සුප්පවුද්ධං පවුප්ඤ්ඤානි - සද් ගොතමසාවකා (300)
සෙසං දිවා ව රත්තො ව - අභිංසාය රතො මතො

ஸுப்பபுத்தங் பபுஜ்ஜந்தி — ஸதா கோதமஸாவகா
யேஸங் திவா ச ரத்தோ ச — அஹிங்ஸாய ரதோ மனோ

**Suppabuddham pabujjhanti – sadā Gotamasāvakā
Yesam divā ca ratto ca – ahimsāya rato mano**

සම් කෙනකුත්ගේ සිත දවා රැ. දෙකේනි අභිසාවෙහි ඇලුණේ ද ඒ ගෞතම ශ්‍රාවකයෝ හැමදාම සුවයේ නිදා පවතිත්.

எவர் அல்லும் பகலும் அகும்சையில் மகிழ்ச்சி கொண்டுகிறார்களோ, அத்தகைய கோதம் சீடர்கள் எப்பொழுதும் நல்விழிப்புடன் நித்திரைவிட்டெழுவர்.

The disciples of Gotama, who by day and night contemplate on non-injury to living beings, arise well-awakened.

12. සුප්පබ්බදං පබ්බජකිත්ති - සද් ගෞතමසාවකා (301)
සෙසං දිවා ච රත්තො ච - සාවනාය රතො මනො

ஸுப்பபுத்தங் பபுஜ்ஜந்தி — ஸதா கோதமஸாவகா
யேஸங் திவா ச ரத்தோ ச — பாவனாய ரதோ மனோ

**Suppabuddham pabuijjhanti – sadā Gotamasāvaka
Yesam divā ca ratto ca – bhāvanāya rato mano**

සම් කෙතකුත්තේ සිත දිවා රැ දෙකේහි භාවනාවෙහි ඇලුණේ ද ඒ ගෞතම ශ්‍රාවකයෝ හැමදම සුවසේ තිද ප්‍රබලීන්.

எவர் அல்லும் பகலும் தியானத்தில் திளைத்திருப்பார்களோ, அத்தகைய கோதம சீடர்கள் எப்பொழுதும் நல்விழிப்புடன் நித்திரைவிட்டெழுவர்.

The disciples of Gotama, who delight in meditation, day and night, arise well-awakened.

13. දුප්පත්විමර්ජනං දුරහිරමං - දුරාවාසා ණරා දුබ්බා
දුක්ඛො සමාන සංවාසො - දුක්ඛානුපතීතද්ධගු
තස්මා න වද්ධගු සීයා - දුක්ඛානුපතීතොසීයා

துப்பப்பஜ்ஜங் துரபிரமங் — துராவாஸா கரா துகா
துக்கோ ' ஸமானஸங்வாஸோ — துக்கா நுபதித்தகூ
தஸ்மா ந சத்தகூ ஸியா — ந ச துக்கானுபதிதோ ஸியா

**Duppabbajjam durabhiramam – durāvāsā gharā dukhā
Dukkho’ samānasamvāso – dukkhānupatitaddhagū
Tasmā na c’addhagu siyā – na ca dukkhānupatito siyā**

පැවිදි දුෂකර ය. එහි සිත් ඇලවීමත් දුෂකර ය. ගිහිගෙයි වාසයත් දුක් සහිත ය. අසමාන අදහස් ඇත්තත් හා විසීමත් දුක්කි. සසර ද ඉතා දිග හෙයින් දුක් සහිත ය. මේ නිසා සසර තමැති අදත් මහට පිළිපත්තකු නොවිය යුතු ය ; දුකින් ලුහුඬදතා ලද්දකුත් නො විය යුතු ය.

உலகத்தைத் துறப்பது கடினமானது. அதில் மகிழ்ச்சி கிடையாது. இல்லற வாழ்க்கை துன்பமானது. சரிசமானம் இல்லாதவரோடு பழகுவது துன்பமானது. திரிந்து உழல்வது துன்பமானது. ஆகையினாலே, (பிறப்பு இறப்பாபி) பாதையில் திரிந்து துன்பத்தினால் தொடரப்படாமல் இருப்பாயாக.

Monkhood is difficult and it is not easy to be content therein; lay life is also difficult and so is association with those who are not our peers. Samsara, being so long, is also painful. So, do not be a wayfarer (in samsara) and do not let yourself be pursued by pain.

14. ஸத்தோ ஸிலேன ஸம்பந்தோ — யஸோ போக ஸமப்பிதோ
யம் யம் பதேஸங் பஜதி — தத்த தத்தேவ பூஜிதோ

(303)

ஸத்தோ ஸிலேன ஸம்பந்தோ — யஸோ போக ஸமப்பிதோ
யங் யங் பதேஸங் பஜதி — தத்த தத்தேவ பூஜிதோ

Saddho silena sampanno – yaso bhōgasamappito
Yam yam padesam bhajati – tattha tatth' eva pūjito

ஓடிவந், சிலுவந், கிரகிவந், ஹேன ஸம்பந் ஹுந் பூஜிதஸா ஸத ஸத பதேஸகை ஸதி ட, ப் வும வுந டி ம
பூஜி டுலெ.

சிலமும் ஞானமும் உடையவர், புகழும் செல்வமும் உடையவர், எந்நாட்டிற் சென்றாலும் எங்கே
இருந்தாலும் அங்கங்கே மரியாதை பெறுகிறார்கள்.

Whichever place is visited by him who is faithful, virtuous, possessed of fame and wealth,
honoured will he be in each such place.

15. தூரே ஸந்தோ பகாஸெந்தி — ஹிமவந்தோ'வ பப்பதோ
அஸந்தெத்த ந திஸ்ஸந்தி — ரத்திகித்தா யதா ஸரோ

(304)

தூரே ஸந்தோ பகாஸெந்தி — ஹிமவந்தோ'வ பப்பதோ
அஸந்தெத்த ந திஸ்ஸந்தி — ரத்திகித்தா யதா ஸரோ

Dure santo pakāṣenti – himavanto' va pabbato
Asant' ettha na dissanti – ratti khittā yathā sarā

ஹிமவந்தோ பகாஸெந்தி தூர ஸிவின் கிமவந்த பர்ப்பதெ மென் புகாஸென் பெனென். மீ லேகஸெதி
அஸந்தெத்த (இதன் பதனெனென் டிவ்ஷி டிவ்ஷி மென்) லெ ஸிவின் ரி பிவெ லெ ப் வும மென் ஹே
பெனென்.

நல்லவர்கள் தூரத்தில் இருந்தாலும், இமயமலையைப் போன்று காணப்படுகிறார்கள். தீயவர் அண்மையில்
இருந்தாலும் இரவில் எய்யப்பட்ட அம்புபோலக் காணப்படமாட்டார்கள்.

Good men, however far they be, are conspicuous like the mount Himalayas. Bad men,
though near they be, are inconspicuous like arrows shot by night.

16. பகாஸநம் பகசெய்யம் — பகோ வரமதந்திதோ
பகோ டமயமத்தானம் — வநந்தே ரமிதோ ஸியா

(305)

ஏகாஸநங் ஏகசெய்யங் — ஏகோ சரமதந்திதோ
ஏகோ தமயமத்தானங் — வநந்தே ரமிதோ ஸியா

Ekāsaṇaṃ ekaseyyaṃ – eko caraṃ atandito
Eko damayaṃ attānaṃ – vanante ramito siyā

ஐரகிலா வ ஈதம டமதம் கரதா ககிவ ம விசிய ஸது ஃ ; ககி வ ம கிரிய ஸது ஃ ; ககி வ ம ககிரிய ஸது ஃ ;
தோ மடூ வ ககூ கெடுவர கித டரூ விசிய ஸது ஃ.

தனித்துத் தன்னை அடக்கி ஆளுபவன் தனித்து இருத்தல் வேண்டும். தனித்து உறங்குதல் வேண்டும்.
தனித்துத் திரிதல் வேண்டும். மடியின்றி காடுகளில் விரும்பி வாழ்தல் வேண்டும்.

He who sits alone, rests alone and moves about alone unindolent, who restrains himself
alone will find delight in forest depths.

பகின்னக வக்கோ ஏகவீஸதிமோ

புகிணீக வம்ம கிதீ

பகின்னக வக்கோ ஏகவீஸதிமோ

இருபத்தொன்றாவது பகின்னக வாக்கம்

PAKINNAKA VAGGO NITTHITO
End of Chapter on The Miscellaneous

திரய வஞ்சகநிலை

22. திரய வஞ்சகம்

நிரய வஞ்சகம்

நிரய வஞ்சகம்

NIRAYA VAGGA

WOEFUL STATE

1. அஹுவாதி திரய வஞ்சகம் — யோ சாபி கத்வா ந கரோமீதி லாஹ, (306)
ரஹேதி நே பஹேதி ஸமாதானந்தி — தீர்த்தவஞ்சகம் மதுரா பரந்த

அஹுவாதி திரய வஞ்சகம் — யோ சாபி கத்வா ந கரோமீதி ' சாஹ
உபோ'பி தே பெச்ச ஸமா பவந்தி — நிஹீநகம்மா மதுரா பரந்த

Abhūtavādi nirayaṃ upeti – yo c'āpi katvā na karomī'ti c'āha
Ubho' pi te pecca samā bhavanti – nihinakammā manujā parattha

ஹேது கிண்து மென் ம ஸமன் ஹேது உய நே ஹேது கிண்து அஹவ ஸி. பஹேதி கிண்து அஹ
மேதி ஹேது பரஹேதி ஹேது பரஹேதி.

பொய்யன் நரகம் செல்கிறான் ; ஒன்றைச் செய்துவிட்டு “ நான் இதைச் செய்யவில்லை ” என்கிறவனும்
நரகம் செல்கிறான். இழிசனராகிய இவ்விருவரும் ஒருதன்மைத்தாக, மறுமையில் துன்பமுள்ள ஒரே
இடத்திற்குச் செல்லுகிறார்கள்.

He who tells lies and he who does something and denies doing it, both go to purgatory. These
two will be equal even in the next world because they are both mean.

2. காவகண்சிய வவோ — பாவமீதா அசனீனோ
பாபா பாவேகி கமீமேகி — திரயம் தே உபபஜ்ஜரே

(307)

காஸாவகண்டா பஹுவோ — பாபதம்மா அஸஞ்ஞதா
பாபா பாபேஹி கம்மேஹி — நிரயங் தே உபபஜ்ஜரே

Kāsāvaṇṇhā bahavo – pāpadhammā asaṇṇatā
Pāpā pāpehi kammehi – nirayaṃ te upapajjare

கெல்லேகி கவ கவி உவா ஸத் பாவ ஸ்விதாவி அகி, கீழ் காமலகத் துகி பூதமலகத் ஹோனே ட. ப் பாவிது கிய
பாவ கிய கிய அபாவேகி உபபஜ்.

கழுத்தில் துவர் (காஷாய) ஆடை தரித்தவர்களிலும், கெட்டவர்களும் அடக்கம் அற்றவர்களுமான
நீயவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமது தீய செயல்களினாலே நிரயத்தில் சென்று பிறக்கிறார்கள்.

Many men there are with yellow robes around their necks who are of evil disposition and unrestrained. These evil mannered men, because of their evil deeds, are born in hell.

3. சேயோ அயோகுலோ பூத்தோ — தத்தோ அக்கிசிகூபமோ
யாந் செ பூஹீஜேயா டுஸிலோ — ரத்தபிண்டம் அசனீனோ

(308)

ஸெய்யோ அயோகுலோ பூத்தோ — தத்தோ அக்கிசிகூபமோ
யஞ்சே புஞ்ஞெய்ய துஸ்ஸிலோ — ரத்தபிண்டம் அஸஞ்ஞதோ

Seyyo ayogulo bhetto – tatto aggisikhūpamo
Yaṇ ce bhuñjeyya dussilo – ratthapiṇḍam asaṇṇato

(காச பாவ) காமலகத் துகி பூதமலகத் ரத்தபிண்டம் பிண்டம் (பூதமலகத்) தேன ஸாவரம் பூதமலகத் பிண்டம் ரத் பி
கி கி பிண்டம் புகி கவி கலகத் கிண்டம் கிண்டம் கிண்டம்.

அடக்கம் அற்று தீய ஒழுக்கம் உள்ள துறவிகள், நாட்டில் சென்று பிச்சை ஏற்று உண்பதைக் காட்டிலும்
பழுக்கக் காய்ந்த நெருப்பை கக்கும் இரும்பு உருண்டைகளை விழுங்குவது நல்லது.

Better it is to swallow a heated ball of iron than to be immoral and irresponsible and live on the charity of the people.

4. **வெணர் ஸிணாதி நரோ பமத்னோ — ஈபஜ்ஜதி பரதாரூபஸேவீ** (309)
ஈபுஜ்ஜலாபந் ந நிகாமஸெய்யங் — நிந்தங் ததியங் நிரயங் சதுத்தங்

சத்தாரி டானாநி நரோ பமத்தோ — ஆபஜ்ஜதி பரதாரூபஸேவீ
 அபுஞ்ஞலாபங் ந நிகாமஸெய்யங் — நிந்தங் ததியங் நிரயங் சதுத்தங்

Cattāri ṭhānāni naro pamatto – āpajjati paradārūpasevī
Apunñalābham na nikāmasēyyaṃ – nindaṃ tatīyaṃ nirayaṃ catuttham

பரதராவன் ஸேவனச கரன்னை ப்ரீ நோ ஸுஜகிலிதன் மீதிகா ஈகஸல் டுடகர ஸுகில ட, தினன் ஸுபீஸ
 திதந்நவ நோ ஸுபீஸ ட, மெ ஸோவ திந்திவ ட, பரஸோவ ஈபாஸவ டுல ட டந கரூங் டதரகவ பூஸேனேடி.

பிறர்மனை விரும்பும் கருத்தற்ற மனிதனுக்கு நால்வகை விபத்துக்கள் உண்டாகும். பாவம் சேரும்.
 விரும்பியவாறு நித்திரை கொள்ளவியலாமற் போகும். மூன்றாவது பழிசேரும். நான்காவது நிரயம் கிடைக்கும்.

An irresponsible man who commits adultery will face four misfortunes: acquisition of demerit, disturbed sleep, thirdly bad reputation, and fourthly rebirth in woeful states.

5. **ஈபுஜ்ஜலாபோ வ ஸதி வ பாகிணா — பிதஸஸ பிதாய ரதி வ பாகிணா** (310)
ராசா வ டனேஹ் ஸரகண பனேதி — தஸ்மா நரோ பரதரம் ந ஸேவோ

அபுபுஞ்ஞலாபோ ச கதி ச பாகிகா — பீதஸ்ஸ பீதாய ரதி ச தோகிகா
 ராஜா ச தன்ஹ் கருகங் பனேதி — தஸ்மா நரோ பரதாரங் ந ஸேவோ

Apunñalābho ca gati ca pāpikā – bhīṭassa bhīṭāya rati ca thokikā
Rājā ca daṇḍam garukaṃ paṇeti – tasmā naro paradaram na seve

பரதர ஸேவனசென் ஈகஸல் ட டீட வே. ஸாமக ஸதிஸவ ட பன் வே. ப் கர, ஸீஸ ப்ரீவக டமக ஸீஸ ப்ரீவகென் கால
 ஈபஸிவ ட டஸிஸ வே. மெ பிபிபெ டரூனெ டபிபிவன் டர ட, மெ திகா மீதிகா பீதின் பரதராவன் நோ ஸேவீஸ டுது ட.

மேலும் அவன் பாவத்தை யடைந்து மறுமையில் தீக்கதி யடைகிறான். அச்சம் உள்ள ஒருவன் அச்சம்
 உள்ள ஒருத்தியோடு கூடா ஒழுக்கத்தினால் அடையும் இன்பம் மிகச் சிறியது. அரசனும் அவனைக் கடுமையாக
 ஒறுக்கிறான். ஆகவே, பிறன் மனைவியை விரும்பாதிருப்பாயாக.

Frequenting others' wives will lead one to acquire demerit and to evil ways. Imperfect is also the pleasure of the frightened in the arms of the frightened. (For such acts) the king's punishment is also heavy. So a man should never go after others' wives.

8. கயிரா வெ கயிராதேனம் — தலஹமேனங் பரக்கமே
சிபிலோ ி பரிபபாஜோ — பிய்யோ ஆகிரதே ரஜங் (313)

கயிரா சே கயிராதேனங் — தலஹமேனங் பரக்கமே
சிபிலோ ஹி பரிபபாஜோ — பிய்யோ ஆகிரதே ரஜங்

Kayirā ce kayirāthetam – dalham enam parakkame
Sithilo hi paribbājo – bhiyyo ākirate rajam

கூறலாகக் கரணைத் தம் மூதலின் ம கல னுது ஃ : டீ வ ம கல னுது ஃ. லீகிலீ வ - ஈவாவ - கியாவ - கரண
மறண்கம வவ வவவின் கெலேவ வகுருவவ.

எனதயேனும் செய்ய வேண்டுமானால் அதைச் சரியாகச் செய்ய. ஒழுக்கந்தவறிய துறவி தீமைகளையே
அதிகமாகப் பரப்புகிறார்.

If monkhood is to be practised it should be done well with conviction; slack monkhood will
promote more desires.

9. அகதங் துக்கதங் ஸெய்யோ — பச்சா தபதி துக்கதங்
கதஞ்ச ஸுகதங் ஸெய்யோ — யங் கத்வா நானுதப்பதி (314)

அகதங் துக்கதங் ஸெய்யோ — பச்சா தபதி துக்கதங்
கதஞ்ச ஸுகதங் ஸெய்யோ — யங் கத்வா நானுதப்பதி

Akatam dukkatam seyyo – pacchā tapati dukkatam
Katañ ca sukatam seyyo – yam katvā n’ānutappati

தூக்கதவ ஸெவின் அகதலக கிரீமென் பஹ் காவென்வ வ திவ தோகிரீம மூதலீ. தூக்கதவ ஸெவின் கூறலக
கிரீமென் பஹ் காவிலின் தோ வ திவ தம் ம கல னுது ஃ.

தீய கருமத்தைச் செய்யாமல் விடுவது நல்லது. ஏனென்றால், தீச்செயல்கள் பிறகு துன்பத்தைத்
தருகின்றன. நல்ல காரியத்தை நன்றாகச் செய். ஏனென்றால், நல்ல காரியத்தைச் செய்வதினாலே எவரும்
வருத்தம் அடைகிறதில்லை.

Better it is not to do an evil deed because having done it, one will have to repent. Better it is
to do a good deed, because having done it, no repentance follows.

10. நகரம் யதா பச்சந்தம் — குத்தம் ஸந்தரபாஹிரம் (315)
 பிம் லோபேபி அந்நாநம் — வணோ வெ மா ருபவிபா
 வணாநிநா ி ஸோபந்தி — திரயமீதி ஸமப்பிதா

நகரங் யதா பச்சந்தங் — குத்தங் ஸந்தரபாஹிரங்
 ஏவங் கோபேத அத்தானங் — கணோ வே மா உபச்சகா
 கணாதிதா ஹி ஸோசந்தி — நிரயம்ஹி ஸமப்பிதா

Nagaram yathā paccantam – guttam santarabāhiraṃ
Evam gopetha attānam – khaṇo ve mā upaccagā
Khaṇātita hi socanti – nirayamhi samappita

ஏவுகிறதன் பிடுகிறதன் டுகவர்களுடைய கரு பிடுகர னுபரக் மேன் நமா டுக வற டுது ட. நமா டுன் டுது
 லோனாந ஓகமலவனேர் அபாடப டுபி லோக கரன். ப் திசு (புடன் டுன் காலு நமுகி டுது லோனாந) ஓக
 ஓகம லோ டே டா !

எல்லாப்புறத்தில் இருக்கிற நகரத்தை உள்ளும் புறமும் அரண் செய்து பாதுகாப்பது போல, ஒருவன்
 தன்னைத்தானே பாதுகாத்துக் கொள்க. கணப்பொழுதையும் வீணாகக் கழிக்காதே. கணப்பொழுதுகளை
 நல்லவழியில் செலுத்தாதவன் நிரயத்தில் சென்று வருந்துகிறான்.

Like a frontier fort well guarded within and without, so guard yourself. Let no one slip this
 opportunity, for, who misses this opportunity will be born in hell and suffer.

11. அலஜிதாயே லஜ்ஜந்தி — லஜ்ஜிதாயே ந லஜ்ஜரே (316)
 மிச்சாதிட்டி ஸமாதானா — ஸத்தா கச்சந்தி துக்கதிங்

அலஜ்ஜிதாயே லஜ்ஜந்தி — லஜ்ஜிதாயே ந லஜ்ஜரே
 மிச்சாதிட்டி ஸமாதானா — ஸத்தா கச்சந்தி துக்கதிங்

Alajjitāye lajjanti – lajjitāye na lajjare
Micchādittḥisamādanā – sattā gacchanti duggatim

ஏதுமீ டன்வியே டுப்து லோ கப டுன்வெதி டுப்து லோ, டுப்து கபடுன்வெதி டுப்து லோ லோ (ப்) மிச்சு
 ஓகமலேன் அபாடப டன்.

வெட்கப்பட வேண்டாத காரியத்தில் வெட்கப்படுவதும், வெட்கப்பட வேண்டியவற்றில் வெட்கப்படாமலும்
 இருக்கிறவர்கள், தவறான காட்சியைக் கொண்டிருப்பதனாலே, நாகத்தை அடைகிறார்கள்.

Some beings who are ashamed of what they ought not to be ashamed of, and are not
 ashamed of what they ought to be ashamed of, having embraced false views, go to hell.

14. වජ්ජං வஜ்ஜணோ ஐதவா — අවජ්ජංව අවජ්ජணො (319)
සම්මාදිට්ඨිසමාදානා — සත්තා ගච්ඡන්ති සුග්ගතිං

வஜ்ஜஞ்ச வஜ்ஜதோ ஞத்வா — அவஜ்ஜஞ்ச அவஜ்ஜதோ
ஸம்மாதிட்டி ஸமாதானா — ஸத்தா கச்சந்தி ஸுக்கதிங்

Vajjañ ca vajjato ñatvā – avajjañ ca avajjato
sammāditṭhisamādānā – sattā gacchanti suggatiṃ

ඇතුළු සත්ත්වයෝ වරද වරද වශයෙනුත් නිවරද නිවරද වශයෙනුත් දකිමින් සමග්ග දෘෂ්ටි ගෙන සුගතියට යත්.

தவறானவற்றைத் தவறு என்றும், தவறில்லாதவற்றைத் தவறற்றவை என்றும் அறிகிறவர்கள், நற்காட்சி யுடையவர்கள் ஆகையினாலே, சுவர்க்கம் அடைகிறார்கள்.

Beings who consider wrong things as wrong, and right things as right, having embraced right views, go to heaven.

நிரய வர்ගො நிට්ඨිතො

நிரய வරீய நிමி

நிரயவக்கோ பாவீஸதமோ

இருபத்திரண்டாவது நிரயவர்க்கம்

NIRAYA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Woeful State

நான வள்ளை நெய்ச்சிறிதே

23. நான வர்க்கம்

நாக வக்கோ

நாக வர்க்கம்

NĀGA VAGGA

THE ELEPHANT

1. ஈன நானேவ ஸாங்காமே — பாபாதோ பதிதங் ஸரங்
அதிவாக்யங் திதிக்கிஸ்சங் — துஸ்ஸீலோ ஹி பஹுஜ்ஜனோ (320)

அஹங் நாகோ'வ ஸங்காமே — சாபாதோ பதிதங் ஸரங்
அதிவாக்யங் திதிக்கிஸ்சங் — துஸ்ஸீலோ ஹி பஹுஜ்ஜனோ

Ahaṃ nāgo' va saṅgāme – cāpāto patitaṃ saraṃ
Ativākyam titikkhissam – dussīlo hi bahujjano

லேவனேயி ஹெனே டேனா துஃபீல ம, ஹெனே நரக ம. பீ நிஃ ஸுட விமேதி டீ துன்னேன கா பீ பஹர வரீத அநஹ
மேனே மம ட தோனேன டேனாதே பரூக வபித யா அஹுமீ ஷுஹுமீ ட ஓவசனேமீ.

யானையானது, போர்க்களத்திலே எய்யப்பட்ட அம்பை எவ்வாறு தாங்கிக் கொள்கிறதோ அது போல,
நிந்தையான சொற்களை நான் பொறுத்துக் கொள்வேன். ஏனென்றால், உலகத்திலே தீயவர்களே அதிகமாக
இருக்கிறார்கள்.

Just as an elephant in the battlefield endures arrows shot from a bow, so shall I endure the
abuses hurled at me. For great many people in this world are ill-natured.

4. ந ி ி ப்னேஹி யானேஹி — ஸபேயஸ் அஹம் டீஹம்
ஸபாந்தனா ஸுதந்தேன — தந்தோ தந்தேன கச்சதி (323)

ந ஹி ஏதேஹி யானேஹி — கச்செய்ய அகதங் திஸங்
யதாத்தனா ஸுதந்தேன — தந்தோ தந்தேன கச்சதி

Na hi etehi yānehi – gaccheyya agataṃ disaṃ
Yathā' ttaṇā sudantena – danto dantena gacchati

யதேன லொ வ டுமெய கர ஸந் ஸுதந்தேன ருபு கெவ ஸென கலீந் கெவீய டீஸா வ பிவந் கெவ வ பி கெ வ
யதி டு, கெவரெம டுபுஷ் கெவெகுவ கெவரெம ஸெந் கெவலொ ஸந் கெ வ டு கெ டு கெ வுயாவலீந் பிவந் பி கெ வ
குகி.

தம்மைத்தாமே அடக்கப்பழகி மனத்தை நல்வழியில் செலுத்துவதனாலே அடக்கமுள்ள ஞானிகள் நிர்வாண
மோக்ஷத்திற்குப் போவது போல், இத்தகைய ஊர்திகளில் ஏறிக்கொண்டு ஒருவரும் நிர்வாண மோக்ஷத்திற்குப்
போக முடியாது.

No one, even with the best tamed elephants or horses, could reach the untrodden place
(Nibbana), which a well tamed person reaches.

5. டனபாலகோ நாம குஞ்ஜரோ — கடுகப்பபேதனோ டுந்நிவாரயோ
பத்தோ கபலங் ந புஞ்ஜதி — ஸுமரதி நாகவனஸ்ஸ குஞ்ஜரோ (324)

தனபாலகோ நாம குஞ்ஜரோ — கடுகப்பபேதனோ துந்நிவாரயோ
பத்தோ கபலங் ந புஞ்ஜதி — ஸுமரதி நாகவனஸ்ஸ குஞ்ஜரோ

Dhanapālako nāma kuñjaro – kaṭukappabhedano dunnivārayo
Baddho kabalāṃ na bhuñjati – sumarati nāgavanassa kuñjaro

டனபாலக நம பிபுஷ் ம டு டுனெ, (கிபிவகி பிபிந்) மீபிபிபு கடு கெவகுகி லொ கெவ கெ வ டு
கெவந் கெவந் டுந் ப்ரகீந் கெ வ கெ. கெ வகெவ மெ பிபு வகெ ம கிபி கெவ:

அடக்கப்பழக்கி ஆளமுடியாத தனபூலன் என்னும் பெயருள்ள யானையானது, பிடிக்கப்பட்டபொழுது,
கவளத்தை உண்ணாமல், தான் இருந்த காட்டுக்குச் செல்ல எங்குகிறது.

The elephant called Dhanapalaka, in must and difficult to control, does not eat delicious
food given to it when bound; it longs for the elephant grove.

10. නො වෙ ලහෙට් නිපකං සහායං - සද්ධිං වරං සාධුවිහාරී ධීරං. (329)
රාජාව රටියි චීජිනං පහායං - එකො වරෙ මානංගරක්කෙ ව නාගො.

நோ சே லபேத நிபகங் ஸஹாயங் — ஸத்திங் சரங் ஸாதுவிஹாரி தீரங்
ராஜா'வ ரட்டங் விஜிதங் பஹாய — ஏகோ சரே மாதங்கரஞ்ஜே'வ நாகோ

No ce labetha nipakaṃ saḥāyaṃ – saddhiṃ caraṃ sādhuvihāridhīraṃ
Raja' va ratṭhaṃ vijitaṃ pahāya – eko care mātaṅgaraṇṇī eva nāgo

යම් විධියකින් බුද්ධිමත් වූ, (තමා) සමග හැසිරෙන්නා වූ මනා පැවැත්ම ඇති, ධෛර්ය සම්පන්න වූ සහජවක්කු ලැබ ගත නොහැකි නම් දිනා ගත් රට හැර ගිය රජු මෙන් ද, කැලැවෙහි තනි වී වසන මානාභ ගස්තියා මෙන් ද තනි වී විසිය යුතු ය.

நல்லொழுக்கமும் நல்லறிவும் உடைய ஒருவரைத் தோழராகப் பெறமுடியாவிட்டால் மாதங்கம் என்னும் யானை, தன்னந்தனியே காட்டில் வாழ்வது போலவும், தான் வென்ற தேசத்தை விட்டுவிட்டுத் தன்னந்தனியே வாழ்கிற அரசனைப் போலவும், நீ தனியே வாழ்வாயாக.

‘If you do not find a mature companion fit to live with, who is disciplined and intelligent, live alone like a king who leaves a conquered kingdom or like a lonely elephant in the forest.’

11. එකස්ස වරිතං සෙය්‍යො - තත්ථි ඛාලෙ සභාසනා (330)
එකො වරෙ න ව පාපාති කසිරා - අප්පොස්සක්කො මානංගරඤ්ඤෙව නාගො

ஏகஸ்ஸ சரிதங் ஸெய்யோ — நத்தி பாஸே ஸஹாயதா
ஏகோ சரே நச பாபாஸி கயிரா — அப்பொஸ்ஸுக்கோ மாதங்கரஞ்ஞே வ நாகோ

Ekassa caritaṃ seyyo – natthi bāle sahāyatā
 Eko care na ca pāpāni kayirā – apposukko mātaṅgaraññā eva nāgo

මෙයින් හා එක් විමක් තැනි ව තනි ව හැසිරීම යහපත් ය. කැලෑවේ තනි ව වසන මානව හස්තියා මෙන් තනි ව හැසිරෙන විට පව් ෭ නො කෙරේ.

தன்னத்தினியே வாழ்வது நல்லது. மூடர்களின் நட்புக் கூடாது. பாவம் செய்யாமல், கவலையற்றவராய் காட்டில் வாழும் மாதங்கம் என்னும் யானையைப் பேர்ந்து தன்னத்தினியே வாழ்வாயாக.

Better it is to live alone than keeping company with the ignorant. When you live alone like an elephant in the forest, you also commit no sins.

12. අත්ථමිහි ජාතමිහි සුඛා සහායා — තුට්ඨි සුඛා යා ඉතරිතරෙන (331)
 දුඤ්ඤං සුඛං ජීවිතසංඛයමිහි — සම්බස්ස දුක්ඛස්ස සුඛං පහාණං

අත්තම්ඹි ජාතම්ඹි සුඛා සහායා — තුට්ඨි සුඛා යා ඉතරිතරෙන
 දුඤ්ඤං සුඛං ජීවිතසංඛයම්ඹි — සම්බස්ස දුක්ඛස්ස සුඛං පහාණං

Atthamhi jātamhi sukhā sahāyā – tuṭṭhī sukhā yā itaritarena
Puññam sukham jīvitasaṅkhayamhi – sabbassa dukkhassa sukham pahāṇam

කටයුත්තක් ඇති කල්හි යහළුවෝ සැපයන. හෙවත් යහපත්ය. තමා වෙත ඇති දෙයකින් සතුටු වීමත් සැපයයි. මරණ අවස්ථාවෙහි පිත ද සැපයයි. මේ සියල්ලට ම වඩා සියලු දුක් නැති කර ගැනීම සැපයයි.

துன்பம் அடைந்த காலத்தில் உதவி புரியும் நண்பர்களைப் பெறுவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. உள்ளதைக் கொண்டு நிரூபித்த அடைவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இறக்கும்போது புண்ணியம் உடன் வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. துக்கத்தை நீக்குவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

When need arises, good it is to have friends. Good it is to be content with what you have. Good is merit at the moment of death. Still better is shunning of all ills.

13. සුඛා මත්තෙය්‍යතා ලොකෙ — අථො පෙත්තෙය්‍යතා සුඛා (332)
 සුඛා සාමඤ්ඤතා ලොකෙ — අථො බ්‍රහ්මඤ්ඤතා සුඛා.

සුඛා මත්තෙය්‍යතා ලොකෙ — අථො පෙත්තෙය්‍යතා සුඛා
 සුඛා සාමඤ්ඤතා ලොකෙ — අථො බ්‍රහ්මඤ්ඤතා සුඛා

Sukhā matteyyatā loke – atho petteyyatā sukhā
Sukhā sāmāññatā loke – atho brahmaññatā sukhā

ලෝකයෙහි මවට උපස්ථාන කිරීම සැපයයි. පියාට උපස්ථාන කිරීම ද සැපයයි. හික්මුණට සත්කාර කිරීමද සැපයයි. බුද්ධාදී උතුමන්ට සත්කාර කිරීම ද සැපයයි.

இவ்வுலகத்தில் தாயைச் சேவித்தல் மகிழ்ச்சிக்குரியது. பிள்ளை தந்தையைச் சேவித்தல் மகிழ்ச்சிக்குரியது. உலகத்திலே துறவிகளைச் சேவித்தல் மகிழ்ச்சிக்குரியது. அதுபோன்று, பேரறிஞராகிய ஞானிகளைச் சேவித்தல் மகிழ்ச்சிக்குரியது.

In this world good it is to tend the mother; good it is to tend the father too. Tending bhikkhus is good, and so is tending noble ones.

14. ஐஹி யாவ சரூ சிஹி — ஐஹி ஐஹி பதிஹி (333)

ஐஹி பஹிஹி பதிஹி — பாவாஹி ஐஹி

ஸுகம் யாவ ஜரா ஸீலம் — ஸுகா ஸத்தா பதிஹி

ஸுகோ பஹிஹி பதிஹி — பாவாஹி ஐஹி

Sukham yāva jarā silam – sukha saddhā patitthita

Sukho paññāya paṭilabho – pāpānaṃ akaraṇaṃ sukham

சரூவ ஐஹி சிஹி ஐஹி. ஐஹி பதிஹி ஐஹி. ஐஹி ஐஹி ஐஹி. ஐஹி ஐஹி ஐஹி. ஐஹி ஐஹி ஐஹி. ஐஹி ஐஹி ஐஹி.

முதுமைப் பருவம் வருவதற்கு முன்பே சீலத்தைக் கடைப்பிடிப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. தர்மத்தில் உறுதியான நம்பிக்கையோடு இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. அறிவை வளர்ப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. பாவத்தை விலக்குவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

Good it is to practise virtue until old age. Good is faith born out of conviction. Good it is to attain wisdom. And good it is to do no evil.

ஐஹி பதிஹி

ஐஹி பதிஹி

நாகவக்கோ தேவீஸதிமோ

இருபத்து மூன்றாவது நாகவக்கம்

NĀGA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on the Elephant

නණ්ණා වග්ගො චතුර්විසතිමො

24, තෘතීයා වර්ගය

தண்ஹா வக்கோ

தண்ஹா வர்க்கம்

TANHĀ VAGGA

CRAVING

1. මනුෂ්‍යයා පමණක්වන්නේ - තණ්හා වඩින්නා මාලුවා විය (334)
 යො ප්ලවතී හුරාහුරං - එලමිව්ඡං ව වතස්මි වාතරො

மனுஜஸ்ஸ பமத்தசாரினோ — தண்ணா வட்டதி மாலுவா விய
ஸோ ப்லவதி ஷுராஹுரங் — பலமிச்சங்'வ வனஸ்மிங் வானரோ

Manujassa pamattacārino – tanhā vaddhati mālūvā viya
So plavati hurāhuram – phalam iccham'va vanasmim vānaro

ප්‍රමාදවාර වූ මිනිසාගේ අශාව මාළුවා වැලක් මෙන් වැඩෙයි. වදුරා වතයෙහි ඵල ආශාවෙන් පැන ඇවිදින්නාක් මෙන් ගේ හටයෙන් හටයට පතී.

மனம் போனபடி வாழ்க்கையை நடத்துகிறவருக்கு, ஆசை (தண்ணீர்) யானது மாளுவா கொடியைப் போன்று வளர்கிறது. வனத்திலுள்ள வானரம் பழத்தை விரும்பி இங்கும் அங்கும் தாவுவதுபோல அவரும் (பிறவிப் பிறவியாகத்) தாவிப் பாய்கிறார்.

The craving of a heedless person grows like a creeper. He jumps from existence to existence like a fruit-loving monkey in the forest.

2. யம் ஏஸா ஸஹதி ஜம்மீ — தண்ணா லோகே விஸத்திகா
ஸோகா தஸ்ஸ பவட்டந்தி — அபிவட்டங்'வ பீரணங் (335)

யங் ஏஸா ஸஹதி ஜம்மீ — தண்ணா லோகே விஸத்திகா
ஸோகா தஸ்ஸ பவட்டந்தி — அபிவட்டங்'வ பீரணங்

Yam esā sahatī jammī – taṇhā loke visattikā
Sokā tassa pavaddhanti – abhivaṭṭham' va bīraṇam

இழிவானதும் பற்றிக்கொள்ளுகிறதுமான இந்த அவாவினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவனுடைய துக்கமானது,
மழை காலத்தில் வளர்கிற பீரணம் புல்லைப் போன்று வளர்கிறது.

Whomsoever is overcome by this craving, his sorrows grow in abundance like birana grass
after a heavy shower.

லாமாக பூ, அகியசென் ம (அரவின் கெரெகி) அரீம ஸ்ஹிவ கொடு அகி மீ தண்ணை லோகேயேயி ஸ்ஹி
மூடெயி டு, மது வுடெயின் தைவ்ஹி விரன் தன் கொடு மென் மதுயே யெகெயே வுடெயின்.

3. யோ லேதம் ஸஹதி ஜம்மீ — தண்ணா லோகே டுரவீயம்
ஸோகா தம்ஹா பபதந்தி — உதபிந்'தூவ பௌக்கரா. (336)

யோ சேதங் ஸஹதி ஜம்மீங் — தண்ணங் லோகே துரச்சயங்
ஸோகா தம்ஹா பபதந்தி — உதபிந்'தூவ பௌக்கரா

Yo c'etaṃ sahatī jammim – Taṇham loke duraccayam
Sokā taṇhā papatanti – udabindū'va pokkharā

ஸ்ஹென் லோகேயேயி டுத யே ஹெவீய ஸ்ஹி பூ, லாமாக பூ மீ தண்ணை மூடெயி டு, தைவீயி பகின் கிடுகெயே டு
விந்டு மென், மது வுகின் யெகெயே கிடுகெயே.

இழிவுள்ளதும் நீக்குவதற்குக் கடினமானதுமான அவாவை யார் வென்று விடுகிறாரோ அவருடைய
துக்கங்கள், 'தாமரை இலையில் தண்ணீர் ஒட்டாமல் ஒடிவிடுவதுபோல', விழுந்து விடுகின்றன.

Whoever overcomes this base craving, difficult to be conquered in this world, will find
sorrows dropping off from him like drops of water from a lotus leaf.

4. නං වො වදම් හදදං වො - යාවන්තෙත්ථ සමාගතා
තණ්හාස මූලං ඛණ්ථ - උසිරත්ථොව බිරණං
මා වො තදංව සොතොව - මාරො හංථී පුත්ථුතං

(339)

**Yassa chattimsatī sotā – manāpassavaṇā bhusā
Vāhā vahanti dudditthim – saṅkappā rāganissitā**

அவாவின் முப்பத்தாறு அருவிகளும் இன்ப நினைவுகளை நோக்கி ஒருவனிடம் பலமாக ஓடிக்கொண்டிருக்குமானால், தூக்காட்சியுள்ள அந்த மனிதனை சந்தர்ப்பத்தாலுண்டாகும் ஆசைநினைவுகள் விரைவாக இழுத்துச் செல்லும்.

If the river of craving, with its thirty six feeding streams that embrace pleasurable thoughts, is strong in a person, such person will be carried away (to hell) by the flood of wrong and lusty thoughts that he harbours.

(340)

Savanti sabbadhi sotā – lata ubbhijja tiṭṭhati
Taṇ ca disvā latam jātam – mūlam paññāya chindatha

තාක්ෂණ තමැති දිය පතරවල් හැම තැන ගලා බසී. තාක්ෂණ තමැති ලතාව සඳොරන් මතු වී සිටී. එසේ හට ගත් ඒ තාක්ෂණ ලතාව දක එහි මුල නවණින් සිදුවී.

அவா என்கிற வெள்ளம் எங்கும் பாய்கிறது. ஆசை என்கிற கொடி துளிர் த்துப் படர்கிறது. இந்தக் கொடி வளர்வதைக் கண்டு அறிவினாலே இதை வேரோடு பிடுங்கி எறிக.

Wheresoever the stream (of consciousness) flows, creepers (of lust) spring up and thrive. Seeing these creepers that have sprung up, one should cut them at their roots.

8. ஸரீதானி சிநேஹிதானி வ — யோமனஸ்சானி ஸபந்தி ஐந்துனோ
தே ஸாதஸிதா ஸுகேஸிணோ — தே வே ஜாதியரூபகா நரா. (341)

ஸரிதானி ஸிநேஹிதானி ச — ஸோமனஸ்ஸானி பவந்தி ஐந்துனோ
தே ஸாதஸிதா ஸுகேஸிணோ — தே வே ஜாதியரூபகா நரா

Saritāni sinehitāni ca – somanassāni bhavanti jantuno
Te sātāsītā sukhesino – te ve jātijarūpagā nara

ஈனவியை ருபாடி ஈரமுன்னுல ரீசீர பவந்தா பூடி ஈவணுவென் ஈன் பூடி யோமனஸ் வேதனாவே ஈதி வென். சீ
யோமனஸ் ஈபூடி கலாறு சீத கய ஈகை ஈப யோயன். ஓரீறு சீகாந்தனென் ம சுகி, சரா ஈடிவ பூசீசீயேய்.

உயிர்களிடத்து புலன் விஷயங்களை நோக்கி எழும்இன்பங்கள் கிளம்புகின்றன. அத்தகைய உயிர்கள்
அவாவில் மூழ்கியிருக்கின்றன. இன்பத்தைத் தேடி அவை அவற்றுக்கே பரியாகின்றன. இத்தகைய மனிதரே
பிறப்பையும் மரணத்தையும் அடைகிறான்.

In beings there arise streams of pleasurable sensations based on craving. Bent on pleasures,
they seek happiness and such beings continue to experience birth and decay in samsara.

9. தசினாய புரக்கதா பஜா — பரிஸப்பந்தி ஸஸோ'வ பந்திதோ
ஸங்யோஜன ஸங்க ஸத்தா — துக்கமுபெந்தி புனப்புனங் கிராய (342)

தஸினாய புரக்கதா பஜா — பரிஸப்பந்தி ஸஸோ'வ பந்திதோ
ஸங்யோஜன ஸங்க ஸத்தா — துக்கமுபெந்தி புனப்புனங் கிராய

Tasiṇāya purakkhatā pajā – parisappanti saso' va bandhito
Sanñojanasaṅgasattā – dukkhaṃ upenti punappunaṃ cirāya

தஸினாப ரீசின் சீரீரவர லடி பூசாவே மல பூபுவென் ஈபூசு ஈபா மென் ஈபென். ஈபென் ஈயென் ஈபென். ஈப
ஈயென்வெலென் ஈ ராபாடி ஈன் ஈவெலென் ஈ ஈபூசு ஈபென் ஈபென் ஈபென் ஈபென் ஈபென் ஈபென்.

ஆஸையினால் (திருஷ்ணையினால்) மொத்துண்ட மனிதர் கட்டிவைக்கப்பட்ட முயலைப்போன்று,
சுற்றிச்சுற்றி அலைகிறார்கள். அவர்கள், தளையினால் கட்டப்பட்டவர்களாய் நெடுங்காலம் திரும்பத்திரும்ப
துக்கம் அடைகிறார்கள்.

Folk engrossed in craving crawl about in fear like ensnared hare. Caught in the grip of
fettters they come to grief continuously for a long time.

10. தமினாய பூரக்கதா பஜா — பரிஸப்பந்தி ஸஸோ'வ பந்திதோ
தஸ்மா தமினா வினோதயே — பிக்கு ஆகங்கி விராகமத்தனோ (343)

தஸினாய புரக்கதா பஜா — பரிஸப்பந்தி ஸஸோ'வ பந்திதோ
தஸ்மா தமினா வினோதயே — பிக்கு ஆகங்கி விராகமத்தனோ

Tasiṇāya purakkhatā pajā – parisappanti saso' va bandhito
Tasmā tasiṇaṃ vinodaye – bhikkhū ākaṅkhi virāgaṃ attano

தனிதாப் பிதின் பிர்வரன லு பூரவோ' மல பூபிவென் லுதனா லாபா மென் லுதென். தைவன் வினென் லுதென். பீ
தீயா தம தம திவன் லுதாதி திவனாப் பிதின் தனிதாப் பூர வு லுத ய.

ஆசையினால் (திருஷ்ணையினால்) மொத்துண்ட மனிதர் கட்டினவக்கப்பட்ட முயலைப்போல,
சுற்றிச்சுற்றி ஓடியலைகிறார்கள். ஆசையினாலே, ஆசையிலிருந்து விடுபடவிரும்புகிற பிக்கு ஆசையை
விடுவாராக.

Folk engrossed in craving crawl about in fear like ensnared hare. Therefore a bhikkhu
desirous of developing detachment should dispel craving in him.

11. யோ திவிவதனோ வனாதிமுத்தோ — வநமுத்தோ வநமேவ தாவதி
தம் புகக்ஸமேவ பஸ்ஸத — முத்தோ பந்தனமேவ தாவதி (344)

யோ நிப்பநதோ வனாதிமுத்தோ — வநமுத்தோ வநமேவ தாவதி
தம் புகக்ஸமேவ பஸ்ஸத — முத்தோ பந்தனமேவ தாவதி

Yo nibbanatho vanādhimutto – vanamutto vanaṃ eva dhāvati
Taṃ puggalameva passatha – mutto bandhanaṃ eva dhāvati

யமென் வநயச (=நிதிமேயி டுலு) லுர டுலா தனென் வநமேயி டுலு, லுலுதன் பீ தனென் வநமேயன் மீடி தைவன்
வென் பீ நிதிமேயி ம டுலு பீ, பமென் வரன் வநமேயன் மீடி லுலுத வநமேயயம டுலுதவன் பீ பூரமலுய மென்
(பிபந்தியம் பூலிதென்) வெ டுலு தகிவி.

இல்வாழ்க்கையை விட்டுத் தபோவனத்தை நாடிய ஒருவர் பின்னர் அத்தபோவனத்தை விட்டு மீண்டும்
இல்வாழ்க்கையில் ஆசை கொள்வர். இந்த மனிதரைப்பார். விடுதலை பெற்றவர் மறுபடி பந்தத்தில் விழுகிறார்.

Whoever with no desire for the household life finds pleasure in the forest, and having freed
himself, again discards forest life and runs back to the household life – behold him, freed from
bondage, he runs back to that same bondage.

12. ந கம் டல்ஹம் வந்தனமாஹு டீரா — யதாயஸங் தாருஜங் பப்பஜஞ்ச
 ஸாரத்த ரத்தா மணிகுண்டலேஸு — புத்தேஸு தாரேஸு ச யா அபேகா (345)

ந தங் தல்ஹங் பந்தனமாஹு தீரா — யதாயஸங் தாருஜங் பப்பஜஞ்ச
 ஸாரத்த ரத்தா மணிகுண்டலேஸு — புத்தேஸு தாரேஸு ச யா அபேகா

**Na taṃ dalhaṃ bandhanaṃ āhu dhīrā – yadāyasaṃ dārujaṃ babbajañ ca
 Sārattarattā manikuṇḍalesu – puttesu dāresu ca ya apekkhā**

சகடீன் னை டுபென் னை வெடி நகீன் னை கலா ப்ரீ யமீ லுமீமன் லே ட் டீ லுமீமகி டி ப்ராடினே னை
 கிடன். மீகீ னைமீலீதி ட் ப்ரூ ட்ராவன் கைரேதி ட் யமீ ட்ரீ ட்ரீமன் லே நமீ.

இரும்பினாலோ மரத்தினாலோ பப்பஜப் புல்லினாலோ அமைக்கப்பட்ட தளை, அறிஞர்கள் பலமுள்ள
 தளை என்று கருதுகிறதில்லை. பொன்னாலும் மணியாலும் செய்யப்பட்ட அணிகலன்கள், மனைவி மக்கள்
 என்ற பற்றுக்களே மிகப் பலமான தளைகள்.

The wise do not say that a binding of iron, wood or babbaja grass is as strong as the bond of
 expectation of passionate folk for jewels, ornaments children and wife.

13. ஏதம் டல்ஹம் வந்தனமாஹு டீரா — ஒஹாரினம் சிதிலம் டுப்பமுஞ்சம்
 ஏதம்பி சேதவான பரிப்பஜந்தி — அனபெக்கினோ காமஸுகங் பஹாய (346)

ஏதங் தல்ஹங் பந்தனமாஹு தீரா — ஒஹாரினங் சிதிலங் துப்பமுஞ்சங்
 ஏதம்பி சேதவான பரிப்பஜந்தி — அனபெக்கினோ காமஸுகங் பஹாய

**Etam dalhaṃ bandhanaṃ āhu dhīrā – ohāriṇaṃ sithilam duppamuñcam
 Etam pi chetvāna paribbajanti – anapekkhino kāmasukhaṃ pahāya**

டீ ட்ரீ லுமீமகி டி ப்ராடினே கிடன். கமீ க்ரேதி லுமீமேரோன்ரு நுன்னே ட்ரீவா பதனா ட்ரீ ட்ரீமன் ப்ரீ
 ட்ரீமன் ப்ரீ. மீடி னைகி ட்ரீ ட்ரீ லுமீம ட் கமா ட்ரீ கமீ க்ரே ட் நுர க்ரீ ட்ரீ ட்ரீ.

இது மிக உறுதியான தளை என்று அறிஞர் கூறுவர், இது விழுத்தக் கூடியது, தளர்ச்சியானது, அவிழக்க
 முடியாதது, ஆனால் மேதாவிகள் இதனையும் வெட்டி ஆசையற்று புலன் இன்பங்களைக் கைவிட்டு, உலகைத்
 துறப்பர்.

The wise say that this bond is stronger, weighty, entangling and hard to loosen. Abandoning
 sensual pleasures and freeing themselves from desire the wise-folk cut off even this bond and
 renounce worldly life.

14. සෙ රාගරත්නානුපතත්ති සොතං - සයං කතං මක්කට්ඨකොව ජාලං (347)
එතම්පි ජෙත්වාන වජන්ති ධීරා - අනපෙක්ඛිතො සම්බුද්ධස්ස පතාය

யே ராகரத்தா' நுபதந்தி ஸோதங் — ஸயங் கதங் மக்கடகோ'வ ஜாலங்
ஏதம்பி செத்வான வஜந்தி தீரா — அநுபெக்கினோ ஸப்பதுக்கங் பஹாய

**Ye rāgarattānupatanti sotam – sayam katam makkatāko va jālam
Etam pi chetvāna vajanti dhīrā – anapekkhino sabbadukkam pahāya.**

රාගයෙන් රත් වූ යම් කෙනෙක් තමා විසින් සාදා ගන්නා ලද දලෙහි ම වැටෙන මතුරුවා මෙන් තමාගේ ම තණ්හාව තමැති සැබෑ පහරට වැටෙත්. කම් සැප ගැන බලාපොරොත්තු තැති නුවණැත්තෝ ඒ බැම්ම ද කපා දමා සියලු දුක් දුරු කොට තිබ්නට යත්.

காம இச்சைக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள் ஆசையாகிய வெள்ளத்தில், சிலந்தி தான் பின்னிய வலைக்கூட்டில் தானே விழுவதைப்போல, விழுதிறார்கள். இந்த வெள்ளத்திலிருந்து எழுந்து, ஆசையை விட்ட தீரர்கள் எல்லாத் துக்கங்களையும் விலக்கி நிர்வாண மோஷத்திற்குச் செல்லுகிறார்கள்.

Those who are infatuated with lust fall back into the stream of samsara, just as a spider who runs to and fro in the web spun by itself. The wise who seek no sensual pleasures release themselves from this bond too, and, eliminating all sorrow attain Nibbana.

15. මුව පුරෙ මුව පව්වනො - මජ්ඣිම නිකායෙ මුව භවස්ස පාරගු (348)
සබ්බත්ථ චිත්තන්තමානසො - න පුත ජාති ජරං උපෙහිසි.

முஞ்ச புரே முஞ்ச பச்சதோ — மஜ்ஜை முஞ்ச பவஸஸ பாரகூ.
ஸப்பத்த விமுத்த மானஸோ — ந புன ஜாதி லரங் உபேஹினி

**Muñca pure muñca pacchato – majjhe muñca bhavassa pārāgū
Sabbattha vimuttamānaso – na puna jātijaram upehisi.**

පෙර පැවැත්තා වූත්, ඉදිරියට පවතින්නා වූත්, දැනට පවත්නා වූත් පසුබිම්කන්ධය කෙරෙහි පවත්නා ආශාව දුර ලව, හවයෙන් එතෙරට ගිය ඔබ සෑම තත්වි ම මිදුණු සිත් ඇත්තේ නැවත ජාති ජරාවලට පත් නොවන්නෙහිය.

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்னும் முக்காலத்தையும் கடந்து எதிர்க் கரைக்குச் செல்க. உன் மனது முழுவதும் விடுதலையடைந்து விட்டால், நீ மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து இறக்கும் நிலையையடைய மாட்டாய்.

Detach yourself from the past, the future and the present, and go beyond existence (to the farther shore) by freeing yourself from all attachment, so that you will not come to birth and decay (in samsara) again.

18. නිව්ඨගතො අසන්නාසි - විතතණ්ඤො අනංගතො (351)
අවිජ්ජේ ගච්ඤල්ලාති - අත්තිමොයං සමුස්සයො

நிட்டங்கதோ அஸந்தாஸி — வீத தண்ஹோ அநங்கனோ
அச்சிந்தி பவ ஸல்லாஸி — அந்திமோ'யங் ஸமுஸ்ஸயோ

Niṭṭhaṅgato asantāsi – vītataṇho anaṅgano
Acchindi bhavasallāni – antimo'yam samussayo

සමෙක් ජීවිතයාගේ නිමාවට (රහත් බවට) පැමිණියේ ද, නැති නො ගනී ද, ආශාව දුරු කෙළේ ද, රාගා දි අනාගත රහිත ද, කෙළෙස් උල් උදුරා දැමී ද මේ එ බන්දගේ අත්තිම ආත්ම භාවයයි.

வாழ்க்கையின் இலட்சியத்தை அடைந்தவன், பயமற்றவன், கிசேசங்களை அகற்றியவன், இவன் பிறப்பென்ற முட்களை களைந்தவன். இதுவே இவனுடைய கடைசிச் சரீரம் (ஜன்மம்).

He who has reached the goal, is bold, has eliminated desire, is free from passion, has cut off the thorns of existence; this is his last body.

19. විතතණ්හො අනාදනො - නිරුත්තිපද කොවිදො (352)
අක්ඛරාතං සත්තිපාතං - ජඤ්ඤ පුබ්බපරාති ව
ස චෙ අත්තිමසාරිරො - මහාපඤ්ඤෙ මහා පුරිසොති වුවිවති.

வீத தண்ணீரோ அனாதானோ — நிருத்தி பதகோவிதோ
அக்கரானங் ஸந்திபாதங் — ஜஞ்ஞா புப்ப பரானி ச
ஸவே அந்திம ஸாரிரோ — மணாபஞ்ஞோ மகாபுரிஸோ ' தி வுச்சதி

Vīṭatanho anādāno – niruttipadakovido
Akkharānaṃ sannipātaṃ – jañña pubbaparāni ca
Sa ve antimasāriro – mahāpañño mahāpuriso'ti vuccati

සමෙක් ආගම දුරු කෙළේ ද, සිවු පිළි සිඹියාවෙහි (-අර්ථ, ධර්ම, නිරුක්ති, ප්‍රතිභානසන්ති) දක්ෂ ද, අකුරු සමුදය හා පෙර අපර අකුරුන් දකි ද අන්තිම ආත්ම භාවයෙහි සිටින ඒ පුද්ගලයා මහා ප්‍රාඥයෙි ද, මහා පුරුෂ යෙි ද කියනු ලැබේ.

வேட்கை இல்லாதவன், கையேந்தி ஒன்றும் ஏற்காதவன், நிருக்தம், பதம் என்பவற்றில் வல்லவன், அட்சரங்களின் சேர்க்கையும் அவற்றின் பொருளையும் அறிந்தவன், இவனுடைய இதுவே கடைசி சரீரம். இவனே போற்றின, மகாபுருடன் என அழைக்கப்படுவான்.

He who is without craving and attachment, skilled in words and their interpretation, who knows the order of letters – such a person is called the bearer of his last body, a man of great wisdom, a great being.

20. සබ්බாவிக்ஞ சப்பவீட்டஹமஸீ — சப்பவெஹு டஹீமெஹு அனுபலிதனோ (353)
 සබ්බවෙහோ තණ්හකක්ඛයෙ විමුත්තො — සයං අභිකුඤ්ඤා කමුද්දිසෙය්‍යං

ஸப்பாபிபூ, ஸப்பவிதா' ஹமஸமி — ஸப்பேஸு தம்மேஸு அநாபலித்தோ
 ஸப்பஞ்ஜஹோ தண்ஹக்கயே விமுத்தோ — ஸயங் அபிஞ்ஞாய கமுத்திஸெய்யங்

Sabbābhikkhū sabbavidū hamaṣmi – sabbesu dhammesu anūpalitto
 Sabbamjāho taṇhakkhaye vimutto – sayam abhiññāya kam uddiseyyam

(ஹ்ம ஹம் எனில்) சிவஜ்ஜ டே மூட லீமீ. சிவஜ்ஜ டே டஹீமீ. சிவஜ்ஜ டேஹேயி ஹோ அலேமீ. சிவஜ்ஜ டூர் லீமீ.
 தண்பாவிக்ஞேவர கர லீமென் திஹ்ஜேமீ. மெயே ஹோ சிவஜ்ஜ தம அபிந்ஜித ம அபிந்ஜித கர ஹே அநித கபரஹு
 அபார்ட வஹேத டஹீமீ ட ?

நான் எல்லாவற்றையும் வென்றேன். எல்லாவற்றையும் அறிந்தேன். பற்றுக்களை விட்டேன்.
 ஆசையையறுத்து, எல்லாவற்றையும் துறந்து, உயர்நிலையையடைந்தேன். எல்லாவற்றையும் நானே
 செய்தபிறகு நான் யாரை என் குருவாகக் கூறுவேன் ?

I have vanquished all, I have come to know all, I am detached from all, I have renounced all
 and I am released by ending craving. I have comprehended the Truth all by myself and whom
 can I look up to as my teacher?

21. සබ්බද්දං ධම්මද්දං ජිනාති — සබ්බං රසං ධම්මරසො ජිනාති (354)
 සබ්බං රතීං ධම්මරතී ජිනාති — තණ්හකක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති.

ஸப்ப தானங் தம்ம தானங் ஜினாதி — ஸப்பங் ரஸங் தம்ம ரஸோ ஜினாதி
 ஸப்பங் ரதிங் தம்மரதி ஜினாதி — தண்ஹக்கயோ ஸப்ப துக்கங் ஜினாதி

Sabbaddānaṃ dhammadānaṃ jinaṭi – sabbam rasam dhammaraso jinaṭi
 Sabbam ratim dhammarati jinaṭi – taṇhakkhayaṃ sabbadukkhaṃ jinaṭi

பெரித டனம் சிவஜ்ஜ டனம் ஜினாதி. பெரித ரசம் சிவஜ்ஜ ரசம் ஜினாதி. பெரித ரதீம் (-பிரீதிய) சிவஜ்ஜ ரதீம் ஜினாதி. ரஹத்
 பரித சிவஜ்ஜ டுங் ஜினாதி.

எல்லா தானத்தையும் சத்தர்மம் என்கிற தானம் வெல்லுகிறது. எல்லாச் சுவைகளையும் சத்தர்மத்தின்
 சுவை வெல்லுகிறது. சத்தர்மத்தினால் உண்டாகிற இன்பம் மற்ற எல்லா இன்பங்களையும் வெல்லுகிறது. அவாவை
 அழிப்பதினாலே துக்கம் வெல்லப்படுகிறது.

The gift of Dhamma excels all other gifts. The flavour of Dhamma excels all other flavours.
 The pleasure in Dhamma excels all other pleasures. Extinction of craving conquers all pain.

22. හතන්ති තොගා දුම්මේධො - නො වෙ පාරගවෙසිනො (355)
 ගෝගතණ්ණයා දුම්මේධො - හන්ති අඤ්ඤෙ ච අත්තනං

ஹந்தி போகா தும்மமேதங் — நோ வே பார கவேஸினோ
போக தண்ஹய தும்மமேதோ — ஹந்தி அஞ்ஞே'வ அத்தனங்

**Hananti bhogā dummedham – no ve pāragavesino
Bhogatanhāya dummedho – hanti aññe va attanam**

හෝගයේ (-උපහෝග, පරිහෝග, සම්පත්) අනුවණයා කළත්, එහෙත් නිවන් යොයන්නෙකුට ඒවායින් අනතුරක් නැත. මෝඩයා වස්තු ආශාව නිසා, අනන්ත ලවා කළා ගන්නාත් මෙන්, නමා කළා ගනී.

சகபோகங்கள் மூடர்களை அழிக்கின்றன. ஆனால், அது, எதிர்க்கரையை நாடுகிறவர்களை அழிப்பதில்லை. மூடர்கள், சக போகங்களில் மேன்மேலும் ஆசை கொள்கிறபடியினாலே மற்றவர்களையும் அழித்து, தங்களைத் தாங்களே அழித்துக் கொள்கிறார்கள்.

Material wealth destroy the fool, but it does no harm to the true seeker of Nibbana. Through greed of material wealth the fool inflicts harm on himself as (if he were) harming others.

23. තිණදෙසාති බෙත්තනාති - රාගදොසා අයං පථා
නස්මා හි විතරාගෙසු - දිත්තං හොති මහපථලං. (356)

திணை தோஸாநி கெத்தானி — ராக தோஸா அயங் பஜா
தஸ்மா ஹி வீத்ராகேஸு — தின்னங் ஹோதி மஹப்பலங்

Tiṇadosāni khettāni – rāgadosā ayam pajā
Tasmā hi vītarāgesu – dinnam hoti mahapphalam

කෙත්තු කුඩු මැටි ආදී තනි දෙයින් යුක්ත ය. මේ ප්‍රභව රාශි දෝෂයෙන් යුක්ත ය. ඒ නිසා රාශය පහ කළවිට දත් දේ මතක් එළ වේ.

வயல்களுக்குக் களையானது அழிவை உண்டாக்குகிறது. மனிதர்களுக்குக் காம இச்சை (ராகம்) அழிவை உண்டாக்குகிறது. ஆகையால் காம இச்சைகளை அழித்தவர்களுக்குத் தானம் செய்வது பெரும் புண்ணியத்தைத் தருகிறது.

Fields are ruined by weeds; mankind is ruined by greed. So, that which is given to those who have eliminated greed brings great reward.

24. திண்ஹோஸாநி ஹெந்தாநி — டோஸ ஹோஸா அயம் பஜா (357)
தஸ்மா ஹி விநஹேஸேஸு — டீந்தம் ஹோநி மஹப்பலங்

திண தோஸாநி கெத்தாநி — தோஸ தோஸா அயங் பஜா
தஸ்மா ஹி வீத்தோஸேஸு — தின்னங் ஹோநி மஹப்பலங்

Tinadosāni khattāni – dosadosā ayam pajā
Tasmā hi vītadosesu – dinnam hoti mahapphalam

கைன் ஹுவி மூரீ ஈடி நஹ் டேஹித் ஸுஹ்ந ட. மீ பூரூப ட்வேஹ டேஹேன ஸுஹ்ந ட. ரீ நிஹ ட்வேஹ பந
கஹ்விநப் டுந் டே மஹ் ப்ல வீ.

வயல்களுக்குக் களைகள் அழிவை உண்டாக்குகின்றன. மனிதர்களுக்குப் பகைமை (துவேஷம்) அழிவைத்
தருகிறது. ஆகையால் பகையில்லாதவர்களுக்குத் தானம் செய்வது பெரும் புண்ணியத்தைத் தருகிறது.

Fields are ruined by weeds; mankind is ruined by hatred. So, that which is given to those
who have eliminated hatred brings great reward.

25. திண்ஹோஸாநி ஹெந்தாநி — மோஹ தோஸா அயம் பஜா (358)
தஸ்மா ஹி விநமோஹேஸு — டீந்தம் ஹோநி மஹப்பலங்

திண தோஸாநி கெத்தாநி — மோஹ தோஸா அயங் பஜா
தஸ்மா ஹி வீதமோஹேஸு — தின்னங் ஹோநி மஹப்பலங்

Tinadosāni khattāni – mohadosā ayam pajā
Tasmā hi vītamohesu – dinnam hoti mahapphalam

கைன் ஹுவி மூரீ ஈடி நஹ் டேஹித் ஸுஹ்ந ட. மீ பூரூப மோஹ டேஹேன ஸுஹ்ந ட. ரீ நிஹ மோஹ பந
கஹ்விநப் டுந் டே மஹ் ப்ல வீ.

வயல்களுக்குக் களைகள் அழிவை உண்டாக்குகின்றன. மாயை (மோகம்), மனிதர்களுக்குத் தீமைமையை
உண்டாக்குகிறது. ஆகையால், மோகம் அற்றவருக்குத் தானம் செய்வது பெரும் புண்ணியத்தைத் தருகிறது.

Fields are ruined by weeds; mankind is ruined by delusion. So, that which is given to those
who have eliminated delusion brings great reward.

26. திண்டோஸானி கெத்தானி — ஓச்சா தோஸா அயங் பஜா (359)
தஸ்மா ி விஹிபேச்சு — தீனம் தோதி மஹப்பலங்

திண தோஸானி கெத்தானி — இச்சா தோஸா அயங் பஜா
தஸ்மா ஹி விகதிச்சேஸு — தின்னங் ஹோதி மஹப்பலங்

Tinadosāni khattāni – icchādosā ayam pajā
Tasmā hi vigaticchesu – dinnam hoti mahapphalam

கைத் துடி மூர் ஈரீ தன் டேசின் டுத்த ய. மெ டுராவ ஈராவ டேசுவெத் டுத்த ய. ஸீ திவா ஈராவ பஹ கடுதின்
டுத் டே மஹத் டுல் லே.

களைகள் வயலுக்குத் தீங்கை உண்டாக்குகின்றன. இச்சை, மனிதருக்குத் தீங்கை உண்டாக்குகிறது.
ஆகையால், இச்சையற்றவருக்குத் தானம் செய்வது அதிக புண்ணியத்தைத் தருகிறது.

Fields are ruined by weeds; mankind is ruined by desire. So, that which is given to those who
have eliminated desire brings great reward.

தண்ண வத்தோ திவிதீனோ

தண்ண வத்தீ தி

தண்ணாவக்கோ சதுவீஸதிமோ

இருபத்து நான்காவது தண்ணா வர்க்கம்

TANHĀ VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on Craving

கிங்வு வர்ஸோ பம்பிசநிஸோ

25. கிங்வு வர்ஸ

பிக்கு வக்கோ

பிக்கு வர்க்கம்

BHIKKHU VAGGA

THE BHIKKHU OR THE MENDICANT

1. வங்வுனா ஸ்வரோ ஸாது — ஸாது ஸோதேன ஸங்வுரோ
ஸாணேந ஸங்வுரோ ஸாது — ஸாது ஜிவ்ஹாய ஸங்வுரோ.

(360)

சக்குநா ஸங்வுரோ ஸாது — ஸாது ஸோதேன ஸங்வுரோ
காணேந ஸங்வுரோ ஸாது — ஸாது ஜிவ்ஹாய ஸங்வுரோ

Cakkhunā saṃvaro sādhu — sādhu sotena saṃvaro
Ghāṇena saṃvaro sādhu — sādhu jivhāya saṃvaro

ஈகென் ஸ்வர் வோ ஸாத — ஸாத ஸோதேன ஸங்வுரோ
ஸாணேந ஸங்வுரோ ஸாது — ஸாது ஜிவ்ஹாய ஸங்வுரோ

கண்ண அடக்குவது நல்லது. காதையடக்குவது நல்லது. மூக்கை அடக்குவது நல்லது. நாலை
அடக்குவது நல்லது.

Good it is to restrain your eye; good it is to restrain your ear. Restraint in the nose is good;
good it is to restrain your tongue.

2. காயேன சம்பரோ சாது — சாது வாயோ சம்பரோ
மனஸா சம்பரோ சாது — சாது சம்பபத்த சம்பரோ
சம்பபத்த சம்பவதோ பிக்கு — சம்பபதுக்கா பமுச்சதி.

(361)

காயேன சம்பவரோ ஸாது — ஸாது வாசாய சம்பவரோ
மனஸா சம்பவரோ ஸாது — ஸாது சம்பபத்த சம்பவரோ
சம்பபத்த சம்பவதோ பிக்கு — சம்பபதுக்கா பமுச்சதி

Kāyena saṃvaro sādhu – sādhu vācāya saṃvaro
Manasā saṃvaro sādhu – sādhu sabbattha saṃvaro
Sabbattha saṃvuto bhikkhū – sabbadukkhā pamuccati.

காயேன சம்பர சிம ஸதபன் ட. வலகையேன சம்பர சிம ஸதபன் ட. சினைன சம்பர சிம ஸதபன் ட. கால தந்தி ம
சம்பர சிம ஸதபன் ட. கால தந்தி சம்பர பி (சாது, சாது சிம) சிமபு சிமபி மிசு.

உடம்பை அடக்குவது நல்லது. வாக்கை அடக்குவது நல்லது. மனதை அடக்குவது நல்லது.
எல்லாவற்றிலும் அடக்கமாக இருக்கிற பிக்குவானவர், எல்லா துக்கங்களிலிருந்தும் நீங்குகிறார்.

Good it is to restrain the body; good it is to restrain speech. Restraint in mind is good; good is
restraint in everything. The bhikkhu restrained in these points will be freed from all pain.

3. தத்பாஸாந்நதோ பாதாஸாந்நதோ — வாகாய ஸஞ்ஞதோ ஸஞ்ஞதுத்தமோ
அஜ்ஜத்தரதோ ஸமாஹிதோ — ஏகோ ஸந்தூஸிதோ தமாஹு பிக்கு

(362)

ஹத்த ஸஞ்ஞதோ பாத ஸஞ்ஞதோ — வாசாய ஸஞ்ஞதோ ஸஞ்ஞதுத்தமோ
அஜ்ஜத்தரதோ ஸமாஹிதோ — ஏகோ ஸந்தூஸிதோ தமாஹு பிக்கு

Hatthasaññāto pādasaññāto – vācāya saññāto saññātuttamo
Ajjhattarato samāhito – eko santusito taṃ āhu bhikkhū

தனது கைகள் கை கை, பாத கைகள் கை கை, வாகையேன கைகள் கை கை கை கை கை கை கை கை
கை, கைகளை வலிவலி கைகளை, கைகளை கைகளை, கைகள் கை கை கை கை கை கை கை கை
கைகளை கை கை கை.

கை கைகளையும் வாக்கையும் அடக்கி, எல்லாவற்றிலும் அடக்கத்தை உடையவராய், சமாதியில்
(தியானத்தில்) இன்பம் அடைந்து, திருப்தியாகவும் அமைதியாகவும் தனிமையாகவும் இருக்கிறவர்
உண்மையான பிக்கு ஆவார்.

He who controls his hand, controls his foot, controls his speech and is well-controlled in all
respects, delights in meditation, is composed, solitary and content – him they call a bhikkhu.

4. யோ இவ்வடிவந்தோ வின்து — மன்தனனீ அநுதவனோ (363)
 ஈதல் வமீம வ டீபேதி — மஹர வவவ வாதி.

யோ முக ஸஞ்ஞதோ பிக்கு — மத்த பாணி அநுத்ததோ
 அத்தங் தம்மஞ் ச டீபேதி — மதுரங் தஸ்ஸ பாணிதங்

Yo mukhasaññato bhikkhu – mattabbhānī anuddhato
Attham dhammañ ca dīpeti – madhuram tassa bhāsitaṃ

யமீ வின்துவன் வவ வுத்தன் வர வன்தன் ட, வமஞ் டவ வல் வரவ ட, வன்துன் வின் ஈத்தன் ட, ஈர்த்வன்.
 வர்தவன் வன வ ப்ருவன வரவ ட வதுவ வ்வன - வல் விரவ - வூவ வ.

நாவடக்கம் உள்ளவராய், அளவாய்ப் பேசுகிறவராய், அடக்கமுள்ளவராய், தர்மோபதேசங்களைப் பாடம்
 சொல்லி உரை கூறுகிற பிக்குவின் வார்த்தைகள் இனிமையைத் தருகின்றன.

The bhikkhu who is controlled in tongue, speaks wisely, calm in mind, and expounds the
 meaning (artha) and the law (dharma) – melodious, indeed, is his speech.

5. வமீமாராமோ வமீமரனோ — வமீம அநுவீர்த்வன (364)
 வமீம அநுவதவர வின்து — வதவமீம வ வரீவன.

தம்மாராமோ தம்மரதோ — தம்மங் அநுவிர்த்வங்
 தம்மங் அநுவஸ்ஸரங் பிக்கு — ஸத்தம்மா ந பரிஹாயதி

Dhammārāmo dhammarato – dhammaṃ anuvicintayaṃ
Dhammaṃ anussaraṃ bhikkhū – saddhammā na parihāyati

வர்தவ வவ வவ வை வ ஈதி, (வவ விர்த்வன) வர்தவ வ ஈத்து, வர்தவ வ வுத்வ வுத்வ வவவ
 வரவ வர்தவ வ வி வரவ வின்து வதவர்தவன வன வரீவன்.

தர்மோபதேசப்படி நடந்து, தர்மோபதேசத்தில் மனம் மகிழ்ந்து, தர்மோபதேசத்தை என்னேரமும்
 கிந்தித்துக்கொண்டு, தர்மத்தை மறவாமல் இருக்கிற பிக்கு, உண்மையில் தர்மத்திலிருந்து தவற மாட்டார்.

A bhikkhu who dwells in the Dhamma, delights in the Dhamma, thinks in accordance with
 the Dhamma and recalls the Dhamma to mind regularly, will not fall away from the Dhamma.

12. ஊய சிவ்வ ம வ பமாதோ — ம தை காமகுணே பமஸ்ஸ சித்தங் (371)
ம லோஹகுலங் கிலீ பமத்தோ — ம கந்தி துக்கமிதந்தி டய்ஹமானோ

ஐய பிக்கு ! மா ச பமாதோ — மா தே காமகுணே பமஸ்ஸ சித்தங்
மா லோஹகுலங் கிலீ பமத்தோ — மா கந்தி துக்கமிதந்தி டய்ஹமானோ

Jhāya bhikkhu mā ca pamādo – mā te kāmāguṇe bhamassu cittaṃ
Mā lohagulaṃ gili pamatto – mā kandi dukkhaṃ idan'ti dayhamāno

மறனேகி, டய்வ வவ்வ, பம தை வவ்வ, மதே காமகுணே பமஸ்ஸ சித்தங் வவ்வ, பம வெவ்வ ரபாமேகி
லோஹ குலி தை கிலீவ்வ. மேக துக் கி கிவ்வ தை வவ்வ.

பிக்குவே! சிந்தித்துப் பார். அசட்டையாயிராதே. காம எண்ணங்களில் உன் மனத்தைச் சுழல விடாதே.
அசட்டைத் தனத்தினாலே, பழுக்கக் காய்ந்த நெருப்பைக் கக்கும் இரும்பு உருண்டைகளை விழுங்காதே. அது
சுடும்போது “இது துக்கம்” என்று கதறாதே.

Meditate, O bhikkhu! Do not delay. Let not your mind to whirl about sensual pleasures. Do
not be heedless and swallow the (red hot) iron ball (in hell) and bewail: “O this is painful”.

13. நத்தி ஜானங் அபஞ்ஞஸ்ஸ — பஞ்ஞ நத்தி அஜ்ஜாயதோ (372)
யம்ஹி ஜானஞ் ச பஞ்ஞ ச — ஸ வே நிப்பான ஸந்திகே

நத்தி ஜானங் அபஞ்ஞஸ்ஸ — பஞ்ஞ நத்தி அஜ்ஜாயதோ
யம்ஹி ஜானஞ் ச பஞ்ஞ ச — ஸ வே நிப்பான ஸந்திகே

Natthi jhānaṃ apaññassa – paññā natthi ajjhāyato
Yamhi jhānaṃ ca paññā ca – sa ve nibbānasantike

புறவ் துன்னாவ டய்வவத் துந. டய்வவத் துன்னாவ புறவ் துந. டய்வ துந டய்வவத், புறவ் புறவ் துந
புறவ்வவத் ம திவ்வ ரு வ.

ஞானம் (அறிவு) இல்லாதவருக்குத் தியானம் (மன அடக்கம்) இல்லை. தியானம் இல்லாதவருக்கு ஞானம்
இல்லை. யார் தியானம் ஞானமும் உள்ளவரோ அவர் மோகத்தின் அருகில் இருக்கிறார்.

There is no meditation without knowledge; nor knowledge without meditation. In whom are
both meditation and knowledge, he, indeed, is on the threshold of Nibbana.

14. සුඤ්ඤාභාරං පටිට්ඨස්ස - සත්තචිත්තස්ස හික්ඛුතො (373)
අමානුසී රතී හොති - සම්මා ධම්මං වීජස්සනො.

ஸுஞ்ஞாகாரங் பவிட்டஸ்ஸ — ஸந்தசித்தஸ்ஸ பிக்குனோ
அமானுஸீ ரதீ ஹோதி — ஸம்மா தம்மங் விபஸஸதோ

**Suññagāraṃ pavitṭhassa – santacittassa bhikkhuno
Amānusi ratī hotī – sammā dhammaṃ vipassato**

ශ්‍රේණිගතයන්ට පිවිසිය යුතු සත්ත්ව සිත් ඇති, (නාමරූප) ධර්ම මනා ව විමන බලන තිත්සුවකට අනුමත වූ රජියක් (-චිද්‍රූපක) පිළිබඳ ඇල්මක් ඇති වේ.

ஏகாந்த இடத்தில் வசித்து, மன அமைதி பெற்று, உலகத்தின் உண்மை நிலைமையைக் காண்கிற, நிற்காட்சி அடைந்துள்ள பிக்கு ஆனவர், மனிதரால் காண முடியாத உயர்ந்த இன்பத்தை அடைகிறார்.

A bhikkhu who lives in solitude, tranquil in thought and sees the Dhamma clearly, experiences a supreme joy transcending that of human beings.

15. සතො සතො සම්මසති - බන්ධනං ලද්ධබ්බයං (374)
ලග්ගි පිතිපාමොජ්ජං - අමතං තං විජානතං

யதோ யதோ ஸம்மஸ்தி — சுந்தானங் உதயப்பயங்
 லபதீ பீதி பாமொஜ்ஜங் — அமதங் தங் விஜானதங்

**Yato yato sammasati – khandhānaṃ udayabbayaṃ
Labhati pīti pāmojjaṃ amatam tam vijānataṃ**

සමෙක් සම් කළෙක සකන්ධයන්ගේ නටගැන්ම හා විනාශයන් ගැන නුවණින් මෙතෙහි කරයි ද ඒ ගැම වීම ම ඔහුට ප්‍රීති ප්‍රමෝදයක් ඇති වේ. එය නුවණැතියන්ට අමාත්‍ය වේ.

ஸ்கந்தங்களின் வளர்ச்சி வீழ்ச்சிகளை எவ்வளவு நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கிறாரோ அவ்வளவு அதிகமாக மகிழ்ச்சியையும் இன்பத்தையும் அடைகிறார். இதுவே அமுதம் (நிர்வாணம்) என்பர் அறிந்தவர்.

Whenever one realises the rise and fall of the Aggregates, one experiences joy and happiness which belong to the realm of Nibbana.

16. නත්‍යායමාදී හට්ති - ඉධ පඤ්ඤාස්ස හික්ඛුනො (375)
ඉත්ථිසගුත්ති සත්තුවිධි - පාරිමොක්ඛෙ ට සංචරො
මිත්තෙ හරස්සු කලායාණෙ - සුද්ධාථිවෙ අතඤ්ඤෙ.

தத்ராயமாதி பவதி — இது பஞ்சுஸ்ஸ பிக்குனோ
இந்திரிய குத்தி ஸந்தாட்டி — பாதிமொக்கே ச ஸங்ஹரோ
மித்தே பஹஸ்ஸு கல்யாணோ — ஸுத்தாஜீவே அதந்திதே

Tatrāyaṃ ādi bhavati – idha paññassa bhikkhuno
Indriyagutti santuṭṭhi – pātimokkhe ca samvaro
Mitte bhajassu kalyane – suddh' ājīve atandite

මේ ශාසනයෙහි බුද්ධිමත් හික්මුවට ශීලය සෛද්ධි සියල්ලට වඩා මුල් කරුණ වේ. ඉන්ද්‍රිය සංවරය, ආර්ථයෙහි පිරිසිදුකම හා ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරයන් ඒ ශීලයෙහි ප්‍රධාන ලක්ෂණයෝ ය. එ බඳු ශීල ලක්ෂණවලින් යුත් පිරිසිදු ආර්ථය ඇති කුසිත නො වූ යහපත් මතුරන් තිතර ඇසුරු කළ යුතු ය.

பிக்குகளுக்கு அடிப்படையான வாய்மொழி இதுவாகும் :— இந்திரியங்களை அடக்கு, திருப்தியாக இரு. (வினயபிடகத்தில் கூறப்பட்ட) பாதிமோக்க ஒழுக்கங்களைத் தவறாமல் நடத்து, ஊக்கத்தோடு இரு. தூய வாழ்க்கையுள்ள நண்பரோடு நட்புக் கொள்.

For the wise bhikkhu the following are of primary importance: sense control, contentment, restraint according to the rules binding on a bhikkhu and association of sincere and sedulous friends who lead pure lives.

17. පටිසන්ථාර චූත්තස්ස - ආචාරකුසලො සියා (376)
තතො පාමොජ්ජ බහුලො - දක්ඛස්සන්තං කරිස්සමි.

படிஸந்தாரவுத்யஸ்ஸ — ஆசார குஸலோ ஸியா
ததோ பாமொஜ்ஜ பஹுலோ — துக்கஸ்ஸந்தங் கரிஸ்ஸஸி

Paṭisanthāravutyassa – ācāra kusalo siyā
Tato pāmojjabahulo – dukkhass’ antam karissati

මහා පිළිගැරිත් යුක්ත විය යුතුය ; ආචාරයෙහි දක්ෂ විය යුතුය ; එයින් ලබන මහත් ප්‍රීතිය බහුල කොට ඇති මෙම සියලු සඟරා දැන් කෙළවර කරන්නෙහි ය.

யாவருக்கும் இனிமையுடையவனாய், நல்லொழுக்கமுடையவனாய் இருப்பானாக. அதனால் ஆனந்தம் நிறைந்தவனாய் துக்கத்துக்கு முடிவு காண்பான்.

He who is full of goodwill, courteous in conduct, filled with serene joy, will make an end of pain.

18. வஸிகா விய பூப்பாணி — மத்தவாணி பமுஞ்சதி (377)
 உலம் ருலம் உ டேலம் உ — விபமுஞ்சேத பிககவோ

வஸஸிகா விய பூப்பாணி — மத்தவாணி பமுஞ்சதி
 ஏவங் ராகஞ்ச தோஸஞ்ச — விப்பமுஞ்சேத பிககவோ

Vassikā viya pupphāni – maddavāni pamuñcati
Evam ragañ ca dosañ ca – vippamuñcetha bhikkhavo

மறனேதி, அதி டே டுமென் வுல பர வ ருல மல நடுவலின் மூல லுமி டு உல ம மல ருமன, டுலேமென் மூலநீடு.

ஓ. பிக்குகளே ! மல்லிகைச் செடி வாடிய பூவை உதிர்ந்து விடுவதுபோல, ஆசையையும் வெறுப்பையும் (ராகத்து வேஷங்களை) உதிர்ந்து விடுங்கள்.

Even as the jasmine creeper sheds its faded flowers, so, should you bhikkhus, shed passion and hatred.

19. ஸந்தகாயோ ஸந்தவாஸோ — ஸந்தவா ஸுஸமாஹிதோ (378)
 வந்தலோகாமீஸோ பிக்கு — உபஸந்தோ'தி வுச்சதி

ஸந்தகாயோ ஸந்தவாஸோ — ஸந்தவா ஸுஸமாஹிதோ
 வந்த லோகாமீஸோ பிக்கு — உபஸந்தோ'தி வுச்சதி

Santakāyo santavāso – santavā susamāhito
Vantalokāmisso bhikkhū – upasanto' ti vuccati

ஹந்த வு கமன், ஹந்த வு வலமன், ஹந்த வு மினன் டுதி (காமா டு டேரின்) ஹம நுத்பன் வு லோகாமீஸ (==பலமீ டு) டுரு கல பிந்டு வு உபஹந்தவோகமி கிடனு லுலே.

உடல் அடக்கம், வாக்கு அடக்கம், மன அடக்கம் உடையவராய், இவற்றில் நன்கு பயின்று பாவங்களை நீக்கினவர் யாரோ அவர் 'உபசந்தர்' என்று கூறப்படுகிறார்.

A bhikkhu who is tranquil in body and speech, recollected in mind and has dis-owned material wealth is called an appeased person.

20. අත්තනා වොදයත්තනං — පටිමාසෙ අත්තමත්තනා (379)
 යො අත්තගුත්තො සතිමා — සුඛං හික්ඛු වීතාහිසි

அத்தனா சோதயத்தானங் — படிமாஸே அத்தமத்தனா
 ஸோ அத்தகுத்தோ ஸதிமா — ஸுகங் பிக்கு விஹாஹிஸி

Attanā coday' attānaṃ – paṭimāse attamattanaṃ
So attagutto satimā – sukhaṃ bhikkhu vihāhisi

மனனேகி, நம விசின் நமனே அடி பாடி லொ நமலி வோடனா கர் மன ஸுது ட. நம விசின் நமலி வுடி கர்ந
 பிடுவேலு கர் டுடி விமலா வுடில ஸுது ட. பீ (நுஹி) நெலே ம டுதுனே கிசி அந்நே ஸுடுவே வசந்நேகி ட.

தானே தன்னைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும், தானே தன்னைச் சோதித்துக் கொள்ள வேண்டும்.
 நற்கடைப்பிடியுள்ளவனாய் இருக்க வேண்டும். அத்தகைய பிக்கு சுகமாக வாழ்வான்.

O bhikkhu! Censure yourself (for your misdeeds), Control yourself. The self-controlled
 wise bhikkhu will experience happiness.

21. අත්තා හි අත්තනො නාඨො - අත්තා හි අත්තනො ගති (380)
 තස්මා සක්ඛුමය'ත්තනං - අස්සං හද්ධං වාණිජො

அத்தா ஹி அத்தனோ நாதோ — அத்தா ஹி அத்தனோ கதி
 தஸ்மா ஸக்ஷுமயத்தானங் — அஸ்ஸங் பத்ரங்'வ வாணிஜோ

Attā hi attano nātho – attā hi attano gati
Tasmā saṅkhmay' attānaṃ – assaṃ bhadraṃ va vāṇijo

நமலி பிடு வம ம. நமலி பிடுகரனே நமலி ம ட. பீ கியா வேலேந், னோட அஸிலா டுது மந்நானே மெந்
 டாந்மல வுந்நன்கமெந் டுதுனே கர் மந்ந.

ஒருவர் தானே தனக்குப் புகலிடமாம். ஒருவர் தானே தனக்கு எதிர்கால வாழ்க்கையை நியமிக்கிறார்.
 ஆகையினாலே, குதிரை வாணிகன் உயர்ந்த இனத்துக்குதிரையை அடக்குவது போல, நீ உன்னிடமுள்ள
 “நான்” என்பதை அடக்கு.

You are the lord of yourself. You, indeed, are the refuge to yourself. So, restrain yourself,
 just as a merchant restrains his horse.

26. බාහමණ වර්ග

பிராமண வர்க்கம்

BRĀHMAṆA VAGGA

THE BRAHMANA

- சிந்த ஸோதங் பரக்கம் — காமே பநுத ப்ராஹ்மண
ஸங்காரனங் கயங் ஞத்வா — அகதஞ்ஞாஸி ப்ராஹ்மண

**Chinda sotam parakkamma – kāme panuda brāhmaṇa
Saṅkhārānam khayam ātvā – akataññu si brāhmaṇa**

මුහුම්ණය, පණතාව තමැති දිය පාර සිදින්න. කාමයන් දුරු කරන්න. සංස්කාරයන්ගේ විනාශය දැන ගෙන අනාගත (=අතීත දෙයකින් හෝ කෙනකුත් විසින් හෝ නොකරන ලද නිවන) ද අවබෝධ කරගන්න.

பிரமாணை ! ஆசையாகிய வெள்ளத்தை முயற்சியோடு நீக்கி, காம இன்பங்களை அகற்றிவிடு. ஸ்கந்தங்கள் முதலிய யாவும் அழிவுள்ளன என்பதை உணர்ந்து நிர்வாண மோகத்தை அடைவாய்.

With effort cleave the stream (of craving). Give up sense-desires, O brahmana. Understanding the destruction of conditioned things, O brahmana, be a knower of the Unmade (emancipation).

4. ஐயிம் பிரசமாஸினம் — கதகிச்ச மனாஸவங்
 ருந்தமதத் தமனுப்பத்தங் — தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்.

(386)

ஐயிங் விரஜமாஸினங் — கதகிச்ச மனாஸவங்
 உத்தமத்த மனுப்பத்தங் — தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்

Jhayim virajamāsinam – katakiccam anāsavam
Uttamattham anuppattam – tam aham brūmi brāhmaṇam

மிகை வலிமை, (ரஹி) ரசம் வலிமை, வலிமை வலிமை, கரு ஸ்ரீ டே கைம் கிம் பி, கருவ வலிமை, ரஹ் ப்ரூமி
 ப்ரூமிவலிமை மெ வலிமைவலிமை கி கிவலிமை.

யோகத்தில் இருந்து, குற்றங்களை நீக்கி, அமைதியாக இருந்து, கடமைகளைச் செய்து, காம
 இன்பங்களைத் துறந்து உயர் நிலையடைந்தவர் யாரோ அவரை, நான் பிராமணன் என்று அழைக்கின்றேன்.

Him I call a brahmana, who is meditative, is devoid of stain, lives a solitary life, has done his
 duty and is free from inflows. Such a person has attained the Highest Goal.

5. டிவா தபதி ஐதிச்சோ — ரத்திங் ஆபாதி சந்திமா
 ஸந்நத்தோ கத்தியோ தபதி — ஜாயி தபதி ப்ராஹ்மணோ
 அத ஸப்பமஹோரத்திங் — புத்தோ தபதி தேஹஸா.

(387)

திவா தபதி ஆதிச்சோ — ரத்திங் ஆபாதி சந்திமா
 ஸந்நத்தோ கத்தியோ தபதி — ஜாயி தபதி ப்ராஹ்மணோ
 அத ஸப்பமஹோரத்திங் — புத்தோ தபதி தேஹஸா

Divā tapati ādicco – rattim obhāti candimā
Sannaddho khattiyo tapati – jhāyi tapati brāhmaṇo
Atha sabbam ahorrattim – Buddho tapati tejasā

கிர், டிவ் டிவெட்டி. ஹ ரி வலிமை. வலிமை (ரத்தி) கருவ வலிமை, கருவ வலிமை, வலிமை வலிமை
 டிவெட்டி ம வலிமை. ப்ரூமி வலிமை வலிமை வலிமை வலிமை வலிமை வலிமை வலிமை வலிமை வலிமை வலிமை

பகலில் சூரியன் பிரகாசிக்கிறான். இரவில் நிலா பிரகாசிக்கிறது. போர்வீரர் (ஊத்திரியர்) கவசங்களினால்
 விளங்குகிறார். பிராமணன் தியானத்தினால் விளங்குகிறான். புத்தர், தமது ஞானத்தினாலே இரவும் பகலும்
 ஒளியுடன் பிரகாசிக்கிறார்.

The sun shines by day, and the moon by night; the warrior shines in armour, and the
 brahmana in meditation. But the Buddha shines in splendour, both day and night.

6. බாஹிதபாபோதி ஞாதமனோ — ஸமவரீயா ஸமனோதி வுச்சதி (388)
பவிவாரசதனனோ மலம் — தஸ்மா பப்பஹிதோதி வுச்சதி.

பாஹிதபாபோ'தி ப்ராஹ்மணோ — ஸமசரியா ஸமனோ'தி வுச்சதி
பப்பாஹ்யத்தனோ மலம் — தஸ்மா பப்பஹிதோதி வுச்சதி

Bāhitapāpo'ti brāhmaṇo – samacariyā samaṇo' ti vuccati
Pabbājay' attano malam – tasmā pabbajito' ti vuccati

பவி வனா வுபுவிந் ஞாதமனோவெனடி டி. (பிஹித வுபிவீதி வுதி வி) ஸம வுபிவீதி ஈதி வி விவதனா ஸமனோவெனடி டி
கிடந்து லுவி. ஸமனா விந்னே கெலேச மல டுர பிம திவா பவிவீதெனடி டி கிடந்து லுவி.

தீமைகளை நீக்கினவர் பிராமணர் ஆகிறார். சமவாழ்வுடையவர் சமணர் ஆகிறார். தன்னுடைய
அழுக்குகளைத் (குற்றங்களைத்) தாமே நீக்கிக் கொண்டவர் பப்பஹிதர் ஆகிறார்.

He who has discarded evil is called a brahmana; he who leads a quiet spiritual life is called a samana; he who has eliminated defilements is called a pabbajita, a recluse.

7. ந ஞாதமனஸ பஹரேய்ய — நாஸஸ முஞ்சேத ப்ராஹ்மணோ (389)
டி ஞாதமனஸ னதனாரம்! — தனோ டி ஸஸ முஞ்சதி !

ந ப்ராஹ்மணஸ்ஸ பஹரேய்ய — நாஸ்ஸ முஞ்சேத ப்ராஹ்மணோ
தி ப்ராஹ்மணஸ்ஸ ஹந்தாரம் — ததோ தி யஸ்ஸ முஞ்சதி

Na brāhmaṇassa pahareyya – n'āssa muñcetha brāhmaṇo
Dhī brāhmaṇassa hantāraṃ – tato dhī yassa muñcati

ஞாதமனஸா (ரதன் னா) பஹர னோ டிவ டுது ஸ. ஞாதமனா டி பஹர டுதனா கெரேதி னோ கிபிவ டுது ஸ.
ஞாதமனா பஹர டெதனா கிந்த டி வ! னமா பஹர டுதனா கெரேதி கிபெதனா பிவதன் விவ திந்த
பிவ!

பிராமணனை எவரும் அடிக்கக் கூடாது. தன்னை அடித்தவன் மீது அவன் பழிவாங்கக் கூடாது.
பிராமணனைக் கொல்பவன் மீது பழி சூழ்க. பழிவாங்கும் பிராமணன் மீதும் பழி சூழ்க.

No brahmana should be attacked; nor should a brahmana get offended when attacked.
Shame on him who attacks a brahmana! More shame on the brahmana who becomes wrathful
when attacked.

8. න බ්‍රාහ්මණස්තෙතදකිංචි සෙයො - යද නිසෙධො මනසො පිසෙහි (390)
යතො යතො හිංසමනො නිවත්තති - තතො තතො සම්මතිමෙව දුක්ඛං.

ந. பராஹ்மணஸ்ஸேதத கிஞ்சி ஸெய்யோ — யதா நிஸேதோ மனஸோ பியேஹி
யதோ யதோ ஹிங்ஸமனோ நிவத்ததி — ததோ ததோ ஸம்மதிமேவ துக்கங்.

**Na brāhmaṇass' etadakiñci seyyo – yadā nisedho manaso piyehi
Yato yato himsamano nivattati – tato tato sammatimeva dukkham.**

පහර දුන්නකුට පහර නොදීම වැනි ගුණයක් මුහුම්ගණයකට පුරි දෙයක් නො වේ. එය ඉතා උසස් ම ගුණයකි. කුමන කුමන කුමයකින් හෝ ක්‍රෝධ චින්තය එයින් වළකී නම් ඒ හැම කුමයෙන් ම දුක් සංසිද්.

வாழ்க்கை இன்பங்களிலிருந்தும் மனதைத் தடுப்பது பிராமணன் ஒருவருக்குப் பெரும் பயன் கொடுப்பதாகும். இம்சை செய்யும் நினைவு எப்போது விலக்கப்படுகிறதோ அப்போது துக்கம் தணிகிறது.

Non-retaliation is no mean advantage for a brahmana. When a brahmana's mind becomes detached from things dear, when his thoughts become non-violent, then only doth sorrow vanish from him.

9. සස්ස කාසෙන වාටාය - මනසා තත්ථ දුක්ඛතං
සංවුතං තිහි ධාතෙහි - තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං (391)

யஸ்ஸ காயேன வாசாய — மனஸா நத்தி துக்கதங்
ஸங்வுதங் தீஹி டானேஹி — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

**Yassa kāyena vācāya – manasā natthi dukkatam
Samvutam tihi thānehi – tamahaṃ brūmi brāhmaṇam**

සමකුලයේ කයින් වචනයෙන් හා සිහින් සිදුවන වරදක් (අකුසලයෙන්) තැද්ද, හිඳෙහිත් සංවර වූ හෙතෙම ධුර්වමණයෙකු සි මම කියමි.

மனம் வாக்கு காயங்கனினால் தீய காரியங்களைச் செய்யாமல், இம்முன்றினையும் அடக்கி ஆன்றோவர் யாரோ அவரை, நான் பிராமணன் என்று அழைக்கிறேன்.

Him I call a brahmana, who does no evil by body, speech, and mind, and is well controlled in these three respects.

14. ந லாஹம் ஸ்ராமணம் ப்ருமி — யோநிஜம் மத்திஸம்பவங்
 யோவாதி நாம ஸோ ஹோதி — ஸசே ஹோதி ஸகிஞ்சனோ
 அகிஞ்சன மனாதானங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

ந சாஹங் பிராஹ்மணங் ப்ருமி — யோநிஜங் மத்திஸம்பவங்
 போவாதி நாம ஸோ ஹோதி — ஸசே ஹோதி ஸகிஞ்சனோ
 அகிஞ்சன மனாதானங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

**Na c'āhaṃ brāhmaṇaṃ brūmi – yonijaṃ mattisambhavaṃ
 Bhovadi nāma so hoti – sa ce hoti sakiñcano
 Akiñcanam anādānaṃ – tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ**

ஐவ்வு ஸோநிசெரி ஸபதன் பதனேன் பன், ஐநிசெரிசென் பன் பன் ஸ்ராமணம் ஸ்ராமணம் ஸ்ராமணம்
 யோவாதி. ஐவ்வு ஸ்ராமணம் ப்ருமிசென் பன் ஸ்ராமணம் ப்ருமிசென் பன் ஸ்ராமணம் ப்ருமிசென் பன்
 யோ, யோ (பின்பன், பின்பன்), கிசென் யோவாதிசென் பன் பிசென் பன் ஐவ்வுசென் யோ பி. ஸ்ராமணம் ப்ருமிசென் பன்.
 ஸ்ராமணம் ப்ருமிசென் பன் ஸ்ராமணம் ப்ருமிசென் பன் ஸ்ராமணம் ப்ருமிசென் பன்

பிராமணயோனிபிற் பிறந்தவன், பிராமணத்தாய் வயிற்றில் உதித்தவன், என்பதால் மாத்திரம் நான்
 ஸ்ராமணம் பிராமணன் என்று கூற மாட்டேன். களங்கமுடையவனானால், அவன் "போ" வாதி என்று
 மாத்திரம் கூறுவேன். களங்கமுற்ற பற்றில்லாதவனையே பிராமணன் என்பேன்.

Merely because a person had his origin in the brahmana clan or had a brahmana mother, I
 do not call him a brahmana. Even though he is addressed as a brahmana, if he is full of
 defilements, he is an empty man. Only he who is free from passions and desires, would I call a
 brahmana.

15. ஸப்பாஸம்ஸோபனம் சேதவா — யோ வெ ந பரிதஸஸதி
 ஸப்பாஸம்ஸோபனம் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

ஸப்பாஸம்ஸோபனம் செதவா — யோ வெ ந பரிதஸஸதி
 ஸப்பாஸம்ஸோபனம் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

**Sabbasaṇṇōjanam chetva – yo ve na paritassati
 Saṅgatiṃ viṣamyuttam – tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ**

ஸப்பாஸம்ஸோபனம் (ஸப்பாஸம்) சேதவா யோ வெ ந பரிதஸஸதி ஸப்பாஸம்ஸோபனம்
 ப்ருமிசென் பன் ஸ்ராமணம் ப்ருமிசென் பன் ஸ்ராமணம் ப்ருமிசென் பன்

ஆசைத் தனைகளை எல்லாம் அறுத்து அச்சம் இல்லாமல் இருக்கிறவர் யாரோ, எல்லாப் பற்றுக்களையும்
 நீக்கி உலக இச்சைகளை விட்டவர் யாரோ அவரை பிராமணன் என்று அழைக்கிறேன்.

He who has severed all bonds and remains calm, who has eliminated desires and is unbound,
 – him I call a brahmana.

16. ජෙනරා නද්ධි වරත්තං ව - සන්දමං සහනුක්කමං (398)
උක්ඛිත්තපදිකං බුද්ධං - තමහං බ්‍රාහ්මී බ්‍රාහ්මණං

செத்வா நத்திங் வரத்தஞ் ச — ஸந்தாமங் ஸஹனுக்கமங்
உக்கித்த பலிகங் புத்தங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

**CheTvā naddhiṃ varattañ ca – sandāmaṃ sahanukkamaṃ
Ukkhittapaligham buddham – tamaham brūmi brāhmanam**

යමෙක් ක්‍රෝධ නම් රැගෙන කඩා නැගීයාම නම් වරපට ගලවා, මිත්‍යාදෘෂ්ටිය නම් අනුශය සහිත මග දමිවැල සිඳ, අවිද්‍යාව නම් අඟුල උපුටා දමා සිටී ද. ධර්මාවබෝධයෙන් යුක් ඒ පුද්ගලයා බ්‍රාහ්මණයෙකුයි මම කියමි.

(பகை என்கிற) வாரையும் (ஆசை என்கிற) விலங்குகையும் (நிந்தனை என்கிற) கயிறிறையும் (அஞ்ஞானம் என்கிற) தடைகளையும் அறுத்த ஞானியானவர் யாரோ அவரையே நான் பிரமாணன் என்று அழைக்கிறேன்.

He who has cut the strap (hatred), the thong (craving) and the rope (wrong views) together with the appendages (latent biases), who has thrown asunder the cross-bar (illusion) and is Enlightened – him I call a brahmana.

17. අක්කොසා වට්ඨන්ධං ව - අද්වයෝ යො තිතික්ඛති (399)
 බන්තිබලං බලාණිකං - තමහං බ්‍රාහ්මී බ්‍රාහ්මණං.

அக்கோஸங் வதபந்தஞ் ச — அதுட்டோ யோ திதிக்கதி
கந்திபலங் பலாணிகங் — துமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

**Akkosaṃ vadhābandhañ ca – aduṭṭho yo titikkhati
Khaṇtibalam balāṇikam – tamaham brūmi brāhmanam**

ද්වේෂ රහිත වූ යමෙක් බැභීම් (දශ විධ ආක්‍රෝශය) හා විධ බන්ධනක් ඉවසා ද, ඉවසීම බලය කොටත්, බල ඇභිය කොටත් ගත් ඔහු බ්‍රහ්මණයෝග්‍යයි මම කියමි.

திந்தனைகளையும் அடிகளையும் சிறையிடுவதையும் மனத்தாங்கல் இல்லாமல் பொறுத்துக்கொண்டு, பொறுமையையே தனது சேனையாகக் கொண்டுள்ளவர் யாரோ அவரையே பிராமணன் என்கிறேன்.

He who is free from hatred and endures reproach and punishment, whose power and army is patience, him I call a brahmana.

22. අසංසட்டம் ගහට්ඨෙහි — අනාගාරேහි චූභයං
අනෙකසාරිං අපච්චිජං — තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං

(404)

අසංසட்டං කුහල්ලෙහි — අනාගාරෙහි ඡුභයං
අනෙක සාරිං අප්පිජං — තමහං බ්‍රහ්මි බ්‍රාහ්මණං

Asamsatṭhaṃ gahaṭṭhehi — anāgārehi c'ūbhayaṃ
Anokasāriṃ appicchaṃ — tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ

හිතියන් සමග මෙන් ම පැවිද්දන් සමගත් මිශ්‍ර වීමක් නැති, ආශාව අඩු කර ගත්, සිවුපයෙහි ඇල්මක් නැති පුද්ගලයා බ්‍රාහ්මණයෙකුයි මම කියමි.

இல்லறத்தோடும், சந்நியாசினோடும் கலக்காமல், துறவறம் பூண்டு, தனக்கென்று ஒன்றையும் வேண்டாதவர் யாரோ அவரையே பிராமணன் என்று அழைக்கிறேன்.

He who has no fellowship with either laymen or monks, who is homeless, and whose wants are but little, him I call a brahmana.

23. නිධාය දණ්ඩං භුතෙසු — තසෙසු ථාවරෙසු ච
යො න හන්ති න ඝාතෙති — තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං

(405)

නිතාය තණ්ඩං පුතෙහු — තසෙසු ථාවරෙසු ච
යො න හන්ති න ඝාතෙති — තමහං බ්‍රහ්මි බ්‍රාහ්මණං

Nidhāya daṇḍaṃ bhūtesu — tasesu thāvaresu ca
Yo na hanti na ghāteti — tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ

යමෙක් නැති ගත් නොගත් සියලු සතුන්ට හිංසා කිරීම නවතා, සතුන් මැරීම හා මැරවීමත් අතහැර ද, ඔහු බ්‍රාහ්මණයෙකුයි මම කියමි.

தாவரம், ஜங்கமம் ஆகிய சகல உயிரகளையும் தண்டிக்காமலும் எவரையும் கொல்லாமலும் கொல்லச் செய்யாமலும் இருக்கிறவர் யாரோ அவரையே பிராமணன் என்று அழைக்கிறேன்.

He who does not inflict injury on beings, whether feeble or strong, does not kill nor cause to kill, him I call a brahmana.

26. අකක්කஸං විஞ்ஞாபனிං — கிரம் ஸச்சமுதிரயே
யாய நாபிஸஜே கஞ்சி — தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணாங்.

(408)

அகக்கஸங் விஞ்ஞாபநிங் — கிரங் ஸச்சமுதிரயே
யாய நாபிஸஜே கஞ்சி — தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணாங்

Akakkasam viññāpanim – giram saccam udīraye
Yaya n'abhisaje kañci – tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ

ஈமென் மெ சிற்செட்டி வு, டேலே வு வ னவந்நா வு ஈநா வவந கிடகி ட, ஈமீ வவநகிந் கிடகிவந் கைவ நை
கரவகி ட, மறு வுந்மகைககி மெ கிடகி.

உண்மை பேசி, இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி, நல்லதைப் போதித்து, கடுமொழி கூறாதவர் யாரோ,
அவரையே பிராமணன் என்று கூறுகிறேன்.

He whose speech is soft, instructive, truthful and gives offence to none, him I call a
brahmana.

27. யோஹ டிஹ வ ரஸஸங் வா — அஹுங் தூலங் ஸுபாஸுபங்
லோகே அதின்னங் நாதியதி — தம்ஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணாங்.

(409)

யோ'த தீகங் வ ரஸஸங் வா — அஹுங் தூலங் ஸுபாஸுபங்
லோகே அதின்னங் நாதியதி — தம்ஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணாங்

Yo'dha dīghaṃ va rassam vā – aṇuṃ thūlaṃ subhāsubhaṃ
Loke adinnam nādiyati – tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ

ஈமென் மீ லேகககி டிந் வு னை, கைவ வு னை, ககி வு னை, லோக வு னை, ஹே வு னை, கைஹே வு னை,
ஹுந் டேகந் (—ஹுந் டேகந் வகிவகி) நை ககி ட, மறு வுந்மகைககி மெ கிடகி.

இவ்வுலகத்திலே நீண்டதாயினும் குட்டையாயினும், பெரியதாயினும் சிறியதாயினும், நல்லதாயினும்
கெட்டதாயினும் யாதொரு பொருளையும் களவு செய்யாதவர் யாரோ, அவரையே பிராமணன் என்று
கூறுகிறேன்.

He who in this world does not appropriate anything that is not voluntarily given him, be it
long or short, big or small, valuable or valueless, him I call a brahmana.

28. ஈசா யஸஸ ந விஜ்ஜந்தி — அஸமிங் லோகே பரமீஹி வ
நிராஸயங் விஸம்யுத்தங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங். (410)

ஆஸா யஸ்ஸ ந விஜ்ஜந்தி — அஸ்மிங் லோகே பரமஹி ச
நிராஸயங் விஸம்யுத்தங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்.

Āsā yassa na vijjanti – asmim loke paramhi ca
Nirāsayam visamyuttam – tamaham brūmi brāhmaṇam

யமகூடு மெ லோடு பரலோடு டென னி ம (மீதிடீய் டுப ணீ டேபி டுப டுந) கீகித் ஈயாடுவ் வுடீடீ, ஈயா வுதி,
கேலேடீ டுடீடு வுதி மறு வுய்மணீகேகூடி மம கீகிமீ.

இவ்வுலகத்திலாயினும், மறு உலகத்திலாயினும் எதையும் விரும்பாமல், ஆசையற்று, பற்றுக்களை
விட்டவர் யாரோ, அவரையே நான் பிராமணன் என்கிறேன்.

He who is free from longings regarding this world or the next, is free from fetters and is detached, him I call a brahmana.

29. யஸஸாலயா ந விஜ்ஜந்தி — அந்நாய அகதங்கதி
அமதோகத மனுப்பத்தங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங். (411)

யஸ்ஸாலயா ந விஜ்ஜந்தி — அந்நாய அகதங்கதி
அமதோகத மனுப்பத்தங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்.

Yassālayā na vijjanti – aññāya akathamkathī
Amatogadham anuppattam – tamaham brūmi brāhmaṇam

யமகூடு ஈயா வுடீடீ, யமென னுடுகீனீ கர்ஹீ டுந டெந கிடுந டே டீ, கிடுநடு டுடீய டந் மறு வுய்மணீகேகூடி
மம கீகிமீ.

அவாவை அறுத்து, மெய்யை உணர்ந்து ஐயங்களை நீக்கி, இறவாத நிலையை அடைந்தவர் யாரோ,
அவரையே நான் பிராமணன் என்று கூறுகிறேன்.

He who is free from clinging (to things), has overcome doubt through right knowledge, and has reached the entrance to nibbana, him I call a brahmana.

30. யோத பூஞ்சு வ பாபு வ — ருணோ ஸபிண ருபவீபுணா (412)
 டுணோகம் வீரரம் பூஞ்சு — நமண வுமீ வுறமணு.

யோ'த புஞ்சுஞ்சு பாபஞ்சு — உபோ ஸங்கமுபச்சகா
 அஸோகங் விரஜங் ஸுத்தங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

Yo'dha punṇaṇ ca pāpaṇ ca – ubho saṅgam upaccagā
Asokaṃ virajaṃ suddhaṃ – tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ

ஸமேக பித் தவி னா ருணாடி ஸுணத் துமீ ரி டு, ஸோக நுகி, ருபத் நுகி, பிர்சிடி ப்ரு வுறமணுணுகுடி மல
 கிடமி.

புண்ணிய பாவங்களை விலக்கி, மாசுகளையும் துக்கங்களையும் துடைத்து, தூய்மையாக இருப்பவர் யாரோ,
 அவரையே நான் பிராமணன் என்கிறேன்.

He who is above good and bad, above the bonds of passion, who is free from sorrow, stainless
 and pure, him I call a brahmana.

31. வந்தம் வ வீமலம் பூஞ்சு — விப்பஸந்நமணாவிலங் (413)
 நந்திபவபரிக்கீணங் — தமஹ வுமீ வுறமணு.

சந்தங்'வ விமலங் ஸுத்தங் — விப்பஸந்நமணாவிலங்
 நந்திபவபரிக்கீணங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

Candaṃ'va vimalaṃ suddhaṃ – vip̐pasannaṃ anāvilāṃ
Nandibhavaparikkhinaṃ – tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ

ஸமேகத் திர்மல ப்ரு பிர்சிடி ப்ரு புகுரீரி ப்ரு, ஸோ குகுரீரி ப்ரு, ஸபி னாபு டுரீ கலா ப்ரு, பூஞ்சு
 வுறமணுணுகுடி மல கிடமி.

வெண்ணிலாவைப் போன்று தூய்மையராய் களங்கம் இல்லாமலும், பாவம் இல்லாமலும், அமைதியாகவும்
 இருந்து, பிறவியை உண்டாக்குகிற அவாவை அழித்தவர் யாரோ அவரையே பிராமணன் என்று கூறுகிறேன்.

He who is taintless as the moon, who is pure, serene, unperturbed and in whom desire for
 existence is extinct, him I call a brahmana.

34. யோவ தணஹங் பஹத்வான — அனாகாரோ பரிப்பஜே
தணஹாபவ பரிக்கீணங் — தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்

(416)

யோ'த தணஹங் பஹத்வான — அனாகாரோ பரிப்பஜே
தணஹாபவ பரிக்கீணங் — தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்

Yo'dha taṇhaṃ pahatvāna – anāgāro paribbaje
Taṇhābhavaparikkhīnaṃ – Tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ

யமெனத் தெ லோகமெயி வாசனாவ துரட்டுமி யிதி யெயினத் தினமற் பூர்டி வே டு, ஈயாவ னு னவெனத் துநி கரு மறு
வாழ்வனென்கூடி மல கிடமி.

இவ்வுலகத்திலே, அவாவை (தணஹா) நீக்கி, இல்லறத்தை விட்டுத் துறவு பூண்டு, ஆசையறுத்துப் பிறவா
நிலையைக் கண்டவர் யாரோ, அவரையே நான் பிராமணன் என்று கூறுகிறேன்.

He who discards craving, renounces worldly life and becomes a homeless one, in whom
craving and desire to be born again are extinct, him I call a brahmana.

35. தித்பா மானுஸகங் யோகங் — டிப்பம் யோகங் உபபிவா
சவ்வையோபிசம்முததம் — தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்

(417)

ஹித்வா மாநுஸகங் யோகங் — திப்பங் யோகமுபச்சகா
ஸப்பயோக விஸங்குத்தங் — தமஹங் ப்ரூமி ப்ராஹ்மணங்

Hitvā mānusakam yogam – dibbam yogam upaccagā
Sabbayogavisamyuttam – tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ

யமெனத் தித்ப மாநுஸகம் னு மித்ப பவ கமி யுபவத் துர டுமி, டிபம் மாநுஸகம் னு டிபம் காம யமீபவத் துதம் பி டுமியு
வ்வையோபிசம்முததம் வறு வாழ்வனென்கூடி மல கிடமி.

மனித உலகத்துப் பற்றுக்களையும், தேவலோகத்துப் பற்றுக்களையும், எல்லாவிதமான பற்றுக்களையும்
யார் ஒருவர் நீக்கினாரோ, அவரையே நான் பிராமணன் என்று கூறுகிறேன்.

He who has severed all bonds of the world of humans and risen above the bonds of the world
of gods, who is, thus, free from all bonds, him I call a brahmana.

36. හිත්වා රතීං ච අරතීං ච - සිතියුතං නිරූපයිං (418)
සබ්බලොකාහිභුං ටීරං - තමහං චූම් ච්චාත්මණං

ஹித்வா ரதிங்சு அரதிஞ்சு — ஸீதிபூதங் நிரூபதிங்
ஸப்பலோகாபிபுங் வீரங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

**Hitvā ratīñ ca aratīñ ca – sītibhūtaṃ nirūpadhiṃ
Sabbalokābhibhuṃ vīraṃ – tamaḥaṃ brūmi brāhmaṇaṃ**

පංච කාමයෙහි ආශාවත්, මහණකමේ නො ඇල්මත් දුරු කොට තිවුණු සිත් ඇති කෙලෙස් රහිත වූ සිංදු ස්කන්ධයක් මැඩ පැවැත් වූ චිරයා බ්‍රාහ්මණයෙකැයි මම කියමි.

விருப்பு, வெறுப்பு இரண்டையும் நீக்கி, ஆறுதல் அடைந்து, பிறப்பினை உண்டாக்கும் பற்றுக்களை அழித்து, உலகத்தை வென்ற வீரனாக இருக்கிறவர் யாரோ, அவரையே பிராமணன் என்று கூறுகிறேன்..

He who has given up both pleasure and pain, is cool, is without defilements and has conquered the whole world, him I call a brahmana.

37. චූතිං යො වෙදි සත්තානං - උපපත්තිං ච සබ්බසො
අසත්තං සුගතං බුද්ධං - තමහං බ්‍රාමි බ්‍රාහ්මණං. (419)

38. සස්ස ගතීං න ජානන්ති - දෙවා ගත්ඨබ්බ මානුසා
 බිණ්ණසංඝං අරහත්තං - තමහං බ්‍රාහ්මී බ්‍රාහ්මණං. (420)

யஸ்ஸ கதிங் ந ஜானந்தி — தேவா கந்தப்பமானுஸா
 ணோஸ்வங் அரஹந்தங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

**Yassa gatiṃ na jānanti – devā gandhabbamānusa
Khināsavaṃ arahantaṃ – tamahaṃ brūmi brāhmaṇam.**

දෙවියෝත්, ගාන්ධර්වයෝත්, මිනිස්සුත් යමකුගේ ගතිය නොහොත් තිෂ්ඨාට (උපද්‍රව්‍ය තැන) නො දකිත් ද. ආශ්‍රිත තැසු, රහත් වූ මතු ප්‍රාග්මණ්‍යයෙකැයි මම කියමි.

தேவராலும் கந்தர்வராலும் மானிடராலும் அறிய முடியாத நிலைக்குச் செல்கின்றவரும், எல்லாக் குற்றங்களையும் அழித்துவிட்டவரும், அர்ஹந்தராக இருப்பவரும் யாரோ, அவரையே பிராமணன் என்சின்னேன்.

He whose path neither gods, nor gandhabbas nor men know, who has eliminated desires and attained arahanthood, him I call a brahmana.

39. සඤ්ඤා පුරෙ ව පච්ඡා ව - මජ්ඣිම නිකායේ කීවන අකීවන අනාදන - තමහා බුද්ධි බ්‍රාහ්මණ. (421)

யஸ்ஸ புரே ச பச்சா ச — மஜ்ஜே ச நத்தி கிஞ்சனங்
அகிஞ்சன மனாதானங் — தமஹங் ப்ருமி ப்ராஹ்மணங்

**Yassa pure ca pacchā ca – majjhe ca natthi kiñcaṇaṃ
Akiñcaṇaṃ anādānaṃ – tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ**

සමතුල් පිතේ අතීත, අනාගත, වර්තමාන සකත්වයන් පිළිබඳ ගැනීමක් තුරුද, ආශාව තැනී, ආත්ම ආදී වශයෙන් කිසිවක් නො ගත්තා ඔහු බ්‍රහ්මණයෙකුයි මම කියමි.

முன்பும் பின்பும் இப்போதும் பற்றுக்கள் இல்லாமல், உலக ஆசைகளை விட்டுப் பற்றற்றவர் யாரோ, அவரையே பிராமணன் என்று கூறுகிறேன்.

He who calls nothing his own, be it of the past, the present or the future, who does not cling to, or grasp things, him I call a brahmana.

ஊதென் ஸெர விஶ்ணு கர பிஶ்வேசு டகி ட, டேவிஸெவி னா டதாஊன் (டிஶ்விஶ்) டகி ட, துவித ரனத் லெவித் துலிஶ்வே
ட டத டுது டே மதாவி டத தி஡ கெஸு ட, டுதி லெவி டத் வி ட, லெ஡ர விஶ் தி஡ கெஸு ட, ஡ுது ஡ுத்஡ெஶ்வேகாஶி ஡஡
கி஡லி.

தன்னுடைய பழைய பிறப்புக்களை அறிந்தவரும், சுவர்க்க நரகங்களின் இயல்பை நன்கு அறிந்தவரும்,
பிறவி அறுத்தவரும், அறிவு நிறைந்தவரும், தம்மை முனிவராக்கிக் கொண்டவரும், பிரம்மசாரியாகச்
செய்யவேண்டியவற்றை எல்லாம் செய்துமுடித்த வரும் யாரோ, அவரையே பிராமணன் என்று
அழைக்கிறேன்.

He who knows his past births, who sees both heaven and hell, who has attained the cessation
of birth, who with super-wisdom has perfected himself, who has lived (completely) the higher
life and reached the end of (all) craving, him I call a brahmana.

஡ுத்஡ெஶ்வி ஡ஸு திஶ்விஶு

஡ுத்஡ெஶ்வி ஡கி திஶ்வி

பிராஹ்மண லக்கோ சப்பிஸதி஡ோ

இருபத்தாறாவது பிராமண லர்க்கம்

தம்஡பதம் நிஶ்ஶிதம்

தம்஡பதம் முற்றிற்று

BRAHMANA VAGGO NIṬṬHITO

End of Chapter on The Brahmana

නිවහල්ව සිත්තන් ; අඬු හක්නිකයෙකු නොවන්න

“ කාලාමයෙනි, තොප විසින් සැක කරන්නට තිසී මැය, විවිකිත්තා කරන්නට තිසී මැය, සැක කටයුතු තැන ම තොපට විවිකිත්තාට උපත. කාලාමයෙනි, අනුග්‍රහ කථායෙහුදු නො ගණුව. පරමිපරා කථායෙහුදු නො ගණුව. තෙල මෙසේ වී ලැයි ද නො ගණුව. අපතේ පෙල හා යෙදෙනි ද නො ගණුව. තර්කග්‍රාහයෙහුදු නො ගණුව. තයග්‍රාහයෙහුදු නො ගණුව. ආකාරපරිවිතරකයෙහුදු නො ගණුව. අප සිතා ඉටයාගත් දෘෂ්ටිය හා සැදැඳෙනා සි ද නො ගණුව. (මෙතෙම පුජ්‍යයෙකැයි) ගව්‍යරූපතායෙහුදු නො ගණුව. මේ මගණ අපට ගුරුහයි ද නො ගණුව. කාලාමයෙනි, මේ දහම් කුසල්ය. මේ දහම් අකුසල්ය, මේ දහම් වරද සතිතය, මේ දහම් නුවණැත්තන් විසින් ගර්භිතය, මේ දහම්හු සපුරන ලද්දහු සමාදන් කොට ගන්නා ලද්දහු අවැඩ පිණිස, දුක් පිණිස පවත්නාහයි තෙව් යම් කලෙක තුමුම දැන ගන්නහු නම්, කාලාමයෙනි, එකල්හි තෙව් වය දුරු කරව ”

— ගෞතම බුදුන් චිත්තයේ (කාලාම සූත්‍රය)

சிந்தனைச் சுதந்திரம் போற்றிய போதிமாதவன் பொன்மொழிகள்

“ஆம், காலாமர்களை, உங்களுக்கு இங்ஙனம் சந்தேகம் ஏற்படுவது இயல்பே. மயக்கம் உண்டாவதும் இயல்பே. ஐயத்துக்குரிய விடயத்தில் உங்களுக்கு ஐயம் உண்டாகியிருக்கிறது.

காலாமரே கேளுங்கள். மற்றவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டோ, மரபுபற்றி வந்ததென்பதாலோ, சனங்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதாலோ ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம். சமய நூல்கள் கூறுகின்றனவென்பதாலும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம். தர்க்கத்துக்கோ அனுமானத்துக்கோ பொருத்தமாய் இருப்பதாலும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம். தோற்றத்தைக் கொண்டு சரியெனக் கொள்ள வேண்டாம். கற்பனைக்கு விருந்தாயிருக்கிறதென்பதற்காகவோ, உயர்ந்த கருத்துக்கு இடமளிக்குமென்ற எண்ணத்தினாலோ, எமது குரு கூறிவிட்டார் என்பதாலோ ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம். காலாமரே சில விடயங்கள் தீமை தருவன (அசுலங்கன்) என்றும் அவை தவறானவை, கெட்டவை என்றும் நீங்களே உணர்ந்தால் அவற்றைக் கைவிட்டு விடுங்கள்”

(காலாட சுத்தம்)

LIBERATE THE MIND; ESCHEW BLIND-FAITH

“Yes Kālāmas, you may well doubt, you may well waver. In a doubtful matter wavering does arise.

Now look you, Kālāmas. Be ye not misled by report, or tradition or hearsay. Be not misled by proficiency in the collections, nor by mere logic or inference, nor after considering reasons, nor after reflection on and approval of some theory, nor because it fits becoming, nor out of respect for a recluse (who holds it). But, Kālāmas, when you know for yourselves: These things are profitable, these things are blameworthy, these things are censured by the intelligent; these things when performed and undertaken, conduce to loss and sorrow, – then indeed do ye reject them, Kālāmas”.

– Gautama, the Buddha (Kālāma Sutta)